

R O M Â N I A

TRIBUNALUL C
SECȚIA PENALĂ

SENTINȚA PENALĂ NR. 83/S
Ședința din data de 02 mai 2019
Completul de judecată constituit din:
PREȘEDINTE – E R T - judecător
Grefier – V P

Cu participare procuror: GA din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și
Justiție D.N.A. Serviciul Teritorial C

Pentru astăzi este amânată pronunțarea asupra cauzei penale privind pe inculpații :

- CON trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor concurente de abuz în serviciu (în formă continuată), prevăzute de art.297 alin.1 Cod penal rap. la art. 13² din Legea 78/2000 cu aplic art.35 alin.1 Cod penal (11 acte materiale) și de constituire a unui grup infracțional organizat, prevăzute de art.367 alin.1 Cod penal, toate cu aplicarea art.38 alin. 1 Cod penal și art. 5 Cod penal;

- PM trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor concurente de instigare la abuz în serviciu (în formă continuată), prev. de art.47 Cod penal cu ref. la art.297 alin.1 Cod penal rap. la art.13² din Legea 78/2000 cu aplic art.35 alin.1 Cod penal (11 acte materiale), trafic de influență, prev. de art.291 alin.1 Cod penal și de constituire a unui grup infracțional organizat, prev de art.367 alin.1 Cod penal, toate cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal și art.5 Cod penal;

- FMC trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor concurente de instigare la abuz în serviciu (în formă continuată), prev. de art.47 Cod penal cu ref. la art.297 alin.1 Cod penal rap. la art.13² din Legea 78/2000 cu aplic art.35 alin.1 Cod penal (11 acte materiale), complicitate la trafic de influență, prev. de art.48 alin.1 Cod penal rap. la art.291 alin.1 Cod penal și de constituire a unui grup infracțional organizat, prev de art.367 alin.1 Cod penal, toate cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal și art.5 Cod penal.

În prezenta cauză dezbaterile au fost înregistrare conform art. 369 alin. 1 Cod procedură penală.

Dezbaterile în cauza penală de față au avut loc în ședința publică din data de 27 februarie 2019 când părțile prezente au pus concluzii potrivit celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar în Șta, din lipsă de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 12 martie 2019, 26 martie 2019, 05 aprilie 2019, 15 aprilie 2019, 22 aprilie 2019 și apoi pentru data de 02 mai 2019 când,

T R I B U N A L U L ,

Constată că prin rechizitoriul nr 360/P/2011 din data de 17 iunie 2015 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților

- **CON** privind săvârșirea infracțiunilor concurente de abuz în serviciu (*în formă continuată*), prevăzute de art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea 78/2000 cu aplic art. 35 alin. 1 C.pen. (*11 acte materiale*) și de constituire a unui grup infracțional organizat, prevăzute de art. 367 alin. 1 C.pen., toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen. și art. 5 C.pen.

- **M P** privind săvârșirea infracțiunilor concurente de instigare la abuz în serviciu (*în formă continuată*), prev. de art. 47 C.pen. cu ref. la art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea 78/2000 cu aplic art. 35 alin. 1 C.pen. (*11 acte materiale*), trafic de influență, prev. de art.

291 alin. 1 C.pen. și de constituire a unui grup infracțional organizat, prev de art. 367 alin. 1 C.pen., toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen. și art. 5 C.pen.

– **M C F** privind săvârșirea infracțiunilor concurente de instigare la abuz în serviciu (*în formă continuată*), prev. de art. 47 C.pen. cu ref. la art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea 78/2000 cu aplic art. 35 alin. 1 C.pen. (*11 acte materiale*), complicitate la trafic de influență, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. rap. la art. 291 alin. 1 C.pen. și de constituire a unui grup infracțional organizat, prev de art. 367 alin. 1 C.pen., toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen. și art. 5 C.pen.

La începutul stării de fapt din rechizitoriu sunt prezentate aspecte privind infracțiunile ce formează obiectul judecății, astfel:

1. Cu referire la infracțiunea de abuz în serviciu:

Se menționează că oficiile poștale dintr-un județ erau subordonate la nivelul anului 2011 -2012 – oficiilor județene, iar acestea, unei direcții reglale. Acestea din urmă controlau și activitatea unei alte structuri, anume centrul reglă de tranzit (CRT), care gestia trimerile interreglale și se menționează că oficiile poștale la care se depunea corespondența se numesc oficii poștale de primire.

S-a învederat că, de regulă, centrele de tranzit găzduiesc în perimetrul lor oficiile poștale de primire mari, cum se întâmplă în cazul direcțiilor reglale din C, Cluj și C.

În ceea ce privește activitatea SC T Ss SRL, se menționează că aceasta se ocupa de serviciul de tipărire și distribuire a corespondenței comerciale, serviciu externalizat al unor operatori economici importanți sau companii CN, activitate ce se efectua contracost.

În acest sens, se prezintă că SC TSs SRL prelua electronic, procesa și tipărea corespondența comercială, respectiv facturi ale mai multor societăți, între care și SC R&RR SA, iar pentru distribuirea corespondenței procesate și tipărite apela la C N „RP” S.A., care până în anul 2013 a beneficiat de dreptul exclusiv de a presta servicii având ca obiect trimeri de corespondență, indiferent dacă livrarea acestora era sau nu accelerată, corespondență cu o valoare mai mică de 2 lei și în greutate sub 50 grame. În acest sens, se menționează că SC T a încheiat contractul nr. 114.2/91/19.11.2009 cu CN RP SA, în cadrul căruia distribuirea corespondenței se factura de C N, iar ulterior aceasta era refacturată de T către clienții săi.

Cu referire la distribuirea corespondenței în procedura obișnuită, se indică faptul că dovada achitării serviciului de distribuire a trimerilor poștale ar fi dată de francarea cu timbrul poștal, fapt ce ar fi împiedicat reintroducerea unui plic în circuitul de distribuire. În continuare se apreciază că aplicarea marcajelor pe trimerile poștale, francarea sau efectiv ștampilarea lor prin folosirea unor mașini speciale ar furniza o altă dovadă a achitării serviciului de distribuire prestat. Operațiune de francare se derula în oficiile poștale de primire și viza trimerile poștale care au „serii scurte”, adică trimerile în volume reduse.

S-a precizat astfel că toate trimerile poștale se ștampilează, lucru care permite verificarea timpilor de circulație, iar ștampilarea se realizează manual sau prin folosirea unor mașini, astfel că prin ștampilare la unitățile poștale de prezentare se efectuează și numărătoarea trimerilor.

În ceea ce privește volumele mari de corespondență, se susține că în acest caz se încheie de C.N.P.R., contracte de distribuire, acordând clienților un număr „TP” (care face dovada că acea taxă ar fi fost plătită). S-a precizat că ar fi vorba de corespondență „anunțată”, în sensul că se cunosc volumele de corespondență care urmează a fi distribuite, perioada prezentării și se știu și oficiile poștale de prezentare, oficii care sunt stabilite prin contract. S-a mențiat că oficiile poștale de prezentare alese sunt cele care pot prelucra volume mari de corespondență, neavând relevanță oficiul poștal de tranzit. Cu privire la modul de lucru se indică faptul că trimeria poștală, sortată pe destinații, este preluată de oficiile de prezentare pe bază de borderou și nu se franchează cu mașina, întrucât este imprimat într-un chenar numărul TP, însă acest tip de trimerie s-ar ștampila, inventaria, sigila în saci prin aplicarea unei etichete și a ștampilei de zi, împreună cu notele de inventar ce cuprind cantitatea de trimeri expediată defalcată pe județe de

distribuire. Ulterior acestor operațiuni corespondența ar fi fost trimisă centrului de tranzit de care aparține, predare care se realizează pe baza listei F 16A.

S-a mai explicat faptul că: dacă destinatarii sunt din aceeași regiune cu aceea a centrului de tranzit, acesta procedează la cartarea pe subunități poștale de distribuie, care la rândul lor vor proceda la distribuirea ei către destinatari. (vol.4, f.49); în cazul în care corespondența trebuie să ajungă în alte regiuni, atunci centrul de tranzit de origine (*de expediție*) o trimite centrului de tranzit de destinație; predarea-primirea se face pe baza listei F16A, iar centrul regal de tranzit de destinație o introduce D în compartimentul de cartare.

Se indică faptul că în unele situații, cum este și cea care privește CRT C, oficiile de prezentare sunt plasate în același perimetru al centrelor de tranzit, astfel că trimiterile de la marii clienți sunt preluate de angajații centrului de tranzit și sunt remise oficiului de prezentare, care, după ștampilare, inventariere, conform celor arătate mai sus, le restituie centrului de tranzit, acesta procedând la cartare pe subunități de destinație.

Cu referire la Oficiile poștale de primire se precizează că sunt cele care după ștampilare înregistrează volumele de corespondență, iar lunar situația volumului corespondenței distribuite se trimite oficiului județean, care, la rândul său, înaintează situația vizată către direcția reglă care centralizează toate datele și le trimite Direcției operaționale din C.N.P.R. În baza datelor lunare centralizate, această din urmă Direcție emite o factură pentru clientul căruia i-a distribuit corespondența. Întrucât CN RP SA nu este modernizată se apreciază că nu poate asigura uneori, conform contractului, „*timpii de distribuie*”, mai ales dacă volumul de corespondență e prea mare. În aceste cazuri, persoane cu funcții de conducere în cadrul C.N.P.R. sau conducătorii direcțiilor reglale de poștă ar dispune, scris sau verbal, preluarea și apoi distribuirea corespondenței fără ștampilare. Atunci când oficiile de prezentare sunt situate în centre de tranzit, se susține că preluarea urmată de cartarea pe subunități de distribuie a corespondenței neștamplate s-ar face de centrul de tranzit, oficiul de prezentare ocupându-se doar de evidențierea volumelor preluate, conform documentelor puse la dispoziție de client. În aceste cazuri se învederează că a existat mereu suspiciunea că a fost distribuită mai multă corespondență decât e mențiat în borderourile prezentate de client, fiind luat de bun” ce scrie clientul în borderourile de predare-primire. Cu toate acestea s-a precizat că s-ar putea recurge la cântărire ca metodă de verificare a corespondenței – aspect care însă nu este reglementat și nici nu este obiectivat de practică.

Cu referire la acest aspect, se susține că în adresa nr. 109/2598/04.06.2015 a Direcției operaționale și relații comerciale se menționează: „Conform instrucțiunilor poștale pentru trimiterile de corespondență francată în sistem TP este prevăzută obligația ștampilării la prezentare a trimiterilor de corespondență-art. 1.4 din „Instrucțiuni privind utilizarea sistemului de francare TP, înregistrate sub nr. 101/365/12.01.2012 (...) În funcție de anumite situații concrete semnalate de către subunitățile poștale de prezentare (ex. imposibilitatea prelucrării traficului prezentat astfel încât să poată fi respectați timpii de circulație a trimiterilor poștale asumate prin contract) au fost acordate derogări de la această obligativitate, respectiv eliminarea temporară a obligației de ștampilare pentru oficiile prin care se introduc în rețeaua poștală volume mari de trimiteri poștale expediate de parteneri de contract beneficiari de discount.”

În cuprinsul actului de sesizare sunt făcute referiri și la serviciul de poștă hibridă, fiind apreciate și anumite ambiguități contractuale. În acest sens se menționează că SC T Ss SRL a procesat o parte a corespondenței comerciale și în asociere cu CN „RP” S.A., în baza contractului nr. (vol.3, f.23-62), acest serviciu fiind denumit „poștă hibridă”, serviciu ce îmbină atât un serviciu de pregătire, cât și unul de trimitere, „poșta hibridă” fiind în perioada 2010-2012, în coordonarea Sucursalei de servicii integrate a C.N.P.R. despre care se susține că se ocupa doar de activitatea de tipărire din site-urile de producție amplasate în centrele de tranzit. Despre acest serviciu de „poștă hibridă” se precizează că era condusă de V Fel și se explică mecanismul de funcționare al poștei hibride care presupunea că un centru național prelua electronic date electronice de la emitenți și le transforma în documente electronice „prin adăugarea

atributelor de tip adresabilitate, imagine, formă”, iar apoi documentele erau transmise electronic către unul din cele 5 centre de producție, cel mai apropiat de destinație care era amplasat lângă sau în incinta unui centru regional de tranzit; în centrele de producție se proceda la imprimarea, anveloparea documentelor și sortarea lor (vol.3, f.8). În chiar cuprinsul actului de sesizare se precizează că ce se întâmpla ulterior acestor operațiuni nu este foarte clar, însă există interes dacă, potrivit vreunor norme corespondența trecea D în cartare, volumele tipărite și cartate fiind raportate oficiului de prezentare și conducerii asocierii sau dacă se preda oficiului de prezentare din incinta centrului de tranzit, urmând ca după francare și consemnare a volumelor în evidențe să se întoarcă în centrul de tranzit pentru cartare. Cu privire la acest moment al preluării și distribuirii s-a precizat de către acuzare că nu există norme, instrucțiuni, acestea din urmă existând doar în ceea ce privește activitatea din site-urile de producție (vol 3, f. 307-313). În ceea ce privește funcționarea poștei hibride, este indicată în probațiune depoziția lui C I (pentru zona C vol 17, f. 237 d.u.p.) care a precizat că nu cunoaște să existe vreun regulament sau instrucțiuni de funcționare ori norme de lucru pentru poșta hibridă, nu au fost instruiți în acest sens. Aceeași situație se învederează ca fiind mențată și de martorul M V (pentru zona C, vol 17 f. 196 d.u.p.), martora M E (vol 17. f. 193 d.u.p.), dar și de inculpatul CON.

Nu rezultă din aspectele precizate de acuzare să fi existat vreun regulament sau norme privind poșta hibridă. Se menționează însă că din contractul de asociere în participațiune ar rezulta că și distribuirea ar fi fost tot în sarcina asocierii. Această susținere este dată însă tot cu titlu de probabilitate, la fel ca și în cazul preluării corespondenței, aspect care ar rezulta din dispozițiile art.2.3 ale contractului de asociere în participațiune nr. (vol 3 , f 23-43 d.u.p.) , iar potrivit art. 10.01 din contractul nr., SC T Ss SRL ar fi trebuit să conducă evidența contabilă a asocierii.

S-a mai reținut de către acuzare că în realitate, în etapa preluării și distribuirii corespondenței procesate, tipărite în „poșta hibridă”, CN RP SA s-a purtat ca și cum a avut drept client asocierea din care chiar ea făcea parte; în acest sens se indică faptul că preluarea pentru distribuire și cartarea s-au făcut după procedura obișnuită, deja descrisă, iar în adresa nr. a Direcției exploatare din C.N.P.R. s-a mențiat: „Din punct de vedere al activității Direcției operaționale/Exploatare poștală, trimiterile de poșta hibridă sunt trimiteri de corespondență francate în sistem TP (în prezent din serviciul Sdard) prezentate prin oficii poștale specializate...” (vol.3, f.329).

În cuprinsul stării de fapt se fac referiri și la relația comercială T Ss SRL cu R&RR SA care s-a desfășurat, în perioada mai 2011 - februarie 2012, în baza unor comenzi furnizor (vol.13, f.10-62), precum și a unui contract de confidențialitate (vol.13, f.5-9), constând în prestarea următoarelor servicii: imprimare, implicare a documentelor, transportul lor la sediul beneficiarului. Comenzile erau distincte: pentru servicii de tipărire și pentru servicii de distribuire.

Se menționează că de serviciul de tipărire se ocupa asocierea T Ss SRL - CNPR, prin „poșta hibridă”, în baza contractului de asociere în participațiune nr.; pentru serviciul de tipărire, T Ss SRL (ca parte a asocierii) era cea care emitea o factură către R&RR SA, iar o parte din tipărituri erau distribuite chiar de R&RR SA, prin resurse proprii. În acest sens se indică în probațiune declarația martorului F B (vol.17, f.171). În ceea ce privește restul trimitărilor poștale, acestea erau distribuite de CNPR (singură, nu ca parte a asocierii) sub numărul TP al T Ss SRL (vol.15, f.267) – apoi CNPR emitea o factură către T Ss SRL (serviciul fiind prestat însă pentru asocierea T Ss SRL - CNPR); ulterior, aceasta refactura valoarea distribuirii către R & RR SA.

Cu referire la activitatea imputată efectiv inculpaților:

Se susține că inculpatul M C F, la data faptelor secretar de stat în Ministerul Comunicațiilor și Societății Iațale, (împuternicit prin ordi nr. al ministrului de resort „să coordoneze, să monitorizeze și să ia toate măsurile necesare pentru restructurarea C CN RP SA pe centre de profit”; desemnat prin ordi nr. al ministrului „să monitorizeze implementarea Strategiei de restructurare și modernizare a C CN RP, aprobată prin hotărâre de guvern”) și

reprezentanții SC T Ss SRL, **P A C** (*asociat și administrator*) și **Z M Ș** (*asociat și Dor executiv*) s-ar fi înțeles ca primul să-l determine pe **CON** (*Dorul Direcției Reglale de Poștă C*), prin intermediul **M P** (*Dor executiv al Direcției economice din CNPR*), să pună în aplicare un mecanism prin funcționarea căruia, C distribuia scrisori, fără ca, pentru o parte din corespondența „R & RR” din poșta hibridă, expedită, să încaseze prețul serviciului prestat, banii rămânând SC T Ss SRL București. În probațiune este prezentată declarația martorului D D N.

Se precizează că în acest sens, că la sfârșitul lunii mai 2011 CON, la instigarea lui M C F și a M P, a dispus introducerea corespondenței „R-RR”, procesate și tipărite în poșta hibridă, D în compartimentul de cartare al Centrului Reglă de Tranzit C [*fără să mai treacă pe la Oficiul Poștal nr. 2 C (oficiu de prezentare) pentru stampilare și luare în evidență*]; indicarea loturilor de corespondență R&RR care intrau D în cartare, ca urmare a dispoziției lui CON urma a fi făcută fie de el, fie de M P.

Se mai arată că inculpatul CON a exploatat o cutumă la care se recurge în CNPR, în situații de excepție (determinate de necesitatea respectării normelor de funcționare a C, care prevăd „*timpi de circulație a trimiterilor poștale*”), când se distribuie corespondența fără a se număra ori ștampila; în acest caz facturarea are loc în baza volumelor declarate de client. Se precizează că în speță, inițial doar s-a lăsat impresia că o asemenea facturare are loc undeva în structurile CNPR, întrucât erau implicate persoane din centrala C. Pentru a da greutate dispoziției sale și pentru a menține aparența de legalitate CON ar fi invocat faptul că era o decizie a conducerii C, pe care o puteau confirma, de exemplu, PM și M C F. De asemenea se arată că inculpata PM ar fi confirmat cele susținute de CON, înlăturând implicit, ca urmare a funcției în care făcea afirmația (*conducătoare a direcției economice*), suspiciunile că distribuirea corespondenței din poșta hibridă, predate D în cartare nu era facturată.

a) Indicarea transporturilor. Iarea lui M C F

Se învederează că în perioada mai 2011 - martie 2012, inculpatul CON a fost cel care, după ce și-a asumat inițial decizia preluării unei părți a corespondenței R&RR pentru distribuire fără ștampilare, a indicat verbal celor din CRTz C (*fără să-și găsească timp de explicații pentru subalterni*) când trebuia să sosească transportul cu trimiteri poștale. În două rânduri, în temeiul dispoziției inițiale date de inculpatul CON, indicarea transportului de corespondență se susține că a fost făcută de PM.

Se menționează că în lipsa lui CON, atunci când acesta s-a aflat în concediu în Brazilia, în septembrie-octombrie 2011, nici un angajat din CRTz C sau din DRP C nu și-a asumat decizia preluării corespondenței R&RR D în cartare, fără ștampilare. Uneori inculpatul CON și-ar fi reconfirmat dispoziția dată, numai după consultarea M P, care l-a rândul ei i-ar fi cerut acordul secretarului de stat M C F. Acest lucru se susține că s-a Pcut în perioada decembrie 2011-ianuarie 2012, în contextul unor controale declanșate în companie, din câte se cunoaște, de către D D N, despre acesta din urmă afirmându-se că se afla „*într-o răfuială personală și de interese cu PM și M C F*”.

Se apreciază că dacă distribuirea corespondenței se făcea corect, pe temei contractual, reprezentanții T Ss SRL puteau să prezinte câtă corespondență doresc la C și când doresc; în acest sens se susține că nu ar fi fost nevoie ca inculpații CON, PM ori M C F să-și dea acordul și nu puteau să spună ei câtă corespondență poate fi prezentată. De fiecare dată când CON, PM și M C F se puneau de acord, o parte din trimiterile R&RR ajungeau și D în cartare (*fiind distribuite fără facturare*), nu doar la O.P. 2 C, lucru care în opinia acuzării nu este o coincidență. În probațiune au fost indicate declarațiile inculpatei PM.

Despre inculpatul M C F se menționează că era ținut la curent de PM cu privire la numărul scrisorilor R&RR nefacturate, aceasta lându-se de la CON. În două împrejurări, în decembrie 2011 și în februarie 2012, M C F ar fi fost încunoștințat despre volumul total al corespondenței distribuite și nefacturate. S-a precizat că datele i-au fost puse la dispoziție atunci când urma să se întâlnească cu P A C, să discute „*numere*” și când își pune problema „*să tragă linie*” în relația cu T Ss SRL, el fiind persoana care știa „*ce, cât și cum*”.

Se învederează că preocuparea inculpaților M C F, PM, CON doar pentru câtă corespondență R&RR nu a fost șampilată și facturată, nu pentru întreaga corespondență prezentată de T Ss SRL la C nu are nicio justificare și se susține că rezultă foarte clar că aceștia știau de distribuirea frauduloasă a scrisorilor R&RR, de care se interesau, neavând nicio explicație aerul de conspirativitate cu privire la aceste transporturi pe care cei trei au încercat să-l păstreze.

b) Demersurile lui CON pentru păstrarea aparențelor

Se susține că nu foarte mulți angajați din T Ss SRL cunoșteau mecanismul de fraudare; cei cărora li s-a spus despre ce este vorba sau care au realizat că lucrurile erau tulburi își puneau problema cum să discute cu alți colegi de muncă *fără să dea în vileag trădarea*. În probațiune s-a indicat discuțiile telefonice din 2.02.2012 și ulterior acestei date dintre I A și F B. S-a precizat că discuțiile vizau *și menținerea în eroare* a celor de la CRTz C și de la OP 2 C (fiind indicată în probațiune discuția telefonică dintre I A și I V), dar și a celor de la R & RR SA. Cu privire la acest din urmă aspect s-a reținut în acuzare că pentru predarea corespondenței la C se întocmeau două borderouri: unul pentru CRTz C și unul pentru OP 2 C; borderourile semnate erau apoi trimise R&RR pentru a face dovada distribuirii, iar pentru a nu părea ciudat că uneori remit R&RR SA două borderouri, iar alteori un borderou, în discuția telefonică din data de 18.10.2011, I A și F B au căzut de acord să întocmească tot timpul două borderouri (*să-i „obișnuiască” pe cei de la R&RR SA*), chiar dacă toată corespondența se preda la OP 2 C. În probațiune sunt indicate convorbiri telefonice.

De asemenea, s-a precizat că uneori, pentru lămurirea unor chestiuni, angajați ai T Ss SRL solicitau date de la reprezentanții CRTz C sau ai OP 2 C, iar din discuții privind volumele de corespondență și facturi emise reprezentanții CNPR au început să înțeleagă că li se ascunde ceva. Faptul că inculpatul CON nu oferea explicații ori că evita discuțiile, că era oscilant (*uneori confirmând transporturile, alteori, când apărea vreun incident, dezicându-se de ele*), că pretindea discreție, nefirească pentru o distribuție legală, că situațiile de excepție (*când corespondența se prelua D în cartare și în volume tot mai mari*) se repetau nejustificat de des se susține că pare, între altele, să-i fi lămurit pe M V și pe T G despre realitatea stării de fapt.

Se menționează că atunci când suspiciunile subalternilor nu au mai putut fi înlăturate CON a invocat autoritatea partidului, faptul că prin mecanismul descris se obțineau bani „*pentru partid*” („*au sunat și M și M, că vor, vor...(neinteligibil)...că trebuie!*” „*Se duc banii la partid!*”). În probațiune s-au indicat convorbirile telefonice din vol.2, f. 204 și 211 .

În actul de sesizare s-a precizat că din cauza mai multor indiscreții comise de angajații T Ss SRL, CON a refuzat în cursul lunii octombrie să-și mai asume decizia distribuirii corespondenței neșampilate a R&RR, iar pentru înlăturarea impedimentelor din calea colaborării, acesta s-a întâlnit în C cu Z M Ș, despre reluarea colaborării Z M Ș aducându-i la cunoștință lui P A C.

Distribuirea fără șampilare și facturare a corespondenței R&RR

Se învederează că în perioada mai 2011 – martie 2012, din dispoziția lui CON, la instigare și sub autoritatea inculpaților PM și a lui M C F, a fost distribuită în mod repetat, de CNPR, fără facturare, corespondență „R-RR” prelucrată în poștă hibridă, provocând C CN un prejudiciu de **1.128.228 lei**, iar toate acestea s-au Pcut în condițiile în care se puneau problema unor restructurări în CNPR, pentru pierderile mari înregistrate. În probațiune este indicată convorbirea telefonică din data de 4.11.2011 purtată de inculpata M P cu o colegă.

A. documentele care atestă distribuirea frauduloasă a corespondenței; prejudiciul

În acuzare s-a susținut că redarea corespondenței subunităților poștale s-a făcut de T Ss SRL în baza proceselor-verbale de predare – primire pe care a trecut numărul comenzii sale interne. Aceste procese verbale ar fi trebuit să se regăsească atât în evidența T Ss SRL, cât și în cea a R&RR SA și a CNPR. Se menționează că pentru distribuirile frauduloase, în evidența CNPR nu există procese verbale de predare-primire și nici volumele de trimiteri poștale nu sunt evidențiate și, în consecință, se apreciază că nici facturate, însă acestea se susține că se regăsesc

în evidența R&RR SA și a T Ss SRL. Livrări frauduloase de corespondență R&RR sunt aferente următoarelor procese verbale de predare-primire întocmite de SC T Ss SRL:

- 1- nr. **59160**/24.05.2011 (vol.10, f.94, vol.13, f.152) privind un număr de 106.856 scrisori;
- 2- nr. **59637**/09.06.2011 (vol.10, f.101, vol.13, f.139) privind un număr de 134.298 scrisori;
- 3- nr. **60545**/12.07.2011 (vol.10, f.35) privind un număr de 153.714 scrisori;
- 4- nr. **61027**/26.07.2011 (vol.10, f.80, vol.13, f.327) privind un număr de 84.633 scrisori;
- 5- nr. **61648**/16.08.2011 (vol.10, f.85) privind un număr de 115.042 scrisori;
- 6- nr. **62072**/25.08.2011 (vol.13, f.427) privind un număr de 1530 scrisori;
- nr. **62080**/25.08.2011 (vol.13, f.417) privind un număr de 20.897 scrisori;
- nr. **62096**/25.08.2011 (vol.13, f.404) privind un număr de 10.595 scrisori;
- nr. **62102**/25.08.2011 (vol.13, f.395) privind un număr de 85.223 scrisori;
- nr. **62106**/25.08.2011 (vol.13, f.388) privind un număr de 72.270 scrisori;
- 7- nr. **62947**/13.09.2011 (vol.10, f.43) privind un număr de 121.602 scrisori;
- 8- nr. **65752**/11.11.2011 (vol.14, f.58 și vol.10, f.40) privind un număr de 148.590 scrisori;
- 9- nr. **66332**/28.11.2011 (vol.10, f.36) privind un număr de 252 scrisori;
- nr. **66347**/28.11.2011 (vol.10, f.35) privind un număr de 154.053 scrisori;
- 10- nr. **67270**/23.12.2011 (vol.10, f.38; vol.14, f.328) privind un număr de 155.354 scrisori;
- nr. **67264**/23.12.2011 (vol.10, f.37, vol.14, f.333) privind un număr de 10.005 scrisori;
- nr. **67251**/23.12.2011 (vol.10, f.39) privind un număr de 623 scrisori;
- 11- nr. **67814**/11.01.2012 (vol.10, f.34, vol. 14, f.315), privind un număr de 128.766 scrisori.

Se susține că predarea corespondenței, locul și data în care a avut loc, volumul corespondenței sau categoria de trimiteri rezultă și din borderourile de predare-primire (vol.13, f.167, 290, 292, 294, 296, 298, 310, 390, 398, 405-407, 419, 428; vol.14, f.73, 272, 309, 366-367, 387), din aceste din urmă documente ar rezulta și faptul că, în cazul neconcordanțelor, e vorba de „*corespondență simplă 0,200*” de grame. S-a precizat că pentru o astfel de corespondență, pentru distribuirea fiecărei scrisori, CN RP SA trebuia să încaseze 0,75 lei, conform anexei nr.1 la contractul nr. 114.2/91/19.11.2009 (vol.4, f.45 și 71) încheiate cu T Ss SRL

Procurorul de caz a solicitat R&RR SA, T Ss SRL și CNPR să întocmească situații în care să precizeze, conform evidențelor proprii: care sunt transporturile de corespondență R&RR, când au avut loc, unde a fost predată corespondența, care este volumul acesteia. La solicitarea procurorului de caz CNPR a întocmit și o situație comparativă (vol.12, f.2-20) a datelor sale cu cele furnizate de T Ss SRL. S-a reținut că în această comparație se remarcă nu doar greșelile din datele comunicate de T Ss SRL, ci și transporturile de corespondență care nu sunt înregistrate în evidențele C CN și care nu au fost facturate. S-a precizat că, de exemplu, în evidențele CNPR, pe baza procesului verbal nr. 59.040/24.05.2011 au fost predate la Cluj, **42.991** scrisori; în evidențele T Ss SRL figurează predate 1.959 scrisori pe baza procesului verbal nr. 59.040/24.05.2011. În același timp, în evidența CNPR nu se regăsesc recepționate la Cluj, scrisorile aferente proceselor verbale nr. 59.076, nr. 59.151 și nr. 59.156, toate din data de 24.05.2011; adunând numărul scrisorilor de pe toate aceste procese verbale (*nr. 59.040, nr. 59.076, nr. 59.151 și nr. 59.156*) se obține exact **42.991** scrisori. Prin urmare, s-a apreciat că distribuirea corespondenței aferente proceselor verbale de predare primire menționate a fost facturată. În realitate, a fost întocmit un singur proces-verbal de predare primire pe care au fost menționate numerele comenzilor interne ale T Ss SRL [*nr. 59.040, nr. 59.076, nr. 59.151 și nr. 59.156*] (vol.12, f.136-137).

De asemenea, s-a precizat că se observă că transporturile aferente proceselor verbale menționate mai sus se regăsesc în evidența T Ss SRL, nu însă și în cea a CNPR. Transporturile puse în discuție se regăsesc în situația (vol.12, f.77-126) prezentată de R&RR (*situația cuprinde și facturile emise pentru aceste transporturi și instrumentele de plată*), la dosar fiind atașate și comenzile furnizor ale R&RR SA (vol.13, f.10-62) și facturile emise de T Ss SRL (vol.13, f.63-122).

De asemenea, se învederează că la solicitarea procurorului de caz au fost efectuate de GF–Comisariatul General controale încrucișate la R&RR SA, T Ss SRL și CNPR, valorificate în procesul verbal nr..... (vol.4, f.6-28), în nota de constatare nr. 4155/14.06.2013 (vol.5, f.2-8) și în procesul verbal nr. (vol.6, f.3-32), iar organul de control a scos în evidență aceleași transporturi care nu au fost facturate (vol.4, f.21-22). În procesul verbal nr..... al GF se arată: „Dacă s-ar fi evidențiat aceste livrări de corespondență la unitățile poștale de primire, CN RP SA, conform tarifelor aplicate, ar fi încasat 1.128.228 lei (1.504.304 plicuri x 1 leu tarif treaptă de greutate(plic x 25% discount volum corespondență=1.128.228 lei)(vol.4, f.23).

Concluziile CNPR și ale GF se susține că au fost confirmate de verificările comparative efectuate de procurorul de caz, rezultatele acestora fiind cuprins într-un proces-verbal (vol.12, f.138).

S-a apreciat că prejudiciul provocat CNPR e de **1.128.228 lei**.

B. înregistrări care atestă distribuirea frauduloasă a corespondenței (înregistrări ale convorbirilor și comunicărilor telefonice ori înregistrări audio-video ambientale)

S-a susținut în acuzare că documentele care atestă livrarea frauduloasă a corespondenței pot fi coroborate cu înregistrările audio-video ambientale redată în procese verbale și plânse foto atașate la dosar.

a) Transportul din data de 13.09.2011

Se învederează că R & RR SA a transmis T Ss SRL comanda COF nr. 1511133/ 07.09.2011 (pentru „editare și implicuire”) și comanda COF nr. 1511134/ 07.09.2011 (pentru „servicii de distribuție”), care trebuia adusă la îndeplinire la data de 12.09.2011 (vol.13, f.13-14). În data de 13.09.2011 au fost predate CRTz C și preluate D în cartare 121.602 scrisori, așa cum reiese din procesul verbal de predare primire nr. 62947 (vol.10, f.44). Se susține că distribuirea acestei corespondențe nu există în evidențele CNPR și nu a fost facturată. În acest sens se indică în probațiune discuția telefonică din data de 02.12.2011, dintre I A, Dor de producție la T Ss SRL și Z M Ș (vol.2, f.49-verso)

În acuzare s-a susținut că numărul scrisorilor indicat de I A corespunde cu acela din procesul verbal de predare-primire. Cei doi au amintit și de transportul ratat din 26.09.2011, când CON era plecat din țară și de faptul că în luna octombrie nu au reușit să facă nimic. Se precizează că în data 26.09.2011 are loc un schimb de e-mailuri (recuperate de pe serverul T Ss SRL) între V D și A M, angajați ai T Ss SRL, din care ar reieși modul de operare, fiind prezentată în probațiune convorbirea telefonică existentă în vol.2, f.248.

b) Transportul din data de 26.09.2011

Se învederează că R&RR SA a transmis T Ss SRL comanda COF nr. 1537434/20.09.2011 (pentru „editare și implicuire”) și comanda COF 1537435/20.09.2011 (pentru „servicii de distribuție”), care trebuia adusă la îndeplinire la data de 23.09.2011 (vol.5, f.50-51). De abia în data de 26.09.2011 au fost tipărite facturile R&RR, I A, Dor de producție la T Ss SRL, luând legătura cu Z M Ș, pentru a stabili cum trebuie procedat cu distribuirea acestora.

Despre inculpatul CON se precizează că se afla în concediu în Brazilia, iar M V s-a eschivat de la a-și asuma decizia distribuirii scrisorilor, în lipsa unui regim clar al lor. În acest sens se mai arată că I A a luat legătura cu Z M Ș, aducându-i la cunoștință că a aflat de la M V cum că i s-a pus în vedere de CON că era în curs un control de care l-ar fi avertizat și pe el; I A a afirmat despre CON că ar fi „prietenu”, „omul” lui Z M Ș, iar în probațiune se indică un fragment relevant din discuția telefonică a celor doi (din de 26.09.2011, la ora 15:17:12, vol.2, f.5). S-a reținut că amândoi au decis ca „tura asta” să o „sară”, adică să nu predea corespondență pentru distribuie, fără a o trece și pe la Oficiul Poștal nr. C, pentru înregistrare, iar în probațiune se indică depoziția lui I A - vol.17, f.323. S-a indicat că un control al C în DRP C, pretins a fi invocat de M V nu a fost identificat, însă cert este că M V a refuzat categoric să permită introducerea corespondenței primite D în cartare, adică să-și asume decizii pe care le lua doar CON.

Se menționează că au fost comise o serie de indiscreții; de exemplu, dintr-o discuție purtată cu V M I, angajată a T Ss SRL, comparând datele, T G, șefa Oficiului Poștal nr. 2 C, nu avea cum să nu-și dea seama că nu toată corespondența livrată era înregistrată (*în C, în centrala CNPR sau în altă parte*) și, în consecință, facturată. În probațiune este indicată convorbirea telefonică aflată în vol.2, f. 5-6 și se susține că în baza comenzii COF nr. 1537434/20.09.2011 a R&RR a fost predată la Oficiul Poștal nr. 2 C doar corespondența aferentă proceselor verbale de predare-primire nr. 63405, nr. 63410, nr. 63415, nr. 63416, nr. 63421, nr. 63426, nr. 63431, nr. 63432. (vol.12, f.99).

Tot în baza unor convorbiri telefonice se indică faptul că T G l-a contactat pe CON să-i spună de neregulile constatate (vol.2, f.6, verso), iar în probațiune s-a indicat și depoziția acestei martore. Se menționează că ulterior, CON s-a lăsat dacă a fost adusă corespondență pentru a fi predată D în cartare, fără ca el să dispună acest lucru; este indicat în probațiune convorbirea telefonică existentă în vol.2, f.6 verso și se învederează că inculpatul CON vrea să pară la telefon că ia diSță de eventuale astfel de evenimente, că are aerul unui om neimplicat decis să curme posibile nereguli semnalate – asta pentru situația în care convorbirile sale telefonice ar fi fost interceptate.

În acuzare s-a precizat că transportul fraudulos plănuit pentru 26.09.2011 nu a mai avut loc ca urmare a lipsei din țară a lui CON și a opoziției lui M V.

c) Transportul din data de 13.10.2011

Se învederează că R&RR SA a transmis T Ss SRL comanda COF nr. 1575033/10.10.2011 (*pentru „editare și implicuire”*) și comanda COF 1575233/10.10.2011 (*pentru „servicii de distribuție”*), care trebuiau aduse la îndeplinire la data de 12.10.2011 (vol.5, f.25-26), fiind apreciate în probațiune discuția telefonică dintre F B și I A (vol.2, f.5), apreciindu-se că așa se explică neconcordanțele din evidențele T S SRL și cele ale R&RR SA cu privire la data „prezentării” corespondenței.

Se menționează că și transportul fraudulos plănuit pentru 13.10.2011 nu a mai avut loc ca urmare a lipsei din țară a lui CON și a opoziției lui M V, fiind indicat în probațiune convorbirea telefonică dintre I A și Z M Ș din data de 13.10.2011 (vol.2, f.12, verso), de unde ar rezulta că inculpatul CON și-a rezervat dreptul de a stabili care era corespondența care intra sau nu D în cartare și se precizează că în fapt corespondența R&RR a fost prezentată în întregime doar Oficiului Poștal nr. 2 C (vol.5, f.43-45).

d) Transportul din data de 25.10.2011

În acuzare s-a precizat că întoarcerea în țară, din vacanța în Brazilia, a lui CON era așteptată de reprezentanții T S SRL pentru a dispune introducerea D în cartare și, în consecință, distribuirea corespondenței R&RR, ca și cum ar fi fost înregistrată pentru facturare. Astfel se precizează că în data de 18.10.2011 Z M Ș i-a cerut lui I A să împartă corespondența R&RR (*o parte urmând a fi predată OP 2 C și o parte CRTZ C, pentru cartare*), să o pregătească, întrucât în data de 24.10.2011 urma să se întoarcă în țară CON. În probațiune este indicată depoziția martorului I A și fragmentul dintr-o convorbire telefonică purtată la data de 18.10.2011, la ora 13:25:39, vol.2, f.14-verso între I A și Z M Ș.

De asemenea, în probațiune se indică și discuția telefonică din data de 19.10.2011, dintre Z M Ș și CON pentru a-l întreba cum procedează, dacă mai pot efectua un transport fraudulos, dacă pot „relua problema” (la ora 14:09:01, vol.2, f.16). Se precizează că în data de 24.10.2011, Z M Ș l-a sunat din nou pe CON, care însă a insistat să se întâlnească pentru a mai „regla niște chestii”, pentru a scăpa de indiscrețiile comise, afirmând: „lume multă pricepe câte ceva și nu așa mai vrea să priceapă prea multă”; în probațiune sunt indicate convorbirile telefonice dintre Z M și inculpatul C O (din data de 24.10.2011, la ora 18:29:24, vol.2, f.16-verso)

Întrucât dorea să se lămurească de neajunsurile invocate fără explicații de CON, Z M Ș l-a sunat din nou. De la acesta a aflat de scăparea IM V în conversația cu T G, care a realizat că nici la ea și nici altundeva în companie nu se facturează corespondența predată D în cartare de T

Ss SRL; în probațiune este indicată convorbirea telefonică din data de 24.10.2011, la ora 18:34:03, vol.2, f.17.

Fiindcă „s-a ajuns prea De cu niște chestii” cei doi au decis ca transportul fraudulos stabilit pentru data de 25.10.2011 să nu mai aibă loc. Despre decizia luată Z M Ș l-a încunoștințat pe I A (vol.2, f.17-verso) care, la rândul lui i-a comunicat decizia unui angajat din producție, cerându-i să modifice și borderourile de predare unde destinatar figura CRTZ C: „Ă ... Cu' CRTZ-u'? (...) Da? Nu mai pleacă la C, îl... îl depunem ... ă ... îl depunem mâine în... în 84.” (vol.2, f.17 - verso)

În luna octombrie 2011 nu a fost efectuat nici un transport fraudulos și, în consecință, nu au fost obținute venituri suplimentare („zero salvare”). Despre acest aspect, în data de 24.10.2011, Z M Ș l-a încunoștințat pe P A C pentru a-l pune în vedere „omului”, fiind indicat în probațiune convorbire telefonică din data de 24.10.2011, la ora 18:53:03, vol.2, f.18. Omul pe care P A C îl ținea la curent cu datele transporturilor frauduloase este în opinia acuzării inculpatul FMC, căruia i-a solicitat să se întâlnească pentru discutarea unor „numere; în probațiune se indică discuția telefonică din data de 05.12.2011, la ora 13:33:32, vol.2, f.51-verso). Se precizează că întâlnirea dintre cei doi a avut loc în ziua următoare, în data de 06.12.2011, după cum reiese din dialogul telefonic purtat de aceștia în data de 06.12.2011, la ora 13:06:48, vol.2, f.54.

Se susține că inculpatul M C F urma să compare datele obținute de la P A C cu datele furnizate de PM. Aceasta din urmă, în ziua de 05.12.2011, a aflat de la inculpatul CON, date privind numărul total („număru fatidic”) al plicurilor predate D în cartare de T Ss SRL; CON solicitase datele de la CRTz C; în probațiune s-a indicat discuția telefonică din data de 05.12.2011, la ora 10:05:24, vol.2, f.50, depoziția inculpaților C O și PM, a martorului D D N, dar și convorbirea telefonică din data de 05.12.2011, la ora 12:09:39, vol.2, f.51 dintre inculpații C O și PM.

Cu cine urma să se întâlnească PM în seara zilei de 06.12.2011, se apreciază că aflăm chiar de la aceasta, iar în probațiune este indicată discuția telefonică din data de 06.12.2011 dintre PM și FMC - vol.2, f.54-verso.

e) Transportul din data de 11.11.2011

Se învederează că, potrivit celor convenite, CON și Z M Ș s-au întâlnit într-un local din C, unde s-au „împăcat”, convenind să continue „colaborarea” după ce au identificat că „greșeala” aparținea T Ss SRL. Despre „deblocarea” situației, despre faptul că au „descurcat-o” (astfel încât să poate fi efectuate noi transporturi de scrisori predate fraudulos D în cartare) urma ca P A C să-l încunoștințeze pe FMC. În acest sens este indicată convorbirea telefonică dintre P A C și Z M Ș și se precizează că Z M Ș i-a solicitat lui I A să pregătească un nou transport pentru C, dar să nu livreze nimic până nu-i dă „instrucțiunile” noi, aspecte care ar rezulta din convorbirea telefonică din data de 03.11.2011, la ora 16:53:35, vol.2, f.20 și din depoziția lui I A (vol.17, f.320). S-a susținut că fiind anunțat de I A (vol.2, f.24 – convorbire telefonică) că o să sosească la CRTz C un transport de corespondență R&RR („Bine, o să ajungă seara după 8... plicuri de RR, așa cum...”) tipărită în poșta hibridă, M V l-a contactat pe CON pentru a întreba dacă e în regulă predarea în cartare, dacă el dispune și, practic, dacă își asumă acest lucru, fiind indicată în probațiune discuția telefonică data de 11.11.2011, ora 09:45:52, vol.2, f.24.

Se învederează că e de remarcat totuși că inculpatul CON nu prea stă la discuție pentru a oferi explicații, că dispune și așteaptă să se întâmple ce dispune. Referitor la transportul din data de 11.11.2011, în executarea comenzii COF nr. 1632233/ 08.11.2011 și a comenzii COF nr. 1597035/ 19.10.2011, se susține că a fost supravegheat tehnic, fiind realizate fotografiile ale momentelor principale, iar împrejurările constatate au fost consemnate într-un proces verbal atașat la dosar (vol.2, f.228-232). Astfel, se prezintă faptul că în jurul orei 20.00, la Centrul Regal de Tranzit Poștal C a ajuns autoutilitara marca Iveco de culoare albă, cu nr. de înmatriculare B-81-ZEO, care transporta un număr de 3 paleți (vol.14, f.73, f.58 și vol.10, f.40) fiind dirijată către rampa de descărcare. De pe rampă paleții (conținând corespondența „R&RR”) au fost

transportați D la lift pentru a fi urcați în centrul de cartare, fără a mai urma procedura de înregistrare la Oficiul Poștal nr. 2 C; apoi paleții au fost preluați de șefa de tură care i-a introdus în procedura de cartare pentru a fi distribuiți pe direcțiile: Harghita, Mureș, Sibiu, Neamț, Iași, Vaslui, Brăila și ConȘta.

Referitor la livrarea acestui lot de corespondență, s-a precizat că el nu există în evidențele CNPR. În aceeași zi figurează o livrare de corespondență și către Oficiul Poștal nr. 2 C, fiind vorba de celălalt lot rezultat din „împărțea” corespondenței, un lot de 155.941 de plicuri, cu borderoul ștampilat de OP 2 C (vol.14, f.72).

f) Transportul din data de 28.11.2011

Se menționează că R&RR SA a transmis T Ss SRL comanda COF nr.1656233/ 21.11.2011 (pentru „editare și implicuire”) și comanda COF nr.1656234/ 21.11.2011 (pentru „servicii de distribuție”), care trebuiau aduse la îndeplinire la data de 23.11.2011 (vol.13, f.32-33). Astfel, se prezintă faptul că în data de 22.11.2011, F L B I-a contactat pe I A pentru a-i pune în vedere că T Cuncev de la R&RR SA se interesa de stadiul executării comenzii, cei doi se asigură că a fost făcută „împărțea” și deci selectarea lotului pentru CRTz C, apoi I A i-a cerut unui subordonat să tipărească facturile R&RR, întrebându-l dacă a înțeles despre ce tip de distribuție este vorba; în probațiune se indică discuția telefonică existentă în vol.2, f.41. Se precizează că într-o nouă discuție cu F L B, I A i-a spus că el s-a apucat să separe în două loturi (pentru CRTz C și pentru OP 2 C) corespondența R&RR care urma să fie dusă la C, fără să mai aștepte ca Z M Ș să-i confirme că transportul putea sau nu a fi efectuat; în probațiune este dată convorbirea telefonică existentă în (vol.2, f.41).

În acuzare s-a reținut că în data de 28.11.2011, CON a fost anunțat de venirea transportului „de la ora 8” de corespondență R&RR; atunci când M V a încercat să-l întrebe cum stau lucrurile, CON l-a expediat cu un răspuns sec, nu însă fără a-l lăsa să înțeleagă că nu sunt chestiuni suplimentare de spus, că nu s-a schimbat nimic și, în consecință, că distribuția trebuia făcută după preluarea corespondenței D în cartare. În susținerea acestor afirmații este indicată convorbirea telefonică din data de 28.11.2011, ora 13:56:19, vol.2, f.45 verso.

Referitor la transportul din data de 28.11.2011 se susține că a fost supravegheat tehnic, fiind realizate fotografii ale momentelor principale, iar împrejurările constatate au fost consemnate într-un proces verbal atașat la dosar (vol.2, f.233-238). Astfel, se învederează că în jurul orelor 19.00, la Centrul Regl al de Tranzit Poștal C a ajuns autoutilitara de culoare albă, cu nr. de înmatriculare B-31-CAX condusă de numitul SG, care transporta un număr de 6 paleți. Conform borderourilor (vol.14, f.272 și 300) și proceselor verbal de predare - primire cu nr. 66347 și 66332 (vol.14, f.275 și 301, precum și vol.10, f.41-42) paleții conțineau 154053 și, respectiv, 252 scrisori tip corespondență „TP” – facturi „R&RR” tipărite de SC T Ss SRL București. Documentele amintite poartă ștampila CRTz C. După prezentarea documentelor, autoutilitarei i s-a permis accesul în curtea centrului unde a stațiat până în jurul orelor 19.50, în apropierea rampei de descărcare. Ulterior, la orele 20.10, autoutilitara a părăsit Centrul Regl al de Tranzit Poștal C. De pe rampă paleții (conținând corespondența „R&RR”) au fost transportați D la lift pentru a fi urcați în centrul de cartare, fără a mai urma procedura de înregistrare la Oficiul Poștal nr. 2 C; apoi paleții au fost preluați de șefa de tură care i-a introdus în procedura de cartare pentru a fi distribuiți pe direcțiile: Alba, Mureș, Sibiu, Bacău, Neamț, Iași, Suceava, Vaslui, Galați, Brăila, ConȘta, Călărași.

S-a precizat că livrarea acestui lot de corespondență nu există în evidențele CNPR, iar în ziua următoare figurează, de exemplu, o livrare de corespondență și către Oficiul Poștal nr. 2 C (este vorba de celălalt lot rezultat din „împărțea” corespondenței, un lot de 13.134 de plicuri, iar borderoul este ștampilat de OP 2 C - vol.14, f.284 și 286).

g) Transportul din 13.12.2011

S-a mențiat că aflând de la I Z (administrator al SC MO SRL) de neregulile de la DRP C, Dorul general al CNPR a dispus efectuarea unui control, iar în acest context I A s-a interesat la Z Ș M dacă trebuie să stea „liniștiți”; în probațiune este indicată convorbirea telefonică din data de 02.12.2011, la ora 15:33:02, vol.2, f.50).

În acuzare s-a precizat că anticipând că inculpatul CON urma să fie abordat din nou de cei de la T Ss SRL, PM, în data de 06.12.2011, l-a sunat să-l atenționeze ca, pentru moment, să nu mai dispună distribuirea frauduloasă a corespondenței, iar ulterior ar fi trebuit să-i spună și motivul; în probațiune se indică discuția telefonică din data de 06.12.2011, la ora 11:44:34, vol.2, f.52-verso. În același sens se precizează că la data de 06.12.2011, I A l-a sunat pe Z M Ș pentru a-l întreba dacă mai pot sau nu să livreze corespondență R&RR D în cartare, în CRTz C și este indicată în probațiune convorbirea telefonică din data de data de 06.12.2011, la ora 12:36:29, vol.2, f.53, cu mențiunea că persoana cu care a discutat Z este inculpatul CON (în probațiune este indicată discuția telefonică din data de 06.12.2011, la ora 12:37:05, vol.2, f.53).

Se susține că din acest motiv distribuirea frauduloasă, nefacturată a unui lot de corespondență R&RR a fost anulată și este indicată în probațiune o nouă convorbire telefonică (din data de 06.12.2011, la ora 12:38:24, vol.2, f.53). Despre anularea transportului nefacturat al unui lot de corespondență R&RR CON a anunțat-o pe PM, dialog care vine să confirme în opinia acuzării, încă o dată, relațiile dintre ei, coordonarea, cooperarea la comiterea unui abuz; în probațiune este indicată discuția telefonică din data de 06.12.2011, la ora 12:43:10, vol.2, f.54.

S-a subliniat faptul că PM l-a apelat pe CON după ce s-a certat cu N D D, Dorul general al CNPR. Despre acesta din urmă se susține că dorea să facă tot felul de achiziții dubioase, iar PM îl stânjenea și îl pâra secretarului de stat M C F. Mai mult, se apreciază că în mod discutabil, N D D a dispus ca firma lui I Z, SC MO SRL să poată prezenta corespondența „E” la CRTz C, existând suspiciuni că o bună parte a acesteia era distribuită fără a fi facturată; fiind întrebat de rațiunea acestei mutări, N D D, care a simțit că i se subminează autoritatea în companie, a ținut să-i spună în față Doarei economice, PM că știe „ce fac” la C, ea și cu M C F. În probațiune este indicată convorbirea telefonică dintre inculpații PM și F M din data de 06.12.2011, la ora 15:18:14, vol.2, f.54-56.

În acuzare s-a precizat că R&RR SA a transmis T Ss SRL comanda COF nr. 1687333/ 08.12.2011 (*pentru „editare și implicuire”*) și comanda COF 1687334/ 08.12.2011 (*pentru „servicii de distribuție”*), care trebuiau aduse la îndeplinire la data de 12.12.2011 (vol.13, f.55-56). În baza acestei comenzi în data de 13.12.2011 a fost distribuită corespondență R&RR care a fost însă înregistrată și facturată.

h)Transportul din data de 23.12.2011

Referitor la acest act material s-a reținut că în a doua jumătate a lunii decembrie a anului 2011 se punea problema distribuirii celei de a doua sesiuni de corespondență R&RR. Întrucât Z M Ș ținea legătura cu reprezentanții CNPR, I A l-a întrebat dacă urmează sau nu să mai distribuie prin C, fără facturare, corespondență R&RR, tipărită de T Ss SRL și e indică în probațiune convorbirea telefonică din data de 19.12.2011, la ora 15:38:42, vol.2, f.67-verso.

Se prezintă faptul că inevitabil, în ziua următoare, Z M Ș l-a sunat pe CON, întrebându-l dacă e sau nu de acord să livreze, fără facturare, un lot din corespondența R&RR (fiind indicată în probațiune convorbirea telefonică din data de 20.12.2011, la ora 18:43:25, vol.2, f.72 și depoziția inculpatului C O) dintre inculpatul C O și Z M.

S-a reținut că Z M Ș și I A au convenit să sorteze loturile de corespondență R&RR, „ca și cum” ar urma să fie distribuite distinct (*prin CRTz C și OP 2 C*), iar, în funcție de ce aflau de la CON să decidă cum se va face efectiv distribuirea (s-a indicat în probațiune discuția telefonică din data de 20.12.2011, la ora 18:44:20, vol.2, f.72-verso). În data de 23.12.2011, PM (*care cu două zile înainte se întâlnește cu Z M Ș*) s-a interesat dacă T Ss SRL a prezentat pentru distribuire corespondența R&RR, avertizându-l pe CON că, în mod cert, urmează să sosească această corespondență; s-a indicat în probațiune discuția telefonică din data de 23.12.2011, ora 11:54:43, vol.2, f.84. R&RR SA a transmis T Ss SRL comanda COF nr. 1707834/ 20.12.2011 (*pentru „editare și implicuire”*) și comanda COF 1707835/ 20.12.2011 (*pentru „servicii de distribuție”*), care trebuiau aduse la îndeplinire la data de 23.09.2011 (vol.13, f.53-54). În baza acestor comenzi au fost predate CRTz C, pentru distribuire, fără facturare, 165.982 scrisori, conform proceselor verbale de predare primire nr.

67251/23.12.2011, nr. 67270/23.12.2011, nr. 67264/23.12.2011 (vol.10, f. 37-39 și vol.14, f.328, 333) și borderourilor aferente (vol.14, f.357, 366-367) și s-a precizat că nici un alt lot de corespondență nu a fost preluat de OP 2 C în ziua de 23.12.2011; livrarea corespondenței nu există în evidențele CNPR.

i) Transportul din data de 11.01.2012

Referitor la acest act material se susține că în data de 06.01.2012, R&RR SA a transmis T Ss SRL bazele de date pentru a fi prelucrate. În aceste condiții I A l-a sunat pe Z M Ș pentru a-i comunica cum procedează, dacă mai predau pentru distribuire corespondență nefacturată (s-a indicat în probațiune o nouă convorbire telefonică din data de 06.01.2012, ora 10:02:06, vol.2, f.99) și s-a apreciat că potrivit celor convenite, transportul nu se efectua decât din ordi lui CON, motiv pentru care acesta a fost contactat telefonic de Z M Ș (convorbirea telefonică din data de 06.01.2012, la ora 10:20:10, vol.2, f.99-verso). În ceea ce privește această livrare s-a reținut în probațiune declarația inculpatului C O și s-a învederat că în condițiile în care CON nu făcea nimic fără acordul inculpatei PM, la rândul lui a luat legătura, telefonic, cu aceasta, în aceeași zi, întrucât CON dorea să afle dacă mai era cazul sau nu să accepte distribuirea nefacturată a corespondenței; PM i-a răspuns că se opune unei noi astfel de distribuii, părănd chiar deranjată („Păi, ce dracu, chiar ... „); s-a reținut că PM trebuia însă să se consulte cu FMC, iar în probațiune este indicată convorbirea telefonică din data de 06.01.2012, la ora 10:28:24, vol.2, f.100.

S-a reținut că Z M Ș și I A au convenit să pregătească loturile de corespondență în așteptarea deciziei lui CON (convorbirea telefonică din data de 06.01.2012, ora 11:13:45, vol.2, f.100-verso) și faptul că în data de 08.01.2012, CON a sunat-o din nou pe PM pentru a tranșa chestiunea transportului de corespondență R&RR. S-a precizat că cei doi stabilesc să-l consulte pe FMC, fiind nemulțumiți că reprezentanții T Ss SRL doreau să distribuie nefacturat un volum prea mare de scrisori (*circa 8 paleți*); în probațiune este indicată declarația inculpatului C O și convorbirea telefonică din data de 08.01.2012, la ora 14:38:29, vol.2, f.104.

De asemenea, s-a precizat că pentru a-i răspunde lui CON, PM l-a sunat pe FMC, preocupat de zvonul numirii sale în postul de ministru; când a fost întrebat dacă să mai distribuie sau nu corespondență nefacturată, spre surprinderea M P, FMC și-a dat ferm acordul: „Da, da, da, da, dacă poți, da, cum să nu!?”. În probațiune este indicată declarația inculpatei PM și se învederează că aceasta i-a replicat inculpatului F M: „Tu tre’ să știi cât, cum și ce.”, înțelegându-se, în opinia acuzării, că ar fi niște datorii de achitat, niște socoteli de făcut, că ar trebui făcut un bilanț, că ar trebui trasă o linie, concluzie pe care o aflăm chiar de la inculpatul FMC: „Trebuie să trag o dată linie, știi?, că n-am, n-am, n-am mai reușit să trec ...(…) o să trebuiască să mă bag cu picioarele că nu ... cu, cu bunul simț nu merge.” Se mai susține că deși vorbesc cum să continue o fraudă, cei doi se conving reciproc, cu un aer inocent, că la DNA ei nu au cum să ajungă, că n-au făcut nicio „prostie”. (În probațiune este indicată convorbirea telefonică din data de 08.01.2012, la ora 22:32:57, vol.2, f.105-106, declarația inculpatului F C, a martorului D D N).

S-a precizat că predarea și distribuirea corespondenței dacă s-ar fi făcut legal nu avea de ce să țină de voința inculpaților PM și M C F; Z M Ș nu avea de ce să-i „piseze”, putea să prezinte nestingherit ce corespondență vrea și cât vrea, invocând contractul „de integrator” semnat cu CNPR. Mai mult, se apreciază că dacă lucrurile erau în regulă, prezentarea corespondenței nu ar fi trebuit să aibă vreo legătură cu faptul că N D D „s-a mai liniștit” sau nu, iar despre inculpata M P se susține că știa exact că lucrurile nu erau legale - în probațiune este indicată convorbirea din data de 31.01.2012 - vol.2, f.117.

Se precizează că în ziua următoare, PM i-a transmis lui CON acordul ca distribuirea corespondenței nefacturate să continue, însă într-un volum mai redus, „omeneste”, iar CON i-a pus în vedere că Z M Ș de regulă trimite mai multă corespondență pentru introducere D în cartare, decât pentru OP 2 C, ceea ce se observă, adică „e ca dracu”. În probațiune este indicată discuția telefonică din data de 09.01.2012, la ora 13:10:43, vol.2, f.107-verso, declarația inculpaților M P și C O.

S-a reținut că decizia luată, acordul pentru prezentarea corespondenței R&RR care urma a fi distribuită fără facturare i-a fost transmisă de CON lui Z M Ș și s-a precizat că trebuia depusă D în cartare doar o treime din volumul corespondenței prezentate la C, nu mai mult, altfel „e urâtă”. În rest, lucrurile rămăneau așa cum au fost convenite anterior, aspect pe care-l subliniază CON: ” *Și tot așa cum am stabilit noi amândoi, ore, tot, așa cum am zis.*” – în probațiune este indicată convorbirea telefonică din data de 09.01.2012, la ora 13:12:06, vol.2, f.108.

De asemenea, s-a apreciat că, inevitabil, Z M Ș i-a cerut Dorului de producție, I A să pregătească transportul corespondenței – în probațiune este indicată convorbirea telefonică din data de 09.01.2012, la ora 13:12:58, vol.2, f.108 dintre I A și Z M Ș și declarația martorului I A.

S-a precizat că inculpatul M C F intenția să ”tragă linie” în relația cu reprezentanții T Ss SRL, astfel că nu întâmplător CON i-a cerut lui M V să întocmească o situație cu transporturile corespondenței R&RR neștampilate – în probațiune sunt indicate discuțiile telefonice din data de 08.02.2012, la ora 10:20:28 și ora 11:47:57 vol.2, f.128-verso și declarația inculpatului C O.

În continuare s-a învederat că așa cum afirmase, în ziua următoare, CON s-a deplasat la CRTz C de unde a preluat situația întocmită de M V, situație cu care cineva trebuia ”să meargă să verifice”; se apreciază în acuzare că între verificarea la care se referă CON și ”trasul liniei” de care vorbea M C F există identitate (în probațiune este indicată discuția telefonică din data: 09.02.2012, înregistrare ambientală, vol.2, f.216).

Momentul predării înscrisului se susține că este surprins și prin planșe foto (vol.2, f.220-222), fiind lesne de remarcat că inculpatul CON nu avea curiozități personale legate de volumul de corespondență; lista obținută intenția să o transmită mai departe inculpatei M P, pe care o sunase imediat ce a ieșit din incinta CRTz C – în probațiune este indicată discuția telefonică din data de 09.02.2012, la ora 13:25:48, vol.2, f.131-verso și declarația inculpatului C O.

S-a precizat că în data de 11.02.2012, cei doi au stabilit să se întâlnească ”la poștă” în C, astfel încât PM să preia situația distribuirilor frauduloase de scrisori – aspect care este probat cu convorbirea telefonică din data de 11.02.2012, la ora 10:43:47, vol.2, f.135. După preluarea situației de la CON, se susține că inculpata PM l-a sunat pe destinatarul acesteia, pe cel care urma să ”verifice” volumul distribuirilor de corespondență nefrancată, care ”știa ce, cât și cum” și care intenția să ”tragă linie” în relația cu reprezentanții T Ss SRL – pe M C F; M P i-a pomenit chiar că e vorba de situația privind ”corespondența”. În opinia acuzării reiese că M C F aștepta această situație și cunoștea conținutul ei. În probațiune sunt indicate discuția telefonică din data de 11.02.2012, la ora 13:33:36, vol.2, f.135-verso, declarațiile inculpaților C O, F M

În acest context R&RR SA a transmis T Ss SRL comanda COF nr. 1731733/ 09.01.2012 (pentru „editare și implicuire”) și comanda COF nr. 1731734/ 09.01.2012 (pentru „servicii de distribuție”), care trebuia adusă la îndeplinire la data de 12.01.2012 (vol.13, f.51-52). S-a precizat că în data de 11.01.2012, au fost predate CRTz C și preluate D în cartare 128.766 scrisori, așa cum reiese din procesul verbal de predare primire nr. 67814 (vol.10, f.34, vol.14, f.315) și s-a învederat că distribuirea acestei corespondențe nu există în evidențele CNPR și nu a fost facturată.

j) Transportul din data de 14.02.2012

Referitor la acest act material s-a reținut că în cursul lunii februarie 2012 se punea din nou problema efectuării unor noi transporturi de corespondență neștampilată. După primirea de la R&RR SA a bazelor de date I A, ca și alte date, l-a sunat pe Z M Ș pentru a stabili cum procedeză și din nou au convenit ca loturile de scrisori să fie pregătite „ca și când”, în așteptarea deciziei lui CON; mai mult, chiar au calculat câte scrisori ar trebui să prezinte la C pentru distribuție, fără facturare, astfel încât să nu afecteze volumul total de corespondență prezentat CNPR lunar, volum înregistrat care ar fi trebuit să fie peste 1 mil de trimiteri astfel încât să poată fi invocat discountul de 25%; concluzia este că ar fi putut fi distribuite circa

120.000 de scrisori neștampilate, nefacturate. În probațiune este indicată convorbirea telefonică din data de 06.02.2012, la ora 16:41:43, vol.2, f.127.

Se precizează că după tiparul deja observat, Z M Ș l-a contactat pe CON, acesta sunând-o pe M P pentru a-și da și ea acordul pentru livrările ilegale de corespondență R&RR; Z M Ș i-a transmis lui I A că prezentarea lotului de corespondență R&RR, care nu urma a fi ștampilat, poate avea loc. CON a uitat însă să transmită vreo sarcină subordonaților, în acest sens, motiv pentru care reprezentanții CRTz C au predat corespondența OP 2 C unde a fost ștampilată. În concluzie, s-a învederat că transportul ilegal plănuț nu s-a materializat. În probațiune sunt indicate discuția telefonică din data de 06.02.2012, la ora 16:54:55, vol.2, f.127 verso, precum și depoziția inculpatului C O.

S-a precizat că declarațiile persoanelor audiate în cauză vin să susțină starea de fapt care rezultă din înscrisuri și din înregistrările convorbirilor și comunicărilor telefonice, precum și din înregistrările audio-video ambientale. Au fost indicate aspecte din depozițiile martorilor M V (vol.17, f.196-197), F L B (vol.17, f.172-173), I A (vol.17, f.186), precum și declarațiile inculpaților CON (vol.17, f.232-234), M P (vol.17, f.328).

În cuprinsul actului de sesizare sunt precizate aspecte apreciate conexe stării de fapt. Astfel, s-a precizat că în data de 15 martie 2012 au fost efectuate percheziții pentru ridicarea de documente, între altele, și de la sediul CNPR și din unități poștale, iar la scurt timp de la începerea percheziției, M P l-a contactat pe M F insistând să se întâlnească și să vorbească (vol.2, f.265-267), întâlnirea având loc în Piața Lahovari din București (vol.2, f.225), cei doi inculpați fiind fotografiați împreună.

De asemenea, se menționează că în timpul percheziției CON a solicitat reprezentanților CRTz C să predea numai documentele primite de la OP 2 C: „*numai ce ai de la C 2*”, „*du-te la S B și el tre' să predea și să dea S B toate documentele, numai ălea care sunt de la C 2 ... ca să le fie, știi, corelare acolo.*” (vol.2, f.158 și 159 verso). Se apreciază că, de fapt, CON insistă să nu se predea documente din CRTz C a căror verificare i-ar fi lămurit pe anchetatori că s-au comis nereguli, iar ca să se asigure că M V nu i-a deconspirat, CON și-a dat întâlnire cu acesta (vol.2, f.163). În probațiune este indicată declarația inculpatului C O - vol.17, f.312. Despre CON se precizează că a contactat-o pe M P, spunându-i: „*La Braș...la Tranzit numai o să le...le bag într-o cameră și le închid, sigilată toată, nu ia nimic. Și numai de la C 2 ia documente.*” (vol.17, f.268) În ziua următoare, CON i-a mărturisit inculpatei PM că ofițerii de poliție judiciară ai DNA nu au luat acte din CRTz C (acte între care se susține că, evident, se aflau și cele care ar fi putut contribui la identificarea fraudei), acestea rămânând sigilate: „*Nu, nu toate, numa' ălea de la doi, de la tranzit au rămas incuiate într-o magazie sigilată.*” (vol.2, f.162-verso)

Apoi, se menționează că inculpata PM l-a contactat pe inculpatul CON îndemnându-l să vorbească „*între patru ochi*” cu M V: „*Tu ai reușit să vorbești cu V?(...) Deci trebuie să vorbești între patru ochi așa cumva cu el?*”; CON a asigurat-o pe PM că: „*E OK acolo.*” (vol.2, f.163-verso); iar în probațiune este indicată și declarația inculpatei PM.

S-a amintit că P A C a încercat prin intermediul lui Z M Ș să afle de la PM dacă „*s-a întâmplat ceva*”, aspect din care se înțelege că P A C dorea să se asigure că nu au parte de surprize din parte celor din CNPR, iar în probațiune este indicată o convorbire telefonică: „*Ă... Vroiam să te întreb, de atunci de când mi-ai spus, ai avut vreo întâlnire cu M? (...)N-a fost cazul sau...? (...)Deci te-ai, te-ai văzut cu ea săptămâna asta ?(..) Și cum a fost? (...)S-a întâmplat ceva sau...?*” (vol.2, f.175)

Cu referire la PM s-a susținut că ar fi spus că percheziția nu avea de ce să o sperie: „*N-am motive, doamne ferește, eu. N-am chiar nu-mi fac griji.*” (vol.2, f.270).

În ceea ce-l privește pe I Z și controlul dispus de N D D s-a reținut că: I Z e administratorul SC MO SRL care activează în același domeniu ca și SC T Ss SRL. Cele două societăți comerciale au avut și o colaborare (*privind procesarea corespondenței „E”*), finalizată cu un litigiu.

Despre I Z se susține că a aflat că T Ss SRL distribuie, fără facturare, corespondență R&RR prin structurile sale din C. Această împrejurare a adus-o la cunoștința lui

N D D, Dorul CNPR; I Z susținea că și-a dat seama că lucrurile nu erau în ordine din cauza prețului nejustificat de mic practicat de T Ss SRL, preț care nu putea fi susținut decât prin distribuirea corespondenței, fără facturarea unei părți a acesteia. În probațiune este indicată declarația martorului D D N - vol.17, f.191, care a dispus efectuarea unui control la unitățile CNPR din C.

Se menționează că atunci când N D D a fost împiedicat de PM să facă niște achiziții de care s-a atașat, în condițiile în care toată lumea se pregătea de sărbătorile de iarnă, i-a declarat acesteia că știe ce se Pce la C. N D D era nemulțumit și de faptul că PM îi raporta secretarului de stat M C F ce făcea el. Se apreciază că în realitate, prin controlul dispus, N D D dorea să-l aibă la mână pe M C F, să-l determine să-l susțină pentru a fi numit membru în comisia de privatizare a CNPR.

În acest sens se învederează că N D D i s-a plâns ministrului MCSI, R M Ș că nu se înțelege cu M P și cu M C F, propunându-i să „aibă grijă”, dar și să discute D cu el, fără medierea celor doi amintiți; în probațiune este indicată depoziția martorului D D N. Ceea ce ministrul R M Ș a aflat de la N D D despre M C F i-a spus acestuia, dar și lui G S, primarul municipiului C; aceste aspecte se susține că sunt probate prin convorbirile telefonice din data de 11.02.2012, la ora: 16:34:07 dintre inculpații P și F, precum și cea din 22.02.2012, la ora 11:18:20 dintre M B și N M - vol.2, f.152-verso.

Întrucât controlul dispus de N D D a eșuat în a scoate ceva relevant la iveală (vol.18, f.62-85), se susține că I Z a încercat o altă abordare: acesta s-a întâlnit cu M C F sugerându-i că ar dori și el să distribuie corespondență fără facturare, prin unitățile CNPR din C; în probațiune sunt indicate convorbiri telefonice din data de 11.02.2012, ora 16:44:03, vol.2, f.141 verso-142, convorbirea din data de 15.03.2012 purtată cu un colaborator de către I Z, convorbirea telefonică din data de 21.02.2012, la ora 13:29:25, vol.2, f.148 verso și 151.

Se învederează că ulterior, când s-a vehiculat iminenta schimbare din funcție a lui N D D, acesta și-a planificat o întâlnire cu deputata R A (vol.2, f.153). Vestea schimbării se apreciază că pare să fi fost răspândită chiar de M P; aceasta și cu M F îl suspectau pe N D D că-i „picură în ureche” R A, vorbe mincinoase despre activitatea lor în legătură cu CNPR (vol.2, f.139-verso); în probațiune este indicată discuția telefonică din data de 11.02.2012, la ora: 16:34:07 dintre M P și F M.

În ceea ce privește reprezentanților CRTz C și ai OP 2 C, se susține că din probele administrate reiese că T G, șefa OP 2 C și M V, șeful CRTz C au fost atrași fără voia lor, într-o inginerie frauduloasă. Atunci când au realizat că lucrurile nu sunt în ordine au pus în vedere aceasta lui CON și l-au lăsat să-și asume singur deciziile discutabile.

În actul de sesizare se învederează că întrebarea care se pune este dacă aceștia puteau face mai mult, dacă nu puteau sesiza neregulile, cel puțin conducerii C și s-a ajuns la concluzia de către acuzare că împrejurările pe care le-ar fi putut semnală erau greu de probat, întrucât un control al C efectuat în decembrie 2011 nu a scos la iveală nimic și mai mult, exista o aparență de legalitate, dar existau și ambiguități care ar fi putut fi invocate ca scuze.

Se apreciază că PM și CON s-au ascuns în spatele dispozițiilor verbale, a faptului că nu au semnat nimic și puteau astfel, dacă fraudă ar fi fost descoperită să invoce împrejurarea că la mijloc era doar o neînțelegere remediabilă prin regularizări de plăți; s-a mențiat că dacă explicația nu ținea ar fi urmat ca răspunderea să fie aruncată asupra mai multor subalterni apreciați în actul de sesizare ca fiind nevinovați, primii fiind: T G și M V.

Ca mod de operare se indică un episod care ar susține faptul că M P, CON și M C F se implicau, în cunoștință de cauză, în distribuirea ilegală, fără facturare în întregime, a corespondenței. Astfel, se indică faptul că în 20.12.2011, M C F a luat legătura cu M P pentru a face demersurile distribuirii de CNPR a corespondenței senatorului P B, destinate alegătorilor, precizând că acesta dorește ca verificarea să se facă „la kilogram” (vol.2, f.70). E vorba de expedierea a 50.000 de plicuri de 12 grame (vol.2, f.71 și 75). Aspectele menționate sunt evidențiate tot din cuprinsul convorbirilor telefonice indicate.

Se prezintă faptul că în data de 21.12.2011, M P l-a abordat pe CON convenind ca P B să plătească doar jumătate din valoare distribuției pentru corespondența care nu e numărată, ci cântărită; CON o îndeamnă pe M P să-i spună lui P B; în probațiune este indicat un fragment dintre-o convorbire telefonică existentă în vol.2, f.75. Se susține că după ce CON l-a contactat pe E C (*șeful Oficiului Județean de Poștă Mureș*), a sunat-o și pe PM și i-a spus unde să aducă P B felicitările pentru distribuire, respectiv la OP 1 Sighișoara, iar în probațiune este indicată o convorbire telefonică existentă în vol.2, f.75 verso. De asemenea, s-a precizat că pentru 50.000 de scrisori de 12 grame (*600 de kilograme*), P B trebuia să plătească 50.000 de lei. M P i-a propus telefonic acestuia să plătească doar pentru 250 de kilograme, adică 2.500 de lei, dar lui P B i s-a părut „*cam mulțisor*”, iar în probațiune este indicat un fragment din convorbirea telefonică din data de 21.12.2011, la ora 12:24:53, vol.2, f.76.

Ulterior, se susține că M P a luat legătura cu șefa OP 1 Sighișoara cerându-i să nu factureze la număr, ci la greutate și doar în parte, pentru 100 de kilograme, iar în probațiune este indicată convorbirea telefonică din data de 22.12.2011, la ora 12:06:30, vol.2, f.82. Tot cu referire la același aspect se reține în acuzare că demersuri în același sens a făcut și CON, care l-a sunat pe E C, șeful OJP Mureș, iar în probațiune se indică un fragment din convorbirea telefonică din data de 22.12.2011, la ora 12:09:37, vol.2, f.82 verso. S-a mai reținut că această corespondența a fost distribuită, aspect care ar rezulta din discuția telefonică existentă în vol.2, f.89.

În ceea ce privește aprecierile învederate în acuzare ca fiind atribuții încălcate, s-a reținut că inculpatul CON, în calitate de șef al DRP C a dispus, cu încălcarea atribuțiilor de serviciu, distribuirea corespondenței R&RR (*procesată în poștă hibridă*), **fără ștampilare și fără înregistrare la Oficiul Poștal nr. 2 C (OP 2 C) lucru care a avut drept consecință nefacturarea acesteia.** S-a susținut că potrivit fișei postului (vol.3, f.284-287) acesta:

- „*urmărește realizarea activităților din structura subordonată în condiții de eficiență*”(art.9),

- „*asigură realizarea prestațiilor și veniturilor (...) pentru serviciile poștale și prestațiile pe bază de contracte/convenții în competența Centrului RegIal*”(art.9.II.pct.7),

- „*exercită activitatea de control și îndrumare D asupra activității unităților poștale operative din rețea și a compartimentelor din subordine*”(art.9.II.pct.9),

- „*coordonează, urmărește și analizează modul de desfășurare a activității operaționale în rețeaua poștală...*”(art.9.II.pct.2),

- „*urmărește și analizează încasarea ritmică a creanțelor astfel încât să-și asigure în permanență fondurile bănești necesare îndeplinirii obligațiilor de plată*”(art.9.III.pct.5),

- „*urmărește modul de respectare a disciplinei financiare în cadrul Centrului RegIal Rețea Poștală*”(art.9.III.9),

- „*execută control D asupra activității subunităților operative din rețea și a compartimentelor în subordine Dă*”(art.9.V.pct.7),

- „*reprezintă și urmărește apărarea intereselor Centrului RegIal Rețea Poștală în relații cu persoanele fizice și juridice...*”(art.9.IX.pct.1)

De asemenea, s-a reținut că angajații CRTz C răspund de respectarea fluxurilor tehnologice de primire, prelucrare și transport ale trimiterilor de corespondență, asigurând aplicarea instrucțiunilor sau a normelor de lucru în vigoare. Angajaților CRTz C nu li se poate imputa că au încălcat norme sau instrucțiuni privind procedura de urmat în cazul corespondenței prelucrate în poșta hibridă, în condițiile în care astfel de norme sau instrucțiuni lipsesc.

Potrivit art. 9.39 din fișa tip a postului de șef al centrului regIal de tranzit acesta: „*asigură aplicarea tuturor ordinelor și dispozițiilor primite de la nivelul Regiunii Rețea Poștală*”; efectuarea operațiunilor tehnice conform celor dispuse verbal de CON (*în condițiile în care forma scrisă a dispozițiilor nu este obligatorie*) nu poate fi imputată reprezentanților CRTz C, cu atât mai mult cu cât se invocau cutume procedurale. (vol.3, f.322).

Referitor la relația dintre P A C, D D și M C F. Apartamentul de lux din Bellevue-Residence, se susține că **din discuțiile telefonice** interceptate reiese că M C F ar avea o datorie de achitat față de reprezentanții T Ss SRL, el știind „ce, cât și cum”.

În actul de sesizare s-a reținut că întrebarea ar fi: *ce a generat această datorie? De asemenea, e de întrebat ce i-a venit lui M C F să-i ajute pe reprezentanții T Ss SRL, ce relație are cu ei și dacă a avut ceva de câștigat?*

În acuzare s-a ajuns la concluzia că e de observat că T Ss SRL, controlată de P A C a încheiat cu I S SRL, controlată de D D contractul de prestări servicii nr. **3264/28.10.2010** (vol.19, f.379-388), având ca obiect „*prestarea de servicii de întreținere, revizie și intervenție preventivă a echipamentelor din anexa 1, pe bază de abonament lunar*”, iar conform documentelor justificative service-ul ar fi fost asigurat la punctele de lucru din București și Cluj. Se mai explică în actul de acuzare că problema e că T Ss SRL a apelat la I S SRL, nu la firma afiliată P I S.R.L., unica distribuitor în România a produselor Pitney Bowes și singura autorizată să ofere întreținere prin ingineri de service (*care în realitate și-au desfășurat activitatea atât pentru T Ss SRL, cât și pentru P I SRL*); s-a mai reținut că prestațiile nu au fost executate la centrul de producție din București; echipamentele de la centrul de producție din Cluj se aflau în incinta centrului de tranzit, unde accesul e monitorizat și supravegheat. La site-ul de producție din Cluj firmele lui P A C aveau angajat un inginer de service, *nu aveau nevoie să vină cineva de la Sibiu să șteargă praful și să constate uzura pieselor*. Pentru serviciile pretins prestate au fost emise 10 facturi în valoare totală de 1.084.508 lei. (vol.19, f.10 , 245-290 și 320-380)

De asemenea, se precizează că o altă firmă a lui P A C, P I SRL a încheiat cu I S SRL, controlată de D D:

- contractul nr. **1480/28.06.2010**, având ca obiect furnizarea unui S de managementul documentelor (INDSOFT-INFOCET), precum și 100 de licențe de utilizatori și contractul nr.**1531/30.06.2011**, având ca obiect prestarea de servicii aferente implementării aplicației S privind managementul documentelor (vol.20, f.2-13). Despre acest S-ul se precizează că a fost instalat pe un server folosit ca arhivă de mailuri, care nu putea fi accesat prin intranet din site-urile de producție; s-a apreciat de către acuzare că numărul licențelor e exagerat, firmele lui P A C având toate, cel mult 40 de calculatoare, iar în Hotelul S unde era situat serverul de e-mail nu se găseau mai mult de 20 de calculatoare (*angajații fiind chelneri, recepțeri etc*). Pentru licențele apreciate în acuzare ca fiind inutile și nefolosite au fost facturați 1.498.487 lei, iar instalarea, o banală operațiune pe care o putea face orice angajat de IT al firmelor lui P A C (*prin câteva click-uri*), a costat nu mai puțin de 210.800 lei.

- contractul nr. **7/04.01.2010** (vol.23, f.2-8), având ca obiect prestarea unor servicii Iatice de audit și consultanță IT. Valoarea facturată a contractului e de 1.454.720 lei (vol.19, f.15). Iar aici se indică faptul că problema ar fi că P I SRL nu are infrastructură IT, nu e operator de date și auditul îi era inutil. Doar T Ss SRL avea infrastructură IT; auditul a fost formal și a constatat într-o simplă discuție între I A și Dorul de rețea al T Ss SRL, pe de o parte și un reprezentant al I S SRL, pe de altă parte – nu a avut loc o verificare efectivă a rețelei IT, la centrul de producție din București, iar la centrele de producție din țară nu a fost nimeni din partea I S SRL. T Ss SRL nu putea permite I S SRL accesul de la diȘă la serverele sale, acest lucru încălcând contractele cu clienții care le-au încredințat baze de date. T Ss SRL nu putea invoca raportul de audit, acesta având ca beneficiar pe P I SRL; la raport este depusă o „*anexă*” care nu are legătură cu acest contract, fiind o chestiune relativă la o finanțare din fonduri europene pe care dorea să o obțină T Ss SRL (vol.2, f.94), urmând să colaboreze cu I S SRL. S-a susținut că anexa e pusă doar pentru a induce în eroare, pentru a justifica prețul mare al serviciului.

Verificarea relațiilor contractuale se învederează că este sintetizată în nota nr. 124.167/18.04.2013 a GF-Secția Sibiu (vol.19, f.9-11), iar celelalte împrejurări reies din declarația lui I A și a lui D D. (vol.17, f.181-187, 321-323, 304-307).

S-a susținut în Rechezitoriu faptul că P A C, *un personaj foarte chibzuit când vine vorba de cheltuit bani*, face o risipă în favoarea firmelor lui D D (*pentru servicii inutile, supraevaluate ori fictive*) și în acuzare se revine cu o întrebare, apreciată inevitabilă: de ce?

Aici s-a subliniat că D D este un bun prieten al lui M C F, iar I S SRL a achiziționat un apartament de lux în complexul Bellevue Residence la adresa: str., mun. C, jud. C. Achiziția s-a făcut la prețul de 1.345.554 lei (vol.11, f.117), semnându-se cu dezvoltatorul imobiliar Gabi's Development SRL, antecontractul nr. 675/30.09.2010 (vol.11, f.119) și apoi contractul de vânzare cumpărare, autentificat de BNP D M nr. 988/02.09.2011. S-a precizat că de supravegherea lucrărilor la apartament s-a ocupat și M C F, care s-a mutat în apartament. Apartamentul a fost ceslat lui D D, în schimbul dividendelor (vol.11, f.134).

Se menționează că în data de 01.08.2011, locul de facturare pentru un telefon folosit de F M, soția lui M C F a fost stabilită la adresa apartamentului (vol.11, f.186), iar la data de 17.01.2012, M F și-a stabilit domiciliul în apartamentul amintit și la data de 30.05.2013 a solicitat și a obținut schimbarea domiciliului (*acest lucru s-a putut la 3 zile de la controlul efectuat de GF Sibiu la I S SRL pe chestiunea apartamentului*). S-a menționat că istoricul plăților solicitate la control e generat la data de 27.05.2013 (vol.11, f.148), iar surprinzător se apreciază ca fiind faptul cum comisarii GF au lăsat nedată nota explicativă dată de D D (vol.11, f.116).

Despre apartament se susține că a fost folosit de M F, fără existența vreunui contract de închiriere. Aceste împrejurări ar rezulta și din declarația martorilor I A, D D și S S (vol.17, f.301, 304-307, 321).

În ceea ce privește infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat s-a reținut că M C F, PM, CON, P A C și Z M Ș au constituit o asocieră în vederea săvârșirii de infracțiuni, o asocieră cu o anumită continuitate, colaborare, coordonare și o structură bine determinată, în cadrul căreia și-au asumat roluri prestabilite. Astfel, Z M Ș, coordonat de P C A s-a ocupat de partea de producție a corespondenței (*împărțirea loturilor de corespondență; stabilirea modului de a denatura datele din documentele prezentate CNPR și ascunderea modului de operare în relația cu R&RR; instruirea subalternilor cu privire la ce trebuie sau nu trebuie să facă pentru a păstra caracterul conspirat al activității desfășurate etc.*), CON, de distribuirea frauduloasă, asigurând aparența de legalitate și faptul că nimeni nu îndrăznește să ceară lămuriri, M C F și PM, de susținerea politică și de la nivelul central al CNPR, pentru a evita eventuale neajunsuri, curiozități ori impedimente. S-a precizat că membrii asocierii se consultau, se întâlneau pentru inventarierea volumului total al trimiterilor nefacturate, stabileau când și dacă era oportun să se mai efectueze câte o livrare frauduloasă.

În ceea ce privește infracțiunile de trafic de influență și cumpărare de influență s-a reținut că în luna decembrie 2011, Ministrul O O a comandat Sucursalei F de T a CNPR, felicitări pentru a le trimite alegătorilor săi din județul Bacău. Conform adresei nr.128/3138/19.04.2013 a CNPR - Sucursala F de T: „*În luna decembrie 2011 dl. O O a lansat Nota de Comandă nr. 128/6315/07.12.2011 având ca obiect «felicitări de sărbători» cu un tiraj de 20.000 bucăți, la prețul de 0,12 lei/bucată+TVA care include un procent de 20%, așa cum reiese din calculația de preț anexată*”. (vol.3, f.66) La dosar au fost atașate: nota de comandă nr. 128/6315/07.12.2011, fișa tehnologică nr. 373611/09.12.2011, calculația de preț, factura nr. 0470047/15.12.2011 și chitanța nr. 7851469/13.12.2011 (vol.3, f.67-71). O O a achitat suma de 2476 lei.

S-a susținut că problema distribuirii felicitărilor lui O O, fără plata vreunei sume de bani, a luat-o spre soluțare secretarul de stat M C F. Acesta însă a plasat-o celei pe care a susținut-o să ocupe funcția de Director executiv economic, M P. În probațiune s-a evidențiat discuția telefonică dintre C O și PM din data de 20.12.2011, la ora 11:40:31, vol.2, f.69. S-a susținut că nu e o surpriză că inculpata PM a apelat la CON pentru a distribui corespondența prin structurile poștale din subordinea sa și se precizează că inculpatul CON s-a arătat rezervat, întrucât, pentru a ajunge în Bacău, felicitările ar fi trebuit să treacă prin mai multe centre de tranzit și lipsa de francare s-ar fi observat; în probațiune este indicat un fragment din convorbirea telefonică din data de 20.12.2011, la ora 11:40:31, vol.2, f.69. De asemenea s-a susținut că O O apela la M F

pentru rezolvarea diferitelor probleme; de exemplu, acesta i-a solicitat lui M F să procure lăzi cu portocale pentru Guvern, iar în probațiune este indicat un fragment dintr-o convorbire telefonică existentă în vol.2, f.69 verso.

Faptul că M C F i-a solicitat sprijinul M P reiese în opinia acuzării din fragmentul de convorbire telefonică din data de 20.12.2011, la ora 12:58:02, vol.2, f.70.

S-a mai precizat că întrucât distribuirea corespondenței neștampilate presupunea trecerea ei prin mai multe centre de tranzit, iar în eventualitatea unui scandal s-ar fi aflat că felicitările distribuite fraudulos aparțineau ministrului O O, M P i-a venit o altă idee. În probațiune s-a indicat faptul că potrivit inculpatului M C F, el ar fi avut ideea distribuirii corespondenței sub nr de TP - vol.17, f.267. De asemenea, s-a precizat că în considerarea faptului că l-a determinat pe CON să dea dispoziții care au dus la prejudicierea C CN „RP” S.A. și a faptului că încă menținea în funcțiune, prin influența pe care o avea asupra lui CON, mecanismul de fraudare arătat, PM, în data de 21.12.2011, a solicitat lui Z M Ș, având acordul lui M C F, un folos pentru altul, respectiv: preluarea de la Ministerul Comunicațiilor și Societății Iațlale, dintr-un birou folosit de secretarul de stat (*unde era depozitată provizoriu*), a corespondenței ministrului O O (*reprezentând 20.000 de felicitări de Crăciun*), destinate electorilor săi din județul Bacău și predarea ei pentru a fi distribuită de către CN RP SA, dar cu asumarea de SC T Ss SRL a costurilor pe care ar fi trebuit să le suporte ministrul. În acest sens se indică faptul că pentru a-i comunica intențiile sale lui Z M Ș a stabilit o întâlnire cu acesta să vorbească „ceva”, iar în probațiune este indicat un fragment dintr-o discuție telefonică din data de 20.12.2011, la ora 16:46:11, vol.2, f.71.

Se susține în acuzare că după discuția cu Z M Ș, stabilită pentru ora 10, în data de 21.12.2011, PM l-a sunat pe martorul M V, iar din ce-i spune acestuia din urmă aflăm ce anume i-a solicitat M P lui Z M Ș, fiind indicat în probațiune fragment dintr-o convorbire telefonică existentă în vol.2, f.73 și depoziția inculpatei PM. De asemenea s-a precizat că e de reținut că trimiterile pentru O O erau nesortate și, prin urmare, așa cum am arătat, T Ss SRL, la solicitarea M P urma să distribuie, pe propria cheltuială, felicitările lui O O. S-a precizat că varianta găsită de PM, astfel încât O O să nu plătească nimic pentru distribuirea felicitărilor sale, a fost acceptată și de M C F, iar ideea a fost convenită anterior de M C F cu PM, varianta punerii în practică fiind găsită de aceasta din urmă și acceptată de secretarul de stat. În acest sens sunt prezentate fragment din discuția telefonică din data de 21.12.2011, la ora 10:21:54, vol.2, f.73–verso.

În același sens, se învederează că pentru preluarea felicitărilor ministrului O O, din biroul lui M C F a fost însărcinat I A, aspect care reiese din fragmentul convorbirii telefonice din data de 21.12.2011, la ora 10:38:09, vol.2, f.74 și depoziția martorului R C - vol.17, f.138. S-a relatat că după stabilirea modalității de înregistrare, au apărut probleme la distribuire: plicurile nu aveau mențlat expeditorul, adresele destinatarului erau scrise de mână de angajați din minister, iar uneori lipseau, angajații OP 84 București trebuiau implicați în procesul de etichetare, nu se putea acorda un discount, trimiterile nefiind sortate; în acest sens au fost redată câteva fragmente din convorbirile telefonice care ilustrează aceste aspecte: din data de 21.12.2011, la ora 12:42:12, vol.2, f.76–verso; din data de 21.12.2011, la ora 12:43:30, vol.2, f.77; din data de 21.12.2011, la ora 12:51:19, vol.2, f.77; din data de 21.12.2011, la ora 12:54:16, vol.2, f.77–verso; din data de 21.12.2011, ora 13:49:34, vol.2, f.78–verso; din data de 21.12.2011, la ora 14:37:31, vol.2, f.78–verso. De asemenea, în probațiune a fost indicată depoziția martorei M E

Cu referire la aceleași aspecte s-a indicat faptul că în adresa nr. 108/2315/18.06.2013 a Direcției executive exploatare poștală - CNPR se arată că T Ss SRL „a prezentat și 14.280 bucăți corespondență neprioritară internă din serviciul Sdard nesortată, pentru care nu a beneficiat de reduceri tarifare.” (vol.3, f.73) S-a apreciat în acuzare că fiind vorba de corespondență nesortată s-a considerat că se referă la felicitările lui O O, întrucât numărul trimitărilor este apropiat de cel indicat de I A într-o convorbire telefonică din care este redat un fragment: din data de 22.12.2011, la ora 14:41:34, vol.2, f.83.

În acuzare s-a învederat că în data de 21.12.2011, cele 14.280 de felicitări au fost predate Oficiului Poștal nr. 84 din București pentru a fi distribuite, costul serviciului fiind achitat de către SC T Ss SRL. Distribuirea e dovedită de „*lista de predare*” comunicată de CNPR. (vol.3, f.74). De asemenea, s-a reținut că din registrul de casă al T Ss SRL nu reiese că O O ar fi achitat în numerar costul distribuirii felicitărilor (*de circa 1 leu/felicitare*) (vol.3, f.192-263). În probațiune s-a indicat declarația martorului O O - vol.17, f.188-189; declarația inculpatului M C F - vol.17, f.267.

S-a concluziat că „această poveste” trebuie încheiată cu aspectele precizate de martorul O O în ultima declarație - vol.17, f.314. Iar tot în probațiune s-a amintit și o convorbire telefonică dintre inculpații PM și F M din data de 8.01.2012, ora 22:32:5, din care s-a redat un fragment - vol.2, f.107, precum și declarația inculpatei PM - vol.17, f.328.

Această situație de fapt reținută în actul de acuzare s-a indicat că este susținută cu mijloacele de probă indicate în cele 23 volume de urmărire penală.

Se constată că urmărirea penală, începută în 5 martie 2012 (fila 204 vol 17 d.u.p.), a continuat față de suspectii PM, FMC și C O la data de 11 aprilie 2014; la aceeași dată, apărătorul inculpatei PM a formulat o cerere prin care solicita să participe la administrarea tuturor actelor de urmărire penală și a solicitat să studieze dosarul de urmărire penală (fila 225 vol 17 d.u.p.).

Prin Ordonanța de la aceeași dată, 11 aprilie 2014, s-a dispus restricțierea, până la punerea în mișcare a acțiunii penale, a accesului suspectilor și a avocaților acestora la dosar pentru consultarea dosarului; prin aceeași Ordonanță s-a respins și cererea formulată de apărătorul inculpatei PM de studiere și fotocopiere a întregului dosar nr 360/P/2011.

La data de 20 mai 2015 (fila 239, 240 vol 17 d.u.p.) s-a adus la cunoștință inculpaților PM și FMC că au făcut obiectul unor mandate de supraveghere tehnică, li s-a pus la dispoziție în format DVD copie a dosarului de urmărire penală (17 volume) și li s-a solicitat să propună readministrarea unor probe sau administrarea unor probe noi, aducându-li-se la cunoștință că la data de 26 mai 2015 ora 12, respectiv ora 13, să se prezinte pentru audiere. Dosarul a fost prezentat incomplet în format DVD inculpaților pentru a fi studiat (filele 341-345 vol 17 d.u.p.), ulterior fiind remediată situația.

La data de 22 mai 2015 s-a dispus schimbarea de încadrare juridică și punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul C O și tot la aceeași dată s-a procedat la luarea față de acesta a măsurii preventive a controlului judiciar.

La data de 26 mai 2015, prin aceeași Ordonanță, s-a dispus schimbarea de încadrare juridică și punerea în mișcare a acțiunii penale în ceea ce-i privește pe inculpații PM și FMC. La aceeași dată cei doi inculpați au fost audiați și reținuți pentru 24 ore.

La data de 27 mai 2015 s-a dispus față de inculpații P și F măsura arestului la domiciliu pentru o perioadă de 30 zile în dosar penal nr 19530/3/2015 al Tribunalului București; Încheierea dată la 27 mai 2015 a fost desființată în calea de atac a contestației, fiind dispusă prin Încheierea de ședință nr. 675/c/10.06.2015 a Curții de Apel București arestarea preventivă pe o perioadă de 16 zile a inculpaților M P și M C F.

Având în vedere perioada de timp scurtă dintre momentul aducerii la cunoștință a acuzării și dispoziția de trimitere în judecată, faptul că s-au administrat probe și anterior momentului aducerii la cunoștință a acuzării, în raport de volumul acestuia și perioadele de timp acordate pentru studiu, s-a încuviințat inculpaților în cursul judecății readministrarea probațiunii din cursul urmăririi penale pentru garantarea efectivă a dreptului la un proces echitabil. În acest sens s-a procedat la reaudierea martorilor din lucrări, s-a dispus efectuarea expertizei contabile și s-au încuviințat spre audiere martori propuși de către inculpați.

Referitor la probațiunea indicată în actul de sesizare, se constată că aceasta a fost verificată în procedura camerei preliminare, cu mențiunea că de la momentul rămânerii definitive a Încheierii de cameră preliminară și până în prezent Curtea Constituțională a pronunțat Deciziile nr. 51/2016, nr. 405/2016 și nr 302/2017; în raport de aceste decizii instanța va aprecia asupra posibilității utilizării în dosar a unei părți a probatoriului, constând în convorbirile telefonice și

imaginile foto, inclusiv identificarea unor documente relevante în speță, activități realizate în cursul activității de urmăririi penală.

Astfel, Curtea Constituțională a stat că (Decizia penală nr 51/2016) organele care puteau lua parte la activitatea de supraveghere erau doar procurorul și organele de cercetare penală, astfel că procurorului îi revenea sarcina ca în faza de urmărire penală să caute și să administreze probe și să le aprecieze; prin aceeași decizie s-a reținut că realizarea supravegherii tehnice, ca procedeu probator, cu încălcarea condițiilor legale, inclusiv a celor referitoare la organele abilitate să pună în executare mandatul de supraveghere tehnică, conduce la aplicarea dispozițiilor art. 102 al 3 Cpp. Întrucât actele de urmărire penală care stau la baza procesului verbal de consemnare a activității de supraveghere tehnică reprezintă procedee probatorii, ele constituie mijloc de probă, astfel că potrivit deciziei constituționale amintite, organele care pot participa la realizarea acestora sunt numai organele de urmărire penală, organe enumerate în art. 201 Cpp din 1968, cu raportare la art. 207, 208 Cpp mențiat, cu atât mai mult cu cât interceptarea convorbirilor telefonice este o ingerință foarte gravă în drepturile unei persoane. Conform deciziei nr 51/2018 a Curții Constituționale Serviciului Român de Informații, ([art. 1](#) și [art. 2](#) din Legea nr. 14/1992) are atribuții exclusiv în domeniul siguranței CN, neavând atribuții de cercetare penală, însă pot acorda sprijin la realizarea unor activități de cercetare penală pentru infracțiuni privind siguranța N.

În cazul nerespectării dispozițiilor procedurale care survin în cursul urmăririi penale, Curtea a constatat (Decizia nr 302/2017) că nulitatea reprezintă sancțiunea procedurală ce invalidează actele procedurale existente, care au luat însă ființă prin nerespectarea dispozițiilor legale, prin omisiunea sau cu încălcarea formelor prescrise de lege.

Astfel, s-a reținut că reglementarea competențelor organelor judiciare reprezintă un element esențial ce decurge din principiul legalității, principiu ce se constituie într-o componentă a statului de drept. Aceasta deoarece o regulă esențială a statului de drept este aceea că atribuțiile/competențele autorităților sunt definite prin lege, iar principiul legalității presupune, în principal, ca organele judiciare să acționeze în baza competenței oferite de legiuitor, iar, subsecvent, presupune că acestea trebuie să respecte atât dispozițiile de drept substanțial, cât și pe cele de drept procedural incidente, inclusiv a normelor de competență. S-a mai reținut că, având în vedere importanța regulilor de competență în materia penală, legiuitorului îi incumbă obligația de a adopta prevederi care să determine respectarea acestora în practică, prin reglementarea unor sancțiuni adecvate aplicabile în caz contrar. Curtea a mai observat că, pentru buna desfășurare a activității organelor judiciare, se impune respectarea fermă a competenței lor materiale și după calitatea persoanei, iar nerespectarea normelor legale privind competența materială și după calitatea persoanei produce o vătămare care constă în dereglarea mecanismului prin care este administrată justiția.

În ceea ce privește faza urmăririi penale, Curtea a reținut că aceasta este cea dintâi etapă a procesului penal, premergătoare judecării, ce se desfășoară conform unei proceduri nepublice și are ca obiect strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea persoanelor care au săvârșit o infracțiune și la stabilirea răspunderii penale a acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată.

În ceea ce privește mijloacele probatorii din prezentul dosar și pe care în parte s-au bazat actele de începere a urmăririi penale, de continuare a acestora și de punere în mișcare a acțiunii penale, în raport de aspectele anterior expuse, acestea au fost administrate în condiții care atrag sancțiunea înlăturării probei nelegal obținute.

În cursul judecării, inculpatul F a solicitat să se constate nulitatea absolută a probațiunii constând în interceptările și înregistrările convorbirilor ambientale și telefonice, a notelor de interceptări și a proceselor verbale de redare a convorbirilor interceptate în cauză, precum și a înregistrărilor acestora fixate pe suportii optici, cu motivarea că au fost efectuate de către un organ incompetent material și după calitatea persoanei să efectueze acte de urmărire penală, respectiv de SRI București. De asemenea, s-a solicitat a fi înaintată corespondența purtată de SRI cu organul de cercetare penală, solicitare ce a fost respinsă având în vedere chiar actele existente

la dosar și asupra cărora urmează ca mai jos să detaliem. InȘta a solicitat însă a se comunica dacă în cauza pendinte s-au efectuat acte de cercetare în comun de organele de cercetare penală și alte organe ale sTlui fără atribuții în acest sens, în vederea constatării incidenței dispozițiilor art. 102 și 281 Cpp, procurorul de caz comunicând faptul că nu a cunoscut de existența vreunui protocol încheiat în anul 2009 (nr. 003064 din 4.02.2009), nu a solicitat scoaterea sa din arhiva DNA, precizând însă dispozițiile legale apreciate în cadrul procedurilor.

Susținerea acușării în sensul că procurorul de caz nu a cunoscut despre existența unui/unor protocoale de colaborare cu SRI cu are nicio relevanță, constatându-se existența unui cadru de cooperare ce a condus la implicarea altor organe decât cele judiciare în activitatea de anchetă prezentă, în condițiile indicării unor dispoziții legale apreciate de organul de cercetare penală care nu au aplicabilitate în speță. Pe de altă parte, se observă că în condițiile în care s-a susținut că nu s-a colaborat în baza unui protocol și având în vedere dispozițiile legale indicate de organul de cercetare penală, nu s-a precizat care este motivul pentru care SRI a fost de acord să efectueze activitate de cercetare penală în cauză, cu nerespectarea prevederilor art. 13 din L 14/1992; activitatea derulată de SRI în prezentul dosar nu este una extrajudiciară și nici nu privește infracțiuni date prin lege în sarcina acestei instituții.

Astfel, nu se justifică de ce anume prin rezoluția din 18.07.2012 (fila 365 vol I d.u.p.) s-a dispus, printre altele, pentru identificarea aspectelor reținute la punctul 1 de mai jos, efectuarea de către specialiști din cadrul ITA-SRI a unui raport de constatare tehnico-științifică IT pentru identificarea pe hard disk-ul SEAGATE, model 5731000528AS de capacitate 1 TB, seria constructivă 9VP24JE8, proprietatea DNA și imprimarea pe un suport:

- 1.-a fișierelor T TP (posibil ca fișierele să se numească T TP 2011 și T TP 2011-2012;
- a situațiilor centralizatoare privind producția de corespondență, livrările de corespondență în perioada 2011-2012;
- a tuturor documentelor (în format electronic) contabile privind poșta hibrid (facturi scanate, situații centralizatoare privind cheltuielile și veniturile, deconturi)
- a e-mail-urilor salvate și a fișierelor în care apar numele: M C F, PM , CON, D D;
- a contractelor cu partenerii de afaceri (indiferent care sunt aceștia)
- a facturilor de achiziție a mașinilor de francat, ștampilat și obliterate;
- a documentelor care dovedesc clienților limita de corespondenței comerciale în perioada 2011-2012;

2. Specialiștii din cadrul ITA – SRI vor permite reprezentanților UM R C- SRI accesul la conținutul hard disk-ului, urmând a se consulta aceștia și cu procurorul de caz **pentru stabilirea relevanței** fișierelor identificate.

Din modul de redactare a rezoluției se înțelege nu doar că reprezentanții SRI au avut acces la hard-disk-ul mențlat, dar și că efectuarea activității de cercetare penală dispusă se realizează în comun cu reprezentanții unei instituții care nu îndeplinea calitatea de organ de cercetare penală în astfel de situații, respectiv cu nerespectarea competențelor stabilite prin lege. În acest caz inȘta nu poate aprecia care este sau nu marja de apreciere a probațiunii de către organul de cercetare penală legal investit. Se constată că expertiza a fost efectuată la data de 14.10.2012 (filele 372-373 vol I d.u.p.).

Și tot sub aspectul colaborării care a existat în cursul urmăririi penale și care pune sub semnul întrebării care a fost contribuția organului de cercetare penală și care a unei instituții care nu are competențe în acest sens: se constată că în volumul I și II de urmărire penală există adrese din care rezultă nu doar că măsurile de supraveghere tehnică au fost puse în executare de către organele care nu îndeplineau, prin raportare la activitatea de urmărire penală sesizată, funcția de organe judiciare, dar organul de urmărire penală a primit în timp real date despre modul în care s-ar fi comis faptele cercetate, date provenind de la persoane care nu aveau posibilitatea legală să îndeplinească astfel de atribuții. În acest sens sunt de remarcat imaginile foto care se presupune că surprind diverse acțiuni cercetate, imagini foto care nu s-a indicat că au fost culese, deci puse în exploatare, de către organele poliției judiciare; iar aici nu este vorba de transpunerea în format letric a imaginilor foto realizate, ci de persoana care a realizat captura foto, respectiv persoana

care a supravegheat efectiv activitatea persoanelor cercetate și care nu avea atribuții de supraveghere a activității de cercetare penală investigată. Dacă în cazul convorbirilor telefonice s-ar putea pune în discuție, în anumite condiții, doar realizarea înregistrărilor folosind echipamentele SRI, în considerarea calității acestuia de autoritate N în domeniul realizării interceptărilor, în cazul înregistrărilor video activitatea de supraveghere tehnică presupune o efectivă muncă operativă, de cunoaștere a unor detalii ale anchetei în curs de derulare (pentru a ști ce anume se urmărește), respectiv o activitate de urmărire penală.

În același sens, în ceea ce privește înregistrările convorbirilor telefonice interceptate în cauză, se constată că nu a existat doar o simplă activitate de înregistrare pe suport a discuțiilor indicate în acuzare, ci a existat o ascultare în timp real a convorbirilor de către SRI care a transmis organului de cercetare penală date de interes pentru anchetă, date ce au fost consemnate, pentru operativitate, în procese verbale, *consemnându-se că ulterior urmău a fi depuse și note lative de redare*. Prin urmare, SRI nu doar că avea cunoștința despre activitatea de cercetare penală, dar **a identificat și selectat** în activitatea derulată aspecte pe care le-a considerat de interes, acestea au fost comunicate și au fost efectiv utilizate de organele judiciare.

În acest context avem în vedere:

-proces verbal din data de 7.11.2011 (potrivit căruia lațiile pe care le conține au fost comunicate verbal procurorului pentru operativitate, urmând a fi transmise DNA și note lative). Nu se cunoaște dacă astfel de note au ajuns la dosar; dacă mai există acte de urmărire penală ele trebuiau a fi comunicate cel mai târziu în procedura camerei preliminare pentru a se putea da eficiență acestora în cadrul procedurilor, în condițiile în care nulitatea absolută poate fi invocată oricând; aducerea lor la acest moment nu poate produce decât speculații.

Se constată însă că la dosar există note de redare care susțin cele consemnate în procese verbale întocmite de organul judiciar; aceste note de redare sunt semnate însă de organul de cercetare penală în aceeași zi în care au fost semnate și procesele verbale la care se referă, în care se consemnează ceea ce conțin acele discuții telefonice. Astfel:

-procesul verbal din data de 12.12.2011 (fila 98 vol I d.u.p), potrivit căruia serviciul tehnic al **SRI – UM R C** a comunicat procurorului de caz diverse lații rezultate din ascultarea interceptărilor, lații care priveau ancheta: *comunică SRI că a fost înregistrată ambiental o discuție purtată de inculpatul C O în care este pomenită implicarea secretarului de stat FMC. De asemenea au fost efectuate înregistrări ambientale ale unei întâlniri ale acestuia din urmă cu P A C, asociatul SC T S SRL; a fost interceptată și înregistrată o convorbire telefonică, discuția telefonică nu a fost încă redată, purtată de PM cu FMC, secretar de stat, în care ea îi povestește acestuia o dispută cu șeful său, N D D, Dorul general al CN PR SA, care i-a spus că știe el ce afaceri se desfășoară la C, că facturile E sunt aduse la C (despre această împrejurare se pomeneste și într-o discuție purtată cu T G, șefa oficiului Postal nr 2 C cu V I R, angajat la SC T S SRL: de E nimic, nimic nu ne mai ...(...) Da? (...) Le face C în continuare?) Din ce susține PM că i-a răspuns lui N D D și din ansamblul convorbirilor telefonice interceptate se deduce că N D D este cel care coordonează un mecanism similar de fraudare în care este implicată cealaltă firmă cu care SC T S SRL este în conflict, respectiv SC MO SRL, administrată de I Z, cel care și-a cultivat relații pentru înlăturarea de pe piață a competiției. Se pare că SC MO SRL livrează corespondență nefacturată prin intermediul Direcției Reglate de Poștă Sus Vest condusă de R N R; PM, CON și V Fel, din rațiuni economice, și-au achiziționat noi cartele SIM pentru telefoanele de serviciu; celelalte mai sunt folosite doar pentru a recepționa apeluri.*

În finalul procesului verbal care cuprinde datele de mai sus, se menționează în clar că a fost întocmit, pentru operativitate, urmare a comunicărilor telefonice avute cu SRI C, **urmând a fi transmise DNA și note lative/de redare**.

Există note de redare la dosar (fila 215 vol I d.u.p.) care sunt întocmite în aceeași zi cu procesul verbal existent la fila 98 vol I d.u.p. și care susțin aspectele consemnate în procesul verbal, doar că aceste note de redare sunt semnate de organul de cercetare penală. Aceleași aspecte consemnate în procesul verbal din 12.12.2011 se regăsesc cuprinse în referatul cu

propunere de prelungire/emitere a unor mandate de supraveghere tehnică din aceeași dată, 12.12.2011 (fila 105 vol I d.u.p.), referat care copiază cele consemnate în procesul verbal.

De asemenea, există și alte note de redare la dosar, care sunt anterioare delegării date organelor de poliție judiciară, note de redare semnate de organul de cercetare penală (vol I d.u.p.), iar alt proces verbal conține erori materiale evidente (fila 238 vol I d.u.p.).

În același sens se constată că în referatele cu propunere de prelungire/emitere a unor mandate de supraveghere tehnică se face referire la faptul că sesizarea din oficiu are la bază furnizarea de date de serviciile specializate în culegerea de Iații, iar datele se coroborează cu cele obținute de la Iatori (de ex. filele 77, 102 vol I d.u.p.). Apoi, se observă că aspectele consemnate în procesul verbal de sesizare din oficiu (fila 1-5 vol I d.u.p.), care ar conține date furnizate de servicii specializate în culegerea de Iații, relevă o situație de fapt apreciabilă în timp, de aproximativ 4 luni de supraveghere anterioară a unor fapte de competența organelor judiciare – se face vorbire la numărul de plicuri ce ar fi fost primit ce centrul regal de tranzit C, de suma care ar fi fost necesară a fi fost plătită pentru acesta, la fapte care s-ar fi constatat în luna mai 2011, iunie 2011, iulie 2011, august 2011 și se face referire la existența unor date potrivit cărora se încearcă încheierea unui *protocol* între SC T S și CNPR, *potrivit căruia corespondența urma a fi predată D în cartare, facturarea urmând a se face în baza unor documente puse la dispoziția de OP 2 C de T Ss SRL*. De asemenea, în procesul verbal de sesizare din oficiu se face referire la faptul că acte frauduloase similare s-ar produce în cazul structurilor teritoriale ale CNPR C, București și Cluj.

În cursul judecății, s-a comunicat de către organul de cercetare penală (f. 146 vol VIII, f 23 vol IX) că fișierele audio/video au fost ascultate/urmărite de organele de urmărire penală care au și întocmit și semnat procesele verbale de redare. În Șta constată că din conținutul adreselor emise de organul de cercetare penală către SRI, coroborat cu datele comunicate de acest serviciu și consemnate în procesele verbale întocmite în cauză, reiese însă că nu s-a realizat o simplă înregistrare a unor convorbiri telefonice, ci s-a procedat la comunicarea unor aspecte de interes în cauză, date rezultate din interceptări/supravegheri puse în executare efectiv de un serviciu care nu avea calitatea de organ de cercetare penală, date selectate și apreciate de acest serviciu și care au fost folosite și au ajutat la formarea unor opinii în legătură cu dosarul prezent.

În acest sens observăm că la data de 28.10.2011 organul de cercetare penală emite adresă către UM R C în vederea comunicării traficului de date rezultat din punerea în aplicare a autorizațiilor nr 1204/2011 a Tribunalului București (fila 59 vol. I d.u.p.), deși din datele de la dosar (fila 72 vol I d.u.p.) rezultă că anterior – la 20.10.2011 se solicitase aceluiași serviciu sprijin pentru punerea în executare a autorizației amintite și *comunicarea materialelor rezultate, neclasificate*. Nu rezultă care anume erau acele materiale, clasificate sau neclasificate și de ce nu a fost solicitat exclusiv suportul optic conținând înregistrările rezultate și care priveau un dosar de cercetare penală. De asemenea, adresa de la fila 97 vol I d.u.p. este adresată UM R SRI, căreia *i se solicită să fie alocate pentru exploatare UM R – C* Încheierea de prelungire a autorizațiilor de interceptare; adresa este trimisă SRI București cu privire la alocarea pentru exploatare de către SRI C.

S-a mai comunicat de către organul de cercetare penală în cursul judecății că procurorul de caz a beneficiat de sprijinul Iativ și tehnic al SRI în temeiul art. 14 al 1 și 2 din L 14/1992, art. 14 al 3,4 din OUG 43/2002 și art. 66 al 3 din L 304/2004, iar procurorul de caz, în temeiul art. 306 Cpp, a solicitat în mod repetat și primit datele și Iațiile solicitate. Este dificil a stabili, în lipsa altor elemente și având în vedere cele reținute mai sus, care dintre Iațiile trimise de SRI au fost utilizate pentru a forma aprecierea liberă asupra probațiunii, în condițiile în care datele comunicate au fost prelucrate în mod evident anterior trimerii lor (s-a indicat o situație de fapt efectivă în cuprinsul actului de sesizare din oficiu, situație de fapt care privește date concrete; s-au comunicat telefonic Iații care denotă faptul că punerea în executare s-a realizat prin ascultarea efectivă a discuțiilor telefonice de către un serviciu care nu avea atribuții de organ de cercetare penală și care nu putea aprecia care date erau de interes în cauză, aspect care scoate în evidență că acest serviciu a urmărit, analizat și comunicat această analiză, efectuând efectiv activitatea de

urmărire penală; s-au efectuat înregistrări foto ale unor momente operative și nu rezultă date că acest fapt s-ar fi realizat de organe ale poliției judiciare, un alt organ decât cel îndreptățit fiind cel care a cunoscut date despre anchetă și a participat efectiv la aceasta). InȘta constată că:

-dispozițiile art. 14 al 1 din L 14/1992 privesc un alt tip de colaborare decât cel indicat de organul de cercetare penală și are în vedere o colaborare *în îndeplinirea atribuțiilor SRI*, iar nu pentru îndeplinirea atribuțiilor altor organe judiciare, iar acest aspect este permis în considerarea art. 12 al 1 din același act normativ.

-dispozițiile art. 14 al 2 din L 14/1992 privesc **acordarea de sprijin** în îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege de către fiecare dintre aceste instituții la care textul de lege se referă, iar **nu o colaborare** cum se prevede la alineatul 1 (cu referire acolo la atribuțiile SRI pentru un anumit tip de infracțiuni). Prevederile art. 14 al 2 din actul normativ mențiat nu prevăd posibilitatea derulării de activități de supraveghere, în timp real, a unor infracțiuni care nu intră în sfera de competență a SRI; acest serviciu poate acorda sprijin la realizarea unor activități de cercetare penală doar pentru infracțiuni privind siguranța N (art 12 al 2 din L 14/1992). Raportat la răspunsul oferit de organul de cercetare penală sub acest aspect, în cauză sunt incidente prevederile art. 13 din L 14/1992.

Este posibil ca în raport de prevederile art. 14 al 3,4 din OUG 43/2002 serviciile și organele specializate în culegerea și prelucrarea Iațiilor să pună la dispoziție DNA de îndată datele și Iațiile deținute în legătură cu săvârșirea de infracțiunilor de corupție, însă aceste date, potrivit legii, trebuie să fie *neprelucrate*, respectiv brute, fără selecții sau aprecieri asupra relevanței lor din perspectiva interesului într-un dosar penal. Ori din modul de întocmire a adreselor și proceselor verbale mai sus menționate (inclusiv din cuprinsul înscrisurilor existente la filele 129, 143, 156, 317 vol I d.u.p), nu reiese că activitatea derulată prin SRI era una pur tehnică; SRI nu a comunicat doar înregistrările, ci le-a audiat și a comunicat aspecte de interes în cauză, fapt ce denotă că știa sau aprecia ce anume are de urmărit și supravegheat. După sesizarea organelor de cercetare penală, SRI nu avea atribuții de verificare a aspectelor semnalate (nu exista competență de investigare a unor cauze care nu intrau în atribuția sa nici anterior acestei date); Iațiile pe care le-ar fi putut furniza după începerea urmăririi penale nu puteau imixtla activității de supraveghere tehnică, iar activitatea SRI nu s-a circumscris nici art 14 al 3,4 din OUG 43/2002 și nici art. 66 al 3 din L 304/2004, Iațiile transmise fiind selectate de comunicator.

Apoi, în notele de redare existente în volumul I d.u.p., în care se susține că există și o explicație a acestora (relevanță a lor), note de redare care apar în dosar până la momentul delegării activității de cercetare penală către organele de poliție judiciară, nu s-a specificat, cu o singură excepție (filele 240-245), suportul optic apreciat de organul de cercetare penală la momentul întocmirii lor. De asemenea, în volumul II d.u.p. se identifică doar parte dintre convorbirile redade în procese verbale în volumul I; procesele verbale de redare a convorbirilor telefonice existente în volumul II d.u.p. sunt redactate de ofițerii de poliție judiciară delegați de organul de urmărire penală, delegare care a intervenit doar în 6.09.2012 și 7.10.2013, notele de redare fiind transcrise în aprilie 2015.

S-a mai specificat în notele depuse la dosar de către organul de cercetare penală (f. 146 vol VIII, f 23 vol IX) că procurorul a primit Iațiile deținute de SRI. InȘta constată însă că aceste Iații nu sunt brute, neprelucrate – așa cum solicită art. 14 al 4 din OUG 43/2002; nu a existat o simplă punere la dispoziție a unui suport optic, ci s-a realizat de către SRI o supraveghere a activității investigate, în timp real, Iațiile au fost selectate și au fost comunicate cele apreciate ca fiind de interes, iar datele trimise au servit la obținerea unor mandate de supraveghere tehnică. De asemenea, se constată că la momentul la care s-au solicitat mandate de supraveghere tehnică, aspect care reiese din referatele cu propunere de emitere a unor autorizații în acest sens, au fost prezentate aspectele identificate de SRI (filele 61-66, 75-82, 100-106, 131-136, 145-150, 158-168) și nu pare să fi fost transcrise la acel moment toate comunicările interceptate (deși cu privire la solicitarea de la fila 100-106 d.u.p. acest fapt se realizase – notele de redare de la fila 215 fiind realizate în aceeași zi cu procesul verbal încheiat de organul judiciar).

Prin urmare, în cauză nu au fost necesare precizări suplimentare referitoare la persoanele care au derulat activități de urmărire penală în cauză, aceste aspecte fiind evidente, constatându-se că nu s-a realizat o simplă imprimare pe suport optic de către SRI a interceptărilor, că nu există date că activitatea de filaj și capturile foto realizate în cauză s-au realizat de organele de cercetare ale poliției judiciare, că implicarea altor persoane în activitățile de cercetare derulate apare din procesele verbale sau rezoluțiile emise. Acest mod de colaborare pune în discuție întreaga activitate de cercetare penală realizată, de la momentul începerii urmăririi penale care s-a bazat și pe aceste probe, cu atât mai mult cu cât persoanele audiate în calitate de martori au fost identificate în baza acestor înregistrări, starea de fapt în integralitate fiind apreciată cu raportare la acestea, cu consecințe și asupra obiectivității întregii proceduri și respectării dreptului la un proces echitabil.

Apoi, prin modalitatea de executare a mandatelor de supraveghere tehnică, un serviciu de lații a avut acces la convorbirile telefonice care nu priveau, din perspectiva semnalării unor fapte penale, atribuțiile sale.

Având în vedere considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 302/2017, coroborat cu cele ale Deciziei nr 51/2016, în situația nerespectării dispozițiilor privind competența organelor judiciare intervine nulitatea absolută, iar nu cea relativă, aspect care se sancționează în orice fază a pricinii potrivit art. 281 al 1 lit b, al 3 Cpp, aspect care conduce la lipsirea de efecte juridice a actului afectat din momentul efectuării acestuia, iar nu din momentul constatării nulității.

Chiar și în situația în care aceste convorbiri telefonice, înregistrări foto, ambientale, documente privind latura civilă, cu privire la care există date că SRI s-a implicat în analiza lor, ar putea fi apreciate, în lipsa constatării nulității lor, drept indicii sau probe ale comiterii unei fapte, înșta constată că acestea sunt insuficiente pentru a face dovada faptelor cercetate, astfel cum se va expune în continuare.

Se constată că starea ce fapt ce privește obiectul cercetării este expusă combinat cu aspecte în care sunt făcute aprecieri, în circumstanțele acestea, referitor la alte situații și persoane cu care ar fi interacționat persoanele cercetate, fără a se fi constatat anterior, în mod definitiv, că aceste situații privesc fapte reale. Aceste exemplificări, cu nume de miniștri sau persoane publice ce ar reieși din convorbirile telefonice, nu relevă date de interes în cauză și denotă o supraveghere mai amplă, ce excede verificărilor. De asemenea, la dosar există depuse aceleași seturi de acte de mai multe ori.

Înșta constată că între partea civilă și T s-a încheiat contractul de asociere în participațiune nr privind serviciul de poștă hibridă care, în sensul contractului (pct. 2.3) presupune efectuarea următoarelor tipuri de activitate: pregătirea datelor și documentelor de imprimare digitală; imprimarea digitală la diștă, foldarea și anveloparea documentelor cu date variabile, **distribuirea plicurilor către destinatarii finali**. Durata contractului avea ca valabilitate o perioadă de 5 ani, propriu-zis până în 28.02.2012, dar și după această dată pentru clauzele prevăzute expres în art. 19.1. din contract (fila 25 vol III d.u.p.) – clauzele privind confidențialitatea.

Motivul pentru care s-a încheiat un astfel de contract este reținut în capitolul 2 al documentului și este de remarcat că semnatarii acestuia au fost Dorul general, Dorul executiv economic, cel comercial și cel operațional din cadrul Poștei Române pe de o parte, iar de cealaltă parte numitul C P – administrator al SC T Ss SRL. Participarea părților la contract este prevăzută la art. 4 și se observă că în sarcina SC T era și cea a conducerii contabilității veniturilor, cheltuielilor și a rezultatelor finale ale asocierii; tot T era cea care redacta, supunea aprobării partenerilor asocierii și executa strategiile economice, financiare și de marketing, incluzând și fără a se limita la redactarea bugetului de venituri și cheltuieli, și a tuturor documentelor financiar contabile solicitate de legislația în vigoare. Evidența contabilă a asocierii este prevăzută la art. 10: ”va fi ținută centralizat și distinct prin contabilitate proprie efectuată și menținută de către T la nivel de contabilitate de gestiune pe fiecare locație/centru de profit”. S-a mai reținut că ”în scopul transparenței totale între parteneri, nivelul cheltuielilor aferente desfășurării activității în conformitate cu acest contract vor fi aprobate de (ca natură și sumă) de

către reprezentanții fiecărui asociat și vor fi împărțite și decontate lunar conform procentului de participare, fiecare asociat urmând a transmite departamentului contabil al Asociației deconturile de cheltuieli justificate prin chitanțe/facturi care se vor verifica și după caz aproba de comitetul Dor, aviza de către reprezentanții Asociației; toate veniturile realizate din procesarea de date și documente ce face obiectul acestui contract în locațiile CNPR se vor înregistra în contabilitatea de gestiune ținută de SC T S în condițiile contractului de asociere”.

În Șta constată că potrivit contractului de asociere în participațiune, la art. 19 (fila 33 vol 3 d.u.p.) s-a reținut că ”ambele părți își asumă în mod univoc obligația de a păstra confidențialitatea asupra prezentului contract și a oricăror documente anexe mențlate (denumite lații confidențiale); ambele părți se obligă să nu divulge, în mod D sau înD, personal, prin intermediul sau din partea unei alte persoane fizice sau juridice, sau împreună cu o altă persoană fizică sau juridică, pe parcursul duratei de valabilitate a prezentului contract (până 28.02.2012) și a unei perioade de 5 ani după încetarea acestuia, nici unei persoane sau autorități lațiile incluse în acest contract sau în orice documente emise ulterior de Asociație, mențlate sau nu în acest contract, în nici un scop cu excepția celor legate de îndeplinirea obligațiilor contractuale. Excepție fac cazurile în care autoritățile sTlui solicită divulgarea acestor lații. În aceste cazuri, Partea căreia i se solicită divulgarea lațiilor va notifica cealaltă parte asupra respectivei solicitări”.

Ulterior se încheie mai multe acte adiționale la contractul de asociere în participațiune: la data de 20.10.2007 (fila 48 vol III d.u.p.) se modifică anexa E privind structura și nivelul costurilor acceptate de asociații participanți; la data de 30.11.2010 se modifică pct 11.5 din contract – privind veniturile asociației, din nou anexa E (cel de-al doilea act adițional este semnat și de martorul D D N – fila 55 vol III d.u.p.); la data de 15.04.2011 (fila 56 vol III d.u.p.) se modifică din nou anexa E, dar și perioada contractuală cu încă 24 luni, respectiv până la 28.02.2014, actul fiind semnat și de martorul D D N; la data de 7.11.2011 (fila 59 vol III d.u.p.) este modificată modalitatea de împărțire a rezultatelor activităților economice comune desfășurate, dată de la care se modifică profitul în favoarea CNPR în proporție de 64 % de la 50 % stabilit în pct VIII contract, iar actul adițional este semnat și de martorul D D N.

La 9 august 2012 părțile înțeleg să înceteze de comun acord Contractul pe cale amiabilă.

Cu referire la acest contract (fila 15 vol III d.u.p.) CNPR a precizat că, având în vedere clauzele de confidențialitate, dispozițiile acestuia nu erau cunoscute decât de semnatar, iar cu începere din ”iulie 2010, gestlarea activității derulate în baza contractului mai sus mențlat a fost preluată de Sucursala servicii Integrate”, aceasta din urmă lând ”Sucursala Rețea poștală cu privire la parteneriatele derulate în poșta hibridă, solicitând de la aceasta furnizarea de lații referitoare la volumele aferente, gradul de sortare al acestora și reducerile tarifare acordate”. Cu privire la funcțlarea poștei hibride, ”salariații implicați în raportarea situațiilor mențlate au fost lați cu privire la: *trimiterile de corespondență din serviciu Sdard care fac obiectul celor de poșta hibridă; care sunt partenerii de contract având ca obiect trimiteri de corespondență pentru care se raporta traficul pe județe de distribuie; care sunt unitățile de prezentare a corespondenței ce face obiectul poștei hibride*”.

În ceea ce privește oficiile poștale dintr-un județ, reținem că acestea erau subordonate unei direcții reglale care contrala și activitatea Centrul Regl al de Tranzit (CRT), care gestla trimiterile interreglale. Oficiile poștale la care se depunea corespondența erau oficii poștale de primire.

S-a învederat că, de regulă, centrele de tranzit găzduiesc în perimetrul lor oficiile poștale de primire mari, cum este și Cul.

În ceea ce privește activitatea SC T Ss SRL, se menționează în acuzare că aceasta se ocupa de serviciul de tipărire și distribuie a corespondenței comerciale, serviciu externalizat al unor operatori economici importanți sau companii CN, activitate ce se efectua contracost. În acest sens, se prezintă că SC T Ss SRL prelua electronic, procesa și tipărea corespondența comercială, respectiv facturi ale mai multor societăți, între care și SC R&RR SA, iar pentru distribuie corespondenței procesate și tipărite apela la C N „RP” S.A., companie N care până în

anul 2013 a beneficiat de dreptul exclusiv de a presta servicii având ca obiect trimiteri de corespondență, indiferent dacă livrarea acestora era sau nu accelerată, corespondență cu o valoare mai mică de 2 lei și în greutate sub 50 grame. În acest sens, s-a învederat în acuzare că SC T a încheiat contractul nr. 114.2/91/19.11.2009 cu CN RP SA, în cadrul căruia distribuirea corespondenței se factura de C N, iar ulterior aceasta era refacturată de T către clienții săi. Prin urmare, existau mai multe contracte încheiate de CNPR cu T.

În ceea ce privește distribuirea corespondenței în procedura obișnuită, constatăm că aceasta se realiza ca urmare a francării sale cu timbru, fapt care ar dovedi că serviciul solicitat a fost plătit. Această operațiune putea fi înlocuită prin aplicarea unor marcaje pe trimerile poștale, francarea sau efectiv ștampilarea lor prin folosirea unor mașini speciale. Această situație apreciem că nu face, de fiecare dată, dovada achitării serviciului, ci relevă că acea trimiteri are un alt regim decât cel obișnuit; acest fapt, al plății serviciului este doar presupus de cel care procesează trimiterea și care, în unele cazuri, nu cunoaște dacă s-a achitat efectiv prestația.

S-a reținut de acuzare că operațiunea de francare se derula în oficiile poștale de primire și viza trimerile poștale care au „*serii scurte*”, adică trimerile în volume reduse. În Sța constată că așa numita francare putea exista atât în situația în care serviciul nu este plătit, la fel cum serviciul poate fi plătit însă să nu se fi francat în procedura obișnuită. Acest fapt depinde de cutume, de modul de lucru într-un anumit caz, de tipul de corespondență ce este trimis și de obișnuința de a aplica timbru (francarea) pentru ca trimiterea poștală să poată fi procesată mai departe cât mai simplu. Dovada achitării unui serviciului prestat se face în condițiile legii civile, în condițiile contractuale, trimerile poștale într-un anumit volum neputând fi apreciate din punct de vedere al plății serviciului doar cu luare în considerare a procedurii simple, a francării fiecărei trimeri poștale.

S-a precizat în acuzare că în ceea ce privește volumele mari de corespondență, în acest caz se încheie de C.N.P.R., contracte de distribuie, acordând clienților un număr „TP” (care face dovada că acea taxă ar fi fost plătită). Această plată este însă realizată în baza contractului și privește corespondență care este „*anunțată*”, respectiv se cunosc volumele de corespondență care urmează a fi distribuite, perioada prezentării și se știu și oficiile poștale de prezentare, officii care sunt stabilite prin contract. Întrucât volumele de corespondență trimise în baza unor contracte de TP sunt mari, oficiile poștale sunt alese în raport de acest indice. În acest caz trimiterea poștală, sortată pe destinații, este preluată de oficiile de prezentare pe bază de borderou și nu se mai franchează cu mașina, însă acest tip de trimiteri se ștampilează, inventariază, sigilează în saci prin aplicarea unei etichete și a ștampilei de zi, împreună cu notele de inventar ce cuprind cantitatea de trimeri expediată defalcată pe județe de distribuie. Apoi corespondența este trimisă centrului de tranzit de care aparține.

Reținem că **oficiile poștale de primire sunt cele care după ștampilare înregistrează volumele de corespondență, iar lunar situația volumului corespondenței distribuite se trimite oficiului județean**, care, la rândul său, înaintează situația vizată către **direcția reglală** care centralizează toate datele și le trimite **Direcției operaționale din C.N.P.R. lunar, Direcție care emite o factură** pentru clientul căruia i-a distribuit corespondența. Prin urmare, facturarea nu se realizează la nivel DRP C, ci la nivelul Direcțiilor operaționale ale CNPR, în raport de situațiile comunicate din teritoriu.

S-a reținut încă din actul de acuzare că CN RP SA nu este modernizată și nu poate asigura uneori, conform contractului cu clienții, „*timpii de distribuie*”, mai ales dacă volumul de corespondență e prea mare, astfel că în aceste cazuri, persoane cu funcții de conducere în cadrul C.N.P.R. sau conducătorii direcțiilor reglale de poștă dispun, scris sau verbal, preluarea și apoi distribuie corespondenței **fără ștampilare**. Atunci când oficiile de prezentare sunt situate în centre de tranzit, preluarea urmată de cartarea pe subunități de distribuie a corespondenței neștampilate se face de centrul de tranzit, **oficiul de prezentare ocupându-se doar de evidențierea volumelor preluate, conform documentelor puse la dispoziție de client**. În acest sens, se constată că în rechizitoriu s-a reținut că a existat o suspiciune, fără a fi precizat de unde și cine a promovat-o, „*că a fost distribuită mai multă corespondență decât e mențiat în*

borderourile prezentate de client, fiind luat "de bun" ce scrie clientul în borderourile de predare-primire. Deși este prezentată această suspiciune, nu s-a reținut că s-ar fi procedat de către partea civilă la înlăturarea ei, prin interzicerea cutumei, existând susțineri care o menționează ca fiind uzitată și în prezent. S-a precizat însă, fără relevanță în cauză, că s-ar putea recurge la cântărire ca metodă de verificare a corespondenței – aspect care însă nu este reglementat și nici nu este obiectivat de practică.

În ceea ce privește adresa nr. 109/2598/04.06.2015 a Direcției operaționale și relații comerciale (unde se menționează că *în funcție de anumite situații concrete semnalate de către subunitățile poștale de prezentare, ex. imposibilitatea prelucrării traficului prezentat astfel încât să poată fi respectați timpii de circulație a trimerilor poștale asumate prin contract, au fost acordate derogări de la această obligativitate, respectiv eliminarea temporară a obligației de ștampilare pentru oficiile prin care se introduc în rețeaua poștală volume mari de trimeri poștale expediate de parteneri de contract beneficiari de discount.*" (vol.18, f.8) în Sța are în vedere că în speță se face vorbire atât de procesarea trimiterii prin poșta hibridă, cât și în sistem TP, dar nu ține seama și de relația contractuală a părților în cadrul asocierii, a clauzelor contractuale cunoscute doar de un număr redus de persoane. Pe de altă parte constatăm că această adresă survine în anul 2015, aprecierile privind evidențierea corespondenței fiind realizate la momentul începerii urmăririi penale. De asemenea, și constituirea de parte civilă intervine în 2015, după punerea în mișcare a acțiunii penale, are în vedere constatările din procesul verbal întocmit de GF care fusese depus și cunoscut părții civile din anul 2013 (fila 6 vol 18 d.u.p.). În aceeași timp trebuie avut în vedere și specificul activității care se derulează prin sistemul de poștă, ca și imposibilitatea formulării de proceduri pentru fiecare situație în parte, caz în care cade în atribuția administratorului/Dorului sau persoanei care se ocupă de gestiunea acelei situații/contract de a lua măsurile necesare bunului mers al activității.

În ceea ce privește serviciul de poștă hibridă, s-a apreciat în acuzare că ar exista anumite ambiguități contractuale, în condițiile în care părțile nu au indicat o astfel de situație. Împrejurarea că acest contract, mai precis clauzele acestuia, nu erau cunoscute decât unui număr redus de persoane din conducerea centrală a CNPR – parte civilă în cauză, este un aspect care nu interesează din punct de vedere penal. Au fost precizate mai sus însă condițiile și clauzele, care presupuneau respectarea unor termeni de confidențialitate, inclusiv în relațiile cu autoritățile, dar și excepțiile de la aceste obligații - atunci când autoritățile în drept solicitau date și Iații în legătură cu acest contract.

În acuzare s-a reținut că SC T Ss SRL a procesat o parte a corespondenței comerciale și în asociere cu CN „RP” S.A., în baza contractului nr. (vol.3 d.u.p., f.23-62), contract ale cărui clauze au fost modificate succesiv și care și-a încetat efectele în 9 august 2012. Trimiterile de corespondență prin acest contract au vizat serviciul de „poștă hibridă”, serviciu care în perioada 2010-2012 a fost în coordonarea Sucursalei de servicii integrate a C.N.P.R. despre care se susține că se ocupa doar de activitatea de tipărire din site-urile de producție amplasate în centrele de tranzit. Despre acest serviciu de „poștă hibridă” se precizează în acuzare că era condus de V Fel, aflat într-o relație de afinitate cu inculpatul F M, fără a se indica aspecte de interes cu privire la faptele reținute în cauză sau de nelegalitate. Precizările privindu-l pe V Fel apar însă și în procesele verbale întocmite de organul de cercetare penală în cadrul consemnării aspectelor semnalate de SRI (fila 75 vol I d.u.p.). Așa fiind, ca o consecință a faptului că aceste Iații au fost furnizate în mod neprocedural, dar și ca urmare a împrejurării că nu privesc activitatea supusă analizei, aceste susțineri din rechizitoriu nu pot fi luate în considerare.

Mecanismul de funcționare al poștei hibride este explicat de reprezentanții T Ss SRL în adresa înaintată organelor de cercetare penală (f. 8 , vol 3 d.u.p.): un centru național prelua electronic date electronice de la emitenți și le transforma în documente electronice „prin adăugarea atributelor de tip adresabilitate, imagine, formă”, iar apoi documentele erau transmise electronic către unul din cele 5 centre de producție, cel mai apropiat de destinație care era amplasat lângă sau în incinta unui centru regional de tranzit; în centrele de producție se proceda la imprimarea, anveloparea documentelor și sortarea lor . În cuprinsul actului de sesizare s-a

precizat că ce se întâmpla ulterior acestor operațiuni nu este foarte clar, însă exista interes dacă, potrivit unor norme, corespondența trecea D în cartare, volumele tipărite și cartate fiind raportate oficiului de prezentare și conducerii asocierii sau dacă se preda oficiului de prezentare din incinta centrului de tranzit, urmând ca după francare și consemnare a volumelor în evidențe să se întoarcă în centrul de tranzit pentru cartare. Cu privire la acest moment al preluării și distribuirii s-a precizat chiar de către acuzare că nu există norme, instrucțiuni, acestea din urmă existând doar în ceea ce privește activitatea din site-urile de producție (vol 3, f. 307-313). Este însă de remarcat că aceste două aprecieri, referitoare la momentele ulterioare prelucrării în poștă hibridă, exclud facturarea la nivel DRP C. Din probatoriul de la dosar apare însă că și ceea ce se prezenta în sistem de poștă hibridă D în cartare era evidențiat la nivel de DRP C și, mai mult, Iațiile privitoare la volumele de corespondență erau trimise în vederea facturării sau a aprecierii în cadrul asocierii la structurile operaționale de la București; excluderea unor pași din circuitul obișnuit al corespondenței și apelarea la cutume este o chestiune care privește administrarea CNPR și regulamentele sale interne.

În ceea ce privește martorul C I se constată că acesta nu a fost propus spre audiere de către organul de cercetare penală. Audierea sa în calitate de martor s-a realizat în cursul urmăririi penale la data de 25 iunie 2013, anterior continuării urmăririi penale față de suspecti. În Sța observă că acest martor era la data faptelor șef al CRTz C și a declarat că nu cunoaște să existe vreun regulament sau instrucțiuni de funcționare ori norme de lucru pentru poștă hibridă și nu au fost instruiți în acest sens. Aceeași situație se constată că este învederată și de martorul M V pentru zona C (vol 17 f. 196 d.u.p.), de martora M E pentru București (vol 17. f. 193 d.u.p.), dar și de inculpatul CON.

S-a mențiat în actul de acuzare că din contractul de asociere în participațiune ar rezulta că și distribuirea ar fi fost tot în sarcina asocierii. Această susținere a fost dată cu titlu de probabilitate, la fel ca și cazul preluării corespondenței, întrucât ar rezulta din cuprinsul dispozițiilor art.2.3 ale contractului de asociere în participațiune nr. (vol 3, f 23-43 d.u.p.), deși apare mențiată în cuprinsul contractului. Se constată în același timp că potrivit art. 10.01 din contractul nr., SC T Ss SRL ar fi trebuit să conducă evidența contabilă a asocierii, iar dacă s-au respectat sau nu clauzele contractuale este un aspect care nu interesează pricina. Câtă O contractul era în vigoare și nu a fost anulat sau constatat ca fiind încheiat cu nerespectarea dispozițiilor legale, modalitatea în care era sau nu respectate clauzele acestuia, eficiența sau ineficiența acestuia era o chestiune care privea părțile contractante, respectiv persoanele cu atribuții în acest sens prevăzute expres în cuprinsul său.

În ceea ce privește clauzele contractuale, se constată că interpretarea acestora trebuie făcută în acord cu intenția părților, cu scopul urmărit la încheierea lui, câtă O acestea nu au fost contestate în cadrul unei proceduri contencioase de chiar părțile contractante. Pe de altă parte se constată că asocierea în participațiune a fost realizată în anul 2007, iar printre părțile semnate nu s-a regăsit nici unul dintre inculpații trimiși în judecată. Începând însă cu anul 2010, când gestlarea activității derulate în baza contractului de asociere în participațiune a fost preluată de Sucursala Servicii Integrate, aceasta din urmă a lăsat Sucursala Rețea Poștală cu privire la parteneriatele derulate în poștă hibridă, solicitând în același timp Iații lunare referitoare la volumele aferente, gradul de sortare și reducerile tarifare acordate. Cu privire la funcționarea poștei hibride salariații implicați au fost Iați de către partea civilă care sunt trimiterile de corespondență din serviciul Sdard care fac obiectul celor de poștă hibridă, care sunt partenerii de contract și care sunt unitățile de prezentare a corespondenței ce face obiectul poștei hibride (adresa Direcției exploatare poștală nr).

S-a apreciat în acuzare că în etapa preluării și distribuirii corespondenței procesate, tipărite în „poștă hibridă”, CN RP SA s-a purtat ca și cum a avut drept client asocierea din care chiar ea făcea parte; în acest sens se indică faptul că preluarea pentru distribuire și cartarea s-au făcut după procedura obișnuită, deja descrisă, fiind indicată în probațiune adresa nr. a Direcției exploatare din C.N.P.R. unde s-a mențiat: „Din punct de vedere al activității Direcției operaționale/Exploatare poștală, trimiterile de poștă hibridă sunt trimiteri de corespondență

francate în sistem TP (în prezent din serviciul Sdard) prezentate prin oficii poștale specializate...” (vol.3, f.329). Înșta constată că sub acest aspect, al distribuirii corespondenței procesate tipărite în poșta hibridă, trebuie apreciate răspunsurile pe care partea civilă le-a dat organului judiciar cu privire la serviciul de poștă hibridă, aspect apreciat însă la nivelul lunii noiembrie 2012 de către CNPR (în condițiile în care la data faptelor supuse analizei angajații CNPR nu cunoșteau procedura de lucru în sistem de poștă hibridă); în adresa mențată se precizează că ”în prezent”, la data la care contractul de asociere în participațiune fusese reziliat, trimerile mențate sunt trimiteri din serviciul Sdard. În ceea ce privește mecanismul de funcționare al trimiterilor TP prin poșta hibridă, acesta a fost explicat de parte civilă în răspunsurile oferite în cursul urmăririi penale și, în condițiile în care contractul de asociere era în vigoare, nu prezintă interes dacă asocierea a fost considerată sau nu un client al CNPR. De remarcat însă că lămuririle solicitate de organele judiciare părții civile în cursul urmăririi penale au în vedere și aspecte semnalate de un concurent în domeniu comercial al T, care vizau, printre altele, verificarea în cadrul procedurii penale și a unui abuz de poziție dominantă. Astfel, la data de 23 mai 2012 organul de cercetare penală solicită părții civile copii de pe înscrisuri privind poșta hibridă, dar și următoarele Iații:

- care au fost măsurile luate de CNPR ca urmare a memoriului adresat d-lui D D N, înregistrat la CNPR sub nr 101/5859/11.07.2011 (cu câteva luni anterior sesizării din oficiu în prezentul dosar) în care s-au sesizat fraudele privind funcționarea poștei hibride și a abuzului de poziție dominantă.

- dacă angajații CNPR cunoșteau dispozițiile contractului de asociere în participațiune și dacă au fost instruiți în acest sens.

- ce înseamnă trimiteri TP în sistem de poștă hibridă și cum se realizează facturarea în acest caz;

- dacă există o dispoziție expresă ca ordinele superiorilor să îmbrace forma scrisă și, în caz afirmativ, comunicarea unei copii a acelei dispoziții;

- care sunt membrii asocierii în participațiune, care sunt reducerile de cheltuieli pe care CNPR le realizează în sistem de poștă hibridă cu indicarea acelor beneficii, cum a fost stabilită cota de participare în asociere;

- dacă la momentul fiecărei distribuiri a profitului asocierii, valoarea contribuției CNPR la veniturile asocierii a fost mai mare decât valoarea părții din profitul realizat? pentru ce perioade de referință și cum s-a putut acest lucru;

- care dintre cele nouă centre reglale de servicii integrate au fost date în funcțiune și care este motivul pentru care unele nu ar funcționa;

- care sunt cheltuielile asocierii pentru fiecare lună, în special în ce privește consumabilele și de la cine au fost achiziționate;

- dacă T a inclus în mod fraudulos în deconturile aferente lunilor august-noiembrie cheltuielile privind procesarea facturilor E deși această corespondență a fost tipărită de SC MO SRL și care este prejudiciul încercat de CNPR;

- dacă serviciul de poștă hibridă a adus sau nu beneficii CNPR;

În finalul adresei, organul de cercetare penală solicită CNPR ca în măsura în care identifică fraude să le comunice, indicând cum s-au produs, ce norme au fost încălcate și care sunt persoanele responsabile.

În adresa de răspuns cu nr 105.2 din 5. 02.2013 (f. 296-303 vol 3 d.u.p., repetată la filele 15-21 vol III d.u.p.), este explicat de către partea civilă ce înseamnă trimiteri TP în sistem de poștă hibridă și, printre altele, se menționează:

- s-a trimis semnatărilor memoriului cu privire la care se solicitau lămuriri – SC T D SRL și SC I L SA – precum și Consiliului Concurenței opinia sa cu privire la acuzațiile aduse și a mențat că asocierea convenită cu SC T nu a creat o nouă entitate juridică;

- Poșta hibridă este un serviciu ce combină mesageria electronică și serviciul automat de generare a corespondenței și este distinct de ceea ce se înțelege prin rețeaua de distribuție a Poștei Române. Serviciul de Poștă hibridă este la rândul său beneficiarul Rețelei de Distribuție a

Poștei Române, cu diferența că scrisorile emise în acest sistem costă mai puțin RP pentru a fi distribuite.

- Partea civilă s-a delimitat de afirmația cu privire la pretinsa „subvențlare încrucișată” în condițiile în care contribuția reprezintă aportul stabilit în baza contractului dintre părți, fiind esența unui comportament contractual comercial normal, specific unui parteneriat

- față de afirmația privind pretinsul abuz de poziție dominantă rezultat în urma asocierii, partea civilă a apreciat că nu sunt întrunite condițiile de calificare a acestei asocieri în sensul sugerat de organul de urmărire penală întrucât cele două părți contractante nu și-au pierdut independența, fiind indicate dispozițiile art. 10 din L 21/1996, iar orice abordare prin care se procedează la o interpretare de tip extensiv a literei și spiritului art. 10 din lege, alta decât cea prin care se iau în considerare exercitarea excesivă a dreptului la liberă apreciere al unei autorități publice și se situează suficient de aproape de limitele de competență atribuite potrivit legii.

- dispozițiile contractului de asociere nu erau cunoscute decât semnatarilor, iar gestiunea activității derulate în baza acestuia a fost preluată din iulie 2010 de Sucursala Servicii Integrate;

- au fost precizate care sunt etapele eliminate din procesul clasic de prelucrare și livrare de către CNPR a corespondenței, în cazul celei procesate în poșta hibridă și care sunt reducerile de cheltuieli pe care CNPR le-a avut prin procesarea corespondenței comerciale în sistem de poșta hibridă;

- din cele 9 centre reglale de servicii integrate au fost date în funcțiune, pe durata de existență a contractului doar 5, centrul de la C funcționând în perioada august 2011-iulie 2012.

În ceea ce privește relația comercială dintre T Ss SRL cu R&RR SA aceasta s-a desfășurat, în perioada mai 2011 - februarie 2012, în baza unor comenzi furnizor (vol.13, f.10-62), precum și a unui contract de confidențialitate (vol.13, f.5-9), constând în prestarea următoarelor servicii: imprimare, implicare a documentelor, transportul lor la sediul beneficiarului. Comenzile erau distincte: pentru servicii de tipărire și pentru servicii de distribuire.

Reținem că de serviciul de tipărire în relația contractuală cu R-RR se ocupa T Ss SRL în cadrul asocierii pentru poșta hibridă. Exista însă și o parte a corespondenței care era distribuită chiar de R-RR, iar o parte din tipărituri erau distribuite de CNPR în cadrul contractului de TP. În acest sens s-a indicat în probațiune declarația martorului F B, relevantă sub aspectul modului de acțiune în cadrul T Ss. Înșta constată că martorul indicat, care a îndeplinit sarcini de agent de vânzări, iar mai apoi pe cea de Dor comercial la T S SRL, a învederat că a existat anterior anului 2011 o negociere eșuată cu R-RR privind încheierea unui contract comercial; în anul 2011 s-a convenit ca în baza unor comenzi lunare R-RR să trimită facturile clienților sub forma unor date electronice prelucrate apoi de T Ss; dintre cele două comenzi lunare, doar cea din 6 viza serviciul de poșta hibridă, iar comanda din 18 ale lunii viza corespondența trimisă personal de R-RR. În ceea ce privește comanda pentru poșta hibridă, cea din data de 6 a lunii, „era divizată de către departamentul IT, în producție care urma să fie predată la Oficiul Poștal nr. 84 București și la Oficiul Poștal de prezentare din C. Pentru ambele loturi de corespondență se generau două exemplare ale unui proces-verbal de predare-primire și ale unui borderou. Cu aceste documente, delegații societății comerciale predau corespondența la oficiile poștale de prezentare. Un exemplar al procesului-verbal de predare-primire era lăsat la oficiul poștal, iar al doilea exemplar era semnat, stampilat și restituit SC T Ss SRL. Cei de la poșta scriau, de regulă, data și ora recepției corespondenței. Al doilea exemplar al borderoului ni se întorcea, dar după circa 3 – 5 zile.” (vol.17, f.171).

În fața înȘtei, martorul B (declarație din 12 noiembrie 2015) a precizat că „decontul de venituri și cheltuieli pentru poșta hibridă era întocmit de E T, iar înainte de un alt Dor financiar T E, iar apoi de T E”, dar și faptul că primea din partea Dorului general „aproape lunar, indicații cu privire la corecții ce trebuiau făcute pe valori, cantități de corespondență. Decontul de venituri și cheltuieli nu era un document vizibil, se făcea de departamentul financiar, iar apoi erau discuții între reprezentanții T, respectiv Dorul General, și Dorul financiar și la final se agreea

decontul care trebuia introdus în contabilitate, în sensul că existau cheltuieli care se modificau de la lună la lună referitor la transport, la materia primă folosită”. Mai afirmă martorul că „probabil că era ceva în neregulă cu privire la aceasta situație” pentru că „nu era transparentă, însă nu mi s-a părut a fi nelegală”; martorul cunoaște despre existența unui „contract de asociere în participațiune între T și Poștă, dar nu știu conținutul acestuia”; de asemenea, s-a precizat că „în baza acelui decont se întocmea avizul lunar” și „toate volumele de corespondență trebuiau să se afle în decont” care avea anexa pentru fiecare oficiu poștal unde se preda corespondența. Despre volumele de corespondență s-a afirmat de către martorul B că decontul se făcea pe centre: C sau București, împărțirea fiind realizată de departamentul IT al T.

În ceea ce privește faptul că la urmărire penală martorul B a afirmat că „în mod ciudat, în cazul corepondenței R-RR, *viza finală* se dădea de către I A”, în fața inȘtei acesta a explicat că a dorit să afirme că „după ce corespondența era predată, la finalul fiecărei luni venea de la RP un centralizator cu toate depunerile. Departamentul de producție verifica corespondența între depuneri și trebuia să corespundă cifrele”, iar din ce își amintește „au existat discuții referitor la cele consemnate în centralizatoarele care erau la RP și cele de la T. Era o diferență între volumele care treceau dintr-o lună în alta datorită diferenței care se făcea la înregistrare. Volumul era diferit. Diferența era și, respectiv uneori mai multă la T, alteori mai multă la Poștă după care se clarifica situația”; martorul a mai susținut că, din câte își amintește, „discuțiile în acest sens erau clarificate prin departamentele financiare de la T și de la RP”, „existau situații când anumite trimiteri pe care T le trimitea Poștei Române nu le putea indentifica în centralizatoare și erau necesare explicații pentru a se indentifica aceste volume în centralizatoare”. Martorul B a precizat că nu i s-a cerut ca în deconturi să nu fie introdus un anumit volum de corespondență în relația cu RR, însă i se solicita să întocmească „după câteva luni devize separate pentru centrele din C și București astfel încât să se facă și facturile separate pentru cele 2 centre”.

ÎnȘta reține că o serie de obligații stabilite prin contractul de asociere în participațiune cădeau în sarcina SC T S, acest aspect fiind convenit la momentul încheierii contractului; printre acestea erau și cele privind școlarizarea personalului selectat pentru activitatea Asociației, dar și aceea de a conduce contabilitatea veniturilor/cheltuielilor și a rezultatelor financiare ale asocierii și să asigure evidența cerută de lege (art. 8 cap. 5 din contractul de asociere în participațiune). Se constată însă că nici personalul T nu era instruit în privința modului de operare în cadrul poștei hibride, aspect care ar fi trebuit verificat de factorii de decizie din cadrul asocierii. În ceea ce privește volumul de corespondență ce urma a trece prin centrele de la C și București, martorul a afirmat că „Dorul general care discuta cu Dorul de producție, acesta din urma știind ce trebuia facturat pe acea lună iar eu primeam de aici cantitățile pe care le introduceam în devize”.

Referitor la susținerea potrivit căreia la urmărire penală martorul B a declarat că Z i-a cerut „să am grijă ca în deconturile amintite să nu fie introdus un anumit volum de corepondență procesată în poșta hibridă, volum ce urma a fi comunicat cu exactitate de I A”, în fața inȘtei martorul a precizat că în fapt „erau situații în care volumele erau trecute alteori nu”. Aceste susțineri ale martorului nu completează, ci explică ceea ce a dorit să afirme la urmărire penală, constatându-se în declarația acestuia dată în fața organului judiciar accentuări ale unor aspecte care nu au fost lămurite pe larg la acel moment. Mai reținem că volumul corespondenței trimise lunar de T către RP „era de ordi milioane”, că au existat devize separate și „pentru CEC Bank și se distribuia prin cele 4 centre de corespondență: C , Cluj , București și Timisoara”, iar cantitățile primite pentru facturare „primeau toată corepondența”, inclusiv pentru poșta hibridă și nu cunoaște dacă volumele erau facturate ca și taxă preplătită (TP).

În ceea ce privește activitatea efectiv imputată inculpaților, se constată că starea de fapt a fost apreciată aproape exclusiv cu referire la aspectele indicate în notele de redare a unora dintre convorbirile telefonice interceptate sau a aspectelor semnalate în cuprinsul supravegheților operative realizate.

Despre inculpatul M C F s-a precizat că la data faptelor era secretar de stat în Ministerul Comunicațiilor și Societății Iațale și era *împuternicit prin ordi nr. al ministrului de resort*

„să coordoneze, să monitorizeze și să ia toate măsurile necesare pentru restructurarea C CN RP SA pe centre de profit”; de asemenea, s-a precizat că a fost desemnat prin ordi nr. al ministrului „să monitorizeze implementarea Strategiei de restructurare și modernizare a C CN RP, aprobată prin hotărâre de guvern”. Prin urmare, inculpatul avea posibilitatea de a se interesa de derularea contractelor încheiate de C amintită, de activitatea ce se derula la nivelul CNPR.

În cursul urmăririi penale a fost audiat martorul D D N, Dor la CNPR în perioada supusă analizei; susținerile acestuia (f. 190-191, vol 17 d.u.p.) pot fi reale, însă nu scot în evidență nicio faptă de natură penală; reținem că martorul a afirmat că inculpatul F controla consiliul de administrație al CNPR, întrucât „punctele sale de vedere” erau cele care „în cele mai multe cazuri, erau asumate de către consiliu.(...) Cu O O nu puteam discuta nimic de CNPR. Toate discuțiile se terminau invariabil cu: «Vorbește cu M !», trimițându-mă să stau de vorbă cu M F. (...) M F participa, fără drept de vot, la ședințele consiliului de administrație al CNPR. Din câte îmi amintesc eu, a participat la majoritatea acestor ședințe, el fiind delegat de către ministru să coordoneze activitatea C”. Modul în care martorul a explicat aspectele legate de activitatea inculpatului F M relevă o situație tensată între cei doi, cel puțin la momentul anului 2011-2012. InȘta constată că împrejurările legate de o persoană (în speță inculpatul F M) care are o funcție care-i permite, iar în unele cazuri îl obligă, să intre în legătură cu diverse alte persoane, potente din punct de vedere financiar sau relevante în sectorul de piață comercial în care operaționalizează, nu pot fi apreciate doar din perspectiva acelorora cu care se află în conflict și care suspectează fapte despre care au auzit și pe care nu le-au verificat. Din această perspectivă, aspectele precizate de martorul D D N nu doar că nu scot în evidență nicio faptă de natură penală, dar relevă faptul că opinia inculpatului era apreciată profesional în cadrul Consiliului amintit.

Pe de altă parte, inȘta constată că în chiar actul de sesizare se face referire la un tip de concurență ce s-ar fi dat în spatele operatorului principal – CNPR – în legătură cu contractele încheiate, existând persoane care doreau rezilierea contractului CNPR cu T. Nu s-a indicat însă să existe o hotărâre definitivă prin care să se fi stabilit un monopol pe piață sau încălcarea regulilor concurenței comerciale în cadrul asocierii, iar aprecierile martorului D D N din cuprinsul declarațiilor sale pornesc doar de la presupunerile unui alt operator comercial, care nu cunoștea clauzele asocierii CNPR -T și care bănuia că distribuirea la un cost redus are în vedere o nefacturare, iar nu posibilitatea existenței unui contract. Iar tocmai din această perspectivă I Z dorea ca și firma lui să procedeze la fel ca T. Și sub acest aspect, al necunoașterii modalității de lucru în cadrul unei asocieri ce privea poșta hibridă posibil să fi condus la ceea ce în actul de sesizare s-a precizat: martorul D N a dispus ca firma lui I Z, SC MO SRL să poată prezenta corespondența „E” la CRTz C, existând suspiciuni că o bună parte a acesteia era distribuită fără a fi facturată. Nu s-a reținut însă că în cazul MO exista un contract de asociere în participațiune unde nu se emiteau facturi.

Aspectele evidențiate de martorul D D cu privire la încrederea de care se bucura inculpatul F M nu scot în evidență o implicare nelegală a acestuia în eventuale decizii luate de consiliul de administrație al CNPR; susținerile martorului relevă o nemulțumire evidentă a sa cu privire la aprecierile de care se bucura inculpatul F M din parte persoanelor cu funcții de decizie în consiliu, inclusiv din partea martorului O O, ministru în acea perioadă. Mai mult, este de remarcat faptul că în declarația de la urmărire penală martorul D D N a afirmat că are o relație tensată cu inculpatul F M, dar implicit și cu inculpata PM pe care o suspecta că-i transmite acestuia Iații legate de activitățile derulate la CNPR. Însă în cursul judecății martorul a susținut că avea cu inculpatul F M ”o relație de colaborare, el răspundea din partea ministerului de RP iar în cadrul ședințelor aveam și opinii diferite”, iar „relațiile tensate” ar avea în vedere „discuțiile în contradictoriu din cadrul CA și pentru că aceste ședințe erau publice, aceste tensiuni erau publice”.

Nemulțumirile martorului D D N legate de persoana inculpatului F nu doar că erau ”de notorietate”, după cum chiar el a afirmat, dar erau legate și de faptul că în primăvara anului 2011 inculpatul ar fi încercat să revoce pe martor din funcția deținută – Dor general al CNPR; din

această perspectivă, afirmațiile martorului, potrivit cărora această nemulțumire a inculpatului F era dată de faptul că martorul ar fi reziliat niște contracte la momentul preluării funcției de Dor general al CNPR, nu au susținere. Iar aceasta întrucât martorul nu știe nici el sigur dacă relația tensată era datorată inculpatului sau altei persoane: "simpla mea bănuială era că ori de la acest motiv, ori de la dorința lui M F de a numi pe altcineva la conducerea C mi s-ar fi putut trage supărarea acestuia. Și mai arată martorul D N că inculpatul F M avea dreptul să participe la ședințele consiliului de administrație, fără drept de vot, "fiind delegat de ministru să coordoneze activitatea C". Că în cadrul atribuțiilor de serviciu, în cadrul Consiliului, se evidențiau și opinii diametral opuse, că puteau exista nemulțumiri legate de modul de percepere - al fiecăreia dintre persoanele numite sau angajate în funcții de răspundere - a rolului și interesului său sau al celui alt cu privire la problema supusă analizei, sunt chestiuni care exced verificărilor în Ștei.

Observăm că, din aceeași declarație a martorului D D N de la urmărire penală, acesta o suspecta și pe inculpata PM că îl lăsa pe inculpatul M F despre situațiile de la CNPR. În acest sens reținem: "M F era foarte bine lăsat cu ce se întâmplă în companie, inclusiv în chestiuni nesemnificative, care nu-l priveau. Cred că știa și când am băut apă. Convingerea mea era că M P îl lăsa pe acesta. I-am reproșat doamnei M P, dacă ne-am mai certat din diverse motive, că îl lăsa pe M F".

În ceea ce privește această relație existentă între inculpații F și P, este de remarcat că, din actele dosarului, aceasta are la bază competențele profesionale ale fiecăruia dintre cei doi, dar și o mai veche colaborare profesională, colaborare care în timp poate conduce și la relații de amicitie, relații normale din punct de vedere social și profesional. Nu exista o interdicție în a comunica între cei doi inculpați, ci din contră - dat fiind mediul profesional în care activau; iar o relație profesională de durată, mai ales când se derulează între persoane cu funcții de răspundere, nu are conotație penală și este nepotrivit a fi privită din perspectiva unui "grup". Mediul comercial, în special atunci când se invocă contracte aflate în derulare, este cel mai predispus la apariția unor suspiciuni în condițiile unei concurențe de piață. Iar din această perspectivă este de observat că în cauză s-au indicat chiar de acuzare că au existat operatori comerciali care aveau interesul de a relaționa cu CNPR, care suspectau relația acestei instituții cu T Ss SRL și care nu cunoșteau clauzele contractului încheiat în anul 2007. De altfel, chiar partea civilă omite să amintească de existența unei astfel de asocieri în cuprinsul adresei de la f.8 vol 18 d.u.p., inclusiv în momentul aprecierii prejudiciului, pe care de altfel l-a indicat după cel stabilit de organele de cercetare penală.

Și tot referitor la declarația martorului D D N, este de remarcat că în cursul judecății (declarație din 12 noiembrie 2015) acest martor explică implicit motivul pentru care are neînțelegeri cu inculpații: "am avut discuții contradictorii cu PM legate de probleme de serviciu aceasta având experiență mai mare în domeniu decât mine", inculpatul F avea o relație amicală cu inculpata P, iar ministrul de la acea O pare să fi avut încredere în experiența inculpatului F și nu în aceea a martorului.

În ceea ce privește angajarea politică a inculpaților și a martorului D N, posibil și a altor martori audiați în dosar, se constată că nu a fost indicată existența vreunei interdicții în acest sens cu privire la activitatea derulată în calitate de funcționari; împrejurarea că toți aceștia sunt priviți ca persoane angrenate politic nu are nicio relevanță, fiind mai degrabă evident că aspectele de ordin social și economic erau cele de interes; relațiile cu oameni politici trebuie privite însă prin prisma atribuțiilor publice avute atât de persoanele cercetate cât și de martori, dar și prin prisma relațiilor evidente ce se creează la nivel instituțional central.

Observăm însă ceea ce spune martorul D D N: "cu T doar prin poșta hibridă s-au desfășurat. La acel moment pentru poșta hibridă era doar Bucureștiul și se preconiza dezvoltarea pentru Iași, Cluj și C, nu sunt sigur că acestea sunt.(...) Nu a existat vreun prejudiciu din relația Poștei Romane cu Tul (...) corespondența T era dusă la București însă nu trebuia să fie anunțat eu dacă erau duse și la alte oficii poștale din țară. Dacă era un volum mare de corespondență, Centrul de tranzit trebuia să îl primească și să îl distribuie. Am aflat că T a dus corespondența și la Brașov în timpul derulării prezentului dosar. PM trebuia să urmărească, financiar, derularea

contractului de asociere în participațiune al Poștei cu T”. Nu s-a precizat că, în situația în care CRTz primea corespondența cu volum mare nu putea să o introducă D în cartare, însă este de remarcat că ceea ce se urmărea era deschiderea unui centru de poștă hibridă și la C, serviciu prevăzut în cadrul asocierii care „trebuia urmărită financiar” de inculpata P sau că ar fi fost aplicabil un alt mod de contabilizare a serviciilor în cadrul asocierii altul decât cel prevăzut în contract.

În ceea ce privește relația pe care inculpații F și P o aveau cu reprezentanții T S, se constată că aceasta a existat și este evidentă ca urmare a relațiilor comerciale derulate de această societate cu CNPR; de altfel, aproape orice relație contractuală presupune întâlnirea dintre reprezentanții societăților parte sau a celor care sunt implicați în derularea convenției și nimic nu interzice acest fapt. Împrejurarea că reprezentanții părților contractante se cunosc anterior încheierii unui contract nu este un fapt interzis, cu atât mai mult cu cât, de regulă, relațiile comerciale se derulează având în vedere și încrederea/buna credință a părților, încredere care se dobândește în timp. Sub acest aspect, deși prezentată cu titlu de probabilitate, declarația martorului D N nu are relevanță penală: ”Cred ca se cunoșteau. Am avut unele întâlniri în cadrul C de unde mi-am dat seama că s-ar putea cunoaște. Z mi-a spus că îl cunoaște pe F sau părea că se cunosc. Z a spus numele lui F M, în cadrul discuțiilor” (declarație din 12 noiembrie 2015 instanță). Prin urmare, această susținere că inculpatul F cunoștea reprezentanți ai SC T Ss SRL nu are relevanță în speță. Iar la acesta mai adăugăm și faptul că nu s-a prezentat faptul că inculpatul F M (sau PM) ar fi avut vreun rol în încheierea contractelor T cu CNPR.

Apoi, constatăm că martorul D N nu a suspectat ca T să introducă corespondența nefacturată la CNPR, chiar a precizat că nu au existat prejudicii în relația CNPR cu T, însă martorul a susținut că avea Iații în acest sens pe care nu le-a verificat (deși un control a existat). Și a învederat martorul că ”la Odorheiul Secuiesc, odată cu niște cataloage, se introduc și niște plicuri, fapt care nu era corect și am trimis Corpul de control să verifice”; de asemenea, martorul susține că de la competitorul T, respectiv de la MO reprezentată de Z I, a auzit ”de vreo două ori, în contextul în care noi distribuim facturile pentru E SA, iar ei câștigaseră contractul pentru implicare și printare pentru facturile E” că ”doar dacă T ar introduce corespondență mai multă decât cea facturată ar putea obține un preț mai mic pentru facturare”. Nici de această dată nu se relevă faptul că erau cunoscute competitorilor clauzele contractului de asociere care prevedea costuri mai reduse, inclusiv pentru CNPR.

Este însă de remarcat că martorul N D D nu susține aspectele indicate de acuzare (și pentru care s-au indicat în probațiune notele de redare ale unor convorbiri telefonice): ”Nu am suspectat-o pe P de nimic. Nu îmi aduc aminte dacă am avut vreo discuție cu P și să îi fi spus că știu ce se întâmpla la C, nu am amenințat-o și dacă i-am spus vreodata că știu ce, se referea la acele cataloage anterior menționate unde se bagă și corespondență. Cred că este vorba de corespondența Rs-D care conținea și plicuri care trebuiau facturate separat” – fiind vorba de localitatea Odorheiul Secuiesc, tranzitul de corespondență trecea prin C. Aceleași aspecte sunt precizate de martor și în cuprinsul declarației de la urmărire penală, însă tot cu privire la aspecte care nu au format obiectul cercetării – plicuri introduse în cataloage R-D.

Și mai afirmă martorul D N că evidența contractelor cu T în cadrul CNPR era ținută de un departament economic în subordinea direcției economice, că decontul de cheltuieli pentru T a fost ”votat de Consiliul de administrație sau de mine”, constatându-se că la dosar există, așa cum mai sus s-a arătat, și acte adiționale ale contractului de asociere în participațiune semnate de acest martor. Înștă remarcă însă un aspect, precizat și de inculpata P, dar și de alți martori, ”că propunerea de modificare a cotelor de profit cu T a venit din partea lui P sau din partea conducerii sucursalei poștei hibrid”. Acest aspect scoate în evidență că interesul inculpatei P nu era acela al prejudicierii intereselor părții civile - la care de altfel era angajată, ci că a verificat relația comercială derulată în cadrul asocierii și a încercat să modifice în favoarea părții civile clauzele contractuale; la data de 7.11.2011 (fila 59 vol III d.u.p.) este modificată modalitatea de împărțire a rezultatelor activităților economice comune desfășurate, dată de la care se modifică

profitul în favoarea CNPR în proporție de 64 % de la 50 % stabilit în pct VIII contract; actul adițional este semnat și de martorul D D N.

Prin urmare, întrucât T avea o relație contractuală cu CNPR, apare ca fiind o chestiune de normalitate ca persoanele cu răspundere în acest sens din cadrul CNPR să cunoască reprezentanții instituției cu care colabora. Din această perspectivă împrejurarea că inculpata PM și numitul Z se cunoșteau este evident, aspect confirmat și de inculpata amintită (declarație inculpat PM instanță din 19 octombrie 2015).

Referitor la relațiile existente între inculpatul F M și colaboratori contractuali ai CNPR, martorul D N a susținut că nu știe "cu cine vorbea efectiv F M", iar "faptul că acesta se cunoștea cu Z nu era ceva neobișnuit și am în vedere relații strict profesionale". Din aceeași perspectivă se constată că și inculpatul F M a relatat în declarația dată în fața judecătorului de drepturi și libertăți, la momentul analizării propunerii de arestare preventivă, că îl cunoaște pe Z M în contextul în care cele mai multe firme vin să-și prezinte contractele în momentul numirii unui nou ministru, iar despre P A a susținut că îl cunoaște de 15 ani fiind într-o relație de amicitie (fila 330 vol 17 d.u.p.).

Se constată că în rechizitoriu s-a reținut că inculpatul F M și reprezentanții T Ss SRL (P A C și Z M) s-ar fi înțeles ca primul să-l determine pe CON, prin intermediul M P, să pună în aplicare un mecanism prin funcționarea căruia CNPR distribuia scrisori fără ca, pentru o parte din corespondența „R & RR” din poșta hibridă expediată, să încaseze prețul serviciului prestat, banii rămânând SC T Ss SRL București. Prin urmare, s-a apreciat că de tipărire se ocupa asocierea T Ss SRL - CNPR, prin „poșta hibridă”, în baza contractului de asociere în participațiune nr., corespondența fiind însă trimisă sub contract TP. Aspectele legate de faptul că ulterior T Ss SRL (ca parte a asocierii) era cea care emitea o factură către R&RR SA nu reprezintă o încălcare a clauzelor contractuale, iar evidența contabilă a asocierii cădea în sarcina T. Apoi, chestiunile referitoare la clienții asocierii erau ulterior verificate de sucursalele CNPR către care erau trimise documentele de către oficiile de prezentare (iar potrivit expertizei efectuate în cauză evidențele privind corespondența trimisă D în cartare era trimisă mai departe la sucursalele CNPR). Pe de altă parte s-a apreciat în acuzare că ar fi existat o înțelegere în sensul ca pentru o parte din corespondența „R & RR” din poșta hibridă, expediată, CNPR să nu încaseze prețul serviciului, înțelegere care ar fi existat între inculpați și reprezentanții T. Se constată însă că nu există probe în sensul unei înțelegeri în sensul unor distriburi de corespondență în mod fraudulos, corespondență care să nu fie apreciată în cadrul contractelor dintre CNPR și T.

Nu s-a indicat când, unde sau în ce context s-a produs această înțelegere între inculpați. Împrejurarea că inculpatul F M se cunoștea cu inculpata PM anterior lunii mai 2011 nu are nicio relevanță penală. Apoi, nu trebuie omise relațiile normale, profesionale și firești care se crează în cadrul unor relații de serviciu, relații care pot conduce în timp și la formarea unor amicitii; relațiile interinstituționale, publice sau private, nu se rezumă doar la întâlnirile de birou, oficiale, pot exista și întâlniri lale în cadrul cărora se discută probleme legate de activitățile derulate în comun și nu numai. Din această perspectivă, nu există date ale unor înțelegeri frauduloase între inculpații din prezenta cauză sau între aceștia și alte persoane, aprecierile fiind făcute în acuzare exclusiv prin prisma situației de fapt descrise că s-ar fi putut după luna mai 2011 și analizată în baza unor convorbiri telefonice. Și tot aici, observăm că nici din depoziția inculpatului C O de la urmărire penală (vol.17, f.232 d.u.p.) sau din cea de la instanță (19.10.2015), deși a susținut că dorește să urmeze procedura simplificată, nu rezultă date ale unei înțelegeri pe care ar fi avut-o cu inculpata PM sau cu alte persoane din afara CNPR în sensul comiterii unor fapte penale.

Apoi, în Șta constată că inculpatului F M nu îi era interzis să se intereseze de activitatea CNPR având în vedere atribuțiile pe care chiar acuzarea a precizat că acesta le avea. În ceea ce privește pe inculpata PM, se constată că nu s-a făcut dovada unei implicări a acesteia în derularea contractului cu SC T în sensul indicat de acuzare.

S-a precizat în actul de sesizare că la sfârșitul lunii mai 2011 CON, la instigarea lui M C F și a M P, a dispus introducerea corespondenței „R-RR”, procesate și tipărite în poșta hibridă, D în compartimentul de cartare al Centrului Reglă de Tranzit C [fără să mai treacă pe la Oficiul

Poștal nr. 2 C (oficiu de prezentare) pentru ștampilare și luare în evidență], iar indicarea loturilor de corespondență R&RR care intrau D în cartare, ca urmare a dispoziției lui CON urma a fi făcută fie de el, fie de M P.

În primul rând inȘta constată că anterior, în actul de sesizare, s-a reținut referitor la modalitatea de apreciere a clauzelor contractului de asociere (necunoscute decât unui număr redus de persoane) că ceea ce interesează în cadrul acestui contract, sunt clauzele care privesc preluarea și distribuirea corespondenței procesate în poșta hibridă; iar sub acest aspect sunt prezentate două variante: 1) volumele tipărite și cartate (care sunt introduse D în cartare) sunt raportate oficiului de prezentare și conducerii asocierii – aspect care este descris în fapt cu privire la cele 11 acte materiale reținute în speță – sau 2) dacă volumele se predau oficiului de prezentare din incinta centrului urmând ca după francare și consemnarea a volumelor în evidențe să se întoarcă în centrul de tranzit pentru cartare. Sub acest aspect nu s-a precizat expres care dintre modalități a fost apreciată, fapt ce pune în dificultate modalitatea de stabilire a prejudiciului (care trebuie să urmeze ori un contract ori pe celălalt), întrucât sunt prezentate două modalități diferite ale problemei care privesc atât asocierea (pct 1) - care exclude anumiți pași din circuit și ale cărei dispoziții sunt în fapt cele ce transpar din chiar modul de prezentare al situației de fapt, cât și contractul de TP (pct 2) – care prevede în fapt procedura obișnuită cu reducerile de rigoare în ceea ce privește facturarea – care privește corespondența procesată prin OP 2 C. Faptul că nu există instrucțiuni în ceea ce privește acest moment al contractului de asociere – al preluării și distribuirii volumelor de corespondență, care însă amintește de procedura trecerii D în cartare descrisă ca fiind o cutumă, nu permite aprecierea decât în lumina caluzelor contractuale despre care tot în actul de acuzare s-a reținut că din contractul de asociere în participațiune ar rezulta că și distribuirea ar fi fost tot în sarcina asocierii, iar mai mult, conform art. 10.01 din contractul nr., SC T Ss SRL ar fi trebuit să conducă evidența contabilă a asocierii. Prin urmare, apare că deși sunt descrise două modalități diferite de operare, iar primul exclude varianta facturării, prejudiciul a fost calculat parțial prin luarea în calcul atât a asocierii, cât și a procedurii obișnuite în cazul contractelor de TP, apreciindu-se că modalitatea de lucru în cadrul asocierii, deși rezultată din voința părților – distribuirea intra tot în cadrul asocierii – nu este corectă întrucât nu are instrucțiuni aduse la cunoștința angajaților care lucrau în cadrul cutumei care prevedea excluderea unor pași din circuitul distribuirii. Iar faptul că nu existau norme sau instrucțiuni cu privire la distribuirea corespondenței asocierii, erau chestiuni care priveau, mai înainte, persoana vătămată și modul de lucru în cadrul contractelor, iar nu exploatarea lor.

De remarcat însă că nici una dintre cele două variante anterior descrise nu prevedeau neevidențierea volumelor de corespondență, ci doar moduri de lucru și de calcul diferite ale acestuia, aspect care se impunea a fi clarificat consensual sau, eventual, în cadrul unei proceduri contencioase civile. Un aspect de semnalat ar fi fost dacă facturarea despre care se face vorbire intra sau nu în competențele DRP C – prin OP 2 sau CRTz. Însă probațiunea evidențiază că și atunci când corespondența intra D în cartare volumele de corespondență erau raportate la OP 2, iar de aici la DRP și mai departe centralelor de resort din cadrul CNPR. Este de observat însă că toată modalitatea de lucru în cadrul asocierii (contractul nefiind semnat de vreunul dintre inculpați) este apreciată ca fiind cu potențial fraudulos întrucât nu existau instrucțiuni de lucru și nu a existat o instruire a angajaților CNPR privind acest contract, instruire care nu cădea în sarcina inculpaților.

Referitor la aspectele privind existența unor înțelegeri de tip fraudulos, inȘta constată că nu există probe că în luna mai 2011, sau anterior acestei date, inculpata P ar fi discutat despre modalități de distribuire a corespondenței care să aibă în vedere o prejudiciere a CNPR. Martorul D D N, a cărui depoziție este indicată de acuzare, nu face referire la înțelegeri frauduloase între persoanele cercetate, ci la faptul că inculpatul F M era persoana care cunoștea mai bine decât superiorii săi problemele legate de CNPR; acest aspect nu prezintă relevanță în condițiile în care s-a precizat că inculpatul F M a fost desemnat prin orDI nr. al ministrului „să monitorizeze implementarea Strategiei de restructurare și modernizare a C CN RP.

S-a reținut în acuzare că cei trei inculpați, împreună cu alte două persoane – Z M și P A, care nu au putut fi audiați în dosar în calitate de martori având în vedere că față de aceștia cauza a fost disjunctă și aveau calitatea de suspecti cu privire la aceleași aspecte sau la cele conexe (cupărarea de influență) – ar fi pus în aplicare un mecanism prin funcționarea căruia, CNPR distribuia scrisori, fără ca, pentru o parte din corespondența „R & RR” din poșta hibridă, expedită, să încaseze prețul serviciului prestat, banii rămânând SC T Ss SRL București.

În ceea ce privește așa numitul mecanism care ar fi fost pus în funcțiune de cei trei inculpați, instanța constată că această susținere nu este întemeiată. Nu doar că nici unul dintre acești inculpați nu are legătură cu încheierea contractului de asociere în participațiune, dar recurgerea la anumite cutume, explicate de partea civilă în răspunsul oferit organelor judiciare, cutume neinterzise de aceasta, trebuie privită prin raportare la întreaga activitatea derulată de operatorul public, singurul de pe piață la acel moment (art. 5 alin. 1 din Decizia 293/2009 a ANCOM reținut în acuzare). Mai mult, în actul de acuzare s-a reținut că CNRP SA nu este modernizată și nu poate asigura uneori, conform contractului cu clienții, „timpii de distribuire”, mai ales dacă volumul de corespondență e prea mare, astfel că în aceste cazuri, persoane cu funcții de conducere în cadrul C.N.P.R. sau conducătorii direcțiilor regale de poștă dispun, scris sau verbal, preluarea și apoi distribuirea corespondenței. Iar sub acest aspect sunt de amintit motivele încheierii contractului de asociere în participațiune, precum și depozițiile inculpaților P și F, inclusiv aprecierile persoanei vătămate cu privire la necesitatea deschiderii centrelor de poștă hibridă și a indicilor comerciali apreciați în acest sens – volumele de corespondență.

În ceea ce privește activitatea inculpatului CON s-a reținut în acuzare că acesta ar fi recurs la cutuma anterior descrisă și care era practică doar cu titlu de excepție (și care ar rezulta din contractul de asociere – trecerea D în cartare și ținerea contabilității la București de către T): ”inițial doar s-a lăsat impresia că o asemenea facturare are loc undeva în structurile CNPR, întrucât erau implicate persoane din centrala C”. Din depoziția inculpatului CON, cea a inculpatei PM și a martorului M V nu rezultă că s-ar fi comunicat inculpatului CON că transporturile de corespondență ce urmau a fi efectuate de SC T ar fi fost nelegale; apoi, nu s-a lăsat vreo impresie, ci s-a comunicat faptul că această corespondență era facturată la nivel central, la București. Astfel, din declarația de suspect a lui C O reținem că „PM ne-a lăsat pe amândoi să înțelegem că trimerile prezentate de SC T Ss SRL urmau a fi francate în București, dar cartate și trimise mai departe, către destinatari, prin CRTz C. Niciodată PM nu ne-a spus că ar fi ceva ilegal în distribuirea acelei corespondențe. Eu și M V am înțeles din ce spunea PM că trimerile prezentate de către SC T Ss SRL C erau facturate la o structură a CNPR din București. Nu am cerut Iații suplimentare, considerând că este o chestiune corectă din moment ce solicitarea vine din partea unui Dor al C” (fila 232 vol 17 d.u.p.). Iar același inculpat a mai susținut, în aceeași declarație, că PM i-a spus că urma să fie anunțat de Z Ș cu privire la transporturile de corespondență preluată D în cartare, iar el, la rândul său, îl anunța pe M V; C O a mai arătat că lucrurile s-au întâmplat exact cum a cerut PM, a fost încunoștiințat de mai multe transporturi de către Z, apoi el îl anunța pe M și au fost situații când nu a permis intrarea unor transporturi în cartare pentru că nu fusese încunoștiințat de Z, „așa cum îi spusese PM”. De remarcat că în aceeași declarație de la urmărire penală suspectul, la acel moment, C O a susținut că el nu a făcut altceva decât să transmită mai departe o solicitare venită din partea M P, că nu cunoștea nimic despre poșta hibridă, nu i-au fost indicate instrucțiuni în acest sens și nu știa dacă ce prezentau cei de la T era sau nu procesat într-un astfel de sistem. Și inculpatul C O face referire la faptul că exista o cutumă ca atunci când francarea nu se putea realiza din motive tehnice, fie din cauza timpilor de circulație, corespondența să fie predată D în cartare, fără ștampilare și francare, caz în care facturarea se face de oficiul de prezentare. Acest aspect însă este precizat de inculpatul C O doar în completarea susținerii potrivit căreia nu cunoștea aspecte legate de poșta hibridă și cele referitoare la faptul că a înțeles că facturarea se realiza la structura CNPR București.

Tot în declarația de suspect, inculpatul C O a afirmat că ”deși la un moment dat am realizat că ceea ce îmi cerea PM nu era în regulă, nu am confruntat-o pe aceasta, nu m-am opus ei, întrucât îmi era teamă să nu-mi pierd funcția și veniturile”. Acest aspect nu doar că apare ca

fiind exagerat în condițiile în care nu s-a dovedit că astfel de situații s-au putut cu alte ocazii, dar pare că inculpatul C O are o situație de temere în legătură cu alte aspecte ce exced situației pe care a indicat-o că s-ar fi produs – pierderea funcției. În acest sens constatăm unele neconcordanțe în depoziția acestuia dată în fața inȘtei la data de 19 octombrie 2015, fapt ce a condus și la respingerea cererii de judecare în procedură simplificată: astfel, inculpatul C O nu doar că nu se consideră vinovat de comiterea faptelor imputate, neevidențiind o cunoaștere a unor aspecte legate de fraudare, dar în declarațiile de la urmărire penală, deși a susținut că el a comunicat martorului M despre faptul că banii s-ar duce la partid, în fața inȘtei a declarat că acest fapt i-a fost comunicat atât lui cât și martorului M de către inculpata PM. Această susținere nu este confirmată de martorul M, care relevă că i s-a replicat în acest fel de către inculpatul C O, fără a face vorbire de inculpata PM, atunci când a devenit curios referitor la transporturile efectuate, altfel decât în cartare; și tot această susținere denotă că alta este motivația pentru care inculpatul C O a făcut astfel de afirmații în fața inȘtei (invocând o stare de temere în raport cu conducerea CNPR), în cadrul solicitării de judecare a cauzei în procedura simplificată, respectiv inculpatul dorea doar să obțină reduceri de pedeapsă în cazul stabilirii vinovăției. Și tot din acest motiv, deși inițial a susținut că recunoaște toate faptele din actul de sesizare, a relevat aspecte din care se deduce că nu avea cunoștință despre activitățile derulate în cadrul contractului încheiat de CNPR cu T, nu cunoștea modalitatea de lucru în cadrul poștei hibride, nu a înțeles și nici nu a fost interesat de aspectele precizate de inculpata PM la momentul întâlnirii din mai 2011, întâlnire pe care însă nu a considerat-o ca fiind o problemă sau o încercare de comitere a unor nelegalități. Că nu a existat o stare de temere a inculpatului C O față de inculpata PM cu privire la pierderea funcției și nu acesta este motivul pentru care a răspuns solicitărilor acesteia, este dovedită și prin depozițiile martorilor TT, B B și B T, audiați la termenul din 20.01.2016 care au precizat că își puteau exprima opiniile în cadrul discuțiilor cu inculpata, iar discuțiile contradictorii nu au fost urmate de consecințe negative; inculpatul C O a procedat la fel ca în alte ocazii, doar că de această dată, așa cum susține și martorul M, volumele de corespondență trimise D în cartare erau mai multe, ținând seama de faptul că serviciul de poștă hibridă urma a se deschide și la C.

Nu pot fi ignorate clauzele contractului de asociere, ce presupunea și confidențialitate în executarea acestuia, dar și faptul că nu a existat o instruire a persoanelor implicate în procedura de derulare a contractului (atribut ce cade în sarcina T conform contractului), fapt ce a permis ridicarea unor semne de întrebare în momentul indicării acestuia ca mod de lucru, întrebări justificate însă sub un alt aspect decât cel penal. În condițiile în care s-a comunicat inculpatului C O și martorului M V că este vorba de o relație contractuală cu reprezentanții T, relație contractuală despre care conducerea de la București cunoaște, relație ce presupune un mod de lucru diferit față de cel obișnuit, modalitate de lucru practică doar în cadrul unor situații în care timpii de lucru nu puteau fi respectați (cutuma la care se face referire), că s-a lăsat „înțeles” că facturarea avea loc la București (contractul de asociere, ale cărui clauze nu erau cunoscute decât unui număr mic de persoane prevedea unde se efectuează facturarea, cine ținea contabilitatea și cum se proceda în cazul poștei hibride), că inculpatului C O i s-a transmis cu cine să țină legătura, că acesta nu cunoștea mai multe aspecte despre relația contractuală cu SC T, relație cunoscută doar la nivel central, explică răspunsurile pe care inculpatul C O le dădea subordonaților atunci când era întrebat care este situația trimiterilor. Nu rezultă însă probe că inculpatul C O știa „unde se duc banii”, că ar fi discutat cu inculpații F M și PM sau cu alte persoane despre aceste situații. Această incertitudine avută de inculpatul C O și de angajații din subordinea acestuia cu privire la situația corespondenței procesate D în cartare este dată tocmai de modul de lucru pe care-l cunoșteau ca fiind excepțional și nu ca unul obișnuit, necunoscând prevederi ale contractului de asociere, nefiindu-le aduse la cunoștință nici lații despre modalitatea de lucru. În acest fel se explică și afirmațiile martorului M V date în fața inȘtei (declarație din 10 decembrie 2015), potrivit cu care chiar și după ce a citit din contractul încheiat între T și Poștă i ”se pare suspectă operațiunea care nu concorda cu regulamentul nostru. Mi se

pare absurd să împart un produs, unul să meargă la facturare, altul nu.” Însă susține martorul M că ”faptic ceea ce s-a întâmplat corespunde cu ceea ce a citit domnul avocat din contract”.

Și a mai afirmat martorul M V că în luna mai 2011 inculpata P a venit la sediul din C unde lucra martorul și i-a solicitat să îi arăte ”un spațiu ce urma să fie amenajat ca Tgrafie. Cu această ocazie mi-a spus că se va extinde activitatea Poștei hibride întrucât a crescut numărul acestei prestații și urmând ca la final să se tipărească la noi și să trimitem aceste plicuri”; această situație nu a fost precizată în cuprinsul stării de fapt pentru a fi analizată potrivit art. 371 Cpp și care explică și atitudinea oscilantă a unora dintre inculpați, însă aspectul nu privește atribuțiile de serviciu ale inculpatului C O. Și a mai precizat martorul M că ”P mi-a spus că va veni la Brasov o cantitate mai mare de plicuri și datorită volumului mare de activitate să le cartăm D fără a mai fi trecute pe la oficiul postal 2. Am spus ok pentru că au fost și alte situații asemănătoare în trecut, cu E, și mai sunt și în prezent. Pentru a nu se întârzia distribuirea se săreau anumite etape. Nu este un mod de lucru normal, ci ocazional și nu este prevăzut de regulamente. Se obțin avize verbale de la conducere, se dau dispoziții pe linie ierarhică în acest sens, dar în scris nu, pentru rapiditate pentru că o hârtie trebuie semnată de mai multe persoane. Au fost situații când ne trezeam cu marfa D la C de la Odorheiu Secuiesc, iar acest flux mare nu era comunicat, de obicei, către noi”. Reținem însă că acest serviciu de poșta hibridă ce urma să fie deschis și la C, trebuia să fie condus de martorul M V; până la momentul deschiderii serviciului de poșta hibridă urma ca parte din corespondența ce se impunea a fi transmisă serviciului din București să fie distribuită și prin CRTz C. Acest aspect nu presupune neplata serviciului, ci doar faptul că locul de prezentare a fost modificat ținând seama de interese economico financiare indicate de inculpații P și F - interesul de a dezvolta această activitate la C. Nu rezultă date că inculpata PM, la îndemnul inculpatului F sau din proprie inițiativă, să fi comunicat inculpatului C O sau martorului M V să nu respecte procedurile de lucru în situația indicată ca fiind, de regulă, o excepție, excepție care ”faptic ceea ce s-a întâmplat corespunde cu ceea ce a citit domnul avocat din contract”.

Iar în sensul celor de mai sus reținem din declarația martorului M că „urma să vină o echipă pentru amenajarea poștei hibride, interiorului acesteia. Când am discutat cu P aspecte în legătură cu poșta hibridă nu era de față C O, era în apropiere”; „la sfârșitul acestei luni (mai 2011) a venit transport de la T București, nu mai rețin câți paletți, 3 sau 4, pe care conform instrucțiunilor le-am trimis D în cartare. (...) În prima fază nu am avut suspiciuni, respectiv în primele luni. După aceea am avut suspiciuni care însă nu erau întemeiate din mai multe motive pentru că nu mi s-a cerut ca aceste transporturi să nu fie înregistrate iar noi facem situații lunare, trimestriale, despre aceste transporturi. Nu știam conținutul contractului de parteneriat cu T și nu știam ce clauze cuprinde acel contract și nu aveam atribuții să verific aceste contracte. Pentru că se repeta de prea multe ori acest lucru mi se părea suspect și am vorbit cu șeful meu C O care mi-a spus să stau liniștit că acest lucru este cunoscut până la vârful C și chiar mai sus și că știe și M”. Iar modalitatea de lucru pentru introducerea volumelor mari de corespondență D în cartare indicată martorului M V este cea de procedură hibridă în cadrul contractului de asociere, iar nu în cadrul contractului de TP, aspect care rezultă din chiar depoziția acestui martor de la urmărire penală după cum se va vedea ulterior; chiar dacă inculpata PM nu a confirmat acest aspect, în condițiile în care martorul a indicat clar modalitatea de trimitere a borderourilor - după semnare, către reprezentanții T pentru gestiunea asocierii - apare că această situație i s-a transmis de la început, martorul ca și inculpatul C O necunoscând clauzele contractuale.

În ceea ce privește funcționarea poștei hibride, din depoziția martorului M mai reținem că i ”se cereau situații lunare și trimestriale din care erau excluse cele de la cartare, fiind trimise separat cele din serviciul cartare. Era evident că P știa despre această situație pentru că am discutat cu ea la început privitor de serviciul cartare. Am mai avut discuții cu P și după, referitor la modul în care se derulau activitățile cu privire la poșta hibridă. (...) Nu mi s-a spus niciodată că ar fi o problemă de legalitate. Când veneau paletții D în cartare eram anunțat de către I A care a și venit cu primul transport și atunci l-am și cunoscut. De regulă acesta mă suna sau chiar C O mă suna spunând că va veni un transport de la T (...). De 2 ori am fost sigur sunat de P, dânsa

mă anunța telefonic”. Deși nu cunoștea aspecte referitoare la modul de funcționare a asocierii între CNPR și T, aspecte referitoare la participantul care era obligat la ținerea contabilității asocierii, martorul M a reliefat aspecte care privesc contractul amintit: ”documentele de predare–primire a corespondenței de poștă hibridă le comunicam după semnare celor de la T. Lunar, trimestrial mi se cerea o situație referitor la aceste trimiteri. Nu am primit pentru cartare paletă fără a fi anunțat în prealabil de C O sau P, deși A I a încercat să facă acest lucru însă i-am spus că nu sunt de acord”.

Din perspectiva contractului de asociere, nu sunt relevate de către martorul M V aspecte de nelegalitate; împrejurarea că acesta, ca și alte persoane, inclusiv inculpatul C O, lucrau fără să cunoască date despre relația comercială derulată de CNPR, despre care însă aveau știință persoanele de răspundere din CNPR, de la nivel central, a condus la formularea de întrebări, suspiciuni, din partea angajaților, în condițiile în care modul de lucru nu era unul obișnuit. Iar aici trebuie amintit că intenția de derulare a serviciului de poștă hibridă la C presupunea tocmai modalitatea de lucru precizată de martori și inculpați – evitarea unor etape din serviciul ce se derula în mod normal, iar pentru înființarea acestuia era necesar stabilirea unor parametri, indicați ca fiind volumul de corespondență. În acest sens este și depoziția martorului M: ”nu știam dispozițiile din contractul încheiat cu T. Normal aceste trimiteri trebuiau să vină la noi, la tranzit, le descărcam și să le predăm la oficiul 2 a doua zi și apoi mergeau la cartare” și tocmai din acest motiv atunci când i s-a citit din contractul încheiat a precizat: ”faptic ceea ce s-a întâmplat corespunde cu ceea ce a citit domnul avocat din contract”. Împrejurarea că nu erau cunoscute condițiile contractuale au determinat pe martorul M să întrebe pe inculpatul C O ”dacă aceste transporturi sunt plătite”, să se ”eschiveze” atunci ”când veneau corespondențe de la T, care venea pe la ora 20, iar eu nu prea eram acolo. Când am spus doream să mă eschivez doream să nu primesc acel transport de la T și mă eschivam prin a nu fi prezent și spuneam că nu sunt acolo când veneau acele transporturi”.

Inculpatul C O, care nici acesta nu cunoștea detaliile relației comerciale dintre T și CNPR, pare că evita la rândul său să ofere un răspuns sau să întrebe pe inculpatul P despre acest aspect, considerând că, întrucât dispozițiile veneau de la Centru, Centru care cunoștea detalii legate de contract, nu avea motive să se îndoiască de activitatea derulată. Astfel, martorul M a susținut că ”în același context în care am discutat cu C O, acesta mi-a spus că știe M” (declarație de la instanță); în declarația de la urmărire penală M a precizat că ”i s-a spus de către C O: stai mă liniștit, că știe M și știe și M, în acest sens m-a expediat cu un răspuns scurt, din care trebuia să înțeleg că nu este treaba mea, că totul este în regulă și că se ocupă conducerea C”. Cum nu s-au propus probe pentru a dovedi aspectele precizate de inculpatul C O, în sensul că banii din contract nu ar fi încasați de CNPR (martorul M a susținut că inculpatul C O a afirmat că ”el crede că banii se duc la partid sau și la partid”), aceste susțineri reprezintă ceea ce a spus martorul: o ”expediere” a martorului M, o prezentare a unei fapte imatere ca reală sau posibilă în contextul în care inculpatul C O nu cunoștea nici el foarte multe date referitoare la contractul despre care însă și-a dat seama că inculpatul PM le știa și a presupus același aspect referitor la inculpatul F M.

Reținem că inculpatul C O cunoștea că PM și F M sunt angrenați politic întrucât, deși nu era membru al aceleiași formațiuni politice, și el a plătit ”o cotizație” și a ”mai participat la ședințele pe care le organiza PDL-ul cu Dorii de deconcentrate”, în aceste situații constatând că inculpații P și F ”se cunosc bine” și acesta din urmă a ”sprijinit-o în ocuparea funcției de Director executiv economic al CNPR” pe PM. Înșta constată că nu are relevanță faptul că inculpații P și F se cunoșteau sau că erau membrii ai unei formațiuni politice, că s-ar fi sprijinit în numirea în diverse funcții, câtă Oa legea nu interzice aceste situații și există o cutumă în înregimentarea unor persoane cu funcții de răspundere sau/și pregătite, mai mult sau mai puțin, profesionale, fără a mai reaminti că situațiile de natură economică primează de fiecare dată celor de altă natură. Sub acest aspect, conexiunile pe care le face inculpatul C O și le exprimă subordonaților cu titlu de răspuns, explică și motivul pentru care acest inculpat nu a fost în măsură să dea explicații cu privire la întrebările martorului M: ”atunci când am declarat că banii se duc la partid am

presupus că așa se întâmplă lucrurile – nu-mi amintesc acum ce m-a făcut să afirm acest lucru” (f. 233 vol 17 d.u.p.).

Și tot referitor la momentul la care ar fi debutat activitatea supusă cercetării, reținem că inculpatului C O și martorului M V li s-a explicat de către inculpata P că exista un mod de lucru diferit în ceea ce privește relația comercială cu T, diferit de modul de lucru obișnuit al CRTz C. Astfel, martorul M a relatat (f. 196 vol 17 d.u.p.) că la începutul lunii anului 2011 a fost vizitat de inculpații P și C O care i-au spus că ”trebuie să găsim un spațiu pentru a fi amenajat ca Tgrafie” și deși martorul a crezut că ”CNPR urma să suporte costurile amenajării”, cei doi i-au transmis că ”nu se pune problema în acest fel și că, de fapt, acestea urmau să fie suportate de către SC T Ss SRL”; subliniază martorul că ”CRTz C nu avea contact D cu clienții C, nu avea de ce să ia la cunoștință cine sunt aceștia , întrucât nu era implicată în recepția nemijlocită a corespondenței”, dar și faptul că nu a primit ”niciodată regulamente, ordine, dispoziții ori instrucțiuni privind funcționarea poștei hibride”. Iar martorul, care nu cunoaște mecanismul de funcționare al poștei hibride pe care trebuia să o facă funcțională, dar nici clauzele contractuale încheiate de CNPR cu clienții (cu care CRTz nu avea contact D), relevă aspecte privind normele de funcționare a CNPR care prevăd timp de circulație a trimerilor poștale și precizează că ”uneori, se aduceau pentru distribuire volume mari de corespondență care nu putea fi prelucrată în timp util, pentru respectarea Sdardelor asumate , motiv pentru care, din dispoziția verbală a șefilor din companie, corespondența se introducea D în cartare”. De asemenea, martorul M V a solicitat lămuriri pentru activitatea paleților care veneau D în cartare de la PM, în ”rarele vizite” în care aceasta venea la CRTz C și i s-a răspuns să stea liniștit ”că totul este ok, că știe M, că se ocupă conducerea C”. Întrucât nici unul dintre cei doi inculpați nu a comunicat martorului M V mai multe aspecte legate de predarea unei părți a corespondenței D în cartare, acesta a început să aibă suspiciuni legate de faptul că pe plicuri nu era aplicată nicio ștampilă a poștei, ”dar una e să ai suspiciuni și alta e să cert un lucru”. Și explică martorul că ”pentru a fi evitate confuziile, reprezentanții SC T Ss SRL au individualizat paleții care urmau a intra D în cartare, prin aplicarea unui postit galben, înfățișând și documente distincte de predare”. Martorul fusese însă instruit că aspectele contabile cădeau în sarcina T, aspect care reiese din declarația acestuia de la urmărire penală anterior amintită: ”documentele de predare primire a corespondenței de poștă hibridă ce intra D în cartare le-am comunicat celor de la SC T Ss SRL în vederea întocmirii situațiilor financiar contabile sau de gestiune necesare derulării contractului de asociere cu CNPR”. Și mai susține martorul că s-a întâmplat ca reprezentanții SC T Ss SRL să prezinte D în cartare unii paleți, fără să anunțe pe cineva din companie, ”încercând, probabil, să exploateze o rutină în procedura executată de către lucrătorii din tranzit; în aceste cazuri corespondența a fost însă preluată de către OP nr 2”.

În fața inȘtei, privitor la aceleași aspecte, martorul M a afirmat că ”din fondurile T urma să fie amenajată sau aduse utilajele pentru spațiul poștei hibride, s-au adus imprimante plătite de T. P mi-a spus acest lucru și inclusiv faptul că noi venim cu personalul, iar T cu echipamentele, cum se împărțeau nu cunosc. Nu știam dispozițiile din contractul încheiat cu T”. Și pentru că nu cunoaște aceste aspecte, martorul a apreciat ca fiind normal doar modul de lucru obișnuit, pe care nu-l cunoștea, iar nu cel rezultat dintr-un contract ale cărui clauze îi erau necunoscute: ”aceste trimeri trebuiau să vină la noi la tranzit, le descărcam și să le predăm la oficiul 2 a doua zi și apoi mergeau la cartare”. Martorul M cunoaște însă despre existența unei asocieri ale cărei clauze îi erau străine și, din acest motiv, are nelămuriri/suspiciuni. Și susține martorul că M P i-a spus ca ”o parte din ele să meargă D la cartare, iar cealaltă parte mergea la oficiul 2” și cine îl anunța ”că vine transportul, îmi spunea câte merg la cartare și câte la OP 2. Toate erau în poșta hibridă și în final toate ajungeau la cartare. Toate erau cunoscute ca fiind poșta hibridă cele venite de la T, veneau cu borderouri pe care le semnam la primire. Nu a existat nici un transport fără borderou, ce venea de la T. Borderourile le predam doar către T. Aveam și avem un registru pe care îl foloseam la Poșta Română. Toate borderourile erau predate către T singura noastră evidență era în registrele de la cartare. Aveam obligația să trimit date doar corespondența care intra și ieșea de la cartare. Nu exista posibilitatea să nu treacă prin cartare corespondența.

Borderourile către T le trimiteam prin poștă și nu știu ce făcea T cu ele. C O imi spunea să trimit borderourile către T și mi le cereau T”. Se constată că aceste instrucțiuni primite de martorul M de la inculpatul C O relevă efectuarea unor operațiuni în baza clauzelor contractului de asociere, împrejurare care denotă că o astfel de dispoziție din contract le-a fost transmisă de către inculpata PM, care cunoștea despre asocieră și despre faptul că documentele contabile trebuiau să ajungă la T. Modalitatea în care au acționat însă reprezentanții acestei societăți – SC T Ss SRL - în relația cu CNPR nu poate forma obiectul acestei sesizări și nici nu poate fi pusă în sarcina inculpaților.

Referitor la documentele prezentate la momentul predării corespondenței și evidența transporturilor înregistrate la CRTz C, se constată că o astfel de evidență a existat în virtutea contractului de asociere și în acest fel se explică modalitatea în care au putut fi prezentate inculpatei PM date referitoare la aceste transporturi de corespondență. Și tocmai pentru că nu a dat dispoziții pentru a nu se înregistra corespondența trimisă, o astfel de evidență a existat cel puțin în perioada de interes în cauză. Și tot în același sens reținem că se dorea deschiderea unui centru de poștă hibridă la C, centru care depindea de volumul de corespondență ce era înregistrată aici și reprezenta și motivul pentru care se solicitau lații de la martorul M prin inculpatul C O. Acest aspect scoate în evidență că s-au respectat dispozițiile primite, chiar dacă nu se cunoștea pentru ce anume era necesar să fie cunoscute decât de un număr redus de persoane (iar situația intereselor legate de deschiderea altor centre de poștă hibrid nu pot fi apreciate decât din punct de vedere managerial/administrativ), însă s-a procedat la fel ca de fiecare dată atunci când volumele de corespondență erau introduse D în cartare – când corespondența era voluminoasă, fiind întocmite acte și ținută o gestiune a transporturilor efectuate. În același sens constatăm că nu era sarcina inculpatului C O sau a martorului M V să verifice, să aprecieze, asupra eficienței unui contract încheiat de conducerea CNPR, contract asupra căruia nu putea dispune și dacă i-ar fi cunoscut clauzele. În acest sens, reținem că martorul M a susținut în fața inȘtei că ”două seturi de borderouri nu am semnat niciodată cu privire la un singur transport. (...) Seara mai venea corespondență și de la alte firme, nu numai de la T. Verificam corespondența cu ce era pe borderou cu ceea ce semnam. Dacă veneau seara eu semnam dimineata, după ce treceau prin cartare. Toată corespondența trecea prin cartare”.

Dacă nu ar fi existat contractul de asociere în participațiune, procedura de lucru normală este explicată de același martor M: ”În mod normal corespondența trebuia să treacă prin oficiul de prezentare și nu prin cartare căci oficiile aveau legături cu clienții. Așa cum am spus mai sus, atunci când venea multă corespondență mergea D în cartare. Și după ce am citit din contractul încheiat între T și Poștă mi se pare suspectă operațiunea care nu concorda cu regulamentul nostru”. Iar această suspiciune este explicată de martor în ce constă și care, în condițiile existenței unui contract legal încheiat, poate primi alte interpretări care nu pot fi imputate inculpatei PM care nu este semnatara acestuia, inculpată despre care s-a susținut că a propus modificarea unora dintre clauze în favoarea chiar a părții civile; afirmă martorul M V suspiciunea sa: ”mi se pare absurd să împart un produs unul să meargă la facturare, altul nu. Faptic ceea ce s-a întâmplat corespunde cu ceea ce a citit domnul avocat din contract. (...) o copie a borderourilor rămânea la noi. Practic s-ar fi putut face o verificare cu ceea ce era pe borderou și ceea ce ieșea. Copiile borderourilor sunt arhivate. Toate copiile sunt arhivate. Niciodată nu am primit vreo dispoziție de la F și nu îl cunosc pe acesta. P nu mi-a cerut nimic să fac ilegal, mi-a trezit suspiciuni pentru că această activitate s-a întins pe mai mult timp. Se întâmpla ocazional să vină astfel de transporturi care să intre în cartare, o dată pe luna și apoi după câteva luni. De la T veneau în fiecare lună. Nu mi s-a părut să aibă sens să îi spun lui P suspiciunile mele în condițiile în care aceasta știa de ele. Fișa postului prevede că trebuie să execuți ordi șefului. Nu îmi era teamă de P și nu îmi era teama de schimbări în funcție sau de pierderea locului de muncă. În cartare intrau toate și mi s-ar fi părut suspect dacă mi se cerea să nu intre în cartare și să nu fie trecute în evidența noastră, în registre. Și în prezent Poșta deține toate documentele primite. (...) Pentru contractele încheiate de Poștă cu orice altă companie modul de lucru este stabilit prin norme, nu ni se dau dispoziții de la centru privitor la modalitatea

de lucru, doar când apar probleme cu privire la un număr mai mare de corespondență”. Suspiciunile martorului M sau ”absurditatea” unor clauze contractuale nu constituie o probă a unei fapte de natură penală care s-ar putea reține în sarcina inculpaților, cu atât mai mult cu cât martorul a învederat că suspect i s-ar fi părut dacă se solicita ca acea corespondență predată de T să nu fie introdusă în cartare și ”să nu fie trecută în evidențele noastre”. Iar aici trebuie amintit și faptul că atât martorul M, cât și inculpatul C O, au înțeles că pentru corespondența ce se trimitea D în cartare facturarea are loc la București.

Aproximativ aceleași aspecte sunt precizate și de inculpatul C O. Astfel, în declarația de urmărire penală, în calitate de suspect, inculpatul a precizat că atât el cât și M V au înțeles din ceea ce spunea PM că trimerile prezentate de SC T Ss ”erau facturate la o structură a CNPR din București” și nu a considerat necesar să solicite detalii suplimentare ”considerând că este o chestiune corectă din moment ce solicitarea vine din partea unui Dor al C”. Și tot inculpata P este cea care a comunicat inculpatului C O că legătura cu SC T se va ține prin intermediul lui Z care urma a anunța cu privire la transporturile de corespondență preluată D în cartare, aceste aspecte umând a fi transmise mai departe martorului M V de către inculpatul C O, iar ”lucrurile s-au întâmplat exact cum a cerut PM”. Iar inculpatul CON a subliniat că dispozițiile de introducere D în cartare nu erau date de el, ci doar transmise așa cum au fost comunicate de PM, căci el nu cunoștea ”nimic despre poșta hibridă, că nu mi-au fost comunicate instrucțiuni despre funcționarea poștei hibride și nu cunoștea dacă ce prezentau cei de la T Ss SRL pentru distribuire era sau nu procesat pentru poșta hibridă”.

De asemenea, inculpatul C O a susținut că s-a întâlnit cu Z Ș în toamna anului 2011 într-un local din C și au stabilit ca transporturile pentru corespondență preluată D în cartare să vină după orele 19.00, când rampa din tranzit era mai liberă. Nu a indicat inculpatul că altul ar fi fost motivul întâlnirii și nici nu există alte probe care să confirme un aspect contrar.

În ceea ce privește comunicarea de către inculpatul CO a numărului total al plicurilor trecute D prin cartare către inculpata PM, înȘta constată că acest aspect relevă faptul că o evidență a corespondenței era ținută, iar borderourile erau trimise către T care ținea contabilitatea asocierii; acest aspect este confirmat prin declarația martorului M V, aspect care scoate în evidență că, în limita competenței sale (care privește relațiile comerciale derulate de Direcția Reglalei Rețea Poștală C) și în condițiile în care modalitatea de derulare a contractului trebuia urmărită de alte persoane, inculpatul a respectat dispozițiile din fișa postului privind organizarea și conducerea activităților din subordine ”în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, a ordinelor, regulamentelor, instrucțiunilor și *convențiilor încheiate de CNPR*”, a gestionat activitatea solicitată în executarea unui contract legal încheiat și aflat în vigoare la acel moment despre care i s-a comunicat parțial cum era ținută contabilitatea.

A învederat inculpatul C O că deși nu a discutat niciodată despre situația T cu inculpatul M F, nu cunoaște de ce a afirmat inculpata PM că acesta știa ”despre preluarea corespondenței D în cartare”. Sub acest aspect, înȘta constată că nu are relevanță ce anume a înțeles inculpatul C O prin aceste susțineri, câtă O nu există o dovadă certă că s-ar fi comunicat că aspectele ce ar fi fost cunoscute inculpatului F M nu îndeplineau criteriile de legalitate.

În ceea ce privește declarația dată de C O în calitate de inculpat în cursul urmăririi penale (fila 310 vol 17 d.u.p), se constată că aceasta a fost axată pe înțelesuri ale discuțiilor telefonice interceptate în cauză, însă dacă aceste explicații oferite de inculpatul C O ar putea avea o relevanță, se constată că acestea nu sunt de natură penală. Nu există indicii că inculpatul C O ar fi acționat altfel decât i s-a comunicat inițial. Astfel, inculpatul a precizat că scrisorile/corespondența la care se referă privește ”trimerile cu privire la care M P m-a lăsat să înțeleg că totul este în regulă și că ele se facturează la București” – iar evidențele au fost trimise compartimentelor de resort ale CNPR. De asemenea, inculpatul a mai precizat că el nu se putea opune ca T să prezinte trimeri la OP 2 C ”dacă acesta era oficiul de prezentare conform contractului” – iar aici este vorba de trimerile TP - și nu cunoaște dacă ”M avea sau nu atribuții să se opună prezentării corespondenței la subunitățile poștale din C” și nu a comunicat ”motivul pentru care nu trebuia să îi fie prezentată la C corespondența procesată de SC T Ss SRL”.

În ceea ce privește declarația dată de inculpatul C O în fața inȘtei, se constată că nici de această dată inculpatul nu a indicat că ar fi existat îndoieli cu privire la legalitatea operațiunilor realizate în cadrul relației derulate de CNPR cu T: "inculpata P a spus că vor crește veniturile C de poștă din C, veniturile au crescut doar cu privire la expedițiile făcute prin oficiul 2 nu și cele făcute prin cartare. Dacă nu au fost francate înseamnă că nu au adus venituri". Prin urmare, inculpatul C O face o apreciere a situației la momentul audierii în raport de aspectele consemnate în actul de sesizare, iar nu de la momentul la care se reține că ar fi comis fapta când nu a cunoscut că trimerile de corespondență erau nelegale, în condițiile în care a cunoscut că sunt facturate la București; în mai 2011 - februarie 2012 nu cunoștea aceste aspecte care îi sunt relevate doar de situația expusă în actul de sesizare și pe care nu le contrazice întrucât nu a înțeles modalitatea de lucru în cadrul contractelor încheiate la nivel central. Este de observat că inculpatul nu cunoaște în continuare care erau clauzele contractuale din contractul de asociere în participațiune, motivul pentru care s-a procedat la distribuirea corespondenței prin CRTz C, nu cunoaște motivul pentru care a fost întrebat despre "numărul total al corespondenței trimisă la serviciul cartare", crede că "P știa când i-a dat dispoziție cu privire la corespondența de la T despre ce este vorba" și mai crede că inculpata "P a încercat să facă și bine C prin activitatea pe care a desfășurat-o la C RP" cu referire la faptele supuse cercetării. Și tot despre profesionalismul inculpatei PM, inculpatul C O susține că aceasta "era ascultată de fiecare dată când dădea dispoziții și nu știu ca deciziile acesteia să fi fost contestate de vreun angajat al CNPR", numirea în funcția pe care o deținea fiind datorată "profesionalismului și nu politicului". C O nu cunoștea nici la momentul audierii modalitatea exactă de lucru, "șeful de tranzit, M, era cel care trebuia să trimită la facturare" și nu există probe care să susțină că, dacă acest fapt era necesar, nu s-a Put sau că inculpatul C O a dat dispoziții pentru neevidențierea volumelor de corespondență sau de netrimiteri a evidențelor și a documentelor aferente compartimentelor de resort din CNPR. Susținerea inculpatului C O că a acținat de teamă vine în contradicție cu aspectul precizat de el anterior, în sensul că a înțeles că trimerile prezentate de SC T Ss "erau facturate la o structură a CNPR din București", și scoate în evidență o temere a inculpatului în raport cu situația juridică în care se găsește. Și a mai susținut inculpatul C O despre contractul cu T că "se afla la sediul central și nu l-am văzut niciodată", inculpatul afirmând că la C erau Iați statistic doar cu privire la contractele locale aflate în curs de derulare (singura atribuție ce rezultă și din fișa postului, nu și referitor la contractele încheiate la nivel central de CNPR).

ÎnȘta constată că nu este dovedită o înțelegere în sens penal nici între inculpații P și F sau între aceștia pe de o parte și P A C și Z M Ș pe de altă parte. În acest sens reținem că exista la nivelul CNPR, așa cum mai sus am arătat, un contract încheiat cu SC T Ss SRL de asociere în participațiune care fusese semnat în 2007, contract ulterior adiținat și cu valabilitate inițială până în februarie 2012, iar mai apoi până în 2014, și ale cărui clauze nu s-a reținut că ar fi fost negociate de inculpații P sau F din partea CNPR. În același timp observăm că s-a reținut de chiar acuzare că inculpatul F M, care deținea funcția de secretar de stat în MCSI, avea posibilitatea, și chiar obligația, să cunoască și să urmărească activitatea CNPR întrucât a fost desemnat să coordoneze, să monitorizeze și să ia toate măsurile necesare pentru restructurarea C CN RP SA pe centre de profit, desemnat prin ordi nr. al ministrului „să monitorizeze implementarea Strategiei de restructurare și modernizare a C CN RP.

Inculpații F și P se cunosc din perioada când ambii lucrau la C, în cadrul unor întâlniri ce se realizau la nivelul unui partid politic. În ceea ce privește numirea inculpatei PM ca Dor executiv economic al CNPR se constată că nu există probe că aceasta s-ar fi realizat cu luarea în considerare a altor calități decât cele profesale.

Cu privire la aceste aspecte inculpatul F M a susținut că pe M P o cunoaște "din PDL C; din câte îmi amintesc eu, M P a ocupat funcția de Dor regl al DRP C. Odată cu numirea lui D D N în funcția de Dor al CNPR, în vara anului 2010, dar și în contextul revocării din funcție a ministrului S S s-a luat decizia numirii în funcțiile de conducere din companie a unor persoane calificate și cu experiență în CNPR. În aceste împrejurări a fost numită M P pe postul vacant de Dor executiv economic; ideea numirii acesteia în funcție nu mi-a aparținut mie, eu nu am fost

consultat de reprezentanții sindicatului din cadrul CNPR SA. Eu nu am stabilit dacă era oportun sau nu ca M P să fie numită în funcție”; nu prezintă relevanță alte aspecte legate de acest subiect și care erau inconvenientele create prin numirea inculpatei P ca Dor executiv economic întrucât acest aspect nu formează obiectul cercetării (f. 266 vol 17 d.u.p.). M P a susținut că nu știe dacă inculpatul M C F a avut sau nu vreo legătură cu numirea sa în funcția de Dor executiv economic și consideră că a fost ”un lucru bun numirea mea în funcția de Dor executiv, întrucât aveam o vechime foarte mare în companie și consideram că pot să ajut”. Împrejurarea că amândoi inculpații au fost afiliați aceleiași formațiuni politice nu are relevanță câtă O acest aspect nu are conotație penală.

Reținem însă că inculpații PM și F M au susținut că aveau interes să dezvolte comercial zona C. Acest aspect, în contextul activităților pur comerciale – transport corespondență - derulate prin intermediul CNPR nu are conotație penală, ci eventual administrativă/managerială, iar aceasta și în condițiile dezvoltării de la nivel central a unor alte tipuri de servicii pe centre regionale, printre care și la C; de altfel în chiar cuprinsul contractului de asociere în participațiune se reține că se vor dezvolta servicii de poștă hibridă în cinci locații. Modul de administrare al CNPR, ca și modalitatea și temenii în care s-au încheiat contractele acestei societăți, nu interesează cauza în condițiile în care acestea nu au fost verificate anterior, iar starea de fapt, în condițiile art. 371 Cpp, nu permite aprecieri asupra legalității, oportunității sau eficienței acestora.

Interesează însă că exista un contract în dezvoltare cu T Ss, dar și faptul că exista o concurență comercială între diverse societăți comerciale în același sens, concurență ce viza inclusiv rezilierea contractului cu T, căci altfel nu se explică interesul și implicarea administratorilor altor companii în urmărirea și aprecierea relațiilor contractuale derulate de CNPR (printre care și Lycos, evidențiată expres de organele de cercetare penală în adresele pe care le-a comunicat părții civile, parte solicitată cu privire la date privind relația contractuală cu T, dar indicată și de inculpatul F M ca fiind societatea care a preluat, după începerea urmăririi penale, contractul derulat până atunci de T cu CNPR). Că persoanele cu funcții de răspundere în ceea ce privește CNPR aveau fiecare interese de a dezvolta zona din care provin este o chestiune care privește angajatorul, modul de administrare al CNPR, câtă O nu s-a apreciat anterior de către acest operator comercial că fapta angajatului îl prejudiciază. Că un anumit contract poate aduce beneficii sau pierderi pentru o societate, fie ea și cu capital integral de stat, este o chestiune care privește managementul acelei societăți, în condițiile în care nu a stabilit anterior că aceste situații pot reprezenta o gestlare frauduloasă a serviciilor sale.

Din această perspectivă este de reținut că, în cadrul relațiilor comerciale, un contract poate aduce beneficii sau pierderi pentru o societate, indicii de eficiență fiind verificați de conducerea acelei societăți, care are latitudinea să dispună astfel în cunoștință de cauză, dacă îl menține, modifică sau reziliază. În prezentul dosar se constată că nu există date ale implicării inculpaților la încheierea contractului cu T sau în crearea de prejudicii CNPR pe parcursul derulării contractului, contract care prevedea însă deschiderea unui ultim centru de poștă hibridă la C (alături de alte patru localități) și cu aportul T înscris în contractul de asociere în participațiune, iar ”existența acestui centru depindea de volumul traficului de scrisori”. Motivul rezilierii contractului încheiat de CNPR cu T, situație care s-a produs în august 2012, contract care era în vigoare până în 2014, pot fi doar bănuite. Însă la dosar există date furnizate de CNPR, anterior precizărilor privind constituirea de parte civilă, cu privire la rentabilitatea acestui contract cu T, care nu evidențiază însă existența unor probleme.

Despre existența contractelor încheiate de CNPR cu diverși clienți inculpatul F M putea fi lat în raport de atribuțiile despre care se susține în acuzare că le avea. Inculpatul putea să coordoneze, să monitorizeze și să ia toate măsurile necesare pentru restructurarea C CN RP SA pe centre de profit, prin urmare, putea monitoriza relația comercială cu T. Modalitatea în care inculpatul aduna lații în acest sens, cum aprecia aceste lații, sunt aspecte care țin de respectarea sau nerespectarea atribuțiilor sale de serviciu. Din această perspectivă, solicitarea inculpatului F în a fi prezentate la dosar note lative pe care le primea la rândul său, în calitate de secretar de

stat, de la diverse servicii, persoane etc, nu interesează cauza, însă acest aspect scoate în evidență o monitorizare dublă, chiar triplă, a activităților derulate de CNPR, fără a mai aminti de interesele comerciale ale altor societăți comerciale (MO prin I Z sau Lycos). De asemenea, nu exista nicio interdicție pentru inculpata PM, în condițiile în care nu s-a reținut că o astfel de obligație exista, în a furniza inculpatului F M Iații legate de administrarea și gestlarea CNPR, despre contractele încheiate și derulate de această societate, despre beneficiile și pierderile C, în condițiile în care inculpata P cunoștea că inculpatul F M are atribuții în sensul monitorizării activității CNPR. Iar sub acest aspect, împrejurarea că cei doi inculpați se cunoșteau încă înainte de a fi numiți în funcțiile publice deținute și aveau încredere unul în celălalt ca urmare a relațiilor profesionale îndelungate – care conduc și la astfel de aprecieri ale conduitei și activității celuilalt, nu are relevanță penală. Din contră, era interesul CNPR ca activitatea sa să se deruleze în bune condiții.

Și tot sub acest aspect, susținerea martorului D D N potrivit căreia suspecta că inculpata M P îl ia pe inculpatul F M referitor la situațiile din CNPR este parțial adevărată; din acest punct de vedere apreciem că este posibil ca Iațiile unui secretar de stat să nu provină doar de la persoane din interiorul CNPR, întrucât potrivit proceselor verbale de la dosar (f. 98 verso vol I d.u.p.), despre activitatea situațiilor din CNPR și despre interesele legate de această societate se cunoștea și din altă perspectivă: ***”Din ce susține PM că i-a răspuns lui N D D și din ansamblul convorbirilor telefonice interceptate se deduce că N D D este cel care coordonează un mecanism similar de fraudare în care este implicată egalaltă firmă cu care SC T S SRL este în conflict, respectiv SC MO SRL, administrată de I Z, cel care și-a cultivat relații pentru înlăturarea de pe piață a competiției.”*** Nu se cunoaște care sunt convorbirile telefonice la care se referă procesul verbal, Iația nu este culeasă și apreciată de organul de cercetare penală, însă această culegere de Iații face referire și la aspecte care nu privesc situația de fapt din prezentul dosar – se fac referiri la martorul I Z care ***”și-a cultivat relații”*** (de unde rezultă acest aspect nu s-a precizat).

Reținem că nu exista o interdicție ca inculpata M P să transmită Iații inculpatului F M. Referitor la acest aspect, inculpata PM a învedereat la urmărire penală: ***”M-am consultat cu M C F întrucât ne cunoșteam de foarte mult timp, era un tip destupat la minte și aveai cu cine să stai de vorbă și ambii aveam interesul ca DRP C să fie una dintre regiunile cele mai profitabile din cadrul CNPR. În plus, M C F, conform unor ordine ale ministrului MCSI monitoriza activitatea CNPR”*** (f. 276 vol 17 d.u.p.). În ceea ce privește susținerea potrivit căreia ambii inculpați aveau interesul ca la C să fie una dintre regiunile cele mai profitabile din cadrul CNPR, se constată că acest aspect nu poate fi apreciat din perspectiva acțiunilor deduse cercetării, însă se observă că acest interes privea nu doar o DRP, ci se dorea ca la C să fie ***”una dintre regiunile cele mai profitabile din cadrul CNPR”***. Nu rezultă din această perspectivă un interes pentru o anumită societate comercială cu care CNPR avea încheiate contracte, ci pentru buna gestlare a serviciilor CNPR. În același sens este și depoziția inculpatului F M (f. 266 vol 17 d.u.p.): ***”întrucât eram din zona C și reprezentam politic această regiune, aveam interesul de a susține DRP C astfel încât un volum cât mai mare de trimiteri poștale să fie prezentate acolo și să nu se piardă prezentări ale contractelor existente. Având experiența Pcută la o structură a Romtelecom (regiunea C) similară DRP C, care avea condiții similare de trafic, dar a fost desființată, am considerat că trebuie să sprijin structurile din regiune”***. În același timp inculpatul F a precizat că ***”se intențla înființarea la C a unui centru de producție a serviciului de poștă hibridă; existența acestui centru depindea de volumul traficului de scrisori. În acest context am discutat cu M P să sprijinim prezentarea unui volum cât mai mare de corespondență la C, însă marea problemă era că trebuiau păstrați toți clienții care aduceau venituri C și cărora nu le puteam plăti al timp sumele încasate pe facturi din utilități. Am fost uneori sunat de M P, în iarna anului 2011, începutul anului 2012 pentru a mă întreba dacă sunt de acord ca SC T Ss să prezinte trimiteri poștale la C. Mă suna pe mine pentru a o susține, atunci când era cazul, în fața Dorului general D D N, care avea interesul ca prezentarea să se facă la alte structuri poștale. Eu nu mi-am dat acordul vreodată să se facă prezentări de corepondență care să nu fie francată și facturată, nici nu am fost întrebat cu privire***

la acest aspect. Atunci când mă opuneam prezentării de corespondență de către SC T Ss SRL a corespondenței la C, am făcut-o întrucât ei nu puteau să respecte timpii de livrare și unele dintre companii cu care asocierea T Ss avea contract reclamau întârzieri”.

Nu există probe care să dovedească o înțelegere frauduloasă între inculpații PM și C O în derularea activităților prin intermediul DRP C. Nu există date nici ale unor înțelegeri între inculpații F M și PM în sensul unor favorizări ale unei persoane juridice ce avea încheiate contracte cu CNPR, interesele fiind legate de activitatea acesteia din urmă; așa numitele acțiuni conspirative nu există în raport cu activitatea proprie, ci în raport cu activitatea descrisă că s-ar fi derulat de alte persoane (în acest sens un indiciu ar fi putut fi considerate chiar convorbirile telefonice prezentate de acuizare). În același timp nu există probe în sensul că cei doi inculpați - P și C O - sau vreunul dintre aceștia aveau înțelegeri, altele decât cele obișnuite derulate în cadrul contractului de asociere, cu vreun reprezentant al T. Apoi, împrejurarea că inculpatul F M îl cunoștea pe numitul P A de mai mult timp nu are nicio relevanță, în condițiile în care nu s-a dovedit existența vreunei înțelegeri între aceștia în sensul favorizării T; nu există date ale unei implicări a inculpatului F M, personal sau prin alte persoane, în dezvoltarea unor relații între CNPR și T, cu privire la modalitatea de încheiere a contractului de asociere sau a actelor adiționale, iar monitorizarea activității CNPR presupunea și luarea de contact cu reprezentanții acelor societăți cu care partea civilă avea încheiate contracte, la fel ca și cu cei care prezentau un interes legitim în vederea derulării unor relații comerciale în același sens.

Reținem că T Ss SRL avea relații contractuale de mai mult timp cu CNPR. Astfel, inculpata PM a susținut că ”era un contract de asociere în participațiune, iar aportul adus de mine era reducerea costurilor pentru RP. Mai exista un contract prin care T depunea scrisorile la diverse oficii poștale, iar cea mai multă corespondență la OP 83 București. Am înțeles că și la C se poate duce corespondență de la T așa cum se ducea la Cluj, C, de unde se putea distribui. Pentru că la C era cel mai important centru de tranzit am încercat să aducem și aici o astfel de corespondență”; inculpata PM l-a întrebat pe inculpatul C O dacă se poate aduce această corespondență și la C, iar C O i-a spus că va discuta cu centrul de tranzit și apoi s-a discutat cu T; inculpata susține că nu a discutat personal cu cei de la T referitor la modalitatea de distribuire într-un anumit sens a corespondenței; cu toate acestea, inculpata nu a exclus să fi dat dispoziții de trimitere a corespondenței D în cartare matorului M (declarația inculpatei din instanță - 15.10.2015) și să fi fost anunțată că acea ”corespondență de la T era procesată prin cartare, însă era regulamentară când volumul era mare și mașinile de francat erau stricate”. Și a mai precizat inculpata P că volumul de corespondență în creștere ducea la înființarea unui centru hibrid la C, că nu s-a facturat corespondența de la T ”pentru că cei de la T nu au adus borderourile”, aspect care amintește tot de contractul de asociere și modalitatea de ținere a contabilității în cadrul acestuia. Și deși inculpata P nu știe dacă au existat acele borderouri, matorul M V susține că au existat și că le-a predat celor de la T în cadrul asocierii. Apoi, inculpata P susține că a discutat cu matorul M referitor la corespondența trimisă de T, însă doar privitor la faptul că ”volumul de activitate era mare”, aspect care scoate în evidență că inculpata evită să aducă în discuție contractul de asociere, discuțiile purtate cu matorul M și inculpatul C O în acest sens, inclusiv cele referitoare la plata serviciului ce trebuia a se realiza la București în cadrul asocierii; această situație relevă că nu a existat o înțelegere între inculpata P și inculpatul C O. Iar apărarea inculpatei P are în vedere că nu cunoaște în fapt cum au procedat cei de la T.

Nu s-a reținut în acuizare că ar fi fost nelegal ca T să aducă corespondența la C, ci doar că acest fapt ar fi generat și trimitere de corespondență ce nu ar fi fost facturată în nici un fel; sub acest aspect nu interesează dacă corespondența ajungea D în cartare sau era prezentată și la OP 2 C, ci dacă ea era analizată la nivel central, în cadrul asocierii sau în cadrul contractului de TP, aspect care nu incumba inculpatului C O. Evidența corespondenței, preluată sau nu D în cartare a existat, fapt confirmat de aceea că s-au făcut comunicări în acest sens. Nu există date ale unor înțelegeri frauduloase sau discuții în același sens purtate de inculpați cu reprezentanții T, privitor la modalitatea în care urma a fi transmisă corespondența la C, ci doar că urma a fi transmisă corespondență și prin CRTz de la C. Iar în acest sens reținem că inculpata P cunoștea despre

relația CNPR cu T, că aceasta din urmă ”avea încheiate contracte cu CNPR care-i permiteau să prezinte trimiteri poștale în subunitățile C inclusiv la C” și că ”multe contracte ale C nu erau cunoscute în teritoriu, fiind confidențiale; nu catadicsea nimeni să ni le facă cunoscute. Eu, inclusiv când am exercitat funcția de Dor executiv economic, nu m-am ocupat de activitatea de exploatare. Această activitate era desfășurată de cei care gestlau contractele CNPR SA. Eu nu am avut cunoștință dacă trimiterile poștale trebuiau prezentate pe centre reglale de tranzit sau la oficiile poștale” (f. 276 vol 17 d.u.p.). Inculpata P îl cunoștea pe Z M Ș, cu care a discutat în cadrul relațiilor comerciale derulate de partea civilă despre contractul de asociere în participațiune (f. 327 vol 17 d.u.p., declarație din 19 octombrie 2015 instanță), dar și despre ”celelalte aspecte privind relațiile comerciale cu T” ale CNPR; nu rezultă date că s-ar fi discutat de către inculpata PM cu Z Ș despre modalitatea de distribuire a corespondenței, ci doar că s-a discutat despre relația contractuală, inclusiv despre cea derulată în cadrul contractului de asociere în participațiune care includea sistemul de poștă hibridă, sistem care, inclusiv în opinia părții civile avea în vedere reduceri de timp și costuri în trimiterea corespondenței.

Și mai afirmă inculpata P că pentru CNPR era ”un lucru mai bun să vină corespondența la C, astfel încât creșteau veniturile C prin reducerea costurilor”, iar în acest sens știe că ”F a discutat cu cei de la T”. Că de reducerea costurilor beneficiau în această modalitate și cei de la T, este un aspect care interesează contractele încheiate la nivel central de partea civilă. Sub acest din urmă aspect inculpatul F M susține că îl cunoștea pe P A de mai mult timp, iar pe Z M îl cunoștea din cadrul relațiilor de serviciu întrucât ”practic cele mai multe firme care au contract cu poșta sau relații cu Telecom vin să-și prezinte situația la noul ministru” (f. 330 vol 17 d.u.p.). Nu rezultă probe că inculpatul F a discutat cu reprezentanții T aspecte care să fie apreciate ca nelegale, iar împrejurarea că îl cunoștea pe numitul P A nu are conotație penală. Nu rezultă date că inculpatul F M sau PM au avut înțelegeri, altele decât cele care priveau distribuirea corespondenței în baza contractelor CNPR, cu reprezentanții T, iar acest aspect impunea distribuirea de corespondență. Nu rezultă probe că despre aspectele prezentate în actul de sesizare și despre care s-a susținut că ar rezulta din convorbirile telefonice purtate de reprezentanții T (dacă acestea ar putea fi apreciate drept probe), cunoșteau și persoane cu răspundere în ceea ce privește activitatea CNPR, mai precis inculpații P, F și C O. Iar în acest sens avem în vedere și faptul că o discuție telefonică nu constituie o declarație a unuia sau altuia dintre interlocutori pentru a fi apreciată drept probă; convorbirile telefonice au caracter privat, permit aprecieri subiective și înțelegeri multiple, exagerări sau minimizări ale unor situații la care se referă, transmișii de Iații false sau reale în raport cu interlocutorul și cu ceea ce s-a dorit a se transmite și tocmai din acest motiv ele singure nu ar fi putut fi considerate probe De ale unei fapte, ci eventual indicii (probe inDe) ale unei fapte.

În același timp constatăm că în chiar actul de sesizare se reține că distribuirea corespondenței pentru T s-a realizat în sistem de poștă hibridă, caz în care dispozițiile contractuale privind modalitatea de conducere a contabilității, de organizare a activității de poștă hibridă, cădeau în sarcina T. Iar din această perspectivă modul de calcul a veniturilor și pierderilor, a concordanțelor sau neconcordanțelor existente între corespondența transmisă, procesată în poșta hibridă sau astfel cum se realiza în mod obișnuit, sunt chestiuni care privesc relații contractuale dintre părți; în acest caz modalitatea de stabilire a eventualului prejudiciu trebuia raportată la clauzele acestui contract: ”PM a confirmat cele susținute de CON, înlăturând implicit, ca urmare a funcției în care făcea afirmația (*conducătoare a direcției economice*), suspiciunile că distribuirea corespondenței din poșta hibridă, predate D în cartare nu era facturată”.

În ceea ce privește susținerea acuzării referitor la indicarea transporturilor ce urmau a fi realizate și faptul că inculpatul M C F era Iat cu privire la acestea: în primul rând se constată că nu exista o interdicție în ceea ce privește prezentarea unor Iații cu privire la acest subiect și nu există date că doar cu privire la acest subiect inculpatul era Iat de inculpata PM; aici trebuie amintite atribuțiilor de serviciu ce-i fuseseră stabilite inculpatului F M – inclusiv aceea de monitorizare a activității CNPR.

Pe de altă parte constatăm că nu inculpatul CON a fost cel care și-a asumat inițial decizia preluării unei părți a corespondenței R-RR și distribuirea ei prin DRP C cum s-a indicat la punctul 2 lit b din actul de sesizare; din declarațiile inculpaților PM, C O și cele ale martorului M V reiese că PM a anunțat pe ceilalți doi despre faptul că la C urma a se deschide un centru de poștă hibridă care va crește volumul corespondenței transmise prin DRP C, că pentru acest lucru se va ține legătura cu reprezentanții T, iar corespondența cu volum mare să fie procesată D în cartare. Astfel, martorul M V a afirmat că inculpata ”P mi-a spus că va veni la C o cantitate mai mare de plicuri și datorită volumului mare de activitate să le cartăm D fără a mai fi trecute pe la oficiul postal 2. Am spus ok pentru că au fost și alte situații asemănătoare în trecut, cu E, și mai sunt și în prezent. Pentru a nu se întârzia distribuirea se săreau anumite etape. Nu este un mod de lucru normal, ci ocazional și nu este prevăzut de regulamente. Se obțin avize verbale de la conducere, se dau dispoziții pe linie ierarhică în acest sens, dar în scris nu, pentru rapiditate, pentru că o hârtie trebuie semnată de mai multe persoane. (...) Din câte îmi aduc aminte această discuție cu P și C O a avut loc în luna mai 2011(...) P nu mi-a cerut nimic să fac ilegal, mi-a trezit suspiciuni pentru că aceasta activitate s-a întins pe mai mult timp”. Prin urmare, acordul dat la început de către inculpata PM de a se proceda la fel ca atunci când exista corespondență cu volum mare – D în cartare – nu a trezit așa numitele suspiciuni nici din partea inculpatului C O și nici din partea martorului M V care nu a pus întrebări decât atunci când situația s-a repetat de mai multe ori.

Cu referire la aceleași aspecte, inculpatul C O a susținut la rândul său că „în mai a 2011 a venit inculpata P și mi-a spus că o parte din ele vor merge pe cale normală, iar cealaltă parte D în cartarea compartimentului de poștă”; în același timp s-a transmis de către inculpata P inculpatului C O și cine era persoana care se ocupa de distribuirea corespondenței din partea T: ”Domnul Z mă anunța cu privire la trimerile poștale care intrau în cartare. Vorbeam cu M și îi spuneam care dintre trimerile poștale erau destinate serviciului cartare și care celui normal”; inculpatul C O a precizat încă de la urmărire penală că i s-a transmis de către inculpata PM că el urma să fie anunțat de către Z Ș, reprezentant al SC T Ss SRL „cu privire la transporturile de corespondență preluată D în cartare. Eu la rândul meu, îl încunoștințam pe subalternul meu M V despre sosirea transporturilor. Lucrurile s-au întâmplat exact cum a cerut PM: am fost încunoștințat, la mai multe transporturi de Z Ș, că urmau să sosească, apoi anunțându-l despre acest lucru pe șeful CRTz C”.

Prin urmare, inculpatul C O, ca și martorul M V, puneau în aplicare dispoziții ale conducerii CNPR în legătură cu un contract încheiat la nivel central de această societate, un contract ale cărui clauze nu le cunoșteau; nu există probe că inculpata PM ar fi instigat pe inculpatul C O să își încalce atribuțiile de serviciu indicate de acuzare, în condițiile în care T avea încheiat cu CNPR contracte sau că în cazul în care se distribuia corespondența D în cartare să nu se procedeze conform cutumei acceptate de CNPR. Suspect ar fi fost, după cum relevă martorul M, să se fi comunicat ca acea corespondență să nu treacă prin serviciul cartare și prin urmare să nu fie evidențiată.

Întrucât inculpatului C O i s-a transmis că va ține legătura cu numitul Z Ș, reprezentantul partenerului contractual al CNPR, că împreună cu M V a „înțeles din ce spunea PM că trimerile prezentate de către SC T Ss SRL la C erau facturate la o structură a CNPR din București”, iar în aceste condiții nu a cerut detalii suplimentare „considerând că este o chestiune corectă din moment ce solicitarea vine din partea unui Dor al C”, nu se poate reține că inculpatul C O și-a asumat vreo decizie de a acționa nelegal sau ar fi fost instigat în acest sens. Că modalitatea de lucru solicitată inculpatului C O era uzitată în cadrul CNPR când era vorba de un volum mare de corespondență – cum este și cel trimis de T și despre care vorbesc și martorii și inculpații - nu este un aspect care poate fi imputat inculpaților.

Și tot referitor la acest aspect, constatăm că nu s-a dovedit existența unor înțelegeri între reprezentanții T și inculpații trimiși în judecată în sensul fraudării intereselor comerciale ale CNPR. Că reprezentanții T au respectat sau nu înțelegerea contractuală, că ar fi acționat de o manieră care trezește suspiciuni, este un aspect care nu interesează cauză câtă O nu se poate stabili o legătură neprofesională, în afara cadrului contractual, între inculpați și reprezentanții

acestei societăți. Nu s-a reținut că inculpatul C O avea obligația de a verifica relația contractuală încheiată la nivel central și modalitatea în care T respecta clauzele contractuale. Iar sub acest aspect se constată că în cauză se relevă două tipuri de susțineri: unele făcute de angajații CNPR și persoane care aveau în monitorizare această societate - inculpați sau martori, declarații care nu scot în evidență înțelegeri între aceștia în a proceda contrar dispozițiilor procedurale, obișnuite sau cutumiare; cel de-al doilea tip de declarații sunt făcute de angajați ai T Ss care, deși nu cunosc nici ei prea multe aspecte referitor la contractele aflate în derulare cu CNPR, nu relevă o înțelegere frauduloasă cu reprezentanții părții civile, ci aspecte constatate în cadrul activităților T.

De asemenea, tot aici avem în vedere și depoziția martorei EG (f 139 vol 17 d.u.p.), care încă de la urmărire penală a precizat că din anul 2009 Dorul economic B B V le-a cerut să certifice „deconturile de venituri și cheltuieli ale asocierii dintre CNPR și SC T S SRL și să aplicăm viza *bun de plată*. Practic, trebuia să certificăm deconturile fără să avem la dispoziție contractul” pe care ulterior l-a obținut de la Ș Z, lucru care i-a permis să facă verificările necesare. Și mai spune martora, care a lucrat succesiv la mai multe compartimente din structura centrală a CNPR, că „în realitate nu știam ce trebuie să fac, ce anume trebuia să verific, nu existau norme, metodologii privind funcționarea poștei hibride. Eu am încercat să-mi construiesc o procedură, o manieră de lucru, am încercat să înțeleg cum funcționa poșta hibridă, să pot să gestionez datele statistice pentru a fi sigură că ceea ce eram pusă să certific era adevărat” și abia în anul 2010 a început să înțeleagă deconturile și mecanismul lor, iar verificările au început să fie mai riguroase. Și explică martora că începând cu toamna anului 2010 ei i se comunicau de către Direcția operațională „volumele defalcate (...) corespunzătoare fiecărui județ. Având în vedere că fiecare centru de procesare avea arondate un număr de județe, volumele de corespondență predate le-am considerat ca fiind procesate în poșta hibridă. Nu exista un alt mecanism de verificare a ceea ce s-a produs efectiv sau nu în centrele de procesare, din ce prezenta SC T Ss SRL la oficiile poștale arondate centrelor amintite. (...) veniturile din imprimare menționate în deconturi sunt sumele facturate de SC T Ss SRL clienților asocierii. Din anul 2011, ca urmare a semnării unui act adițional, în deconturile asocierii au apărut mențiuni de cheltuieli și venituri din ștampilare, regimul acestora poate fi clarificat de către Direcția economică. Direcția operațională îmi comunica volumul total al trimiterilor ștampilate, pe care la rândul meu, îl Transmiteam SC T Ss SRL, volum care se regăsea în deconturi. În deconturi cheltuielile privind materialele (plicuri și hârtie) vizează volumul total de corespondență procesată în poșta hibridă pentru clienții asocierii. Venituri din scutire de operațiuni sunt raportate numai la volumele distribuite în serviciul de poșta hibridă. După întocmirea fiecărui decont proiectul mi se comunica pe e-mail, iar dosarul conținând documentele justificative îmi era adus de reprezentanții SC T Ss SRL. Verificam decontul și comunicam celor de la SC T chestiunile care erau neclare, neconcordanțele, pentru a se face rectificările și ajustările necesare”. Și mai susține martora că i-a comunicat martorului F B, angajat al SC T, „că în deconturi nu trebuiau să fie menționate costurile de transport a corespondenței R-RR întrucât acestea nu erau procesate în centrele de destinație, ci în București. Din câte îmi amintesc există și o hotărâre a comitetului Dor al asocierii care prevede că în deconturi nu se menționează costul transportului pentru clientul R – RR”; aceleași aspecte sunt prezentate și de reprezentanții ai SC T.

În ceea ce privește depoziția martorului B L, se constată că acest martor nu are cunoștință referitor la înțelegeri pe care le-ar fi avut reprezentanții SC T (angajatorul său) și inculpații trimiși în judecată. Susține martorul că știa despre existența unui contract cu RP numit poșta hibridă, prin intermediul acestui serviciu se tiparea corespondența și se trimitea: ”pentru această corespondență se emiteau 2 exemplare, un proces verbal de predare –primire și un borderou în dublu exemplar, un exemplar rămânea la T iar unul la Postă. După câteva zile era primit al doilea exemplar al borderoului la T, semnat și stampilat. (...) Primeam din partea Dorului general, aproape lunar, indicații cu privire la corecții ce trebuiau făcute pe valori , cantități de corespondență . Decontul de venituri și cheltuieli nu era un document vizibil, se făcea de departamentul financiar, apoi erau discuții între reprezentanții T respectiv Dorul general și Dorul

financiar și la final se agreea decontul care trebuia introdus în contabilitate, în sensul că existau cheltuieli care se modificau de la lună la lună referitor la transport, la materia primă folosită. Probabil ca era ceva în neregulă cu privire la această situație”. Și explică martorul de ce i s-a părut că era ceva în neregulă: ”mi s-a părut ciudată această situație pentru că nu era transparentă însa nu mi s-a părut a fi nelegală. Nu am însa cunoștințe în acest sens. Știu că exista un contract de asociere în participațiune între T și Poșta dar nu știu conținutul acestuia, iar în baza acelui decont se întocmea avizul lunar. Toate volumele de corespondență trebuiau să se afle în decont iar decontul avea anexa pentru fiecare oficiu poștal unde se preda corespondența. Volumele de corespondență pe centre se făcea pe fiecare centru de producție în sensul că cele care trebuiau distribuite în C se băgau în plic la C iar cele pentru București, la București. (...) Pentru distribuirea corespondenței cu RR la început această corespondență a fost trimisă doar prin of poștal București iar apoi și la celelalte centre de producție, prin poșta hibridă”. Prin urmare, nici angajații T nu cunoșteau clauzele contractului de asociere în participațiune sau ale altor contracte ce s-ar fi aflat în derulare cu CNPR, iar tocmai această situație de lucru netransparentă a condus la diverse aprecieri atât ale angajaților T, cât și în cadrul CNPR, inclusiv cu privire la inculpatul C O. Nici în ceea ce privește pe inculpata PM nu există date că avea cunoștință despre aspectele tehnice ale asocierii, ci doar cu privire la partea financiar contabilă. Iar sub acest aspect nu putem să nu remarcăm că există probe care susțin că inculpata a acționat în interesul CNPR, că a susținut/propus modificarea clauzelor contractuale ale asocierii în sensul majorării procentajelor în favoarea CNPR, aspect confirmat de martori, inclusiv de martorul D D N care a semnat un act adițional în acest sens; această situație nu poate veni decât urmare a unor verificări ce s-au realizat la nivel financiar contabil, constatându-se că ceea ce exista până în noiembrie 2011 nu aducea profiturile scontate inițial CNPR.

În ceea ce privește persoana responsabilă din cadrul T cu privire la modul de distribuire a corespondenței, martorul B a precizat la urmărire penală că ”în mod ciudat, în cazul corespondenței cu R/RR, *viza finală* se dădea de către I A”; iar această situație, neexplicată la urmărire penală, deși este subliniată - dându-i-se altă conotație, a fost explicată de martor în instanță în sensul că I A stabilea datele care se treceau în acte ”după ce corespondența era predată, la finalul fiecărei luni venea de la RP un centralizator cu toate depunerile. Departamentul de producție verifica corespondența între depuneri și trebuia să corespundă cifrele. Din ce îmi amintesc au existat discuții referitor la cele consemnate în centralizatoarele care erau la RP și cele de la T. Era o diferență între volumele care treceau dintr-o lună în alta datorită diferenței care se făcea la înregistrare. Volumul era diferit. Diferența era și, respectiv uneori mai multă la T alterori mai multă la Poșta după care se clarifica situația. Din câte îmi aduc aminte discuțiile în acest sens erau clarificate prin departamentele financiare de la T și de la RP. (...) Existau situații când anumite trimiteri pe care T le trimitea Poștei Române nu le putea identifica în centralizatoare și erau necesare explicații pentru a se identifica aceste volume în centralizatoare. Și ele erau căutate în aceste centralizatoare”. Și a mai precizat martorul B că nu i s-a solicitat niciodată ca în deconturi să nu fie introdus un anumit volum de corespondență în relația cu RR, ci i s-a cerut la câteva luni de la începerea activității să întocmească ”devize separate pentru centrele din C și București astfel încât să se facă și facturile separate pentru cele 2 centre”; aspectele accentuate în declarația de la urmărire penală, cu mențlările din paranteze în sensul unor explicații date posibil de martor (fila 172 vol 17 d.u.p.), sunt precizate de martor în declarația de la instanță în sensul că de la Z M primea cantitățile care trebuiau trecute în devize, iar din câte știe ”RR exista în poșta hibridă și erau situații în care volumele erau trecute alteori nu”, că au existat și alte situații în afară de RR când se proceda la fel, prin devize separate ”spre exemplu pentru CEC Bank și se distribuia prin cele 4 centre de corespondență, C, Cluj, București și Timișoara”, volumele primite pentru facturare ”priveau toată corepondența”, nu știe însă dacă volumele erau facturate ca și taxă preplătită.

Prin urmare, înȘta reține că decizia preluării și distribuirii corespondenței transmisă de T pentru R-RR în perioada mai 2011-martie 2012 prin CRTz C nu a aparținut inculpatului C O; SC T era cunoscut că are contracte cu RP și i s-a comunicat inculpatului C O că volumul de

corespondență transmis era plătit. Împrejurarea că inculpatul C O nu și-a „găsit timp de explicații pentru subalterni” este dată de faptul că nici acesta nu cunoștea prea multe despre modalitatea de derulare a contractelor și încerca să-i ”expedieze cu un răspuns scurt”; dispozițiile verbale erau, așa cum s-a reținut în actul de sesizare o cutumă, cutumă ce există și în prezent. În acest sens este depoziția martorului M V de la instanță, anterior amintită: „am spus ok pentru că au fost și alte situații asemănătoare în trecut, cu E, și mai sunt și în prezent”.

Nu există date că inculpata PM ar fi avut înțelegeri cu reprezentanții T în vederea distribuirii, în alte modalități decât cele contractuale, a corespondenței prin CRTz C. Că de relația de distribuție a corespondenței prin sistemul de poștă hibridă se ocupau, în principal, reprezentanții SC T, care aveau și obligația ținerii contabilității asocierii, este o chestiune care nu incumbă inculpaților. Iar în acest sens reamintim din declarația inculpatei PM de la urmărire penală că știa că „SC T Ss SRL avea încheiate contracte cu CNPR care-i permiteau să prezinte trimiteri poștale în subunitățile C, inclusiv la C”, iar „multe contracte ale C nu erau cunoscute în teritoriu fiind confidențiale; nu catadicsea nimeni să ni le facă cunoscute”. Această susținere se coroborează cu cea a martorei F S mai sus amintită, constatându-se că procedurile de lucru nu erau cunoscute, angajații fiind nevoiți să facă aprecieri personale, astfel că volumele de corespondență predate au fost considerate ca fiind procesate în poșta hibridă, întrucât „nu exista un alt mecanism de verificare a ceea ce s-a produs efectiv sau nu în centrele de procesare, din ce prezenta SC T Ss SRL la oficiile poștale arondate centrelor amintite”.

În ceea ce privește trimiterile de corespondență și prin CRTz C, avem în vedere declarația martorei T G care încă de la urmărire penală a precizat (f. 202 vol 17 d.u.p.) că nu știe „mai nimic” despre poșta hibridă de care se ocupă CRTz C și nu a primit instrucțiuni sau ordine de serviciu privitor la funcționarea acestui sistem. A mai precizat martora că nu toată corespondența trece prin OP 2 C, ci doar cea cu contract încheiat de CNPR și contract în baza căruia se acordă clientului un nr de TP, iar „la centrala CNPR se emit apoi facturi în funcție de înregistrările lunare pe TP și se încasează plăți; de aceste chestiuni nu se ocupa OP nr 2 C”. De asemenea, martora a precizat că la un moment dat cei de la CRTz C au solicitat să preia OP 2 C un palet care nu le era destinat împrejurare în care a apelat la inculpatul C O, întrucât „probabil că reprezentanții SC T mi-au spus că de fapt paletul cu pricina nu era destinat OP nr 2 C, ci Centrului RegIal de Tranzit C”. Iar despre modalitatea de acțiune a inculpatului C O martora a mai afirmat în instanță că „a fost o situație când am primit corespondența fără borderou însa nu știu dacă era de la E sau T. De la T au venit cu borderou. La mine a ajuns borderoul de la Poștă. (...) A fost o situație când un palet a venit împrăștiat, nu era țiplat și nu am găsit actele. Am sunat, inclusiv pe C O, mi.a spus să nu le prelucrez până nu vin iar a doua zi le.am primit în oriTl, după ce cu o zi înainte le promisem pe email. Nu existau diferențe între acte și corespondența primită. Nu mi s.a cerut să trec cantități mai mici în procesele verbale decât cele adevărate”.

Nu există probe care să certifice faptul că inculpatul CON a dat dispoziții contrare atribuțiilor sale de serviciu, cu privire la aspectele de care putea dispune. Iar în acest sens avem în vedere, alături de cele de mai sus, și declarația martorei M E de la urmărire penală (f 193 vol 17 d.u.p.) potrivit căreia sarcina efectuării diferenței dintre ce era sau nu tipărit în poșta hibridă „distribuit prin contract TP sau în asociere, era în sarcina „celor din centrala C care emiteau facturi”, dar și pe cea a martorului C I (f. 237 vol 17 d.u.p.) potrivit cu care în centrul de tranzit de la C, pe care-l conducea, „nu se ocupa de fracarea plicurilor, nu factura corespondența și nu făcea prezentarea Dă cu clientul”, nu cunoaște despre introducerea „în circuitul de livrare, fără facturare , a corespondenței comerciale” și nu cunoaște „să existe vreun regulament sau instrucțiuni de funcționare ori norme de lucru. (...) Habar nu am cum funcționează poșta hibridă”.

De asemenea, probatoriul de la dosar relevă că volumul de corespondență venit de la T a fost înregistrat la nivelul DRP C, iar în acest sens avem în vedere declarația martorului M V, mai sus menționată, potrivit cu care i „se cereau situații lunare și trimestriale din care erau excluse cele de la cartare, fiind trimise separat cele din serviciul cartare”. De altfel, nu aveau cum să fie comunicate date privind corespondența exclusă sau nu de la cartare dacă o astfel de evidență nu

era ținută. Și a mai precizat martorul că această situație, care de altfel va fi comunicată și inculpatului C O – deci exista o evidență ținută - era cunoscută de inculpata P pentru că martorul a „discutat cu ea la început privitor de serviciul cartare”, dar și ulterior în cadrul discuțiilor privitoare la „modul în care se derulau activitățile cu privire la poșta hibridă”. Iar martorului M nu i s-a spus „niciodată că ar fi o problemă de legalitate” și atunci când veneau paleții D în cartare era anunțat de către I A, angajat T, „care a și venit cu primul transport” și atunci l-a cunoscut martorul. În ceea ce privește ținerea unor evidențe privind serviciul de corespondență despre care atât inculpatul C O, cât și martorul M cunoșteau că se factura la București, acesta din urmă a susținut că „documentele de predare – primire a corespondenței de poșta hibridă le comunicam după semnare celor de la T. Lunar, trimestrial mi se cerea o situație referitor la aceste trimiteri”. Prin urmare exista o evidență ținută la nivelul DRDP C.

Martorul M a susținut că „nu a primit pentru cartare paletă fără a fi anunțat în prealabil de C O sau P”, chiar dacă martorul A I a încercat să facă acest lucru și nu există probe care să infirme că astfel de paleți, care să nu fi fost evidențiați, au existat la C, fiind vorba în fapt de două tipuri de corespondență – contract de TP și contractul de asociere. Dacă corespondența trimisă în cadrul asocierii era sau nu prezentată prin documente justificative (iar nu facturată, căci facturarea nu opera la acest nivel) este o problemă care nu incumbă inculpatului C O, acest aspect fiind relevant în cadrul contractelor încheiate la nivel central (iar nu local) de CNPR; însă la nivel local a existat evidența volumelor trimise de T D în cartare, la fel ca și cele primite prin OP 2 C. Că documentele justificative predate reprezentanților T nu au fost procesate mai departe, că nu s-a verificat corespondența ținută la nivel local pentru a se aprecia dacă este necesar sau nu să fie facturată, nu este un aspect care poate fi imputat inculpaților din prezenta cauză. Iar martorul M a mai susținut că inculpata P i-a spus că o parte din corespondență să meargă D la cartare iar cealaltă parte mergea la oficiul 2, iar cine îl anunța pe martorul că „vine transportul îmi spunea câte merg la cartare și câte la of 2. Toate erau în poșta hibridă și în final toate ajungeau la cartare. Toate erau cunoscute ca fiind poșta hibridă cele venite de la T, veneau cu borderouri pe care le semnam la primire. Nu a existat nici un transport fără borderou, ce venea de la T. Borderourile le predam doar către T. Aveam și avem un registru pe care îl foloseam la RP. Toate borderourile erau predate către T singura noastră evidență era în registrele de la cartare. Aveam obligația să trimit date doar corespondența care intra și ieșea de la cartare. Nu exista posibilitatea să nu treacă prin cartare corespondența. Borderourile către T le trimiteam prin poștă și nu știu ce făcea T cu ele. C O îmi spunea să trimit borderourile către T și mi le cereau T. (...) Verificam corespondența cu ce era pe borderou cu ceea ce semnam. Dacă veneau seara eu semnam dimineața, după ce treceau prin cartare. Toată corespondența trecea prin cartare. (...) o copie a borderourilor rămânea la noi (...) copiile borderourilor sunt arhivate. Toate copiile sunt arhivate. (...) P nu mi-a cerut nimic să fac ilegal, mi-a trezit suspiciuni pentru că aceasta activitate s-a întins pe mai mult timp. (...) În cartare intrau toate și mi s-ar fi părut suspect dacă mi se cerea să nu intre în cartare și să nu fie trecute în evidența noastră, în registre. Și în prezent Poșta deține toate documentele primite.” Prin urmare, a existat o evidență a întregii corespondențe, întrucât toate trimiterile treceau prin cartare.

Apoi, s-a reținut în acuzare că în două rânduri, în temeiul dispoziției inițiale date de CON, indicarea transportului de corespondență a fost făcută de PM. Sub acest aspect constatăm că din cele 11 acte materiale două nu s-ar putea reține în sarcina inculpatei P ca fiind instigare; nici nu s-a precizat de către acuzare că ar fi fost nesocotite atribuții de serviciu ale inculpatei. Iar tot aici, prin raportare la aspectele precizate, nu s-ar putea reține două acte materiale în sarcina inculpatului C O.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia s-a exploatat o cutumă la nivelul CNPR, instanța constată că acest aspect nu are caracter de nelegalitate și nu dovedește vinovăția persoanelor implicate în procedură. Nu s-a explicat că această cutumă ar fi fost nerespectată, ci doar că ar fi fost exploatată, folosită și în acest caz. Iar aici amintim din nou despre clauzele contractelor de la nivel central a CNPR care nu erau cunoscute în teritoriu, dar și faptul că facturarea sau verificarea contabilității se producea tot la nivel central, iar nu local. În condițiile

în care inculpatul C O a transmis martorului M V ca borderourile să fie trimise "către T și mi le cereau T. (...) Verificam corespondența cu ce era pe borderou cu ceea ce semnam", apare că acest fapt i-a fost transmis inculpatului C O la începutul trimerii corespondenței prin CRTz C și corespunde aspectelor semnalate cu privire la ținerea contabilității stabilite în contractul de asociere între CNPR și T. Rezultă însă din depoziția martorului M V că era ținută evidența întregii corespondențe transmise și la C, în registrul de cartare, căci "toată corespondența trecea prin cartare". Prin urmare, verificările privind respectarea clauzelor contractuale, eventualele neconcordanțe ce existau inclusiv cu privire la ce anume s-a facturat și ce nu, ce anume a fost adus la cunoștința asocierii și ce nu, se putea realiza la nivelul departamentelor economico financiare ale părții civile.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia în lipsa lui CON, atunci când acesta s-a aflat în concediu în Brazilia, în septembrie-octombrie 2011, nici un angajat din CRTz C sau din DRP C nu și-a asumat decizia preluării corespondenței R&RR D în cartare, se constată că această susținere privește tot aceeași cutumă care era folosită în anumite cazuri, procedeu care depindea de dispozițiile primite pe linie ierarhică; iar câtă O s-a specificat că este vorba de un contract încheiat la nivel central și „facturat” acolo, dispozițiile nu aparțineau celor de la C. În ceea ce privește ștampilarea sau nu a trimerilor, această situație nu este identică cu facturarea/nefacturarea sau plata/neplata serviciului, ci trebuie apreciată în contextul clauzelor contractuale, a modului de derulare a serviciilor de poștă, prin poșta hibridă sau TP (taxa preplătită), cu mențiunea că deși martorii susțin că relația cu T s-a derulat prin sistemul de poștă hibridă, nici unul dintre aceștia nu cunoștea nici clauzele contractului, nici modul de funcționare al poștei hibride. Apoi, există diferențe între cele două tipuri de contracte (TP sau contractul de asociere în participațiune), în cauză reținându-se că trimerile s-au realizat însă în sistem de poștă hibridă care trebuiau facturate în cadrul contractului de TP.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia inculpatul C O se consulta cu inculpata PM, se constată că această situație nu apare ca fiind nelegală: procesarea corespondenței prin poșta hibridă, înregistrarea unor volume mari de corespondență D în cartare, era permisă prin raportare la natura contractelor încheiate la nivel central cu T, în special pentru serviciul de poștă hibridă derulat în cadrul contractului de asociere în participațiune (unde verificările se realizau la nivel central, unde se pot observa atât volumele de corespondență, cât și creșterea sau nu a importanței unui anumit centru regal) dar și ca urmare a unor cutume ce formează până la urmă procedura de lucru în anumite situații. Normele cutumiare, chiar dacă dublează procedura de lucru, formează "legea" părților câtă O nu sunt expres interzise. Prin urmare, apelarea la consultări cu inculpata PM nu apare ca fiind nelegală în condițiile în care inculpatul CON nu cunoștea relațiile contractuale derulate de CNPR la nivel central, nici clauzele contractului de asociere în participațiune.

În condițiile în care rezultă din declarațiile martorilor că existau interese pentru dezvoltarea anumitor centre, expres indicate în contractele comerciale încheiate de CNPR, dispozițiile de a se aduce mai multă corespondență la C nu încalcă norme interne. Din această perspectivă nu apare ca fiind lipsită de interes susținerea potrivit căreia existau interese ca alte centre regale să fie incluse în sistemul poștei hibride, dar și ca relațiile comerciale ale CNPR cu T să fie înlocuite/reziliate, existând o concurență pe piață pentru dezvoltarea unor relații comerciale prin intermediul CNPR; iar în acest sens avem în vedere declarația martorului D D N, cea a martorului I Z și aspectele consemnate în solicitările adresate de organele de cercetare penală reprezentanților CNPR. Sub acest aspect nici consultarea inculpatei PM cu inculpatul F M, ținând seama de atribuțiile acestuia privind coordonarea, monitorizarea și luarea de măsuri necesare pentru restructurarea CNPR SA pe centre de profit, nu are conotație penală. Nu s-a indicat faptul că în cadrul acestor consultări s-ar fi discutat despre prejudicierea intereselor CNPR și/sau prejudicierea CNPR, despre nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea corespondenței, iar eventualele Iări care se realizau trebuie privite în cadrul contractelor încheiate de CNPR. Că în cadrul acestor cutume procedurale reprezentanții T ar fi acționați de o manieră ce comportă discuții nu poate fi apreciată prin prisma art. 371 Cpp.

S-a susținut în actul de acuzare că dacă distribuirea corespondenței se făcea corect, pe temei contractual, reprezentanții T Ss SRL puteau să prezinte câtă corespondență doresc la C și când doresc. Nu rezultă că distribuirea corespondenței nu s-ar fi realizat pe temei contractual; împrejurarea că există neclarități cu privire la care dintre contractele CNPR cu T s-a acționat nu intra în atribuțiile de verificare ale DRP C. De altfel, s-a reținut că SC T putea să prezinte câtă corespondență dorea și oricând, însă aspectele care țin de buna gestiune a serviciilor de poștă, a trimiterilor poștale, sunt aspecte care interesează întreaga companie și prin urmare pot exista aprecieri cu privire la locul în care se trimite corespondența. Nu este vorba doar de un acord al persoanelor cu răspundere în acest sens, ci și de apreciere a altor indicatori economici, indicatori care se puteau verifica din punct de vedere financiar contabil doar la nivel central.

S-a reținut în actul de sesizare că ”nu ar fi fost nevoie ca inculpații CON, PM ori M C F să-și dea acordul și nu puteau să spună ei câtă corespondență poate fi prezentată”; din această perspectivă, instanța constată că aspectele indicate mai sus cu privire la analiza probatoriei sunt identice și aici, astfel că nu se vor relua. Se constată însă că nu rezultă că vreunul dintre inculpați să-și fi dat acordul, ci aspectul trebuie privit din punct de vedere comercial, inclusiv cu punerea în balanță a aspectelor de gestiune a raporturilor economice, fapt ce implică și resursa umană. Iar din acest punct de vedere reținem că a fost indicată în probațiune depoziția inculpatei PM, iar instanța constată că aprecierile făcute nu au conotație penală; inculpata a explicat că se intenționa deschiderea unui centru de poștă hibridă la C, că se intenționa dezvoltarea acestui centru ca unul dintre cele mai profitabile, aspect care depindea și de volumul de corespondență; iar temerile inculpatei în discuțiile cu martorul D D N nu sunt legate de comiterea unor fapte de natură penală, ci de aceea că se putea modifica centrul de interes pentru o altă zonă, aspect care, din considerente comerciale, putea fi exploatat. Iar această situație nu apare ca fiind imposibilă ținând seama de chiar aspectele care rezultă din probațiune – respectiv interesul altor societăți comerciale de a dezvolta relații comerciale cu CNPR.

Din această perspectivă, aspectul menționat în acuzare ține tot de modalitatea de gestiune, de administrare a serviciilor de corespondență, de executarea contractului de asociere în participațiune. Și tot sub acest aspect reținem că martorul D D N a precizat că a dat o dispoziție de mutare a corespondenței trimise prin București (”pentru că eu am dat o dispoziție să se întâmple acest lucru” la C în legătură cu distribuirea corespondenței ”E”). Și mai arată martorul că acest fapt avea la bază considerente tot de ordin financiar comercial: ”arăta că dispoziția mea se baza pe faptul că Dorul reglat din București refuza primirea corespondenței E din cauza datoriilor foarte mari pe care SC MO SRL le avea față de DRP București”. De menționat că relația cu T s-a derulat însă ca urmare a unor contracte încheiate la nivel central în CNPR, aspectele privind plata serviciilor nefiind analizată la nivel local. Susținerea inculpatului D D N vine să confirme și afirmațiile inculpatului F M potrivit cu care se intenționa înființarea la C a unui centru de producție a serviciului de poștă hibridă a cărui existență „depindea de volumul traficului de scrisori”, iar în acest context a discutat cu inculpata PM sprijinirea prezentării „unui volum cât mai mare de corespondență la C”, însă „marea problemă era că trebuiau păstrați toți clienții care aduceau venituri C și cărora nu le puteam plăti la timp sumele încasate pe facturile de utilități”. Aspectele financiare ale relațiilor contractuale, respectiv cele privind aducerea de venituri C, se puteau verifica de către compartimentul economic al CNPR, compartiment al cărui Dor executiv era inculpata PM; prin urmare, eventualele consultări pe care aceasta le-ar fi avut cu inculpatul F M referitor la distribuirea corespondenței T sau cu orice altă societate, prin prisma relațiilor contractuale prezente sau viitoare ale CNPR, nu au relevanța unor înțelegeri frauduloase.

Împrejurarea că o parte a corespondenței transmisă de T ajungea D în cartare nu are relevanță, câtă vreme exista o cutumă procedurală, iar clauzele contractului de asociere prevedeau reducerea timpilor de circulație. Împrejurarea că relația contractuală a T era verificată și de compartimentele de la centrul CNPR, nu modifică clauzele contractuale stabilite în cadrul asocierii: T avea obligația conducerii contabilității veniturilor, cheltuielilor și a rezultatelor finale ale asocierii; tot T era cea care redacta, supunea aprobării partenerilor asocierii și executa strategiile economice, financiare și de marketing, incluzând și fără a se limita la redactarea

bugetului de venituri și cheltuieli, și a tuturor documentelor financiar contabile solicitate de legislația în vigoare. Iar aici trebuie amintit faptul că verificarea corespondenței procesate în sistem de poștă hibridă prin DRPD C nu se realiza la nivel local, ci de către persoanele desemnate din cadrul CNPR la nivelul centralei, în baza documentelor puse la dispoziție de T. Iar martorul M V a susținut, că i se „cereau situații lunare și trimestriale din care erau excluse cele de la cartare, fiind trimise separat cele din serviciul cartare.(...) Toate erau cunoscute ca fiind poștă hibridă cele venite de la T, veneau cu borderouri pe care le semnau la primire . Nu a existat nici un transport fără borderou, ce venea de la T . Borderourile le predam doar către T. Aveam și avem un registru pe care îl foloseam la Poșta Română. Toate borderourile erau predate către T singura noastră evidență era în registrele de la cartare. Aveam obligația să trimit date doar corespondența care intra și iese de la cartare. Nu exista posibilitatea să nu treacă prin cartare corespondența. Borderourile către T le trimiteam prin poștă și nu știu ce făcea T cu ele. C O îmi spunea să trimit borderourile către T și mi le cereau T.” Din perspectiva clauzelor contractului de asociere aspectele privind nedepunerea borderourilor pare să incumbe altor persoane decât cele trimise în judecată. Însă tocmai verificarea aspectelor de eficiență a contractului și a beneficiilor acestuia pentru CNPR pare să fi condus la modificarea clauzelor acestuia în noiembrie 2011, inculpata P fiind indicată de martorul D N ca persoana care posibil să fi solicitat modificarea cotelor de profit în relația CNPR cu T în favoarea CNPR.

În ceea ce privește distribuirea corespondenței prin alt DRP decât cel inițial stabilit, se constată că astfel de practici erau uzitate, cu diferența că în cazul T nu s-a indicat faptul că mutarea corespondenței era dată de eficiența contractului, contract care, și în opinia părții civile, a redus costurile pentru CNPR; în acest sens trebuie apreciată și precizarea părții civile solicitată în acest sens în cursul urmăririi penale. Iar aspectul indicat relevă gestlarea contractului, iar nu neplata serviciilor, stabilirea situațiilor de plată a acestora, a deconturilor, fapt care nu incumbă inculpatului C O ci sunt chestiuni care se apreciază la nivelul departamentelor centrale ale CNPR.

Nu există probe că inculpata PM ar fi dat dispoziții inculpatului C O să nu înregistreze volumul de corespondență transmis de T, respectiv să nu fie trecut prin serviciul de cartare (de altfel martorul M V a indicat că acest fapt i s-ar fi părut suspect), ceea ce presupunea luarea lor în evidență. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia dispoziția de primire D în cartare ar însemna „fără facturare” nu este întemeiată; facturarea avea loc potrivit uzanțelor indicate de martorii angajați ai CNPR (F S): „mie mi se comunicau de către Direcția Operațională, începând cu toamna anului 2010, volumele defalcate conform celor precizate mai sus, corespunzătoare fiecărui județ. Având în vedere că fiecare centru de procesare avea arondate un număr de județe, volumele de corespondență predate le-am considerat ca fiind procesate în poștă hibridă. Nu exista un alt mecanism de verificare a ceea ce s-a produs efectiv sau nu în centrele de procesare, din ce prezenta SC T Ss SRL la oficiile poștale arondate centrelor amintite. (...) *Veniturile din imprimare menționate în deconturi sunt sumele facturate de SC T Ss SRL clienților asocierii.* Din anul 2011, ca urmare a semnării unui act adițional, în deconturile asocierii au apărut mențiuni de cheltuieli și venituri din stampilare; regimul acestora poate fi clarificat de către Direcția economică. *Direcția operațională îmi comunica volumul total al trimiterilor stampilate, pe care la rândul meu, îl transmitem SC T, volum care se regăsea în deconturi.* În deconturi cheltuielile privind materialele (plicuri și hârtie) vizează volumul total de corespondență procesată în poștă hibridă pentru clienții asocierii. Venituri din scutire de operațiuni sunt raportate numai la volumele distribuite în serviciul de poștă hibridă. După întocmirea fiecărui decont proiectul mi se comunica prin e-mail, iar dosarul conținând documentele justificative îmi era adus de reprezentanții SC T. Verificam decontul și comunicam celor de la SC T chestiunile care erau neclare, neconcordanțele, pentru a se face rectificările și ajustările necesare”.

În același sens se constată că potrivit depoziției martorei TT (declarație în ședința din 20.01.2016), Dor economic la CNPR în perioada în care inculpata era Dor executiv (2011-2012), exista un contract de asociere cu T ale cărui costuri, în interesul CNPR, inculpata PM a încercat să le reducă. TT a învederat că procedura verificării deconturilor asocierii se realiza la „serviciul

integrate” și în cadrul unui serviciu al căui nume nu îl cunoaște ; și a mai precizat martora că nu era obligația inculpatei P de a verifica deconturile asocierii.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia inculpatul M C F era încunostiut de către inculpata PM cu privire la numărul scrisorilor R&RR nefacturate, aceasta din urmă lându-se de la CON: înȘta constată că Iarea nu privea nefacturarea, ci volumul de corespondență procesat D în cartare; nu s-a precizat niciodată de către martori sau inculpați angajați ai CNPR că s-a discutat despre nefacturare. Iar aprecierile privind facturarea sunt făcute relativ la trimerile în poștă hibridă ce mergeau spre OP 2 C - în baza contractului de TP, iar nu pe cele care priveau poștă hibridă în cadrul asocierii – care nu priveau facturare. Nu există probe din care să rezulte că inculpatul C O cunoștea că nu se „facturează” sau înregistrează la București documente ce interesează asocierea sau volumele de corespondență trimise de SC T; nu rezultă date că inculpata PM cunoștea că T nu ar acțla conform contractelor încheiate sau că ar fi existat vreo înțelegere în acest sens cu reprezentanții T. În ceea ce privește Iarea inculpatului F M aceasta nu este nelegală și are în vedere aspectele asupra cărora mai sus ne-am referit.

Având în vedere interesul deschiderii unui centru de poștă hibridă la C, preocuparea inculpaților M C F și PM pentru volumul de corespondență trimis D în cartare nu are relevanță penală. S-a reținut în acuzare că toți cei trei inculpați (inclusiv inculpatul C O), ar fi avut preocuparea de a se interesa de „câtă corespondență R&RR nu a fost ștampilată și facturată, nu pentru întreaga corespondență prezentată de T Ss SRL la C”; aici reamintim că nu există date din care să rezulte că inculpatul C O cunoștea că volumele de corespondență nu erau „facturate” la București, nu era în atribuțiile sale să verifice aceste aspecte, și nu a dat dispoziții, nici el și nici inculpata PM, să nu fie înregistrate anumite volume de corespondență transmise de SC T. Nu rezultă că vreunul dintre cei trei inculpați ar fi cunoscut modalitatea de gestlare a asocierii de către reprezentanții SC T și există un dubiu dacă distribuirea corespondenței de către T a fost frauduloasă sau neprocedurală (necontractuală), dacă s-a apreciat contractul TP sau asocierea în participațiune. În ceea ce privește pe inculpații C O și PM, aceștia au acțlat ca de fiecare dată când volumele de corespondență erau mari. Și tot referitor la volumele de corespondență, inculpatul F a indicat că centrele de poștă hibridă depindeau de volumul de corespondență, aspect confirmat de persoana vătămată CNPR în răspunsul oferit la 5 februarie 2013 organelor judiciare (f. 21,22 vol 3 d.u.p.) în sensul că din punct de vedere al prezentării efectuate la oficiile poștale arondate, centrele de procesare au funcțlat treptat, la C în august 2011-iulie 2012 și nu au fost date în funcțiune toate cele 9 centre, ci doar 5, „deoarece volumele de trimiteri procesate nu justificau existența acestora”.

În ceea ce privește așa numitul aer de conspirativitate cu privire la aceste transporturi pe care cei trei inculpați l-ar fi păstrat, este de remarcat că relația comercială cu T, prin clauzele contractuale impuse, relevă un caracter de confidențialitate care, în anumite situații, poate conduce la aprecieri de acest tip. Însă clauzele contractuale, pe care angajații CNPR – inclusiv inculpata PM – trebuiau să le respecte, nu au fost impuse de aceștia sau de inculpatul F M și cu atât mai puțin de inculpatul C O, acesta din urmă făcând supoziții, la fel ca și martorul M sau ca martora F S care a fost nevoită să identifice un mod de verificare propriu al datelor financiare.

De altfel, în chiar actul de sesizare s-a reținut că nu foarte mulți angajați din T Ss SRL cunoșteau mecanismul de funcțlare al poștei hibride, mecanism ce a fost apreciat, înainte de a fi stabilit de către chiar comerciantul care l-a semnat – CNPR, ca fiind un mecanism de fraudare. Că anumite clauze din contractul de asociere ridică semne de întrebare este un aspect care nu privește pricina câtă O contractul era în vigoare la data la care se susține că s-ar fi comis faptele. Și tocmai acest tip de clauze confidențiale, care au permis ca foarte puține persoane să cunoască modul de funcțlare al sistemului de poștă hibridă, a condus la întrebări și suspiciuni, inculpatul C O fiind la rândul său pus în situația de a explica o situație pe care nu o înțelegea și apoi să explice de ce a făcut astfel de afirmații. În acest sens s-a reținut anterior că inculpatul C O, care nici acesta nu cunoștea detaliile relației comerciale dintre T și CNPR, evita la rândul său să ofere un răspuns sau să întrebe pe inculpata P despre acest aspect, considerând că, întrucât dispozițiile veneau de la Centru, care cunoștea detalii legate de contract, nu avea motive să se

îndoiască de activitatea derulată de T. Astfel, martorul M a explicat destul de clar că atunci când a discutat cu C O privitor la relația comercială a T, acesta l-a „*expediat cu un răspuns scurt, din care trebuia să înțeleg că nu este treaba mea, că totul este în regulă și că se ocupă conducerea C*”. Acest aspect nu scoate în evidență că inculpatul C O cunoștea despre modalitatea în care reprezentanții T acțiau, reprezentanții acestei societăți fiind cei care în fapt puteau acționa atât cu privire la contabilitatea asocierii, implicit și a datelor care erau furnizate CNPR în vederea stabilirii volumelor de corespondență și a verificării aspectelor de natură financiar contabilă, tot reprezentanții SC T fiind și cei care trebuiau să instruiască personalul CNPR privitor la modul de lucru în cadrul asocierii, mod de lucru care presupune reducerea timpilor de circulație a corespondenței.

S-a reținut în acuzare că „cei cărora li s-a spus despre ce este vorba sau care au realizat că lucrurile erau ”tulburi” își puneau problema cum să discute cu alți colegi de muncă ”fără să dea în vileag tărăsenia”. Nu s-a precizat în acuzare cine sunt persoanele cărora li s-a spus despre ce este vorba și de către cine li s-a transmis această lație. Referirile în probațiune sunt făcute prin raportare la înregistrările convorbirilor telefonice, convorbiri purtate de angajați ai SC T – I A, F B – angajați care nici aceștia nu înțelegeau sistemul de poștă hibridă, iar despre clauzele contractului de asociere în participațiune cu CNPR cunoșteau doar P A și Z M. InȘta constată că și dacă s-ar putea reține în probațiune discuțiile telefonice indicate de acuzare, aspectele semnalate nu doar că nu relevă vreo înțelegere între reprezentanții T cu inculpații din prezenta cauză, dar nu rezultă în clar nici situația la care se referă acele convorbiri; se evidențiază însă posibile chestiuni neprocedurale (sau neprincipiale) derulate de reprezentanții SC T în relațiile cu clienții sau partenerii acestora (de precizat că referirile sunt făcute în acuzare cu privire la discuția telefonică din 2.02.2012, f 119 verso, vol 2 d.u.p.).

Este însă de remarcat că în chiar actul de sesizare s-a precizat că discuțiile vizau „și menținerea în eroare a celor de la CRTz C și de la OP 2 C, dar și a celor de la R & RR SA”, nefiind indicate înțelegeri între inculpați și reprezentanți ai SC T, ci eventuale induceri în eroare ale reprezentanților CNPR de către reprezentanți ai T, induceri în eroare care exclud din start o înțelegere a celor două părți în sens fraudulos. Iar aici a fost prezentată de acuzare în probațiune o discuție telefonică care nu privește, și dacă ar putea fi apreciată în acest sens, aspecte de interes în cauză: nu doar că discuția privește dialogul a doi angajați ai T, dar nu face referiri la înțelegeri cu inculpații, ci din contră (vol 2. f. 39).

În ceea ce privește predarea corespondenței la C, s-a reținut în acuzare că se întocmeau două borderouri: unul pentru CRTz C și unul pentru OP 2 C, borderouri care după semnare ar fi fost apoi trimise R&RR pentru a face dovada distribuirii, aspect care relevă două tipuri de corespondență trimise. Cu privire la acest aspect se constată că discuția telefonică indicată în probațiune nu relevă înțelegeri cu inculpații sau între inculpații din prezenta cauză (vol.2, f.15)

Referitor la susținerea potrivit căreia angajații T Ss SRL ar fi făcut mai multe indiscreții iar inculpatul CON ar fi refuzat în cursul lunii octombrie să-și mai asume decizia distribuirii corespondenței neștampilate a R&RR: inȘta constată că nu există date ale unei conspirativități în cadrul întâlnirii realizată în toamna anului 2011 între inculpatul C O și numitul Z și observăm că despre această întâlnire inculpatul C O a fost întrebat ca urmare a activităților de supraveghere operativă realizate în cauză. Avem în vedere că cei de la poșta C, precum a învederat atât martorul B, dar și martorul I A – care a sosit la C cu primele transporturi de corespondență, au susținut că la C nu se cunoștea nimic despre modul de lucru în sistem de poștă hibridă și aveau nelămuriri cu privire la volumele mari de corespondență; că întâlnirea inculpatului C O și a numitului Z a fost lală nu este un aspect care poate fi apreciat ca fiind de nelegalitate. Dat fiind volumul mare de corespondență care se procesa conform unor cutume, aspect care îngreuna activitatea celor de la C, inculpatul C O a precizat la urmărire penală că s-a întâlnit cu Z Ș în toamna anului 2011, într-un local din C, stabilind cu el ca transporturile de corespondență „preluate D în cartare să vină după ora 19.00, când rampa din tranzit era mai liberă”. Nu s-a reținut că s-ar fi discutat ca acele transporturi să nu fie înregistrate de Poșta, să nu fie trecute prin

cartare; iar în ceea ce privește așa numita „facturare”, aceasta se cunoștea că se realiza conform celor susținute de inculpatul C O și martorul M V, la București.

Și tot referitor la acest aspect reținem că martorul M V a precizat că ”seara mai venea corespondență și de la alte firme, nu numai de la T. Verificam corespondența cu ce era pe borderou cu ceea ce semnam. Dacă veneau seara eu semnam dimineața, după ce treceau prin cartare”. Prin urmare, supravegherea realizată în cauză care se referă doar la anumite transporturi, nu poate fi apreciată în probațiune nu doar pentru că nu respectă condiții de legalitate procedurală, dar apare ca fiind realizată pentru scoaterea în evidență a unei situații care nu este una specială.

S-a precizat în actul de acuzare că procedând la distribuirea corespondenței conform cutumei, în perioada mai 2011 – martie 2012, s-ar fi provocat un prejudiciu CNPR de 1.128.228 lei, prejudiciu constând din aceea că trimiterile de corespondență nu ar fi fost facturate. În primul rând inȘta constată că facturarea nu intra în sarcina celor din C, care au acținat cunoscând că facturarea se produce la nivel central în cadrul contractelor încheiate de partea civilă, iar la C s-a produs înregistrarea separată a corespondenței distribuită D în cartare, în registrul cartare și a celei care mergea potrivit procedurii obișnuite. Prejudiciul indicat de acuzare este stabilit urmare a verificărilor la care a participat și un organ care nu are competența de a proceda la cercetări; ulterior, acest prejudiciu, deși nu a fost verificată existența lui timp de aproape 3 ani de către partea civilă, a fost înșușit de aceasta astfel cum mai sus am arătat.

În ceea ce privește problema unor restructurări în CNPR, inȘta constată că aspectul sesizat nu are nicio relevanță în speță, în condițiile în care nu interesează indicii de eficiență ai C, programele de rentabilizare etc, ci faptul că existau contracte încheiate de CNPR cu T, contracte care erau în vigoare și care nu au fost apreciate ca fiind dezavantajoase de către partea civilă. Prin urmare, discuțiile telefonice purtate de inculpații PM, și dacă ar fi putut fi apreciate în probațiune, nu prezintă relevanță pentru cauza pendinte (vol.2, f.20 verso).

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia procesele verbale de predare primire pe care T a trecut numărul comenzii sale interne și care ar fi trebuit să se regăsească și la R&RR SA și la CNPR, inȘta constată că în cazul de față este vorba de mai multe contracte încheiate între SC T cu CNPR, printre care și contractul de asociere care prevedea ținerea contabilității asocierii de către T, pe fiecare centru operațional. În condițiile în care clauzele contractului, inclusiv în ceea ce privește operaționalizarea centrului de la C din august 2011, nu erau cunoscute decât unui număr redus de persoane, între care nu se regăsește și inculpatul C O, iar referitor la facturare s-a comunicat că aceasta s-ar realiza la București, modalitatea de ținere a contabilității, de către T sau de către departamentele centrale ale CNPR, nu poate fi imputată inculpaților. Este de observat că o evidență a întregii corespondențe, întrucât toată trecea prin cartare potrivit martorului M, exista; împrejurarea că a fost sau nu facturat întregul volum de corespondență se putea verifica și clarifica în cadrul contractelor încheiate de T cu CNPR, verificându-se dacă s-a apreciat sistemul de poștă hibridă sau cel de TP în raport de care se stabilește și valoarea prezumtivului prejudiciu. Susținerea potrivit căreia pentru distribuirile ce formează obiectul dosarului prezent în evidența CNPR nu există procese verbale de predare-primire, dar o astfel de evidență se regăsește în evidența R&RR SA și a T Ss SRL, nu presupune că volumele de corespondență nu au fost înregistrate la CNPR conform uzanțelor – când corespondența trecea D în cartare; faptul că, ulterior semnării de către martorul M V, borderourile erau trimise contractantului care ținea contabilitatea asocierii, nu relevă faptul că nu a existat o evidență a acestora, ci că se aprecia că este vorba de contractul de asociere care prevede distribuirea de corespondență în sistem de poștă hibridă cu reducerea unor timpuri de circulație ai corespondenței.

S-a susținut că livrări care interesează cauza (corespondența R&RR) sunt aferente următoarelor procese verbale de predare-primire întocmite de SC T Ss SRL și care nu s-au regăsit în documentele CNPR:

- nr. **59160**/24.05.2011 (vol.10, f.94, vol.13, f.152) privind un număr de 106.856 scrisori;
- nr. **59637**/09.06.2011 (vol.10, f.101, vol.13, f.139) privind un număr de 134.298 scrisori;
- nr. **60545**/12.07.2011 (vol.10, f.35) privind un număr de 153.714 scrisori;

- nr. **61027**/26.07.2011 (vol.10, f.80, vol.13, f.327) privind un număr de 84.633 scrisori;
- nr. **61648**/16.08.2011 (vol.10, f.85) privind un număr de 115.042 scrisori;
- nr. **62072**/25.08.2011 (vol.13, f.427) privind un număr de 1530 scrisori;
- nr. **62080**/25.08.2011 (vol.13, f.417) privind un număr de 20.897 scrisori;
- nr. **62096**/25.08.2011 (vol.13, f.404) privind un număr de 10.595 scrisori;
- nr. **62102**/25.08.2011 (vol.13, f.395) privind un număr de 85.223 scrisori;
- nr. **62106**/25.08.2011 (vol.13, f.388) privind un număr de 72.270 scrisori;
- nr. **62947**/13.09.2011 (vol.10, f.43) privind un număr de 121.602 scrisori;
- nr. **65752**/11.11.2011 (vol.14, f.58 și vol.10, f.40) privind un număr de 148.590 scrisori;
- nr. **66332**/28.11.2011 (vol.10, f.36) privind un număr de 252 scrisori;
- nr. **66347**/28.11.2011 (vol.10, f.35) privind un număr de 154.053 scrisori;
- nr. **67270**/23.12.2011 (vol.10, f.38; vol.14, f.328) privind un număr de 155.354 scrisori;
- nr. **67264**/23.12.2011 (vol.10, f.37, vol.14, f.333) privind un număr de 10.005 scrisori;
- nr. **67251**/23.12.2011 (vol.10, f.39) privind un număr de 623 scrisori;
- nr. **67814**/11.01.2012 (vol.10, f.34, vol. 14, f.315), privind un număr de 128.766 scrisori.

Aspectele precizate cu privire la un număr de alte patru procese verbale de predare primire cu același număr: 59160- ConȘta/24.05.2011 (vol.10, f.95) privind un număr de 27.030 scrisori; 59160_Iași/24.05.2011 (vol.10, f.96) privind un număr de 20.026 scrisori; 59160_C/24.05.2011 (vol.10, f.97) privind un număr de 74.169 scrisori; 59160_Bacău/24.05.2011 (vol.10, f.98) privind un număr de 55.933 scrisori s-a reținut că aceste procese verbale se regăsesc și în evidența CNPR și a R-RR, aspect din care ar rezulta că distribuirea unui număr de 177.158 scrisori a fost facturată. Acest aspect scoate în evidență neconcordanțe și în sens invers celor reținute în prezentul dosar, chestiune ce a fost precizată și de martorul B: „era o diferență între volumele care treceau dintr-o lună în alta datorită diferenței care se făcea la înregistrare. Volumul era diferit. Diferența era și, respectiv uneori mai multă la T, alteori mai multă la Poștă după care se clarifica situația (...) discuțiile în acest sens erau clarificate prin departamentele financiare de la T și de la RP (...) existau situații când anumite trimiteri pe care T le trimitea Poștei Române nu le putea indentifica în centralizatoare și erau necesare explicații pentru a se indentifica aceste volume în centralizatoare”.

În ceea ce privește numărul de scrisori care ar fi fost distribuite sub nr. 9160 în data de 24.05.2011 (vol.10, f.94, vol.13, f.152) s-a reținut în acuzare că în situația centralizatoare trimisă de T Ss SRL (vol.15, f.275) s-au mențiat procesele verbale de predare primire nr. 59.038 (C-4.842 scrisori), nr. 59.074 (C 69.625 scrisori), nr. 59.149 (C 12.622 scrisori), 59.154 (C-68.596 scrisori) potrivit cărora CNPR ar fi distribuit un volum total de 155.685 de scrisori R&RR tipărite de T Ss SRL. S-a precizat că aceste procese verbale nu se găsesc nici în evidențele CNPR (vol.12, f.5-6) și nici în cele ale R&RR (vol.12, f.80) și nu au fost găsite între înscrisurile ridicate cu ocazia percheziției efectuate la T Ss SRL. S-a reținut în acuzare că întrucât există între documentele ridicate de la T Ss SRL (vol.10, f.94) și de la R & RR SA (vol.13, f.152) doar procesul verbal de predare primire nr. 59160/24.05.2011 privind un număr de 106.856 scrisori, doar acesta a fost considerat volumul corespondenței distribuite fără facturare. Sub acest aspect înȘta constată că nici în acest caz nu s-a avut în vedere contractul de asociere în participațiune la care s-a făcut referire de către acuzare, constatându-se că martorul M V, a cărui declarație a fost apreciată în acuzare, a relevat faptul că toată corespondența a trecut prin cartare, atât cea care venea D în cartare, cât și cea care mergea la OP 2 C, volumele fiind evidențiate în registrul de cartare; de altfel, în lipsa unei astfel de operațiuni de evidențiere a corespondenței care mergea D în cartare, nu ar fi fost posibilă comunicarea unor date inculpatei PM. Iar împrejurarea că există diferențe între înregistrările efectuate la nivel OP 2 și CRTz C nu prezintă relevanță, câtă O o astfel de situație era evidențiată și cu alte ocazii când corespondența trecea D în cartare, aspectele privind facturarea, nefacturarea sau verificările borderourilor în cadrul asocierii erau trimise și analizate la nivel central CNPR (iar nu local).

Este însă de remarcat că tot martorul M a afirmat că a existat o evidență, care era verificată de cei de la T în cadrul asocierii: „Toate erau în poșta hibridă și în final toate ajungeau

la cartare. Toate erau cunoscute ca fiind poșta hibridă cele venite de la T, veneau cu borderouri pe care le semnam la primire. Nu a existat nici un transport fără borderou, ce venea de la T. Borderourile le predam doar către T. Aveam și avem un registru pe care îl foloseam la RP. Toate borderourile erau predate către T singura noastră evidență era în registrele de la cartare. Aveam obligația să trimit date doar corespondența care intra și ieșea de la cartare. Nu exista posibilitatea să nu treacă prin cartare corespondența. Borderourile către T le trimiteam prin poștă și nu știu ce făcea T cu ele. C O îmi spunea să trimit borderourile către T și mi le cereau T. (...) Verificam corespondența cu ce era pe borderou cu ceea ce semnam. Dacă veneau seara eu semnam dimineața, după ce treceau prin cartare. Toată corespondența trecea prin cartare. (...) o copie a borderourilor rămânea la noi (...) copiile borderourilor sunt arhivate. Toate copiile sunt arhivate. (...) (...) In cartare intrau toate și mi s-ar fi părut suspect dacă mi se cerea să nu intre în cartare și să nu fie trecute în evidența noastră, în registre”. Prin urmare, conform indicațiilor primite, care corespund cu aspectele rezultate din clauzele contractuale, toată corespondența trecea prin cartare, exista o evidență la nivelul serviciului de cartare, iar borderourile, după verificare, erau semnate și restituite T care nu se cunoaște ce a făcut cu ele. Documentele justificative erau arhivate și la nivel local, erau trimise datele și la nivel central, astfel că situația tuturor volumelor de corespondență apare că a fost înregistrată.

S-a reținut în acuzare că predarea corespondenței, locul și data în care a avut loc, volumul corespondenței sau categoria de trimeri ar rezulta și din borderourile de predare-primire (vol.13, f.167, 290, 292, 294, 296, 298, 310, 390, 398, 405-407, 419, 428; vol.14, f.73, 272, 309, 366-367, 387) și s-a mai reținut că din borderourile ștampilate de CRTz C ar rezulta și faptul că, în cazul neconcordanțelor, e vorba de „corespondență simplă 0,200” de grame. Pentru o astfel de corespondență, pentru distribuirea fiecărei scrisori, CN RP SA ar fi trebuit să încaseze 0,75 lei, conform anexei nr.1 la contractul nr. 114.2/91/19.11.2009 (vol.4, f.45 și 71) încheiate cu T Ss SRL. ÎnȘta constată că de această dată se apreciază în acuzare că trimiterile poștale se realizeau în integralitate în baza contractului de TP, iar nu în sistem de poștă hibridă, conform contractului de asociere în participațiune. Nu reiese însă că s-a indicat inculpatului C O sau martorului M că volumele de corespondență primite D în cartare erau facturate în sistem TP. Însă și în această situație, și în condițiile în care sistemul de trecere D în cartare era folosit în cadrul procedurii obișnuite, deci și în cazul corespondenței TP, se constată că, tot pe tărm contractual, a existat o evidență a corespondenței specificată de martorul M V ca fiind trecută în registrele de cartare. Mai mult, nu există date că inculpatul C O ar fi solicitat martorului M să nu procedeze așa cum se proceda de fiecare dată când corespondența trecea D în cartare. Iar faptul că o astfel de situație se repeta, nu conduce la aprecierea că este nelegală doar pentru că se respecta o cutumă. Însă și în aceste situații se constată că înregistrarea la nivel local a volumelor de corespondență s-a realizat și a fost comunicată centralelor din CNPR.

Pe de altă parte se constată că, în ceea ce privește relația T cu RR-R, s-a specificat în chiar actul de sesizare că aceasta s-a desfășurat, în perioada mai 2011 - februarie 2012, în baza unor comenzi furnizor (vol.13, f.10-62), precum și a unui contract de confidențialitate (vol.13, f.5-9), constând în prestarea următoarelor servicii: imprimare, implicare a documentelor, transportul lor la sediul beneficiarului, iar comenzile erau distincte, respectiv pentru servicii de tipărire și pentru servicii de distribuire. S-a reținut însă în acuzare că de tipărire se ocupa asocierea T Ss SRL - CNPR, prin „poșta hibridă”, în baza contractului de asociere în participațiune nr.; pentru tipărire, T Ss SRL era cea care emitea o factură către R&RR SA. O parte din tipărituri erau distribuite chiar de R&RR SA, prin resurse proprii, iar restul trimiterilor erau distribuite de CNPR sub numărul TP al T Ss SRL (vol.15, f.267) – apoi CNPR emitea o factură către T Ss SRL, *serviciul fiind prestat însă pentru asocierea T Ss SRL – CNPR*, iar ulterior, aceasta refactura valoarea distribuirii către R & RR SA. Aceste aspecte interesează structurile centrale ale CNPR, iar nu pe cele locale, constatându-se însă că și în acest caz serviciile priveau asocierea.

Martorii au precizat că relația cu T s-a derulat în sistem de poștă hibridă, cu mențiunea că angajații Poștei de la C au cunoscut că facturarea avea loc la București. În acest sens avem în

vedere declarația martorei M care a susținut că din funcția de diriginte al OP 84 București nu putea face diferența dintre ce era sau nu tipărit în poșta hibridă, „această sarcină revenindu-le celor din centrala C care emiteau facturi”; martorul B vorbește tot despre relația derulată în sistemul de poștă hibridă în cadrul colaborării cu R – RR; martora F S care a susținut că întrucât „fiecare centru de procesare avea arondate un număr de județe, volumele de corespondență predate le-am considerat ca fiind procesate în poștă hibridă”, căci „nu există un alt mecanism de verificare a ceea ce s-a produs efectiv sau nu în centrele de procesare, din ce prezenta SC T S SRL la oficiile poștale arondate centrelor amintite”, iar în „deconturile cheltuielilor privind materiale vizează volumul total de corespondență proceată în poșta hibridă pentru clienții asocierii” (cum este și RR-R).

Reținem în același timp că la momentul desemnării reprezentanților GF să „verifice” relația comercială a CNPR cu SC T, organele judiciare au precizat că solicitarea are în vedere constatarea „săvârșirii unor fapte de evaziune fiscală de către SC T Ss SRL și a fraudării CNPR” (f. 1 vol 4 d.u.p.). S-a specificat în adresă că relația dintre RR-R și T se derulează în baza unor comenzi și nu a unui contract; că procesele verbale de predare primire, după ce sunt semnate de reprezentanții OP de primire se preiau de SC T și se predau, împreună cu borderourile, R RR, împreună cu factura emisă de T Ss SRL; că CNPR își înregistrează cantitățile de corespondență livrată pentru SC T și emite o factură, împreună cu factura emisă de T; că există indicii în sensul că RP nu înregistrează în contabilitate întreaga cantitate de corespondență livrată pentru SC T deși aceasta emite facturi pentru livrarea întregii cantități de corespondență comandată și înregistrează în contabilitate livrarea întregii cantități și astfel apare o neconcordanță între cantitățile de corespondență înregistrată ca livrată în contabilitatea SC T și R-RR pe de o parte și cantitatea de corespondență primită pentru distribuție de către CNPR.

În același timp s-a specificat că se solicită, printre altele, a fi efectuate verificări pentru stabilirea neconcordanțelor între evidențele CNPR și cele ale T și R-RR pentru corespondența livrată în perioada mai 2011-februarie 2012. La baza stabilirii procesului verbal întocmit de către GF la data de 13 mai 2013 (f. 4 vol 4 d.u.p.), au fost apreciate și aspectele relevate în raportul de constatare tehnico științifică întocmit la data de 14.10.2012 (f. 372 vol 1 d.u.p.), la care au avut acces, așa cum mai sus s-a precizat, și alte organe decât cele judiciare. Înșta constată în același timp că procesul verbal nr 4068/2013 (fila 6 vol 4 d.u.p.) a avut în vedere la stabilirea prejudiciului, contractul înregistrat la CNPR SA sub nr 114.2/91/19.11.2009.

De asemenea, se constată că în cursul urmăririi penale CNPR a formulat răspunsuri cu privire la ce anume înseamnă „trimiteri TP prezentate în sistem de poștă hibridă”, cum se realizează facturarea trimiterilor TP prezentate în sistem de poștă hibridă (f. 18 vol 3 d.u.p.). Sub aceste aspecte s-a reținut că sistemul TP este un mod de lucru și de taxare specific serviciului de corespondență poștală și se adresează, prin facilitățile oferite, „în principal clienților care prezintă un volum semnificativ de trimiteri la o expediție. Aceste trimiteri circulă netimbrate, urmând ca pe fața fiecărui exemplar să fie tipărit simbolul TP, taxele aferente fiind încasate global pentru întreaga expediție”; s-a mai arătat că „trimiterile prezentate în sistem de poștă hibridă sunt trimiteri de corespondență francate în sistem TP cu distribuție în aria proprie de deservire a CRTZ de origine”. În ceea ce privește facturarea s-a specificat faptul că „în cadrul asocierii în participațiune nu se emit facturi între asociați pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate în cadrul asocierii; între asociați se decontează doar veniturile realizate și cheltuielile efectuate, prin repartizarea acestora pe bază de deconturi lunare”; s-a mai precizat de partea civilă că, separat de activitatea asocierii în participațiune, CNPR furnizează servicii pe bază de contracte încheiate cu diverși clienți, iar pentru încasarea contravalorii acestor servicii CNPR emite facturi către beneficiari. În ceea ce privește facturarea trimiterilor TP pentru clienții incluși în sistemul de poștă hibridă, aceasta se realizează „în baza contractelor de furnizare de servicii de distribuție trimiteri de corespondență și/sau tipărire încheiate de CNPR cu diverși parteneri contractuali”. Apoi, s-a specificat de către CNPR că „pe baza centralizării laților privind prestațiile și tarifele poștale aferente derulării contractelor care au ca obiect trimiteri de corespondență, se emite factura care cuprinde întregul volum de trafic prezentat, indiferent de

oficiul de prezentare și destinația trimiterilor și le transmite partenerului de contract al cărui număr TP este tipărit pe anvelopa trimiterii. Tarifele incluse în facturi sunt cele aferente trimiterilor de corespondență din tariful poștal în vigoare la momentul facturării, la care se aplică discounturile de volum și sortare corespunzătoare”.

De precizat că în cadrul controlului efectuat de GF, CNPR a pus la dispoziție și contractul de asociere în participațiune, care însă nu a fost apreciat la stabilirea situației relevante. Nu s-au avut în vedere procedurile rezultate din cutume, proceduri acceptate de CNPR și care, potrivit martorului M V se folosesc și în prezent, când volumele de corespondență apar în registrele de cartare: ”am spus ok pentru ca au fost și alte situații asemănătoare în trecut, cu E, și mai sunt și în prezent”.

În cursul urmăririi penale s-a întocmit o situație comparativă (vol.12, f.2-20) între datele furnizate de CNPR cu cele furnizate de T Ss SRL, urmare cărora s-au constatat neconcordanțe între datele comunicate de T Ss SRL și transporturile de corespondență care au ajuns la CNPR care nu ar fi fost facturate de aceasta din urmă; dacă se impunea sau nu facturarea, este o situație care nu a fost apreciată, în considerarea răspunsului primit de la CNPR privind procesarea în sistem de poștă hibridă sau având în vedere facturarea trimiterilor TP prin sistem de poștă hibridă.

La aceasta se adaugă faptul că în ceea ce privește sistemul de poștă hibridă nu se cunoștea despre borderouri, iar borderourile care existau în sistemul TP se prezintă la OP și se centralizează lunar apoi se transmit la Oficiul județean de poștă și apoi ajungeau la București unde se centralizau pe fiecare oficiu poștal și pe client (declarație martora B BC la termenul din 16.03.2016). Martora B nu a auzit nici ea despre existența unor proceduri privind Poșta Hibridă, dar a auzit despre un astfel de serviciu; martora știe și despre contractul de asociere în participațiune care permitea T să trimită corespondență și la C, iar nota explicativă dată organelor judiciare de martoră se referă doar la contractul de TP, nu și la cel de asociere, menționând martora că aspectele privind derularea contractului de asociere în participațiune erau derulate prin altă direcție comercială. Referitor la aceleași aspecte constatăm că martorul M V a precizat că modul de lucru ”D în cartare” se folosea pentru a nu se întârzia distribuirea și se săreau ”anumite etape”, că este un mod de lucru ”ocazional și nu este prevăzut de regulamente” întrucât ”se obțin avize verbale de la conducere, se dau dispoziții pe linie ierarhică în acest sens, dar în scris nu” pentru rapiditate și pentru că ”o hârtie trebuie semnată de mai multe persoane”; acest aspect nu presupune că operațiunea este nelegală, ci are în vedere aspectele de ordin practic, economic și financiar, inclusiv relațiile comerciale derulate – servicii de poștă care trebuie să respecte timpi de circulație.

Și a mai precizat martorul M aspect consemnat și mai sus, că ”documentele de predare – primire a corespondenței de poștă hibridă le comunicam după semnare celor de la T. Lunar, trimestrial mi se cerea o situație referitor la aceste trimiteri (...) Toate erau în poșta hibridă și în final toate ajungeau la cartare. Toate erau cunoscute ca fiind poșta hibridă cele venite de la T, veneau cu borderouri pe care le semnam la primire. Nu a existat nici un transport fără borderou, ce venea de la T. Borderourile le predam doar către T. Aveam și avem un registru pe care îl foloseam la Posta Română. Toate borderourile erau predate către T singura noastră evidență era în registrele de la cartare. Aveam obligația să trimit date doar corespondența care intra și ieșea de la cartare. Nu exista posibilitatea să nu treacă prin cartare corespondența. Borderourile către T le trimiteam prin poștă și nu știu ce făcea T cu ele. C O îmi spunea să trimit borderourile către T și mi le cereau T. Două seturi de borderouri nu am semnat niciodată cu privire la un singur transport”. În Șta constată că nu există date că inculpatul C O ar fi comunicat martorului M V să nu respecte procedurile obișnuite sau cutumiare sau că ar fi cunoscut modalitatea de lucru a celor de la T în relația pe care aceștia o derulau atât cu CNPR, cât și cu R-RR. Și, așa cum a reținut actul de sesizare, există indicii în sensul că, dacă au existat nereguli, acestea provin de la T în cadrul relațiilor contractuale încheiate cu CNPR, nefiind prezentate asocierii toate documentele financiar contabile primite pentru ținerea contabilității.

Însă potrivit depoziției martorului M V ”toată corespondența trecea prin cartare. (...) atunci când venea multă corespondență mergea D în cartare. (...) *Copiile borderourilor sunt arhivate. Toate copiile sunt arhivate. (...) P nu mi-a cerut nimic să fac ilegal, mi-a trezit suspiciuni pentru că această activitate s-a întins pe mai mult timp.* Se întâmpla ocazional să vina astfel de transporturi care să intre în cartare, o dată pe luna și apoi după câteva luni. De la T veneau în fiecare lună. (...) În cartare intrau toate și mi s-ar fi părut suspect dacă mi se cerea să nu intre în cartare și să nu fie trecute în evidența noastră, în registre. Și în prezent Poșta deține toate documentele primite”.

Faptul că T nu a pus la dispoziția CNPR toate documentele necesare emiterii de facturi sau a calculării veniturilor obținute în cadrul asocierii nu poate fi imputat DRDP C care a acționat potrivit procedurilor și uzanțelor în aceste situații. Împrejurarea că transporturile aferente proceselor verbale menționate mai sus se regăsesc în evidența T Ss SRL și în situația (vol.12, f.77-126) prezentată de R&RR, nu și în evidența contabilă a CNPR, nu presupune că volumele de corespondență nu au fost evidențiate ca primite de CNPR. Nu interesează dacă R/RR a emis facturi pentru SC T, inclusiv instrumente de plată pentru plata acestora, ci prezintă relevanță dacă la nivelul DRDP C exista obligația de emiterie a unor documente justificative, altele decât cele privind înregistrarea corespondenței și în condițiile în care cei de la acest serviciu cunoșteau că facturarea se efectua la București. Nu rezultă nici probe că inculpata PM ar fi dat dispoziții, din proprie inițiativă sau la indicațiile inculpatului F M sau a altei persoane, să nu înregistreze în cartare întreaga corespondență primită de la T, dispozițiile sale privind doar posibilitatea uzării de procedura ”D în cartare” ce era folosită în situații cu volume mari de corespondență, precum și de a ține legătura cu reprezentanții ai T cu care CNPR avea încheiat un contract de asociere în participațiune.

Prin urmare, în ceea ce privește relațiile născute la nivel CNPR, nu au relevanță aspectele ce se derulau la nivelul T (iar la dosar au fost atașate și comenzile furnizor ale R&RR SA și facturile emise de T Ss SRL - vol.13, f.10-122) în condițiile în care nu există dovedită o legătură între inculpați și reprezentanții T în sensul că aceasta din urmă să nu comunice mai departe documentele justificative CNPR. De altfel, nu există date că inculpatului C O sau martorului M s-ar fi transmis că la C se emiteau dispoziții de facturare. Iar aici amintim chiar aspectul reținut de acuzare, în sensul că discuțiile dintre reprezentanții T vizau ”și menținerea în eroare a celor de la CRTz C și de la OP 2 C, dar și a celor de la R & RR SA”.

În cursul urmăririi penale au fost evidențiate, urmare a controalelor încrucișate efectuate de GF-Comisariatul General la R&RR SA, T Ss SRL și CNPR, valorificate în procesul verbal nr..... (vol.4, f.6-28), în nota de constatare nr. 4155/14.06.2013 (vol.5, f.2-8) și în procesul verbal nr. (vol.6, f.3-32) mai multe transporturi care nu au fost facturate (vol.4, f.21-22) și s-a reținut în procesul verbal nr..... al GF că „dacă s-ar fi evidențiat aceste livrări de corespondență la unitățile poștale de primire, CN RP SA, conform tarifelor aplicate, ar fi încasat 1.128.228 lei (1.504.304 plicuri x 1 leu tarif treaptă de greutate (plic x 25% discount volum corespondență=1.128.228 lei (vol.4, f.23). Aceleași concluzii au fost apreciate și de acuzare, care a precizat că s-a înregistrat un prejudiciu în sarcina CNPR de 1.128.228 lei. De precizat că și în acest caz s-au apreciat contractele de TP, nu și cel de asocierie în participațiune care a fost prezentat în copie de către CNPR la momentul efectuării verificărilor, contract care prevedea transmiterea corespondenței în sistem de poștă hibridă.

În ceea ce privește faptul că inculpații ar fi cunoscut despre situația de neevidențiere contabilă a corespondenței: InȘta constată că aspectele mai sus reținute cu privire la lipsa dovedirii unei înțelegeri între inculpați, pe de o parte, și între aceștia și reprezentanții T, pe de altă parte, în sensul de a nu se înregistra volume de corespondență nu există. În acest sens sunt nu doar declarațiile inculpaților, dar și cele ale martorilor audiați în cauză. Alături de depoziția martorului M V, anterior menționată, avem în vedere și pe cea a martorului I A. Astfel, la urmărire penală (f 185 vol 17 d.u.p.) martorul a precizat că „era de notorietate că Z Ș și P A C erau persoane influente în relația cu CNPR, în sensul că aveau o ușă deschisă mereu”. Referitor la aceleași aspecte, în cursul judecății martorul a susținut (declarație din 12.11.2015) că nu

cunoaște dacă exista o relație specială între Z și P pe de o parte și angajați ai Poștei Române pe de altă parte, însă nu era una privilegiată; și explică martorul că T „avea contract cu RP în mai multe direcții, poșta hibridă, mașini de francat” și știe că celor de la T „li se răspundea la orice cerere, în special la întâlniri”. Aceste aspecte nu scot în evidență înțelegeri frauduloase între reprezentanții T și angajați ai Poștei Române, iar împrejurarea că existau mai multe tipuri de contracte ale T cu CNPR, contracte care durau de o perioadă mai lungă de timp, au permis o relație între reprezentanții celor două societăți care poate fi bazată și pe alte elemente – cum sunt cele de bună colaborare. A susținut martorul I A în fața instanței că a participat la implementarea programului Meternet și și-a „dat seama că se răspunde destul de repede solicitărilor acestora” în sensul că a „observat că șefii mei erau foarte încrezători când era vorba de relația cu RP”. Nici aceste precizări nu scot în evidență înțelegeri de altă natură, ci scot în evidență o relație contractuală de lungă durată, aspect dovedit de contractele ce erau încheiate încă de la nivelul anului 2012, contracte care – așa cum mai sus am arătat – nu au fost semnate de inculpații din prezenta cauză. Împrejurarea că inculpatul F se cunoștea de mai mult timp și avea o relație de amiciție cu unul dintre reprezentanții SC T – P A – nu este relevant în cauză pentru motivele mai sus indicate.

Iar martorul I A nu face referire la înțelegeri între reprezentanții CNPR cu cei ai T – societate unde la acel moment martorul era angajat, relațiile descrise fiind unele profesionale, derulate în cadrul unui contract despre care reprezentanții Poștei cunoșteau că privește sistemul de poșta hibridă, sistem de distribuire prevăzut expres în contractul de asociere în participațiune. Și expune martorul I A că, după ce a început relația de colaborare cu R-RR, Z este cel care i-a întors un e-mail spunându-i că a „colorat ceva pe situația trimisă”, iar ulterior a fost sunat solicitându-i-se să întocmească „proces verbale de predare primire și borderouri distincte pentru partea din situația de producție indicată de el. Nu doar documentele, ci și corespondența era sortată și ambalată separat”. Martorul I A a susținut la urmărire penală că pe documentele de livrare era mențiat în continuare OP nr. 2 C și i s-a cerut să se prezinte personal la C și să înmâneze aceste documente în plicuri distincte, domnului V M, fapt care s-a putut de două ori. Nici aceste aspecte nu dovedesc o înțelegere între inculpați, ci doar că faptul că volumul de corespondență trimis la C era împărțit, așa cum a susținut martorul M V, la solicitarea lui Z, în sensul că unul mergea în mod obișnuit, la OP nr 2 C, iar celalaltă parte mergea la D în cartare, așa cum se transmisese martorului M și inculpatului C O de către inculpata P în cadrul discuțiilor privitor la ajungerea corespondenței și la C și la deschiderea centrului de poșta hibridă.

Nu trebuie omis că nici martorul I A nu cunoștea clauzele contractului de asociere în participațiune și susține că a discutat cu V M despre serviciul de poșta hibridă și și-a „dat seama că el nu avea habar despre funcționarea sistemului de poșta hibridă, că nu a existat o lare din partea C, că nu cunoștea principiile de bază ale acestui sistem”; dar, afirmă martorul, „nici în cadrul SC T Ss SRL lucrurile nu erau diferite”, întrucât instruirea angajaților „s-a făcut verbal”, spunându-li-se „doar lucrurile strict necesare de care trebuia să luăm cunoștință în zona de producție”. Și mai arată martorul I A la urmărire penală, aspect care dovedește că în fapt era vorba despre două tipuri de corespondență, că a observat neconcordanțele în ceea ce privește situația clientului R-RR, „în sensul că anumite livrări nu apăreau în situația CNPR” și că „nu toată corespondența distribuită de CNPR era facturată”, întrucât corespondența era împărțită și „întocmite documentele de predare primire distincte”, aspect despre care trebuia să-l întrebe pe Z iar acesta i-a comunicat că trebuie să-l întrebe la rândul său pe C O, „un șef important al unei structuri poștale din C”. Martorul ar fi realizat că „efectuarea acestor *transporturi de corespondență nefacturate, prin structurile CNPR* depindea, într-un fel sau altul, de acordul lui C O”. De remarcat aici că CNPR a comunicat că, alături de trimiterile TP, exista și sistemul de poșta hibridă, iar trimiterile prezentate în acest sistem „sunt trimiteri de corespondență francate în sistem TP cu distribuție în aria proprie de deservire a CRTz de origine”, iar „în cadrul asocierii în participațiune nu se emit facturi între asociați pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate în cadrul asocierii; între asociați se decontează doar veniturile realizate și cheltuielile efectuate, prin repartizarea acestora pe bază de deconturi lunare”. Contabilitatea

asocierii era ținută de T, care verifica borderourile, borderouri care erau predate de cei de la C după semnare. Că T nu ar fi pus la dispoziție toate actele financiar contabile ale asocierii, nu este o chestiune care se poate reține în sarcina inculpaților și nu există indicii că inculpații între ei sau cu reprezentanții T ar fi discutat deaspre aceste aspecte. Faptul că o parte dintre martori – cum sunt și I A, M V – au avut suspiciuni legate de facturare, înȘta observă faptul că însăși partea civilă a susținut că în cadrul contractului de asociere în participațiune și a corespondenței prin poștă hibridă ce era transmisă în acest fel nu se emiteau facturi între asociați.

Că despre clauzele contractului de asociere în participațiune cunoșteau puține persoane, nu determină aprecierea că s-a fi acțlat în afara acestuia, câtă O contractul era în vigoare și presupunea respectarea sa. Că o parte a distribuirii făcute pentru R-RR s-a realizat în sistem de poștă hibridă, iar altul în sistem TP, sunt aspecte care se verifică în cadrul compartimentelor economico financiare ale CNPR după cum martorii M E (care a susținut că în regim normal ea nu putea „să facă diferența dintre ce era sau nu tipărit în poșta hibridă, această sarcină revenind celor din centrala C care emiteu facturi”) și F S (care a precizat că „din anul 2009 *Dorul economic B B V* le-a cerut să certifice deconturile de venituri și cheltuieli ale asocierii dintre CNPR și SC T S SRL și să aplicăm viza *bun de plată*”, însă „în realitate nu știam ce trebuie să fac, ce anume trebuia să verific, nu existau norme, metodologii privind funcționarea poștei hibride”, că „având în vedere că fiecare centru de procesare avea arondate un număr de județe, volumele de corespondență predate le-am considerat ca fiind procesate în poșta hibridă. Nu exista un alt mecanism de verificare a ceea ce s-a produs efectiv sau nu în centrele de procesare, din ce prezenta SC T Ss SRL la oficiile poștale arondate centrelor amintite. (...) veniturile din imprimare mențlate în deconturi sunt sumele facturate de SC T Ss SRL clienților asocierii. (...). Direcția operațională îmi comunica volumul total al trimerilor ștamplate, pe care la rândul meu, îl Transmiteam SC T Ss SRL, volum care se regăsea în deconturi. *În deconturi cheltuielile privind materialele (plicuri și hârtie) vizează volumul total de corepondență procesată în poșta hibridă pentru clienții asocierii. Venituri din scutire de operațiuni sunt raportate numai la volumele distribuite în serviciul de poștă hibridă.* După întocmirea fiecărui decont proiectul mi se comunica pe e-mail, iar dosarul conținând documentele justificative îmi era adus de reprezentanții SC T Ss SRL. Verificam decontul și comunicam celor de la SC T chestiunile care erau neclare, neconcordanțele, pentru a se face rectificările și ajustările necesare”. Și mai susține martora că i-a comunicat martorului F B, angajat al SC T, „că în deconturi *nu trebuiau să fie mențlate costurile de transport a corespondenței R-RR întrucât acestea nu erau procesate în centrele de destinație, ci în București*”).

Împrejurarea că angajați ai T sau ai CNPR nu cunoșteau ce anume însemna derularea corespondenței prin sistem de poștă hibridă sau ce presupune contractul de asociere în participațiune au fost în măsură a crea suspiciuni acestora cu privire la nefacturarea corespondenței, necunoscând că în cadrul asocierii nu se emit facturi între asociați. Acest fapt nu presupune că T și-a respectat angajamentele contractuale față de CNPR, fapt care însă nu poate fi imputat inculpaților, câtă O nu s-a dovedit o înțelegere frauduloasă între aceștia.

În ceea ce privește depoziția martorului I A, reținem că acesta a susținut că a înțeles că „efectuarea acestor transporturi de corespondență nefacturată, prin structurile CNPR depindea, într-un fel sau altul, de acordul lui C O”. Nici de această dată nu a fost apreciată existența unui contract care nu presupunea emiterea de facturi, distribuirea de corespondență în poștă hibridă fiind expres indicată în contractul de asociere în participațiune (în cadrul acestei relații nu se emiteau facturi între participanți). Cum nici angajații T nu cunoșteau date despre acest contract, faptul că nu se acțla potrivit normelor obișnuite, ci potrivit acelor care privesc volumele mari de corespondență, poate trezi suspiciuni. Însă și în acest caz este de observat că martorul M V a susținut că astfel de transporturi erau indicate, pe linie ierarhică, de către cei din conducerea centrală, astfel că solicitarea inculpatei PM nu a trezit suspiciuni inculpatului C O și martorului M V, aspect care nu poate primi aprecierea unor înțelegeri între inculpați.

Împrejurarea că așa se proceda de fiecare dată când erau volume mari de corespondență nu a trezit suspiciuni inculpatului C O, care tocmai din acest motiv a precizat că decizia de

distribuire D în cartare a aparținut inculpatei P; prin urmare, nu se poate discuta de existența unor înțelegeri între inculpați. Apoi, același fapt l-a priceput și martorul M V, care a susținut că a primit instrucțiuni de la inculpata PM, că și el a înțeles că volumele de corespondență erau procesate/facturate la București, că tot ce venea de la T era în sistem de poștă hibridă, poștă hibridă ce s-a deschis și la C. Nu există probe care să infirme nici cele spuse de inculpata PM, în sensul că în interesul DRP C era să vină aici mai multă corespondență și că se încerca ca acest serviciu să fie unul dintre cele mai importante, sens în care, în virtutatea relațiilor comerciale cunoscute și de lungă durată pe care le avea T cu CNPR, cu împrejurarea că tot aici se deschidea un centru de poștă hibridă, corespondența acestora să fie distribuită potrivit contractelor existente la nivel CNPR și prin DRDP C.

Și tot în virtutea relațiilor de colaborare și a celor care privesc interesele economico financiare ale CNPR rezultate din contracte, în condițiile existenței unei asocieri ale cărei clauze presupuneau confidențialitate (clauze comerciale în vigoare și în perioada 2011-2012, însă și ulterior acestei date) și în condițiile în care contabilitatea asocierii se realiza de către T, s-a comunicat de către inculpata PM inculpatului C O și martorului M să țină legătura cu reprezentanții T. În acest sens martorul M V a susținut că pentru primele transporturi de corespondență a fost anunțat de I A, iar mai departe, pe linie ierarhică, se solicita confirmare de la inculpatul C O; acesta din urmă, văzând și el că transporturile se repetă, a solicitat acorduri de la inculpata PM, așa cum se proceda conform uzanțelor. Tocmai această situație nu relevă înțelegeri între inculpați de a se acționa în alt mod decât se proceda cutumiar în cazul volumelor mari de corespondență. Iar din această perspectivă depoziția martorului I A în sensul că intrarea corespondenței D în cartare ”depindea, într-un fel sau altul, de acordul lui C O”, nu are relevanță penală, deciziile fiind primite pe linie ierarhică, întrucât inculpatul C O era superiorul martorului M, martor ce înregistra corespondența. Și tot aici amintim că nu s-a comunicat niciodată martorului M V, de nici unul dintre inculpați, să nu înregistreze volumele de corespondență, volume care, potrivit depoziției acestuia erau trecute în registrul de cartare, martor care a precizat că i s-ar fi părut suspect dacă i s-ar fi cerut ca volumele de corespondență să nu treacă prin cartare. Că la nivelul CNPR au fost uzitate mai multe tipuri de contracte, că existau dificultăți în ținerea evidențelor la nivel central – astfel cum a declarat atât inculpata PM, cât și martora F S – sunt aspecte care țin de modul de conducere și de administrare al CNPR.

Aici reamintim că serviciul de poștă hibridă încerca să scurteze timpii de circulație ai trimerilor poștale, prin eliminarea unor pași, iar asocierea prevedea modalitatea de ținere a contabilității într-o manieră pe care angajații ai CNPR au încercat să o identifice, în condițiile în care nu au fost instruiți în acest sens după semnarea contractului în anul 2007. Este însă de remarcat faptul că în cadrul relațiilor de colaborare contractuală între T și CNPR, prima avea obligația de a ține contabilitatea asocierii, astfel că nu se poate imputa, decât altor factori de decizie, că nu a existat o pregătire a angajaților CNPR în acest sens. Că în cadrul colaborării pentru serviciul de poștă hibridă inculpata PM a comunicat inculpatului C O și martorului M V că urmau a fi anunțați despre transporturi de reprezentanții T, iar în cadrul colaborării această din urmă societate se ocupa de ținerea contabilității, nu denotă că a existat o înțelegere de natură frauduloasă, cu atât mai mult cu cât se susține că un astfel de serviciu de poștă hibridă urma a se deschide la Brașov, potrivit contractului. Inculpata PM nu a comunicat martorului M să nu evidențieze volumele de transporturi, ci doar a anunțat că va veni un volum mai mare de corespondență care va urma procedura cutumiară; iar aici este de amintit că în procedura distribuirii corespondenței în sistem de poștă hibridă erau excluși anumiți pași din procedura obișnuită, că în cadrul contractului de asociere nu se emiteau facturi între asociați - aspect cunoscut doar la nivel central. În acest sens reamintim depoziția martorului M V de la instanță: „cu această ocazie mi-a spus (inculpata P) că se va extinde activitatea Poștei hibride întrucât a crescut numărul acestei prestații și urmând ca la final să se tipărească la noi și să trimitem aceste plicuri. P mi-a spus că va veni la C o cantitate mai mare de plicuri și datorită volumului mare de activitate să le cartăm D fără a mai fi trecute pe la oficiul postal 2”; nu s-a indicat martorului să nu evidențieze volumele de corespondență, iar acesta a susținut că exista evidență la nivelul

registrului de cartare, că a primit borderouri pe care le-a semnat și le-a restituit către T, iar copii ale acestora au fost arhivate la nivelul CNPR și că toată corespondența de la T era în sistem de poștă hibridă; apoi avem în vedere că martora F S a precizat că „având în vedere că fiecare centru de procesare avea arondate un număr de județe, *volumele de corespondență predate le-am considerat ca fiind procesate în poșta hibridă*. Nu exista un alt mecanism de verificare a ceea ce s-a produs efectiv sau nu în centrele de procesare, din ce prezenta SC T Ss SRL la oficiile poștale arondate centrelor amintite. (...) veniturile din imprimare menționate în deconturi sunt sumele facturate de SC T Ss SRL clienților asocierii. (...) *Direcția operațională îmi comunica volumul total al trimiterilor ștampilate, pe care la rândul meu, îl Transmiteam SC T Ss SRL, volum care se regăsea în deconturi*”, deconturi care erau înaintate de reprezentanții T: „după întocmirea fiecărui decont proiectul mi se comunica pe e-mail, iar dosarul conținând documentele justificative îmi era adus de reprezentanții T Ss SRL. Verificam decontul și comunicam celor de la SC T chestiunile care erau neclare, neconcordanțele pentru a se face rectificările și ajustările necesare”.

A mai susținut martorul I A la urmărire penală, că a discutat de mai multe ori cu M V și acesta, ”încet, încet”, ar fi ”început să înțeleagă că ceva nu era în regulă în livrarea unei părți din corespondență”, iar I A a simțit că M V începe să se eschiveze de la primirea corespondenței. Este de remarcat că martorul I A nu a comunicat însă martorului M V despre existența unor înțelegeri de tip fraudulos între inculpați și reprezentanții T, iar nelămuririle sale erau legate, după cum s-a susținut în acuzare, de inducerea în eroare a celor de la CNPR și R/RR. Tocmai aceste suspiciuni care au fost prezentate de martorul I A l-au determinat pe M V să-l anunțe pe inculpatul C O care a transmis ceea ce știa de la inculpata PM, aspect cunoscut de altfel și de martorul M de la aceeași inculpată, în sensul că aspectele erau cunoscute la nivel central. Iar în acest sens, avem în vedere că asocierea în participațiune era cunoscută doar la nivelul conducerii CNPR, iar martorul M acționa, în fapt, conform clauzelor contractuale, aspect consemnat în chiar declarația de la urmărire penală: ”arăt că documentele de predare-primire a corespondenței de poștă hibridă ce intra D în cartare le-am comunicat celor de la SC T Ss SRL în vederea întocmirii situațiilor financiar-contabile sau de gestiune necesare desfășurării contractului de asociere cu CNPR” (f. 198 volș 17 d.u.p.).

Prin urmare, la nivel central, inclusiv în ceea ce o privește pe inculpata PM, se cunoștea faptul că în cadrul asocierii nu se emiteau facturi între asociați, iar contabilitatea era ținută de T. Referitor la acest mod de lucru apare că inculpata P a comunicat circuitul documentelor pentru corespondența derulată D în cartare și înregistrată în sistem de poștă hibridă a T pentru R/RR. Inculpatul C O nu cunoștea date referitoare la aceste aspecte ale contractului de asociere, iar ceea ce ținea de modalitatea de înregistrare a corespondenței în C s-a realizat - aspect confirmat de martorul M V. Inculpata P cunoștea faptul că exista obligația T de a ține evidența contabilă a asocierii și nu a dat îndrumări în sensul de a nu se înregistra corespondența primită la C; nici inculpatul C O și nici martorul M V nu au confirmat aceste aspecte. Că în această manieră, cei de la T puteau să nu includă în contabilitatea asocierii o parte din corespondența transmisă, este un aspect care nu poate fi imputat inculpaților, în special inculpatului C O. Tocmai acest aspect pare să fi fost observat de către martorul I A, faptul că parte din corespondență ce era trimisă în sistem TP era facturat conform contractului de TP, în timp ce o altă parte nu era facturată fiind inclusă în cadrul asocierii unde nu se emiteau facturi. Că dispozițiile contractului de asociere respectă sau nu interesele CNPR este o altă problemă, ce se analizează în cadru civil, constatându-se că la acel moment clauzele contractului erau în vigoare. Nu formează obiectul cercetării nici modalitatea de ținere a contabilității asocierii de către reprezentanții T, iar acest aspect nu poate fi imputat inculpaților. Nu există probe care să dovedească faptul că inculpata P cunoștea despre acțiunile reprezentanților T, iar martorul I A nu face referire la astfel de aspecte. Inculpata PM cunoștea despre relațiile contractuale ale T, faptul că această societate poate duce corespondență și prin reglala C, aspect permis atât de serviciul TP, cât și de cel de poștă hibridă. Iar împrejurarea că, verificând relația contractuală cu T, relație ce se derula în sistem de poștă hibridă, a propus modificarea cotelor de profit în favoarea CNPR în cadrul contractului de

asociere în participațiune relevă faptul că nu exista o relație de altă natură cu reprezentanții T; faptul că îi cunoștea pe reprezentanții T este evident, pentru motivele mai sus arătate.

Și tot referitor la declarația martorului I A, se constată că acesta confirmă cele declarate de inculpatul C O referitor la întâlnirea realizată în toamna lui 2011; martorul I A nu a relatat în ce au constat discuțiile lale realizate ulterior, la un restaurant, după ce în prealabil se discutase cu reprezentanții T referitor la deschiderea site-ului de producție și modul de lucru al serviciului de poștă hibridă. Întâlnirea dintre Z și inculpatul C O nu este conspirativă doar pentru că s-a purtat în mediu laal, câtă O aspectele privind aducerea corespondenței D în cartare era cunoscută și înregistrată în registrele de cartare. Iar în acest sens reținem că martorul M a precizat că și dacă volumele de corepondență veneau seara, fapt ce se întâmpla și în alte cazuri, nu doar în relația cu T, semna pentru primirea dimineată: „seara mai venea corespondență și de la alte firme, nu numai de la T. Verificam corespondența cu ce era pe borderou cu ceea ce semnam. Dacă veneau seara eu semnam dimineată, după ce treceau prin cartare. Toată corespondența trecea prin cartare”. Aspectele relatate de martorul M relevă însă că dispoziția privind trecerea corespondenței D în cartare privește un alt tip de corespondență decât cel pentru care se proceda la facturare în sistem TP, uzitat în cadrul contractului de asociere în participațiune, aspect care nu era cunoscut însă martorului I A: „documentele de predare-primire a corespondenței de poștă hibridă ce intra D în cartare le-am comunicat celor de la SC T Ss în vederea întocmirii situațiilor financiar-contabile sau de gestiune necesare desfășurării contractului de asociere cu CNPR”; prin urmare, martorul M V cunoștea că transportul de corespondență trecut D în cartare privea poșta hibridă în cadrul contractului de asociere în participațiune, contract ce nu prevedea emiterea de facturi (cum a precizat martorul I A), iar contabilitatea era ținută de T și verificată potrivit celor susținute de martora F S. Nu s-a reținut în acuzare că o astfel de corespondență nu putea fi trimisă prin DRPD C.

A mai precizat martorul I A că i s-a comunicat de către numitul Z Ș că „un mecanism similar celui de la C, în cazul corespondenței R-RR, privind distribuirea de corespondență fără facturare, urma să devină funcțional și la Cluj, dar în ce privește corespondența E”. Această așa numită „corespondență fără facturare” era permisă în cadrul asocierii, aspect pe care martorul I A nu-l cunoștea și care rezultă tot din declarația acestuia: „nici în cadrul SC T Ss SRL lucrurile nu erau diferite, instruirea noastră s-a făcut verbal, spunându-ni-se doar lucrurile strict necesare de care trebuia să luăm cunoștință în zona de producție”, constatându-se că nu s-a comunicat și despre partea economico-financiară a contractelor. Prin urmare, nu rezultă date că aspectele care ar fi fost comunicate martorului I A de către Z priveau situații care exced contractului de asociere în participațiune și nu se face referire la înțelegeri care ar fi existat în acest sens între inculpați, pe de o parte, și între inculpați și reprezentanții T, pe de altă parte.

În ceea ce privește susținerea martorului în sensul că „orice decizie privind prezentarea corespondenței R-RR la C o lua Z M Ș; el decidea dacă livrăm acolo cu un singur borderou sau cu două, precum și împărțirea cantităților pe cele două borderouri”, se constată că acest fapt nu relevă înțelegeri ale numitului Z cu alte persoane sau înțelegeri între inculpații din prezenta cauză. În condițiile în care despre contractul de asociere în participațiune trebuiau să cunoască cât mai puține persoane, aspect care poate părea suspect, însă constituie legea părților, câtă O nu s-a stabilit altfel referitor la acest contract în perioada de interes în cauză, nu apare că aspectele relevate de martorul I A depășesc limitele contractuale: „orice în legătură cu ce se întâmpla la C trebuia să-i fie adus la cunoștință lui Z M Ș (...)”.

În ceea ce privește pe numiții Z M Ș și P C A aceștia nu au putut fi audiați în cauză în calitate de martori întrucât față de aceștia s-au dispus cercetările cu privire la fapte ce privesc prezenta pricină.

S-a susținut în acuzare că documentele care atestă livrarea corespondenței în mod fraudulos se coroborează cu înregistrările audio-video ambientale redade în procese verbale și planșe foto atașate la dosar. Referitor la aceste aspecte, înȘta a reținut mai sus că acestea nu rezultă că au fost realizate de organul de urmărire penală, iar aprecierile din cuprinsul stării de fapt survin, într-o proporție care nu poate fi apreciată, aspectelor relevate de către SRI. În același

sens s-a constatat că nu există date că operațiunile de supraveghere, filajul, a fost realizat de către organul de cercetare penală, iar redarea în format letric a unor imagini surprinse în cadrul neprocedural, de alte persoane decât cele îndreptățite, nefiind în măsură a putea sprijini o acuzație penală. Și dacă s-ar aprecia că discuțiile telefonice sau imaginile video ar putea fi luate în considerare în probațiune, ca probe inDe (indicii), se constată că ele nu conduc la concluzia reținută în actul de sesizare.

În ceea ce privește transporturile reținute că s-ar fi efectuat până în perioada mai-august 2011 în mod frudulos, se constată că nu există probe care să confirme existența unor înțelegeri în sensul ca transporturile de corespondență să se efectueze fără a fi înregistrate sau în afara contractelor încheiate de T cu CNPR; că reprezentanții T au depus sau nu toate documentele contabile pentru a fi apreciate în cadru contractual nu poate fi reținut în sarcina inculpaților, câtă O nu există probe în acest sens. Cu privire la primele 5 acte materiale nu au fost prezentate probe în acest sens, ci aspectele sunt apreciate prin raportare la perioada următoare (cu precizarea că actele materiale nu au fost reținute cu privire la numărul procesului verbal, ci la cel al datei la care s-au emis procesele verbale), respectiv cu privire la procesele verbale nr. **59160/24.05.2011** (vol.10, f.94, vol.13, f.152) privind un număr de 106.856 scrisori; nr. **59637/09.06.2011** (vol.10, f.101, vol.13, f.139) privind un număr de 134.298 scrisori; nr. **60545/12.07.2011** (vol.10, f.35) privind un număr de 153.714 scrisori; nr. **61027/26.07.2011** (vol.10, f.80, vol.13, f.327) privind un număr de 84.633 scrisori; nr. **61648/16.08.2011** (vol.10, f.85) privind un număr de 115.042 scrisori; nr. **62072/25.08.2011** (vol.13, f.427) privind un număr de 1530 scrisori; nr. **62080/25.08.2011** (vol.13, f.417) privind un număr de 20.897 scrisori; nr. **62096/25.08.2011** (vol.13, f.404) privind un număr de 10.595 scrisori; nr. **62102/25.08.2011** (vol.13, f.395) privind un număr de 85.223 scrisori; nr. **62106/25.08.2011** (vol.13, f.388) privind un număr de 72.270 scrisori.

În ceea ce privește transportul din data de 19.09.2011 s-a învederat în acuzare că R & RR SA a transmis T Ss SRL comanda COF nr. 1511133/ 07.09.2011 (*pentru „editare și implicuire”*) și comanda COF nr. 1511134/ 07.09.2011 (*pentru „servicii de distribuție”*), care trebuia adusă la îndeplinire la data de 12.09.2011 (vol.13, f.13-14). Prin urmare, inSța constată că este vorba de două tipuri de comezi.

S-a mențlat că în data de 13.09.2011 au fost predate CRTz C și preluate D în cartare 121.602 scrisori, așa cum reiese din procesul verbal de predare primire nr. 62947 (vol.10, f.44) și că **această corespondență nu există în evidențele CNPR și nu a fost facturată**. Împrejurarea că această corespondență nu s-a facturat trebuie apreciat prin prisma contractelor încheiate de părți, în special cu privire la ce au declarat martorul M V și inculpatul C O că s-a Pcut, respectiv că loturile de corespondență venite de la T intrate D în cartare priveau serviciul de poștă hibridă; apoi, evidențe există, inclusiv în registrele de cartare, chiar dacă borderourile erau înapoiate, după semnare, reprezentanților T. Iar în acest sens amintim declarația martorului M V mai sus analizată.

În probațiune a fost indicată convorbirea telefonică din data de 02.12.2011, care, cu precizările de mai sus, se constată că nu face referire la înțelegeri între inculpați sau între aceștia și reprezentanți ai T, ci eventual la modul de lucru al celor de la T. Cum anume au procedat reprezentanții T în relațiile contractuale cu CNPR și R-RR nu formează obiectul verificărilor în prezentul dosar (a fost precizat în probațiune un fragment din convorbirea din data de 02.12.2011, la ora 15:33:02, vol.2, f.49-verso). Din această perspectivă nu ar fi prezentat relevanță nici aspectele de exemplificare ale convorbirilor telefonice date de martorul I A în cursul urmăririi penale (f. 320, vol 17.d.u.p.). Aspectele relevate de convorbirile telefonice privind „transportul ratat din 26.09.2011” nu sunt probate.

În ceea ce privește schimbul de mail-uri ce au avut loc în data de 26.09.2011 între V D și A M, angajați ai T Ss SRL, reiese modul de operare la T, fără a fi precizată vreo legătură subiectivă cu inculpații din prezenta cauză.

Referitor la transportul din data de 26 septembrie 2011 se constată că aceasta privește comanda R&RR SA trimisă către T Ss SRL cu nr. 1537434/20.09.2011 (*pentru*

„editare și implicuire”) și comanda COF 1537435/20.09.2011 (pentru „servicii de distribuție”), care ar fi trebuit adusă la îndeplinire la data de 23.09.2011 (vol.5, f.50-51). S-a reținut în probațiune un aspect care nu face legătura subiectivă între inculpați și reprezentanții T, precizându-se că abia în data de 26.09.2011 au fost tipărite facturile R&RR, iar martorul I A, Dor de producție la T Ss SRL, a luat legătura cu Z M Ș, pentru a stabili cum trebuie procedat cu distribuirea acestora. Trecând peste faptul că întârzierile în distribuirea corespondenței, alături de volumele mari de corespondență, era unul dintre motivele pentru care s-a susținut că se apela la predarea corespondenței D în cartare, cum anume au înțeles reprezentanții T să deruleze operațiuni nu interesează cauza, iar eventuale aprecieri ale acestora în cadrul unor convorbiri telefonice nu ar fi putut fi privite drept probe De ale unei fapte ce se impută cocontractantului sau reprezentanților acestuia.

În ceea ce privește împreriurarea că martorul M V s-ar fi exchivat să primească anumite transporturi, este de remarcat că această situație provine atât din lipsa de transparență a contractelor încheiate de chiar CNPR, prin care sunt stabilite clauze de confidențialitate, dar și ca urmare a unor aspecte sesizate de angajați ai T, care nici aceștia nu cunoșteau clauzele contractuale, modalitatea de ținere a contabilității asocierii, dar care au discutat cu angajați ai CNPR în acest sens. În condițiile în care s-a comunicat că se va ține legătura în cadrul colaborărilor cu T cu inculpatul CON, apare ca evident că în lipsa acestuia angajații din subordine, cum este și martorul M să nu accepte dispoziții de la o altă persoană, străină instituției, atunci când se vorbește de o situație cutumiară (unde ordinele de primeau doar ierarhic) cum este cea a primirii corespondenței D în cartare; iar aici nu este vorba de un regim neclar al acestor tipuri de corespondență, întrucât martorul M cunoștea că ceea ce vine de la T este în procedură hibridă și cunoștea că ceea ce merge D în cartare are un regim special, borderourile fiind predate celor de la T, așa cum a susținut de la urmărire penală: „documentele de predare-primire a corespondenței de poștă hibridă ce intra D în cartare le-am comunicat celor de la SC T Ss în vederea întocmirii situațiilor financiar-contabile sau de gestiune necesare desfășurării contractului de asociere cu CNPR”.

În ceea ce privește existența unor controale care ar fi putut releva aspecte privind volumele de corespondență ce se trimiteau prin CRTz C, inclusiv corespondența D în cartare, controale despre care se susține că atât inculpatul C O, cât și inculpata PM se fereau, se constată că depozitiile celor în cauză relevă alte aspecte. Suspiciunile angajaților de la C (iar aici avem în vedere și pe inculpatul C O) și cele ale inculpatei PM referitoare la existența unor controale și motivul acestora nu concordau; în timp ce la C se suspecta că volumele de corespondență nu s-ar fi facturat (fără a se explica și cunoaște că ceea ce se derula în cadrul contractului de asociere nu se factura), inculpata M P avea temeri legate de posibilitatea mutării acestor tipuri de corespondențe în alt centru regal. Cum acest din urmă aspect este legat de chiar o discuție contradictorie a inculpatei P cu martorul D D N, dar și de problema funcționării sistemului de poștă hibridă la C, aspectele relevate ca fiind spuse în cadrul unor convorbiri telefonice de unul sau de altul dintre angajații T, convorbiri care nu reflectă de fiecare dată realitatea, nu interesează cauza.

În acest sens, aprecierile unor martori angajați ai T din cuprinsul unor convorbiri telefonice și preluate în descrierea stării de fapt, potrivit cărora persoana care ținea legătura în cadrul colaborării CNPR cu T din partea DRDP C era „omul” sau „prietenul” reprezentantului T, nu constituie o dovadă a unei legături subiective între aceștia, legătură care nu doar că nu a fost recunoscută de inculpatul C O, dar nici nu este evidențiată prin probe certe. În acest sens s-a indicat în probațiune un fragment dintr-o convorbire telefonică din data de 26.09.2011, ora 15:17:12, vol.2, f.5; aceste aspecte, și dacă s-ar fi apreciat ca probe inDe, ar scoate în evidență că Z M nu a ținut legătura cu inculpatul C O, ci ar fi relevat mai degrabă o încercare a martorului I A de a-l determina pe Z, care discutasese cu martorul M V (care a prezentat o situație nereală întrucât inculpatul C O nu era prezent pentru a discuta cu cei din conducerea C referitor la posibilitatea introducerii D în cartare a corespondenței) să ia legătura cu inculpatul mențlat.

În același sens reținem că în actul de acuzare s-a reținut că nu a fost identificat un control al CNPR în DRP C la acel moment, aspect care la rândul său scoate în evidență că discuțiile telefonice nu au relevanță sub aspectul indicat de acuzare.

În ceea ce privește existența unor serii de indiscreții care ar fi fost comise de unii dintre angajații T, anterior s-a expus faptul că deși se vorbește de facturare, din declarația martorului M reiese că relația privea asocierea în participațiune. Mai mult, martorul M a susținut că a efectuat notările din cartare în registrele sale și nu i s-a cerut niciodată să nu procedeze potrivit cutumei sau procedurilor cunoscute și a mai arătat că toate borderourile erau trimise pentru serviciul D în cartare celor de la T în cadrul asocierii. Că mai departe aceștia din urmă nu le-au prezentat în cadrul asocierii, nu poate fi imputat inculpatei P, nefiind dovedit că aceasta cunoștea situația; în același timp reținem că inculpata P nu a dat dispoziții inculpatului C O sau martorului M să nu evidențieze volumul de corespondență în registrele proprii, iar faptul că primea comunicări cu privire la volumul unor astfel de corespondențe privește modalitatea de gestlare a contractelor din partea CNPR și aspectele privind deschiderea serviciilor de poștă hibridă la C. În probațiune a fost indicat și în acest caz o discuție telefonică (vol.2, f. 5-6) dintre martorul I A și V M I, ambii angajați ai SC T, care nu face însă referiri la înțelegeri între inculpații C O și PM cu reprezentanții T, ci privește partea de colaborare a T, deși nici martorul I A susține că nu cunoștea cum funcționează financiar sistemul de poștă hibridă și nu face referiri la contractul de asociere în participațiune.

S-a reținut că în baza comenzii COF nr. 1537434/20.09.2011 a R&RR a fost predată la Oficiul Poștal nr. 2 C doar corespondența aferentă proceselor verbale de predare-primire nr. 63405, nr. 63410, nr. 63415, nr. 63416, nr. 63421, nr. 63426, nr. 63431, nr. 63432. (vol.12, f.99).

În ceea ce privește neregulile care ar fi fost constatate de martora T G se observă că și aici situația a fost evidențiată în acuzare urmare a aprecierii discuțiilor telefonice; însă și în situația în care aceste discuții ar fi putut fi considerate drept probe inDe, din convorbirea telefonică indicată nu ar rezulta că este vorba de înțelegeri de tip fraudulos în ceea ce privește reprezentanții CNPR, ci că ar fi vorba de două tipuri de corespondență. InȘta constată că potrivit declarației de la urmărire penală a martorei T G paletul de corespondență din incinta CRTz C avea documente din care s-a dedus că nu-i era destinat: „se găsea un palet în incinta CRTz C care nu era destinat OP nr 2 C conform documentelor primite”. Referitor la susținerea potrivit căreia inculpatul CON ar fi vrut să pară că ia diȘă de eventuale astfel de evenimente, aspecte care ar rezulta din convorbiri telefonice, constatăm că, și dacă s-ar putea aprecia aceste convorbiri, ele nu reflectă faptul că inculpatul C O ar fi dorit să transmită altceva decât ar fi spus și nu s-a indicat de unde ar reieși aspectul contrar (vol.2, f.6 verso), în condițiile în care nelămuririle sale erau la fel ca și cele ale martorului M V, diferența fiind făcută doar de funcția deținută de unul sau celălalt; iar în acest sens reținem din declarația martorului M V că „mai târziu am discutat cu O și mi-am dat seama că și el este îngrijorat dar a spus că astea sunt ordinele și nu aveam ce face și trebuia să respectăm ordinele date de șefii ierarhici”. Cum nici inculpatul C O, nici martorul B, dar nici martorii angajați ai T, nu cunoșteau detalii despre clauzele contractuale încheiate la nivel central, îngrijorările lor puteau exista în condițiile folosirii unor proceduri uzitate mai rar în cadrul serviciului de cartare, însă, tot martorul a afirmat la urmărire penală că „una e să ai suspiciuni și alta e un lucru cert”. Mai mult, este de remarcat faptul că încă de la începutul distribuirilor de corespondență s-a comunicat martorului M că vor sosi două tipuri de corespondență: „P mi-a spus că o parte din ele să meargă D la cartare iar cealaltă parte mergea la oficiul 2. Cine mă anunța că vine transportul îmi spunea câte merg la cartare și câte la OF 2”.

Referitor la transportul din data de 13.10.2011 s-a reținut în actul de sesizare că R&RR SA a transmis T Ss SRL comanda COF nr. 1575033/ 10.10.2011 (pentru „editare și implicuire”) și comanda COF 1575233/10.10.2011 (pentru „servicii de distribuție”), care trebuiau aduse la îndeplinire la data de 12.10.2011 (vol.5, f.25-26). Acest aspect ar prezenta relevanță însă sub un alt aspect, în condițiile în care situația indicată nu a fost reținută ca fiind tentativă la comiterea aceleiași fapte. Astfel, se constată că în probațiune este indicată din nou o convorbire telefonică care, cu pricizările de mai sus privind legalitatea acesteia, privește două

persoane angajate la T (martorul I A și Z Ș), constatându-se că și în acest caz pare mai degrabă că martorul I A este cel care încearcă să determine o discuție care însă nu privește relații între inculpații din prezenta cauză sau între aceștia și reprezentantul T la care se referă; mai mult, nu pare a scoate în evidență o situație de nelegalitate câtă O I A este întrebat de ce nu a procedat la distribuirea aceleiași corespondențe prin OP 84 București și pare a nu cunoște care erau procedurile în cazul trimerii de corespondență D în cartare, mai ales că și în acest caz s-a reținut în acuzare că era vorba de o întârziere în distribuirea corespondenței: reiese din actele de la dosar că serviciile de distribuție trebuiau aduse la îndeplinire în data de 12.10.2011, iar întârzierile în livrare erau unul dintre motivele distribuirii D în cartare. Iar aici amintim din declarația martorului M V de la instanță: „Am spus ok pentru că au fost și alte situații asemănătoare în trecut, cu E, și mai sunt și în prezent. Pentru a nu se întârzia distribuirea se săreau anumite etape”.

S-a precizat în acuzare că transportul din data de 13.10.2011 s-a efectuat în întregime prin OP 2 C întrucât inculpatul C O și-ar fi rezervat dreptul de a stabili care era corespondența care intra sau nu D în cartare. Acest fapt nu este susținut de probe, fiind evident că pentru intrarea corespondenței D în cartare era necesară autorizarea pe cale ierarhică atunci când contractul privea departamentul central al CNPR, dar și faptul că acțiunea din cadrul contractului de asociere presupune clauze confidențiale care nu erau cunoscute decât la nivelul conducerii CNPR.

În ceea ce privește transportul din data de 25 octombrie 2011, în acuzare s-a reținut că în data de 18.10.2011 Z M Ș i-a cerut lui I A să împartă corespondența R&RR, să o pregătească, întrucât în data de 24.10.2011 urma să se întoarcă în țară CON. În probațiune au fost indicate și de această dată fragmente din convorbiri telefonice; prima convorbire ar fi fost purtată - în data de 18.10.2011, la ora 13:25:39, vol.2, f.14-verso - de către martorul I A și Z M Ș, iar a doua privește discuția dintre Z și inculpatul C O - 19.10.2011, la ora 14:09:01, vol.2, f.16. Și în aceste situații se constată că, și dacă discuțiile telefonice ar putea fi apreciate în probațiune, nu fac referiri la legături subiective în sensul indicat de acuzare între inculpați sau între inculpatul C O și numitul Z sau alt angajat al T, ci ar reieși că era așteptată persoana care cunoștea că serviciul derulat privește contractul de asociere. Și referitor la acest aspect, este de remarcat că, prin clauzele oferite, pare că asocierea permitea reduceri de costuri pentru asociați, aspect care, prin clauzele de confidențialitate oferite, nu trebuia a fi fost cunoscut de alte persoane. Aspectele privind favorizarea sau nu a unui agent economic în cadrul unor contracte nu constituie însă obiectul cercetării, constatându-se că raporturile contractuale, cu toate clauzele de confidențialitate, era în vigoare. Aerul de confidențialitate trezește suspiciuni, fapt confirmat atât de inculpatul C O, cât și de martorul M V. Și tocmai din acest motiv se constată că nici discuțiile telefonice din data de 24.10.2011 nu ar fi putut fi apreciate în probațiune.

În același sens se constată că susținerea potrivit căreia s-ar fi decis ca transportul din data de 25.10.2011 să nu mai aibă loc întrucât angajații de la C s-ar fi temut că acesta este suspect, se constată că este parțial întemeiată, însă pentru alte considerente: atât inculpatul C O, cât și martorul M V aveau nelămuriri legate de numărul ridicat al trimiterilor D în cartare, fapt care scoate în evidență că nu a existat o legătură subiectivă cu reprezentanții T. În ceea ce privește lipsa unor transporturi D în cartare în luna octombrie 2011 s-a învederat în acuzare că în această manieră nu au fost obținute venituri suplimentare; nu au fost indicate alte probe din care să rezulte aceste aspect, iar convorbirea telefonică indicată că ar fi avut loc între Z M Ș și P A C nu relevă înțelegeri între inculpați sau cu inculpatul C O.

S-a precizat în acuzare, în esență, că numitul P A C s-ar fi referit într-o discuție telefonică din data de 24.10.2011 la faptul că ar fi vorbit cu inculpatul F M despre trimiterea corespondenței D în cartare, aspect care ar rezulta dintr-o altă convorbire telefonică din data de 5.12.2011. Cu precizările de mai sus referitoare la legalitatea interceptărilor, se constată că, și dacă aceste convorbiri telefonice ar fi putut fi interpretate drept indicii ale unei fapte, discuția telefonică din data de 24.10.2011 orele 18.53.03 nu relevă faptul că s-a discutat cu o anumită persoană și, dacă s-a discutat, ce anume s-a comunicat; în același context, se constată că discuția

telefonică din data de 5.12.2011, trecând peste faptul că este la un interval de timp îndelungat de cealaltă – 24.10.2011 – este redată trunchiat în actul de sesizare, apare ca evident că inculpatul F M nu aude clar ce anume i se spune și nici nu denotă înțelegeri între acesta și interlocutor.

Se susține că întâlnirea dintre inculpatul F M și numitul P A C s-ar fi realizat în data de 06.12.2011, aspect care ar reieși tot dintr-o convorbire telefonică (din data de 06.12.2011, la ora 13:06:48, vol.2, f.54); însă această așa numită întâlnire are loc după realizarea unor transporturi în luna noiembrie 2011 (la aproape o săptămână) și mai înainte cu două săptămâni înainte de realizarea altor transporturi de corespondență. Apoi, nu există probe care să susțină o legătură suspectă între inculpatul F și numitul P C, astfel că această întâlnire care s-ar fi realizat între cei doi nu relevă aspectele prezentate în acuzare, nu s-a precizat ce anume s-a discutat.

S-a susținut că inculpatul M C F urma să compare datele obținute de la P A C cu datele furnizate de PM; acest aspect ar rezulta tot dintr-o convorbire telefonică purtată cu o zi înainte de inculpatul C O cu martorul M V, dar și din convorbirea purtată ulterior de inculpații C O și PM. Se constată că și în acest caz, chiar și în situația în care s-ar fi putut aprecia ca indicii (probe inDe) aspectele consemnate în convorbirile telefonice, nu s-a relevat existența unor înțelegeri între inculpați în sensul indicat de acuzare.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia inculpata PM ar fi urmat să se întâlnească cu inculpatul F M în seara zilei de 06.12.2011, se relevă că acest fapt ar rezulta din cuprinsul unei alte convorbiri telefonice din data de 06.12.2011 (vol.2, f.54-verso). Cu mențiunile de mai sus privind valoarea probatorie a acestor convorbiri telefonice, reținem că nu există date dacă întâlnirea s-a realizat, iar dacă s-a realizat ce anume s-a comunicat cu acel prilej. Nu rezultă probe ale unor înțelegeri în sensul indicat de acuzare. Apoi, ambii inculpați nu doar că aveau relații profesionale, dar aveau posibilitatea de a comunica și verifica aspecte care priveau interesele CNPR.

În ceea ce privește transportul din data de 11.11.2011 s-a reținut în acuzare că potrivit celor convenite, inculpatul CON și numitul Z M Ș s-au întâlnit într-un local din C, unde s-au „împăcat”, convenind să continue „colaborarea” după ce au identificat că „greșeala” aparținea T Ss SRL; s-a mai reținut că despre „deblocarea” situației, despre faptul că au „descurcat-o” urma ca P A C să-l încunoștințeze pe FMC. Toate aceste aspecte ar rezulta din conținutul convorbirilor telefonice interceptate în cauză. Cu privire la aceste aspecte înȘta constată că discuțiile amintite (fila 20 vol 2 d.u.p.), și dacă ar putea fi apreciate ca un indiciu în cauză, nu relevă înțelegeri între inculpați sau între inculpați și reprezentanții T, ci faptul că ar fi existat neînțelegeri cu privire la cantitățile de corespondență trimisă atât în cadrul contractului de asociere, cât și în cel care privește OP 2 C. În acest sens avem în vedere că discuția indicată are loc în 3 noiembrie 2011, iar la data de 7.11.2011 (fila 59 vol III d.u.p.) contractul de asociere în participațiune ce permite transport în poștă hibridă a fost adițat cu privire la modalitatea de împărțire a rezultatelor activităților economice comune desfășurate, fiind schimbate cotele de profit în favoarea CNPR la 64 % de la 50 %.

În ceea ce privește întâlnirea dintre inculpatul C O și numitul Z despre care se susține că ar fi existat în toamna anului 2011, este posibil ca acesta să fie cea la care se referă atât inculpatul cât și martorul I A în declarațiile oferite, întâlnire la care ne-am referit anterior; în acest caz se constată că nu s-a ajuns la o înțelegere între inculpatul C O și Z în a primi corespondență care nu ar fi evidențiată, ci doar s-a stabilit ca volumul mare de corespondență să fie adus după ora 19, ”când rampa din tranzit era mai liberă”; în ceea ce privește facturarea, astfel cum mai sus am arătat, martorul M a precizat că s-a lucrat în cadrul contractului de asociere, în poștă hibridă, iar în baza dispozițiilor primite borderourile privind corespondența intrată D în cartare le comunica reprezentanților T în vederea ținerii contabilității. Anterior acestei întâlniri, în aceeași zi, potrivit martorului I A, s-au discutat de către reprezentantul T cu inculpatul C O referitor la serviciul de poștă hibridă. Toate aceste susțineri ale martorilor și inculpatului C O nu dovedesc o înțelegere în afara contractelor încheiate.

În ceea ce privește supravegherea operativă din data de 11.11.2011, pentru considerentele de mai sus, se constată că nu poate fi apreciată în probațiune. S-a precizat în acuzare că acest lot de corespondență din 11.11.2011 nu apare în evidențele CNPR. Referitor la transmiterea volumelor mari de corespondență după orele 19, potrivit martorului M V acest fapt nu era unul neobișnuit, fiind și alte situații când se proceda în același mod. Sub același aspect, înȘta are în vedere depoziția martorului M V care a precizat că ”seara mai venea corespondență și de la alte firme, nu numai de la T. *Verificam corespondența cu ce era pe borderou cu ceea ce semnam. Dacă veneau seara eu semnam dimineața, după ce treceau prin cartare. Toată corespondența trecea prin cartare.* Personal nu m-am întâlnit cu F. În mod normal corespondența trebuia să treacă prin oficiul de prezentare și nu prin cartare, căci oficiile aveau legături cu clienții. Așa cum am spus mai sus, atunci când venea multa corespondență mergea D în cartare”.

Împrejurarea că în aceeași zi era transmisă corespondență și la OP 2 C nu are relevanță, câtă O apare evident că este vorba de două tipuri de transporturi, aspect precizat de martorul M și de inculpatul C O și care le-a fost comunicat în luna mai 2011 de către inculpata PM. Chiar dacă aceasta din urmă nu a confirmat cele spuse de inculpatul C O și martorul M, se constată că acest aspect se datorează faptului că marea majoritate a acuzației se referă la faptul că trimiterile de corespondență trimise prin OP 2 se facturau la nivel central în cadrul contractului de TP. Doar trimiterile mari de corespondență venite de la T erau trimise D în cartare; și a susținut inculpata P că e posibil să fi comunicat ca volumele de corespondență primite de la T să intre D în cartare. Această susținere este doar parțial întemeiată și vine pe fondul aspectelor relevante că se întâmplau la T, în sensul că aceștia primeau borderourile înapoi de la CRTz C pe care ulterior nu le prezentau asocierii. Din acest motiv inculpata era interesată nu de toată corespondența, ci doar de volumele mari care puteau fi procesate prin CRTz C.

În acest sens reținem că inculpata P a explicat martorului M și inculpatului C O că există un contract de asociere în participațiune, alături de contractul de TP, care permite și acesta procesarea corespondenței în procedura hibridă, că pentru contractul de asociere în participațiune contabilitatea se ținea de către T căreia trebuiau să-i fie înmânate documentele justificative pentru corespondența procesată în sistem de poștă hibridă, că pentru volumele mari de corespondență se poate proceda D la cartare în acest sens, plata fiind realizată la nivel central în cadrul asocierii. În acest fel se explică nu doar de ce inculpatul C O a afirmat că a înțeles atât el cât și martorul M că plata se realiza la nivel central, dar și faptul că au fost prezentate două tipuri de corespondență: una prin sistem TP și prezentată la OP 2 C, iar cealaltă trimisă D în cartare, potrivit martorului M V și a inculpatului C O, se procesa la nivelul asocierii. În acest sens este atât depoziția inculpatului C O, cât mai ales a martorului M V, acesta din urmă neavând cum să cunoască aceste aspecte legate de asociere decât dacă îi fuseseră comunicate; și reamintim din declarația acestuia din urmă de la urmărire penală: „documentele de predare-primire a corespondenței de poștă hibridă ce intra D în cartare le-am comunicat celor de la SC T Ss în vederea întocmirii situațiilor financiar-contabile sau de gestiune necesare desfășurării contractului de asociere cu CNPR”. Modalitatea în care era ținută evidența contabilă de către T nu intra în sarcina inculpatului C O, nici a celorlalți inculpați – F și P – și nu există probe că aceștia cunoșteau despre eventuale induceri în eroare care, în fapt, se puteau realiza la nivelul T. Că prevederile contractuale ale asocierii par a favoriza un anumit agent economic, prin stabilirea altor costuri ale corespondenței decât în cazul contractelor de TP sau a celor obișnuite, acestea din urmă putându-se încheia și la nivel local, era un aspect care, în fapt, trebuia să nu fie cunoscut de angajații poștei. Iar tocmai această situație discutabilă sub aspect concurențial, care părea să devină publică prin acele indiscreții care se realizau, era cea care nu se dorea a fi cunoscută. De altfel, acest fapt îl bănuiau și concurenții de pe piață, care la rândul lor doreau încheierea unor acorduri similare cu CNPR.

În ceea ce privește lotul de corespondență indicat că s-a realizat în data de 11.11.2011, se constată că nu există date în sensul că s-ar fi dispus de către vreunul dintre inculpați ca acesta să nu fie înregistrat, așa cum a spus și martorul M, în cadrul asocierii,

indiferent că volumele de corespondență erau trecute D în cartare. Procedura obișnuită, care privește contractul de TP, are în vedere volumele trimise prin OP 2 C.

În ceea ce **privește transportul de corespondență din 28.11.2011**, în acuzare s-a reținut că R&RR SA a transmis T Ss SRL comanda COF nr.1656233/ 21.11.2011 (*pentru „editare și implicuire”*) și comanda COF nr.1656234/ 21.11.2011 (*pentru „servicii de distribuție”*), care trebuiau aduse la îndeplinire la data de 23.11.2011 (vol.13, f.32-33). Prin urmare, se constată că în această situație se depășise termenul de îndeplinire a contractului, iar corespondența, așa cum a indicat și martorul M V se procesa D în cartare în situația indicării exprese a acestui procedeu.

În ceea ce privește convorbirile telefonice indicate în probațiune, cu specificațiile de mai sus în ceea ce privește legalitatea acestora, constatăm nu doar că sunt prezentate parțial, dar că nu relevă aspecte care privesc activitatea CNPR, ci modul de lucru în T. Nu rezultă implicarea vreunuia dintre inculpați în activitatea derulată de T sau că se cunoștea despre activitatea derulată de reprezentanții T, dar nici date că s-ar fi primit dispoziții de către C O în sensul de a transmite mai departe martorului M V să nu înregistreze corespondența primită. În același sens se observă că discuția telefonică indicată (din data de 28.11.2011, ora 13:56:19, vol.2, f.45 verso) nu relevă dispoziții date de inculpatul C O de a fi încălcate prevederile sau uzanțele interne.

În ceea ce privește supravegherea tehnică realizată și cu privire la acest transport, cu mențiunile de mai sus privind legalitatea acestei probe, se constată că, și în condițiile unei aprecieri probatorii, nu releva aspecte de interes: astfel de transporturi, de seară, se realizau și de către alte firme; referitor la aspectele privind înregistrarea volumelor de corespondență, care nu presupun și înregistrare contabilă, avem în vedere aceeași declarație a martorului M V care a precizat că borderourile, după semnare, le îninta celor de la T „în vederea întocmirii situațiilor financiar-contabile sau de gestiune necesare desfășurării contractului de asociere cu CNPR”. Dacă T a respectat sau nu dispozițiile contractului de asociere în participațiune este o chestiune care nu formează obiectul cercetărilor și nu există probe certe care să dovedească vreo implicare a inculpaților P sau F în acest sens.

În ceea ce privește **transportul de corespondență realizat în 13.12.2011**, s-a precizat în acuzare că, aflând de la I Z (administrator al SC MO SRL, competitor al T Ss SRL) că la DRP C ar exista nereguli, Dorul general al CNPR, martorul D N D, a dispus efectuarea unui control.

În probațiune s-a prezentat și în acest caz un fragment dintr-o discuție telefonică care privește tot angajați ai SC T: I A și Z S M (din data de 02.12.2011, la ora 15:33:02, vol.2, f.50). În condițiile mai sus reținute, se constată că aceasta nu releva o înțelegere între inculpați, ci acțiuni ale T.

S-a precizat în acuzare că anticipând că inculpatul CON urma să fie abordat din nou de cei de la T Ss SRL, PM, în data de 06.12.2011, l-a sunat să-l atențeze că, pentru moment, să nu mai dispună distribuirea corespondenței venită de la T; în probațiune este indicată din nou o convorbire telefonică, din data de 06.12.2011, la ora 11:44:34, vol.2, f.52-verso. Cu mențiunile de mai sus privind convorbirile telefonice înregistrate, acestea nu scot în evidență aspecte de interes în cauză, nefiind probată existența unor dispoziții de neevidențiere a corespondențelor, o înțelegere în acest sens, ci aspectele priveau posibil corespondența de la T despre care la C se cunoștea că privește asocierea în participațiune.

În continuare, în probațiune sunt indicate doar alte convorbiri telefonice care, cu aceleași mențiuni de mai sus, nu ar reflecta o înțelegere între inculpați sau între aceștia și reprezentanții T, din contră, discuțiile par a avea în vedere asocierea, dar și faptul că nu se cunoștea despre modalitatea de ținere a contabilității de către SC T; mai mult, discuțiile dintre PM și F C indicate în acuzare nu relevau o înțelegere între cei doi inculpați, evidențiază doar că aceștia aveau relații profesionale și de amiciție, că inculpata P se confesa cu privire la neînțelegerile avute cu martorul N D D. Nu s-a învederat în acuzare să fi existat, cu privire la acest episod, dispoziții care să fi fost date anterior sau să fie date inculpatei PM cu privire la modalitatea de lucru în cadrul contractelor încheiate de CNPR cu T, din contră, inculpatul F M este curios de ce se merge la C

dacă corespondența nu e editată la C. Este de remarcat că din declarația martorului D D N și din depozițiile inculpaților PM și F M exista o situație conflictuală între primul și ceilalți doi referitor la partenerii contractuali ai CNPR, dar și cu privire la dezvoltarea anumitor regiile ale C prin modificarea destinației trimiterilor de corespondență dintr-un centru în altul. Suspiciunile martorului N D D expuse în cadrul declarațiilor oferite nu sunt evidențiate ca fiind datorate unor constatări personale sau verificate, ci survin unor lații primite de la parteneri contractuali sau viitori parteneri contractuali ai CNPR. Inculpata PM îl la pe inculpatul F M, nu „il pâra” cum s-a susținut, cu privire la atitudinea comportamentală a martorului D D N în calitate de Dor al CNPR, cu privire la neînțelegerile din cadrul CNPR și interesele angajaților provenind din anumite zone ale țării, interese legate de dorința de a dezvolta anumite regiuni. Aprecierile referitoare la martorul D D N nu interesează cauza.

În ceea ce privește comanda R&RR SA transmisă T Ss SRL cu COF nr. 1687333/ 08.12.2011 (*pentru „editare și implicuire”*) și comanda COF 1687334/ 08.12.2011 (*pentru „servicii de distribuție”*), care trebuiau aduse la îndeplinire la data de 12.12.2011 (vol.13, f.55-56), s-a precizat în acuzare că aceasta a fost distribuită la data de 13.12.2011 înregistrată și facturată; această comandă a fost înregistrată în cadrul contractului de TP și din acest motiv a fost facturată. Acest aspect scoate în evidență nu doar că nu au existat discuții între reprezentanții T și inculpatul F sub acest aspect, dar nici între inculpații P și F privitor la un anumit tip de corespondență ce se trimitea prin CRTz C.

Referitor la transportul din data de 23.12.2011, în acuzare s-a indicat în probațiune din nou o convorbire telefonică și tot dintre reprezentanții T, respectiv între I A și Z M Ș, care, cu mențiunile de mai sus privind legalitatea acesteia, nu se referă la legături în afara contractului de asociere. Nu s-a precizat de unde ar rezulta aspectul precizat în acuzare - că distribuirea corespondenței ar fi fără facturare, această situație fiind prezentată doar urmare a analizării ulterioare a contractelor CNPR cu T, în special a celui de TP; această apreciere nu aparține martorului I A (convorbirea din data de 19.12.2011, la ora 15:38:42, vol.2, f.67-verso) sau vreunuia dintre inculpați. În continuare în acuzare este prezentată convorbirea telefonică dintre Z M Ș și CON care, cu aceleași mențiuni de mai sus, nu face referire la înțelegeri în sensul celor indicate de acuzare, ci privește modalitatea de distribuire a corespondenței în cadrul contractului de asociere în participațiune; de asemenea, ea relevă și un volum important de corespondență, motiv pentru care era trecută D în cartare; pentru acest tip de corespondență borderourile erau trimise de martorul M V la T. Pe de altă parte, nu s-a precizat nicăieri în cadrul discuției amintite că întrebarea ar privi un lot de corespondență nefacturată, și în acest caz aprecierile în acuzare fiind făcute urmare a considerării ulterioare a contractului de TP ce privea corespondența ce se trimitea prin OP 2 C și a convorbirilor interceptate în cauză (convorbirea din data de 20.12.2011, la ora 18:43:25, vol.2, f.72).

Nu rezultă date că inculpata PM ar fi dat dispoziții inculpatului C O referitor la neevidențierea volumelor de corespondență sau că se cunoștea faptul că din partea T nu s-ar respecta dispozițiile contractului de asociere.

S-a reținut în actul se acuzare că **transportul de corespondență din 23.12.2011**, care privește comanda R&RR SA transmisă T Ss SRL cu COF nr. 1707834/ 20.12.2011 (*pentru „editare și implicuire”*) și comanda COF 1707835/ 20.12.2011 (*pentru „servicii de distribuție”*) și care trebuia adusă la îndeplinire la data de 23.09.2011 (vol.13, f.53-54), **nu apare în evidențele CNPR, fiind distribuite astfel fără facturare, 165.982 scrisori** și că nu s-a prezentat vreun lot de corespondență la OP 2 C. Observăm însă că nu are relevanță acest din urmă fapt, este însă de remarcat că potrivit proceselor verbale de predare primire nr. 67251/23.12.2011, nr. 67270/23.12.2011, nr. 67264/23.12.2011 (vol.10, f. 37-39 și vol.14, f.328, 333) și borderourilor aferente (vol.14, f.357, 366-367) au fost prezentate documente CNPR. Iar alături de aceste aspecte, în Sța are în vedere și ceea ce expertul desemnat a relevat, cu privire la toate cele 11 acte materiale reținute în cauză, concluzii ce vor fi expuse mai jos. Nu există date că inculpatul C O a dat dispoziții privind neînregistrarea volumelor de corespondență, iar eventualele acorduri ce ar fi fost date de inculpata PM privesc posibilitatea intrării D în cartare a corespondenței, indiferent

dacă privea sau nu asocierea. Potrivit martorului M V corespondența toată care trecea prin cartare era înregistrată în registrul de cartare, însă borderourile erau trimise după semnare la T pentru a se ține contabilitatea asocierii. Neidentificarea sau neprezentarea unor documente nu presupune că acestea nu au existat, câtă O martorul M V a precizat expres că evidenția corespondența, semna de primire și retrimitea documentele T pentru ținerea gestiunii asocierii, iar Iații privind aceste volume de corespondență le trimitea separat față de cele care treceau prin OP 2 C.

În ceea ce privește **transportul ce s-a realizat în data de 11.01.2012**, s-a reținut în acuzare că în data de 06.01.2012, R&RR SA a transmis T Ss SRL bazele de date pentru a fi prelucrate. Astfel, s-a învederat că R&RR SA a transmis T Ss SRL comanda COF nr. 1731733/ 09.01.2012 (pentru „*editare și implicuire*”) și comanda COF nr. 1731734/ 09.01.2012 (pentru „*servicii de distribuție*”), care trebuia adusă la îndeplinire la data de 12.01.2012 (vol.13, f.51-52), precum și faptul că în data de 11.01.2012, au fost predate CRTz C și preluate D în cartare 128.766 scrisori, așa cum reiese din procesul verbal de predare primire nr. 67814 (vol.10, f.34, vol.14, f.315). S-a precizat că *distribuirea acestei corespondențe nu există în evidențele CNPR și nu a fost facturată*.

În probațiune sunt din nou indicate convorbiri telefonice, cum este și cea din data de 06.01.2012, ora 10:02:06, vol.2, f.99 între I A și Z M Ș, care nu releva, chiar și în condițiile aprecierii legalității acesteia, aspecte de interes în cauză. R&RR SA a transmis T Ss SRL comanda COF nr. 1731733/ 09.01.2012 (pentru „*editare și implicuire*”) și comanda COF nr. 1731734/ 09.01.2012 (pentru „*servicii de distribuție*”), care trebuia adusă la îndeplinire la data de 12.01.2012 (vol.13, f.51-52).

S-a precizat că potrivit celor convenite, fără a se preciza de unde rezultă că ar fi vorba de o înțelegere a transmiterii unei corespondențe ce nu se va aprecia în cadrul contractelor T cu CNPR, transportul nu se efectua decât din orDI lui CON, motiv pentru care acesta ar fi fost contactat de Z M Ș. Contactarea inculpatului s-ar fi realizat tot telefonic. Se constată însă că orDI lui C O privea aspectele (corespondența) despre care a susținut că știa că sunt facturate la București, în cadrul asocierii despre care nu cunoștea detalii, în special că în cadrul acesteia nu se emiteau facturi.

Inculpatul C O a susținut că a luat legătura cu inculpata PM întrucât acesta era persona care l-a anunțat despre relația cu T, despre faptul că volume mari de corespondență urmau a fi primite la C și tot inculpata știa dacă astfel de corespondențe erau procesate la București în cadrul asocierii. Întrucât clauzele contractului erau confidențiale, faptul că inculpatul C O nu a cerut lămuriri suplimentare privind modul de ținere al contabilității nu relevă o intenție a acestuia de a acționa în detrimentul CNPR. Tocmai din acest motiv inculpatul C O, care nici la momentul audierii nu cunoștea aspecte legate de contractul de asociere, în fapt dorea să știe dacă la nivelul conducerii CNPR se cunoștea despre aceste transporturi. În probațiune au fost prezentate pentru a se stabili legătura de cauzalitate între cei certați doar convorbiri telefonice, iar acestea, și în condițiile în care s-ar fi putut aprecia în probațiune, nu reflectă discuții despre corespondență nefacturată sau neînregistrată, ci scot în evidență că se dorea ca foarte puține persoane să cunoscă despre relația cu T, discuțiile indicate fiind purtate de angajații T. De altfel, angajații ai CNPR cunoșteau despre existența unor contracte ale C, ale căror clauze însă nu le erau aduse la cunoștință și tocmai acest motiv îi determina să devină suspicioși. În ceea ce privește discuțiile telefonice dintre Z M Ș și I A (din data de 06.01.2012, ora 11:13:45, vol.2, f.100-verso), cu mențiunile de mai sus privind legalitatea, se constată că acestea nu fac trimitere la înțelegeri cu inculpații în sensul distribuirii de corespondență nefacturată cum s-a reținut, ci cu privire la volume de corespondență despre care se știa că erau „facturate” la București, discuțiile privind și de această dată reprezentanți ai T.

Și, cu aceleași mențiuni privind legalitatea interceptărilor din prezenta cauză, nu exista o legătură subiectivă între acțiuni presupus infracționale din partea DRDP C, ci doar lări cu privire la corespondența ce privea un contract încheiat la nivel central în CNPR (în probațiune este indicată doar convorbirea telefonică din data de 08.01.2012, la ora 14:38:29, vol.2, f.104, nefiind

indicate alte probe de unde ar rezulta eventuale înțelegeri între inculpații C O și PM în ceea ce privește distribuirea de corespondență în alte condiții decât se proceda obișnuit sau cutumiar la C.

Se susține în acuzare că inculpata PM ar fi luat legătura cu inculpatul F M pentru a-i transmite mai departe inculpatului CON dacă poate primi sau nu corespondența trimisă de T, iar în acest sens se prezintă faptul că atunci când a fost întrebat „dacă să mai distribuie sau nu corespondență nefacturată, spre surprinderea M P, FMC și-a dat ferm acordul”; în probațiune a fost indicată convorbirea telefonică din data de 08.01.2012, la ora 22:32:57, vol.2, f.105-106. Se constată însă că, și în condițiile în care proba ar fi fost obținută legal, nu face referire la volume de corespondență nefacturată, termen care nu apare nicăieri în cuprinsul convorbirilor, ci la relația cu T, la posibilitatea de a duce volume de corespondență și la centrul din C, însă nu s-au făcut referiri la modalitatea de procesare a corespondenței. Nu rezultă din probe că inculpatului F i s-ar fi comunicat sau ar fi cunoscut despre modalitatea de lucru a asociatului T în cadrul asocierii sau chiar în cadrul contractului de TP, dacă această societate prezenta toate documentele primite de la CNPR; nu rezultă date că inculpata PM cunoștea aceste aspecte. Că inculpatul F M cunoștea despre relația contractuală cu T, despre existența contractului de asociere în participațiune și faptul că îl cunoștea pe numitul P A, nu conduce la concluzia că avea cunoștință, cum s-a reținut în actul de sesizare, despre așa numitele induceri în eroare a celor de la CNPR de către T. Nu există date cu privire la ce anume s-a discutat în cadrul întâlnirilor formale sau lale realizate de inculpatul F cu numitul P A și dacă s-a discutat explicit cu privire la un anumit tip contract, despre modalități de plată, despre datorii etc.

Nu s-a explicat de către acuzare ce fel de *datorii* ar fi fost avute în vedere când s-a apreciat că volumele de corespondență reprezentau o așa numită plată și de unde ar rezulta acest fapt; având în vedere atribuțiile stabilite inculpatului F M, apare că acesta avea un rol important în stabilirea continuării sau nu a unor relații comerciale ale CNPR, inclusiv în ceea ce privește sistemul de poștă hibridă ce se derula în cadrul contractului de asociere, dacă acest sistem impune deschiderea de centre, dacă putea să continue sau nu. În probațiune a fost indicată doar convorbirea telefonică din data de data de 08.01.2012, la ora 22:32:57, vol.2, f.105-106, care nu evidențiază însă dispoziții date privind „nefacturarea” sau lipsa unor documente justificative prezentate în cadrul asocierii, faptul că s-ar cunoaște și ar exista aspecte de nelegalitate ale transporturilor efectuate sau că ar exista ceva ce se dorea evitat.

Inculpatul M C F a prezentat explicații și cu privire la aspecte care ar rezulta din interceptările realizate în cauză în modalitatea expusă mai sus. A precizat inculpatul F că avea întâlniri cu toate persoanele care aveau contracte în derulare cu CNPR având în vedere funcția deținută, dar și că existau reclamații ale clienților asocierii CNPR și T, cum este și R-RR, în sensul distribuirii corespondenței și a încasării contravalorii facturilor, astfel că a comunicat inculpatei PM, care în opinia sa „avea decizie, să refuze depunerea loturilor de la SC T. S-a întâmplat de mai multe ori”(vol.17, f.330). Aspectul reținut în probațiune în actul de acuzare, referitor la susțineri ale martorului D D N și care ar contrazice cele susținute de inculpatul F M, nu are legătură cu chestiunile precizate de inculpat; martorul D D N se referă la cu totul alte aspecte, respectiv reclamații ale clienților cu privire la predarea pentru distribuire a corespondenței la subunități ale DRDP C, dar și la faptul că SC T și asocierea nu avea atribuții privind încasarea contravalorii facturilor: „Eu nu am cunoștință că ar fi fost reclamații de la clienți, de vreun fel, cu privire la faptul că SC T Ss SRL a predat pentru distribuire, trimiteri poștale, la subunități ale D.R.P. C. SC T Ss SRL și asocierea din care făcea parte împreună cu C.N.P.R. nu avea nici un fel de atribuții vizând „încasarea contravalorii facturilor”. (vol.17, f.298)

Inculpatul M C F a precizat că nu a fost niciodată de acord cu prezentarea de corespondență nefacturată – constatându-se că aici este vorba de contractul de TP al CNPR cu T; nu rezultă date că ar fi dat astfel de dispoziții sau că inculpatul F M ar fi cunoscut aspecte legate de modalitatea de derulare a activității T sau CNPR. Iar aici trebuie reținut că cele două tipuri de trimiteri, prin contractul de asociere și prin cel TP prevedeau și modalități distincte de încasare a veniturilor. Cele care se facturau veneau prin contractul TP și erau trimise prin OP 2 C; despre

cele care veneau D în cartare martorul M a susținut că, deși exista o evidență a lor păstrată la CNPR, borderourile erau trimise T în cadrul asocierii.

Inclusiv partea civilă a precizat, astfel cum mai sus am artătat, că în cazul asocierii cu T nu erau emise facturi (f. 18 vol 3 d.u.p.); și a precizat partea civilă că sistemul TP este un mod de lucru și de taxare specific serviciului de corespondență poștală și se adresează, prin facilitățile oferite, „în principal clienților care prezintă un volum semnificativ de trimiteri la o expediție. Aceste trimiteri circulă netimbrate, urmând ca pe fața fiecărui exemplar să fie tipărit simbolul TP, taxele aferente fiind încasate global pentru întreaga expediție”; că „trimiterile prezentate în sistem de poștă hibridă sunt trimiteri de corespondență francate în sistem TP cu distribuire în aria proprie de deservire a CRTz de origine”; că „în cadrul asocierii în participațiune nu se emit facturi între asociați pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate în cadrul asocierii; între asociați se decontează doar veniturile realizate și cheltuielile efectuate, prin repartizarea acestora pe bază de deconturi lunare”; s-a mai precizat că, separat de activitatea asocierii în participațiune, CNPR furnizează servicii pe bază de contracte încheiate cu diverși clienți, iar pentru încasarea contravalorii acestor servicii CNPR emite facturi către beneficiari.

Cu referire la contractul de asociere în participațiune (fila 15 vol III d.u.p.) reamintim că CNPR a precizat că, având în vedere clauzele de confidențialitate, dispozițiile acestuia nu erau cunoscute decât de semnatori, iar cu începere din ”iulie 2010, gestlarea activității derulate în baza contractului mai sus mențat a fost preluată de Sucursala servicii Integrate”, aceasta din urmă lănd ”Sucursala Rețea poștală cu privire la parteneriatele derulate în poșta hibridă, solicitând de la aceasta furnizarea de Iații referitoare la volumele aferente, gradul de sortare al acestora și reducerile tarifare acordate”. Reamintim și faptul că referitor la funcțlarea poștei hibride, ”salariații implicați în raportarea situațiilor mențlate au fost Iați cu privire la: *trimiterile de corespondență din serviciu Sdard care fac obiectul celor de poștă hibridă; care sunt partenerii de contract având ca obiect trimiteri de corespondență pentru care se raporta traficul pe județe de distribuire; care sunt unitățile de prezentare a corespondenței ce face obiectul poștei hibride.*

Inculpatul F M a mai precizat că a fost contactat telefonic de inculpata PM care avea neînțelegeri cu martorul N D D pentru a i se solicita acordul cu privire la distribuirea de corespondență la C, în condițiile în care martorul amintit avea interes ca „prezentarea de corespondență să se facă la alte structuri poștale”, însă niciodată nu și-a dat acordul să fie făcute „prezentări de corespondență care să nu fie francată și facturată și nici nu am fost întrebat cu privire la acest aspect.” (vol.17, f.268) Această susținere nu este contrazisă de martorul D D N, iar aceasta nu doar pentru că s-a constatat o evidență relație tenslată care exista între inculpații F și P pe de o parte și martorul amintit pe de altă parte, dar și ca urmare a faptului că exista posibilitatea ca martorul să dispună în sensul indicat de inculpata P, fapt confirmat de chiar martorul indicat (a dispus mutarea corespondenței de la București la C). Susținerile potrivit cărora existau interese de natură comercială la nivelul CNPR reiese din chiar actul de sesizare (aspectele privitoare la societățile comerciale care au reclamat un abuz de poziție dominantă rezultat în urma asocierii).

În ceea ce privește afirmația martorului D D N potrivit căreia inculpata P nu avea nevoie să fie „protejată” de inculpatul F în situația neînțelegerilor cu martorul amintit, constatăm că nu este vorba de o „protejare” a inculpatei P de către inculpatul F, ci este vorba de aducerea la cunoștință a unei situații care putea fi invocată de D D N pentru a muta corespondența spre alte centre; iar așa cum mai sus s-a precizat, inculpatul F M putea fi Iat cu privire la ce anume se Pce în cadrul CNPR. InȘta nu verifică eficiența contractelor sau modul de administrare al CNPR, măsurile dispuse de reprezentanții acesteia, dacă era necesar sau de ce se putea muta corespondența dintr-un centru în altul, ci dacă prin acțiunile imputate s-au încălcat dispozițiile legale și s-a cauzat astfel intențlat un prejudiciu părții civile de către inculpații indicați. În ceea ce privește explicațiile inculpaților referitoare la discuțiile convorbirilor telefonice, acestea au aceeași valoare juridică ca și convorbirile telefonice la care se referă.

S-a precizat că, dacă predarea și distribuirea corespondenței s-ar fi făcut legal, nu era necesar să se țină seama de voința inculpaților PM și M C F, iar Z M Ș „nu avea de ce să-i piseze, putea să prezinte nestingherit ce corespondență vrea și cât vrea, invocând contractul „*de integrator*” semnat cu CNPR”. În probațiune s-a indicat din nou o discuție telefonică din data de 31.01.2012, vol.2, f.117. Sub acest aspect, cu precizările de mai sus privind legalitatea probelor, se constată că discuția este ulterioară datei la care faptul se referă. Apoi, despre contractul de asociere în participațiune cunoșteau puține persoane și reamintim faptul că martorul B V știa că se lucrează în cadrul acestei convenții, convenție suspectă din punct de vedere al dispozițiilor legii concurenței. Și tot referitor la acest aspect, discuția dintre V Fel și F S (f. 163 verso, 164, 165 vol 2 d.u.p.) pare să aibă în vedere aceste aspecte.

În probațiune au fost indicate alte convorbiri telefonice (din data de 09.01.2012, la ora 13:10:43, vol.2, f.107-verso, din data de 09.01.2012, la ora 13:12:06, vol.2, f.108) care ar dovedi faptul că inculpata P ar fi cunoscut că transporturile de corespondență nu îndeplineau criteriile de legalitate. Cu precizările de mai sus privind înregistrările convorbirilor telefonice, înȘta constată că aspectul semnalat nu se referea la astfel de situații. Iar în acest sens, se observă că în cauză au fost puse în discuție chestiuni care nu privesc decât sub un alt aspect latura penală: dispozițiile privind concurența comercială. Din răspunsul furnizat de CNPR organelor judiciare în cursul urmăririi penale (f. 17 vol 3 d.u.p.) apare că se verifica un așa numit „abuz de poziție dominantă” ce s-ar fi născut în cadrul asocierii în participațiune: consideră CNPR că „nu sunt întrunite nici una dintre condițiile de calificare juridică ale acestei asocieri în sensul sugerat”, fiind indicate dispozițiile art. 10 al 2 din L 21/1996. La aceasta se adaugă sesizările formulate de diverse persoane, fizice sau juridice, privind asocierea realizată, care era suspectată de încălcarea dispozițiilor concurențiale și chiar de trimiterea de corespondență nefacturată. InȘta are în vedere că nu s-a dovedit existența unor înțelegeri în sensul neevidențierii transporturilor de corespondență, iar eventuale nereguli privind înregistrarea acestora, în condițiile în care în cadrul asocierii au fost returnate documentele contabile SC T, nu poate fi imputat inculpaților; că în cadrul asocierii au fost apreciate reduceri de costuri și câștiguri pentru ambele părți contractante este un aspect care privește administrarea CNPR.

În ceea ce privește susținerea martorului I A în sensul că i s-a comunicat faptul că trebuie limitat numărul de trimiteri, trecând peste aspectele de ordin administrativ și de posibilitățile de procesare a corespondenței D în cartare, se constată că aspectul precizat de martor are în vedere tot o convorbire telefonică. De altfel, nu s-a explicat de ce, în situația în care inculpații cunoșteau că distribuțiile nu ar fi fost evidențiate în cadrul asocierii, ar fi fost necesară reducerea numărului de trimiteri, căci relevanță are legalitatea în sine a transportului, indiferent de numărul de scrisori ce ar fi fost distribuit.

Se constată că martorul I A a confirmat faptul că au existat transporturi de corespondență care au fost introduse D în cartare și a precizat martorul că nu există posibilitatea ca diferențele pe care le-a constatat în ceea ce privește facturile emise să provină din cele două tipuri de contract ale T cu CNPR – cel de TP și cel de asociere în participațiune. Sub acest aspect se constată că declarația martorului vine în contradicție cu cea a martorului M V care a susținut că documentele le preda reprezentanților T în cadrul asocierii, dar și cu ceea ce chiar martorul I A a susținut – că nu cunoștea detaliile contractului de poștă hibridă, ci doar pe cele tehnice.

În condițiile în care s-a reținut în acuzare că inculpatul CON a solicitat martorului M V să întocmească o situație cu transporturile corespondenței R&RR care a trecut D în cartare, apare ca evident că o astfel de evidență a fost ținută la nivelul DRDP C; iar acest aspect ar reieși din chiar probațiunea indicată de acuzare. Că ulterior T nu ar fi respectat clauzele contractuale, este un aspect care nu formează obiectul cercetării și nu poate fi imputat inculpaților, neexistând o probă certă că aceștia din urmă au cunoscut și acținat în acest eventual sens.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia astfel de date privind corespondența trimisă D în cartare erau necesare inculpatului F M și din acest motiv ar fi fost transmise acestuia de către inculpata P, se constată că nu apare ca nelegală transmiterea laților către persoana care avea ca atribuție de serviciu verificarea activităților CNPR, inclusiv a celor de natură

contractuală, inculpatul F putând analiza inclusiv eficiența acestora în vederea realizării atribuțiilor stabilite prin Hotărârea de Guvern indicată. Apoi, dacă ar fi existat o legătură subiectivă între inculpații cu reprezentanții T, dar mai ales între inculpatul F și P C sau Z Ș, în condițiile în care instigarea principală se presupune că de la acest inculpat ar fi pornit, nu se explică de ce ar fi fost necesară o evidență primită de la CNPR prin inculpata PM și nu de la reprezentanții T, în speță P A sau Z Ș, care, după cum susține chiar acuzarea, aveau datele relevante sub aspectul corespondenței trimise, posibil chiar mai exactă în condițiile în care aceștia efectuau distribuiri și țineau contabilitatea asocierii. Apoi, nu doar că nu există probe care să certifice faptul că s-a realizat o comparare între datele primite de la CNPR cu cele ale T sau că inculpatul F M a discutat cu P A sau Z Ș, însă dacă exista vreun interes de fraudare a CNPR, vreo înțelegere a inculpaților F și P cu reprezentanții T în acest sens, nu interesa nici efectuarea de posibile verificări între evidențele celor două societăți. Și acest aspect relevă lipsa unei legături subiective sub aspectul transporturilor de corespondență efectuate de T.

S-a mai reținut în acuzaare că în data de 11.02.2012, inculpații P și C O au stabilit să se întâlnească *"la poștă"* în C, astfel încât PM să preia situația distribuiri de corespondență. Toate aceste aspecte ar rezulta din conținutul convorbirilor telefonice (din data de 11.02.2012, la ora 10:43:47, vol.2, f.135, din data de 11.02.2012, la ora 13:33:36, vol.2, f.135-verso); însă aspectele indicate în probațiune, cu precizările de mai sus referitor la legalitatea acestora, nu relevă faptul că volumele de corespondență nu erau evidențiate la nivelul DRDP C, câtă O s-a putut efectua de către inculpatul C O o prezentarea a volumului total al corespondenței trimisă D în cartare. În ceea ce privește motivele pentru care inculpatul F ar fi avut nevoie de acestea este de remarcat nu doar răspunsul acestuia potrivit căruia se discuta despre serviciul de poștă hibridă de la C, dar sunt apreciate și susținerile acestuia privind relația contractuală cu T, societate care primea reclamații; la aceasta se adaugă faptul că se dorea restructurarea CNPR pe centre de profit, aspecte care presupun verificarea mai multor indici economici și financiari. Sub acest aspect, este de remarcat că după începerea cercetărilor, contractul dintre CNPR și T a fost reziliat, iar motivația nu poate fi decât bănuită.

În acuzaare s-au efectuat precizări și cu privire la transportul preconizat pentru data de 14.02.2012, care însă nu privesc decât în circumstanțe faptele deduse cercetării. În probațiune din nou au fost precizate convorbiri telefonice sau explicații ale acestora prezentate de persoanele supuse acestei măsuri de supraveghere (din data de 06.02.2012, la ora 16:41:43, vol.2, f.127, din data de 06.02.2012, la ora 16:54:55, vol.2, f.127 verso). În același condiții ca și cele de mai sus, se constată în primul rând că discuțiile principale analizate și redată în starea de fapt privesc convorbirea angajaților SC T, iar convorbirea dintre inculpații P și C O nu denotă faptul că s-ar fi comunicat acestuia din urmă să nu evidențieze volumele de corespondență. Apoi, se constată că în actul de sesizare s-a reținut că întrucât nu s-a primit acordul pentru trecerea corespondenței D în cartare, volumele de corespondență au intrat la OP 2 C. Aceste aspecte nu scot în evidență o înțelegere între inculpați, din contră.

În circumstanțele stării de fapt, în actul de sesizare au fost indicate, drept aspecte conexe, faptul că la scurt timp de la începerea percheziției din 15 martie 2012, M P l-a contactat pe M F insistând să se întâlnească și să vorbească (vol.2, f.265-267); că întâlnirea ar fi avut loc în Piața Lahovari din București (vol.2, f.225), cei doi inculpați fiind fotografiați împreună. Referitor la probațiunea indicată în acuzaare pentru a dovedi aceste situații, s-au expus mai sus punctele de vedere. Se constată, în plus, că nu s-a precizat ce anume s-ar fi discutat, ci doar se bănuiește că întâlnirea ar fi avut un rol conspirativ prin raportarea la starea de fapt apreciată, în majoritate, în raport de aspecte care au fost deduse din interceptările și filajul realizate. Și chestiunile referitoare la inculpatul C O, despre care se susține că s-ar fi Pcut în timpul perchezițiilor, au fost analizate în acuzaare tot cu referire la convorbiri telefonice. În același sens reținem că potrivit clauzelor contractului de asociere în participațiune ambele părți se obligau să nu divulge Iații incluse în contract sau în orice documente emise ulterior de Asociație, în condițiile și cu excepțiile prev de art. 19 (fila 33 vol 3 d.u.p.). Și în situația în care convorbirile telefonice ar putea fi apreciate în probațiune, din cuprinsul acestora nu rezultă că ar fi existat înțelegeri între

părți în sensul indicat de acuzare; iar sub acest aspect este de remarcat că discuția cu S B privește facturile emise pe OP 2, nu rezultă că aspectele indicate privesc nereguli, ci faptul că la T și la MO ar fi fost probleme (vol 2 f. 160, 161 față-verso); nu rezultă că nu s-au pus la dispoziție toate documentele solicitate pe OP 2 unde a fost efectuată percheziția, percheziție care nu privea tranzitul, CRTz C (f. 156 verso, f 157, f 160 verso vol 2), ci doar aspecte legate de facturi (f. 162 verso vol 2), deci legate de contractele de TP care ajungeau la OP 2. Nu s-au modificat sau ascuns date referitoare la volumele de corespondență intrate D în cartare, documentele privind serviciul cartare au fost sigilate (f. 162 verso vol 2), aspect care scoate în evidență că se dorea a nu fi modificate, iar nu ascunse. Că o acțiune a organelor judiciare trezește sentimente și acțiuni dintre cele mai diverse ale persoanelor care iau parte la acțiunea organelor judiciare, inclusiv întrebări cu privire la motivele pentru care se efectuează o percheziție, determină reacții confuze și contacte între persoane care iau parte la percheziție sau care au legătură cu serviciul la care se efectuează percheziția, care pot fi apreciate „conspirative”, dar acest aspect nu scoate în evidență că se ascunde ceva, dar nu îl exclude, însă trebuie dovedit că s-au solicitat anumite acte, documente, ce nu au fost puse la dispoziție. Din chiar discuțiile telefonice amintite de acuzare, dar și din celelalte de la dosar, ar reieși că în fapt percheziția viza activitatea derulată la OP 2 C, aspect anterior menționat. Iar faptul că este vorba de două tipuri de corespondență ce era trimisă de T și înregistrată la CNPR, precum și modalitatea confuză creată la nivel central și rezultată din contractele CNPR, ar reieși, deși nu a fost amintită în probațiune – și cu mențiunile mai sus expuse cu privire la legalitatea probelor, din convorbirea care nu privește părțile din dosar, ci pe cele care aveau în administrare sistemul de poștă hibridă (f. 163 verso, 164, 165 vol 2 d.u.p.). Martorul M V nu a precizat că i s-ar fi solicitat de către inculpatul C O să prezinte situația altfel decât a perceput-o; nu rezultă că s-ar fi solicitat acte de la CRTz, de unde nu s-a luat nimic, căci numai de la C 2 s-au luat documente, motiv pentru care sigilarea celor ce nu au fost luate nu relevă aspecte relevante, însă prezintă interes faptul că nu se umblase la acte nici a doua zi, fiind în continuare sigilate, iar nu ascunse (vol 2, f. 268, f 162 verso).

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia P A C ar fi încercat prin intermediul lui Z M Ș să afle de la PM dacă nu au parte de „surprize” din parte celor din CNPR, se constată că nu se cunoaște ce anume au discutat Z și P, însă aspectul subliniat de acuzare relevă că P A C, despre care se susține că era apropiat inculpatului F M, nu ar fi încercat să ia legătura cu acesta din urmă, ci cu persoana din CNPR cu care colaborase contractual, persoană despre care s-a reținut în acuzare că percheziția nu avea de ce să o sperie.

Referitor la aprecierile numitului I Z, observăm că nu s-a indicat dacă acesta ar cunoaște clauze ale contractelor încheiate cu CNPR, pe cele care prevăd distribuirea în sistem de poștă hibridă, de beneficiile care sunt oferite în cadrul unui contract de asociere în participațiune. Având în vedere aceste aspecte, dar și faptul că s-a precizat în chiar actul de acuzare că acesta avea o relație tensă cu reprezentanții SC T, că societatea sa era în competiție cu T, susținerile acestuia nu prezintă relevanță în cauză.

S-a precizat în acuzare că martorul N D D a dispus efectuarea unui control la unitățile CNPR din C, prin intermediul căruia *dorea să-l aibă la mână pe M C F, să-l determine să-l susțină pentru a fi numit membru în comisia de privatizare a CNPR*, însă acest control ar fi eșuat (vol.18, f.62-85), întrucât inculpatul F M ar fi aflat despre acesta. În probațiune a fost indicată declarația martorului D N D care însă nu relevă aspectele indicate. În ceea ce privește celelalte probe indicate în susținerea acuzării, respectiv convorbiri telefonice (din data de 11.02.2012, la ora: 16:34:07 f.137; din data de 22.02.2012, la ora 11:18:20 f. 152 verso vol 2 d.u.p), cu mențiunile de mai sus privind legalitatea acestora, se constată că nu prezentau relevanță în cauză, cu atât mai mult cu cât opiniile interlocutorilor prezintă o evidentă nemulțumire legată de atitudinea inculpatei P, chestiuni care nu relevă aspecte de nelegalitate.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia inculpatul F M s-ar fi întâlnit cu numitul I Z care ar fi încercat „și el să distribuie corespondență fără facturare, prin unitățile CNPR din C”, în probațiune au fost indicate din nou convorbiri telefonice care însă nu privesc pe cei doi, ci pe inculpații F M și PM (convorbire din data de 11.02.2012, ora 16:44:03, vol.2, f.141 verso–142 și

din data de 21.02.2012, la ora 13:29:25, vol.2, f.148 verso și 151). Se constată însă că și în situația în care astfel de convorbiri se apreciază ca probe inDe, nu relevă aspectele semnalate: nu se face referire la faptul că la C s-ar distribui corespondență nefacturată, ci este prezentată dorința numitului I Z de a distribui corespondența prin DRP C, faptul că i s-a pus în vedere că este necesar existența unui contract în acest sens pentru legalitate; ar rezulta că I Z cunoște că se transportă corespondență și în alte condiții decât cele privind contractele de TP, apare că nu cunoște despre contractul de asociere și clauzele acestuia și tocmai această situație pare să fi trezit suspiciuni, dar să și dorească același tratament ca al celor de la T; din acest motiv I Z pare că ar fi fost trimis să vorbească despre modificarea contractului său care-i permitea trimiterea de corespondență la C nu și la C.

Referirile la persoane angrenate politic au fost apreciate tot din convorbiri telefonice (vol.2, f.153, f.139-verso d.u.p), convorbiri în parte cu caracter privat și care nu prezintă relevanță în cauză. Legăturile care se formează la nivel politic, cu influențe asupra mediului social, inclusiv al celui economic, prezintă interes dacă aceste legături sunt interzise de lege; în caz contrar, modalitatea în care o persoană este numită, menținută în funcție, înțelegerile, așa numitele jocuri, care stau la baza acestor numiri și care au loc în mediul public sau privat nu interesează cauza, câtă O nu sunt prezentate norme care să interzică astfel de legături.

S-a susținut în acuzare că din probele administrate ar reieși că martorii T G, șefa OP 2 C și M V, șeful CRTz C au fost atrași fără voia lor, "într-o inginerie frauduloasă" și că deși au sesizat nereguli "întrebarea" care se pune este dacă aceștia puteau face mai mult, respectiv să se adreseze cel puțin conducerii C. S-a apreciat în acuzare că împrejurările pe care le-ar fi putut semnala aceștia erau greu de probat, întrucât un control al C efectuat în decembrie 2011 nu a scos la iveală nimic, iar, mai mult, exista o aparență de legalitate și ambiguități care ar fi putut fi invocate ca scuze. Asupra acestor aspecte inȘta a constatat mai sus că angajații CNPR, iar aici este inclus și inculpatul C O nu doar martorii T G și M V, nu cunoșteau aspecte referitoare la contractele încheiate la nivel central de CNPR, nu cunoșteau mecanismul de lucru în sistem de poștă hibridă. Apoi, se constată că nu este vorba de ambiguități, ci de două contracte separate care permit trimiterea și distribuirea de corespondență, inclusiv trimiterea separată a Iațiilor privind volumele de corespondență ce a fost trimisă de T prin DRP C. De asemenea, remarcăm faptul că nu exista o interdicție pentru T de a prezenta corespondență la C; apoi, nu rezultă date că inculpatul C O ar fi discutat și alte aspecte cu inculpata PM, altele decât cele cunoscute martorului M V și care nu fac trimitere la încălcări ale dispozițiilor interne sau ale legii, ci doar la două modalități diferite de înregistrare a corespondenței care privea contracte încheiate la nivel central și care tot acolo erau apreciate sub aspectul facturării sau al verificării deconturilor asocierii. Faptul că se urma o cutumă care era permisă de CNPR, un mod de lucru care era acceptat din motive de eficientizare a activităților, care era permis de contracte aflate în derulare și care putea fi verificat, analizat, întrucât era înregistrat și chiar trimise date despre corespondență la nivel central, nu presupune că s-a încălcat procedura de lucru. De asemenea, martorul M V a înregistrat corespondența, a fost în măsură să predea date statistice referitoare la aceasta, cunoștea că trimiterile D în cartare sunt în procedura hibridă în cadrul contractului de asociere cu T, contract a cărui gestiune și contabilitate era diferit de cel de TP și nu a primit dispoziții de la inculpați care să-i trezească suspiciuni referitor la activitatea pe care o derula.

Inculpata PM a adoptat o atitudine oscilantă referitor la dispozițiile verbale pe care le-ar fi dat, admitând că e posibil să fi comunicat inculpatului C O și martorului M V să proceseze corespondența D în cartare. Apare însă evident că inculpata P a discutat cu inculpatul C O și martorul M V referitor la trimiterile de corespondență de la C, le-a comunicat acestora cu cine să țină legătura din cadrul T, explicațiile fiind atât cu privire la trimiterile de corespondență ce mergeau la OP 2, cât și cu privire la cele care pot merge D în cartare; ezitățile inculpatei nu au fost explicate de aceasta și sunt datorate unor aspecte care transpar din dosar – contradicțiile ce existau la nivel central cu privire la înregistrarea corespondenței T, aspect relevat de martora F S (iar cu mențiunile mai sus expuse cu privire la legalitatea probelor, și din conținutul unor convorbiri telefonice depuse la dosar în acuzare - f. 163 verso, 164, 165 vol 2 d.u.p.), dar și

urmare a faptului că nu s-a cunoscut dacă T a respectat dispozițiile contractuale. Nu s-a probat însă existența unor înțelegeri între această inculpată și inculpatul C O privitor la nerespectarea normelor interne sau a celor care rezultau din contractele încheiate cu T la nivel central; nu s-a dovedit existența unor înțelegeri între inculpata PM și inculpatul F M de a se determina încălcarea unor astfel de dispoziții, ci că se urmărea dezvoltarea unor zone care depindeau de volumele de corespondență trimise. Apoi, rezultă din adresele CNPR că susținerile inculpatului F M, în sensul că volumul de corespondență dintr-o DRP era criteriul de apreciere al funcționării unor centre de poștă hibridă, sunt întemeiate.

În actul de sesizare, în ceea ce privește modalitatea de acțiune a inculpaților, a fost prezentată o situație ce privește distribuirea corespondenței pentru o persoană publică, în probațiune fiind indicate înregistrări ale unor convorbiri telefonice – din data de 21.12.2011, la ora 12:24:53, vol.2, f.76; din data de 22.12.2011, la ora 12:06:30, vol.2, f.82, din data de 22.12.2011, la ora 12:09:37, vol.2, f.82 verso. Cu mențiunile de mai sus privind legalitatea probațiunii indicate, se constată că aspectul semnalat printr-o probațiune în dă privește ipoteze diferite; nu există contracte încheiate, persoana la care se referă este o persoană publică, fără legătură cu faptele sesizate și fără aceleași discuții referitor la modalități de transmitere a corespondenței.

În ceea ce privește vătămarea care s-ar fi cauzat CNPR prin modul de derulare a contractelor încheiate cu CNPR, se constată că în actul de sesizare s-a precizat că la solicitarea procurorului de caz au fost efectuate de GF–Comisariatul General controale încrucișate la R&RR SA, T Ss SRL și CNPR, valorificate în procesul verbal nr..... (vol.4, f.6-28), în nota de constatare nr. 4155/14.06.2013 (vol.5, f.2-8) și în procesul verbal nr. (vol.6, f.3-32), iar organul de control a scos în evidență aceleași transporturi care nu au fost facturate (vol.4, f.21-22). S-a învederat că în procesul verbal nr..... al GF se arată: „Dacă s-ar fi evidențiat aceste livrări de corespondență la unitățile poștale de primire, CN RP SA, conform tarifelor aplicate, ar fi încasat 1.128.228 lei (1.504.304 plicuri x 1 leu tarif treaptă de greutate (plic x 25% discount volum corespondență=1.128.228 lei)(vol.4, f.23).

În sta constată că la data de 27 iulie 2012, printr-o adresă s-a solicitat GF, în temeiul art 4 al 1/1 și art. 7 din OG 91/2003 și art. 9 al 5 din HG 1324/2009, o verificare a relației comerciale CNPR – T- R/RR *pentru constatarea săvârșirii unor fapte de evaziune fiscală și a fraudării CN RP SA*. În precizările stării de fapt evidențiate de organul de urmărire penală la acel moment s-a reținut că: T preia de la R/RR în format electronic corespondența comercială, o tipărește, o sortează, o introduce în plicuri, o ambalează și o predă la OP de primire ale CNPR pentru distribuire, relație ce se derulează în baza unor comenzi, nefiind identificat un contract; s-a învederat că T predă corespondența la OP de primire pe bază unor borderouri și a unor procese verbale de predare primire, cu menținerea numărului de TP intern al T; procesele verbale de predare primire, după semnare de către reprezentanții OP de primire se preiau de T și se predau, împreună cu borderourile, R/RR ca dovadă a livrării, lunar, împreună cu factura emisă de T pentru R/RR; CNPR își înregistrează cantitățile de corespondență livrată pentru T și emite o factură; există indicii că în mod fraudulos CNPR înregistrează întreaga cantitate de corespondență livrată către T, deși aceasta emite facturi pentru livrarea întregii cantități de corespondență comandată și înregistrează în contabilitate livrarea întregii cantități; apare astfel o neconcordanță între cantitățile de corespondență înregistrată ca livrată în contabilitatea SC T SRL și SC R/RR SA pe de o parte și cantitatea înregistrată ca primită pentru distribuire în contabilitatea CNPR pe de altă parte; în același timp apar neconcordanțe și în ce privește unitatea poștală de primire mențiată în evidențele T și ale R/RR, aceasta ținându-și evidența pe baza borderourilor și proceselor verbale de predare primire puse la dispoziție de T. Prin urmare, s-a solicitat GF să efectueze verificări privind:

-stabilirea neconcordanțelor în ce privește volumele de corespondență din unitatea poștală de primire (OP), cantitățile totale lunare facturate și cele raportate clientului R/RR ca livrate, data livrării, neconcordanțe care privesc evidențele CNPR și cele ale T și R/RR pentru perioada 1 mai 2011- 1 martie 2012;

-pentru identificarea operațiunilor de livrare a corespondenței R/RR care nu s-ar regăsi în evidențele CNPR s-a reamintit că T preda corespondența pe baza de procese verbale care au în partea dreaptă sub numărul care a fost înregistrată comanda clientului un număr de TP;

-suma de plată pentru T pentru desfășurarea acestor operațiuni care nu se regăsesc în evidențele CNPR

-ce date contabile ar fi modificate, dacă operațiunile comerciale de predare a corespondenței la unitățile CNPR, operațiuni neevidențiate de această din urmă instituție, ar fi avut loc ; să se precizeze fiecare operațiune de livrare a corespondenței RSC/RR care nu apare în evidențele CNPR și implicațiile lunare;

-dacă sumele neplătite CNPR au fost evidențiate ca venituri și care a fost destinația sumelor încasate de R/RR;

-dacă livrările de corespondență la oficiile de prezentare ale CNPR neevidențiate în documente la această instituție sunt confirmate și de transportatorii cu care T are relații contractuale.

Prin urmare, s-a apreciat de către organul de cercetare penală că toate volumele de corespondență trimise de T sunt urmare a contractului de TP, iar nu și în cadrul asocierii, deși asupra acestui fapt persoana vătămată era cea care trebuia să aprecieze. Ulterior însă, în cadrul audierilor realizate, martorii, dar și inculpații, au precizat că relația cu T privește mai multe tipuri de corespondență trimisă în sistem de poștă hibridă, sistem care presupunea scurtarea timpilor de circulație, dar și avantaje pentru părțile contractante. În ce măsură au existat și dezavantaje în cadrul contractului de asociere este un aspect care se aprecia de persoana vătămată care a oferit răspunsurile solicitate de organele judiciare și a prezentat contractul de asociere în participațiune.

La data de 18 iulie 2012 s-a dispus prin rezoluție efectuarea de către specialiști din cadrul ITA – SRI a unui raport de constatare tehnico științifică IT pentru identificarea: fișierelor T TP (posibil ca fișierele să se numească T TP 2011 și T TP 2011-2012; a situațiilor centralizatoare privind producția de corespondență, livrările de corespondență în perioada 2011-2012; *a tuturor documentelor (în format electronic) contabile privind poșta hibridă* (facturi scanate, situații centralizatoare privind cheltuielile și veniturile, deconturi); e-mail-urilor salvate și a fișierelor în care apar numele: M C F, PM, CON, D D; a contractelor cu partenerii de afaceri (indiferent care sunt aceștia); a facturilor de achiziție a mașinilor de francat, ștampilat și obliterat; a documentelor care dovedesc clienților limita de corespondenței comerciale în perioada 2011-2012. Cu privire la această solicitare și la raportul de constatare întocmit în cauză, la începutul considerentelor s-au expus constatările efectuate, inclusiv cu privire la legalitatea mijlocului de probă, în condițiile în care specialiștii din cadrul ITA au permis reprezentanților UM R C SRI accesul la conținutul hard disk-ului, urmând aceștia a se consulta și cu procurorul de caz pentru stabilirea relevanței fișierelor identificate.

La data de 16 mai 2013 s-a întocmit de către GF un proces verbal, urmare a *unui control operativ și prin sondaj la CNPR* privind ramura de activitate prioritară CAEN 5310 – activități poștale desfășurate, sub obligativitatea serviciului universal; controlul s-a desfășurat cu intermitență și a avut ca obiectiv solicitările DNA având ca obiectiv verificarea relațiilor comerciale și financiare derulate în perioada mai 2011-martie 2012 de către CNPR cu T/R-RR. În baza documentelor puse la dispoziție de CNPR și DNA, angajații GF au apreciat contractul sub nr 114.2/91/19.11.2009, TP, încheiat între T și CNPR și actele adiționale ale acestuia și s-a stabilit că toată corespondența a fost trimisă în acest sistem, iar cea care a fost distribuită D în cartare nu ar fi fost facturată de CNPR. S-a reținut că dacă s-ar fi evidențiat această corespondență în sistem TP obișnuit, CNPR trebuia să încaseze suma de 1.128.228 lei. Deși CNPR a pus la dispoziție și contractul de asociere în participațiune nr care prevedea distribuirea în sistem de poștă hibridă, acesta nu a fost analizat.

La data de 14 iunie 2013 s-a întocmit o notă de constatare cu privire la R/RR, prin care s-a stabilit că T a prestat servicii către R/RR în valoare totală de 11.891.902,76 lei.

Persoana vătămată a precizat că se constituie parte civilă cu suma indicată de către reprezentanții GF, respectiv suma de 1.128.288 lei, la care a calculat dobânzi și penalități în cuantum de 38.283 lei.

Martora F S care a precizat la urmărire penală că volumele de corespondență predate le-a considerat ca fiind procesate în poștă hibridă, că nu exista un alt mecanism de verificare a ceea ce s-a produs efectiv sau nu în centrele de procesare, din ce procesa T la OP arondate centrelor amintite, însă s-a întâmplat să fie atențiați, „de exemplu de reprezentanții CNPR ai centrului de procesare din Cluj, că nu toată corespondența prezentată era procesată acolo”. A mai indicat martora că veniturile din imprimare menționate în deconturi sunt sumele facturate de SC T „clienților asocierii”; martora prezintă și alte aspecte privind modalitatea de întocmirea deconturilor asocierii (nu face referiri la facturi ce s-ar emite între asociați): „după întocmirea fiecărui decont proiectul mi se comunica pe e-mail, iar dosarul conținând documentele justificative îmi era adus de reprezentanții SC T. Verificam decontul și comunicam celor de la SC T chestiunile care erau neclare, neconcordanțele, pentru a se face rectificările și ajustările necesare”. Cu privire la relația derulată și care formează obiectul cercetării, martorul M V a precizat că i se cereau „situații lunare și trimestriale din care erau excluse cele de la cartare, fiind trimise separat cele din serviciul cartare”, nu cunoștea conținutul contractului de parteneriat cu T și nu știa ce clauze cuprinde și „nu aveam atribuții să verific aceste contracte”, a discutat cu inculpata P „și după referitor la modul în care se derulau activitățile cu privire la poșta hibridă” însă nu a avut discuții cu aceasta referitoare la serviciul cartare. Și cunoștea martorul M V că tot ce venea de la T era în poștă hibridă și toate în final ajungeau la cartare, toate borderourile pe care le semna de primire le preda doar către T și singura evidență era în registrele de cartare; iar martorul a indicat la urmărire penală că *„documentele de predare-primire a corespondenței de poștă hibridă ce intra D în cartare le-am comunicat celor de la SC T Ss în vederea întocmirii situațiilor financiar-contabile sau de gestiune necesare desfășurării contractului de asociere cu CNPR”*. De asemenea, a precizat martorul M că procedura trecerii corespondenței D în cartare se folosește și în prezent, însă ce i-a atras atenția a fost faptul că această cutumă era doar prea des utilizată cu privire la T.

În actul de sesizare s-a indicat faptul că sistemul de fraudare s-a realizat cu privire la sistemul de poștă hibridă, mai precis în baza unui contract ale cărui clauze prezenta ambiguități și prin care s-a pus în aplicare un mecanism prin funcționarea căruia CNPR distribuia scrisori fără ca pentru o parte din corespondența R-RR din poșta hibridă, expediată, să încaseze prețul serviciului prestat, banii rămânând la SC T. Nu s-a apreciat însă prejudiciul prin raportare la acest serviciu, în condițiile în care centrele de poștă hibridă depindeau de volumele de corespondență trimise și asocierea prevedea excluderea unor pași prevăzuți în procedura obișnuită; operațiuni eliminate din flux ca urmare a activității asocierii: preluarea și prezentarea la punctul de acces CNPR, cartarea preliminară corespondenței și transportul interregional (f. 19 vol 3 d.u.p. și f. 30 vol 3 d.u.p., pct 11.5 din contractul de asociere).

Din răspunsul oferit organelor judiciare la data de 22.11.2012 (f.328-331 vol 3 d.u.p.) de către CNPR s-a precizat doar faptul că „Din punct de vedere al activității Direcției operaționale/Exploatare poștală, trimerile de poștă hibridă sunt trimiteri de corespondență francate în sistem TP (în prezent din serviciul Sdard)”, aceste trimiteri sunt prezentate prin oficii poștale specializate cu distribuire în aria proprie de deservire a CRT-ului de origine, că nu există atribuții pentru facturarea trimerilor în poștă hibridă pentru Direcția de exploatare poștală (vol.3, f.329). De asemenea, un răspuns similar, dar mai complex, este dat de CNPR prin adresa din 5.02.2013 (fila 15 vol 3 d.u.p), unde se precizează că potrivit adresei Sucursalei F de T, *funcționarea serviciului de poștă hibridă s-a realizat în baza contractului de asociere în participațiune încheiat între CNPR și T, nu au existat norme de lucru dedicate activității de poștă hibridă și aprobate de cei doi asociați, au fost prezentate „deconturile lunare de venituri și cheltuieli precum și devizele care însoțesc aceste documente pentru perioada iulie 2010 – iulie 2012 pentru care evidența s-a realizat la nivelul Sucursalei Servicii Integrate a CNPR, scanate pe 4 CD-uri”*. Această situație, după ce persoana vătămată a precizat-o, nu a mai fost verificată, apreciindu-se

că toată corespondența ce a fost trimisă se factura potrivit contractului de TP. Procesul verbal întocmit de GF în mai 2013 are în vedere doar contractul de TP încheiat în anul 2009.

Având în vedere că prejudiciul a fost apreciat prin raportare la un proces verbal întocmit de către GF, proces verbal care nu are valoarea unui raport de constatare tehnico științifică, cu atât mai puțin a unei expertize și prin urmare poate fi apreciat în cauză doar ca probă inDă (indiciu al comiterii unei fapte), întrucât inculpații F M și PM au contestat existența unui prejudiciu, coroborat cu faptul că urmărirea penală față de suspecti s-a realizat fără ca aceștia să poată lua la cunoștință de materialul de urmărire penală până la momentul punerii în mișcare a acțiunii penale, ținând seama și aspectele care rezultă din depozițiile celor audiați în cauză, pentru verificarea situației de fapt expuse și a garantării dreptului la apărare s-a procedat la efectuarea unui raport de expertiză ținând seama de obiectivele indicate în cauză. În speță nu este aplicabilă Decizia Curții Constituționale nr 72/2019, întrucât dispoziția de efectuare a verificărilor a fost întemeiată pe dispoziții ale OG 91/2003 și Hg 1324/2009; considerentele acestei decizii, prin raportare la textele legale apreciate de inȘta de control constituțional și care în vedere situații similare, nu exclud efectuarea unor expertize în cauză, cu atât mai mult cu cât obiectivele au fost apreciate nu doar pentru aprecierea laturii civile, ci și pentru verificarea aspectelor reținute în acuzare cu privire la latura penală – neevidențierea volumelor de corespondență care ar fi permis prejudicierea persoanei vătămate.

În acest sens, s-a dispus: determinarea cantității de corespondență livrată în perioada mai 2011-martie 2012 între T și CNPR prin raportare la evidențele contabile ale T, R/RR și CNPR, corespondența actelor contabile cu referire la cele 11 acte materiale indicate în rechizitoriu; determinarea sumelor de bani pe care CNPR ar fi trebuit să le încaseze urmare a livrărilor de corespondență, defalcat pentru fiecare act material în parte, urmând a se avea în vedere contractele încheiate de CNPR cu T; dacă CNPR a evidențiat cele 11 acte materiale în contabilitate; dacă pentru corespondența analizată a fost încasată contravaloarea acestora de CNPR, suma ce trebuia plătită și de către cine; dacă s-a produs un prejudiciu și cuantumul acestuia; care sunt cheltuielile-veniturile privind editarea, printarea, corespondenței. Asupra punctului 7 al obiectivelor expertizei, care privea serviciile prestate de CNPR pentru T în cazul martorului O O, s-a revenit, pentru motivațiile ce vor fi expuse cu privire la situația care privește infracțiunea de trafic de influență.

InȘta constată că potrivit capitolului 2 obiectiv 3 din cuprinsul expertizei contabile întocmite în cauză la data de 12.08.2018 (f. 183 și următoarele vol 7 instanță) borderourile și procesele verbale de predare primire ale comenzilor, ce reprezintă cele 11 acte materiale, au fost transmise de oficiile poștale din C la CNPR, structura centrală din București în vederea facturării, așa cum reiese din evidența primară aflată la Centrul regl al de tranzit C. Prin urmare, toate documentele financiar contabile ce se impuneau a fi apreciate la CRTz C pentru corespondența trimisă D în cartare, a fost nu doar înregistrată la C, dar și trimisă compartimentelor de resort din cadrul structurii centrale; aspectele care țin de evidențierea și înregistrarea corespondenței, potrivit normelor interne, a celor ce țin de respectarea clauzelor contractuale încheiate la nivel central (iar nu la nivel de sucursala), inclusiv potrivit uzanțelor, a fost realizată la nivel DRP C. Iar dacă exista o neconcordanță între documentele trimise, CNPR avea posibilitatea să verifice la nivel central conformitatea actelor și a înregistrărilor de corespondență în cadrul contractului de TP sau în cadrul asocierii, aspect care privește însă activitatea compartimentelor de resort, iar nu pe cea a CRTz C. Reține expertul că potrivit procesului verbal din 27.07.2012, pentru copiere pe suport DVD a documentelor scanate cu ocazia perchezițiilor efectuate la CNPR – CRTz, în volumul 10 d.u.p.- fila 26, este atașat CD-ul ce cuprinde registrele centrului de tranzit din perioada expertizată.

Referitor la acest aspect, în cuprinsul expertizei s-a precizat că în răspunsul CNPR către expertul desemnat s-a precizat că Oficiul poștal întocmea un centralizator în baza borderourilor de prezentare în sistem TP; prin urmare acestea nu priveau corespondența procesată D în cartare prin CRTz C. Centralizatorul se completa pentru fiecare categorie de trimitere și pentru fiecare treaptă de greutate aferentă și se trimitea la 1 a lunii pentru luna anterioară până la ora 10.00.

Apoi, DRP verifica, centraliza Iațiile de la OJP, OZP și întocmea centralizator la nivel reglă pe care le trimitea compartimentului de specialitate operațional până la data de 1 a lunii, până la orele 13.00. Se constată că toate aceste trimiteri vizează OP 2, contractul de TP, iar nu cel de asociere de care martorul M a făcut vorbire învederând că volumele de corespondență ce se primeau D în cartare erau în poștă hibridă și borderourile erau predate, după înregistrare, reprezentanților T în cadrul asocierii, iar datele înregistrate se trimiteau separat la București. Dacă se impunea sau nu facturarea acestora în cadrul contractului de TP sau se emiteau deconturi între asociați, sunt chestiuni care incumbă serviciilor de resort din centrala CNPR, iar nu CRTz C care a înregistrat documentele contabile ce atestă transporturile și care le-a trimis spre verificare, analiză, înregistrare în contabilitate, la nivel central.

În condițiile în care în actul de sesizare s-a reținut că nu au existat evidențiate documente contabile primare și nu s-a facturat volumul de corespondență conform contractului de TP încheiat în 2009 („pentru distribuirile frauduloase, în evidența CNPR nu există procese verbale de predare-primire; acestea se regăsesc în evidența R&RR SA și a T Ss SRL. Nu doar înscrisurile amintite nu sunt de găsit la CNPR, dar nici volumele de trimiteri poștale nu sunt evidențiate și, în consecință, facturate”, reținându-se că **„dacă s-ar fi evidențiat aceste livrări de corespondență la unitățile poștale de primire, CN RP SA, conform tarifelor aplicate, ar fi încasat 1.128.228 lei (1.504.304 plicuri x 1 leu tarif treaptă de greutate (plic x 25% discount volum corespondență=1.128.228 lei)**, expertul desemnat în cauză a apreciat în raport de situația de fapt expusă, respectiv doar contractul de TP. Împrejurarea că existau mai multe contracte încheiate de CNPR cu același operator comercial, în condițiile unui flux ridicat de prestări servicii, determină nu atât ambiguitate contractuală, cât verificarea mai multor servicii și departamente care fiecare în parte privesc, în fapt, trimiteri de corespondență. Însă în cuprinsul situației de fapt s-a apreciat la stabilirea prejudiciului doar contractul de TP și din aceste motive expertul a făcut referiri la un singur compartiment operațional, însă a reținut că trimiterile de corespondență, inclusiv cele trimise D în cartare, erau procesate la nivel local potrivit normelor, însă nu au fost apreciate (facturate) la nivel central. Și a mai reținut expertul, fapt ce confirmă aspectul învederat de martorii M V, F S, de inculpați, că din adresa nr 107.2/423/30.03.2017 a CNPR cu privire la răspunsurile la întrebările adresate de expert, rezultă că situațiile centralizatoare și borderourile erau trimise de oficiile poștale către Oficiile județene de Poștă, apoi către DRP, fiind ulterior trimise la București, către compartimentul operațional de la nivel CNPR, iar de aici documentele erau trimise către departamentul economic al CNPR în vederea facturării și către *Sucursala Servicii Integrate pentru parteneriatele derulate în poștă hibridă, în vederea transmiterii veniturilor și cheltuielilor aferente asocierilor*. Apoi, „după ce borderourile și situațiile centralizatoare erau trimise de oficiile poștale, aceste oficii poștale nu mai puteau verifica și urmări modalitatea de facturare a acestora. *Borderourile și procesele verbale de predare primire ale comenzilor, ce reprezintă cele 11 acte materiale, au fost transmise de oficiile poștale din C la CNPR SA structura centrală din București, în vederea facturării. Acestea au fost prezentate în oriTl, comisarilor GF – Comisariatul General, ce le-au atașat la procesul verbal nr. 4068/16.05.2013 în copie conformă cu oriTlul*”. Prin urmare, nu se poate reține că de la nivelul CRTz C nu s-au comunicat documentele primare de verificare ori a relației asocierii ori în vederea facturării (cum se reține în actul de acuzare). Acest aspect scoate în evidență nu doar faptul că nu s-au primit nici de către inculpatul C O, nici de către martorul M V, dispoziții de nerespectare a procedurilor de lucru, documentele existau la nivel central al CNPR și puteau fi apreciate dacă sunt valorificabile în cadrul asocierii – după cum au susținut martorii și inculpații, sau în cadrul contractului de TP – după cum se susține în acuzare. Și tocmai din acest motiv s-a susținut în cuprinsul expertizei contabile că dispozițiile privind „contabilitatea primară reprezintă înregistrarea documentelor primare în conturile aferente operațiunilor unei companii”, iar „procedura privind volumele de corespondență din actele materiale pe baza comenzilor emise de T și primite de CNPR, cu confirmare cu oriTlul, s-a oprit la nivel de comandă, respectiv registru de mână. Volumele din actele materiale aflate la dosarul cauzei sunt cuprinse, ca și procedură, până la nivel de comandă”. Necontinuarea procedurilor la nivel

central, indiferent că volumele de corespondență se apreciau exclusiv în cadrul asocierii sau doar în cadrul contractului de TP, nu era atribuția inculpatului C O sau a subordonaților săi, contractele fiind încheiate la nivel central al CNPR iar nu la nivel de sucursală.

Iar expertul desemnat în cauză a concluzionat în sensul că cele 11 acte materiale au fost înregistrate în evidențele primare ale CNPR, fiind aplicată pe borderourile de predare primire a corespondenței, ștampila centrului regal de tranzit C, până la nivel de comandă, fără a se factura și înregistra pe conturi. Această din urmă obligație nu incumbă inculpatului C O. Prin expertiza contabilă efectuată în cauză s-a stabilit că volumul de corespondență procesată în perioada supusă analizei pentru clientul R/RR, din înregistrările T, este de 11.315.799 bucăți. S-a reținut că CNPR a facturat un volum cu 1.504.303 bucăți mai puțin, despre care în acuzare s-a apreciat că trebuia facturată la fel ca și corespondența trimisă prin OP 2 C. Înșta a constatat însă în cadrul asocierii nu se emiteau facturi între asociați, iar contabilitatea asocierii era ținută de T. Apoi, se constată că potrivit expertului contabil desemnat în cauză cele 11 transporturi indicate în actul de acuzare au fost înregistrate la nivel CRTz C, în evidențele primare, borderourile și procesele verbale de predare primire a comenzilor au fost transmise de oficiile poștale din C la CNPR structura centrală din București. Evidențierea separată a trimiterilor în cartare nu presupune neînregistrarea documentelor contabile, ci doar că există un mod de lucru diferit față de trimiterile TP procesate prin OP 2 C, respectiv pentru diferența de 1.504.303 bucăți, aspect care rezultă din cuprinsul expertizei și a răspunsurilor date de expert la obiecțiunile ridicate de inculpați. Cum acest volum de corespondență evidențiat de expertul contabil corespunde actelor materiale reținute în cauză, se constată că nu a existat un volum de corespondență care să nu fi fost înregistrat la nivelul DRP C, ci doar, eventual, neevidențiat la București, aspect care nu intra în atribuțiile inculpatului C O și care nu formează obiectul cercetării.

A stabilit expertul desemnat în cauză că „dacă CNPR ar fi facturat aceste volume de corespondență conform contractului înregistrat la CN RP sub nr 114.2/91/19.11.2009” ar fi încasat suma de 1.128.227, 25 lei. Expertul nu a stabilit că trebuiau să fie facturate volumele de corespondență, ci a indicat doar că „dacă CNPR ar fi facturat aceste volume de corespondență conform contractului înregistrat la CNPR...” ar fi încasat 1.128.227, 25 lei care ar fi trebuit a fi plătită până la data de 4.03.2012. Dacă era necesară facturarea sau decontarea între partenerii asocierii, este un aspect care se stabilea, eventual la nivel central, în condițiile în care documentele primare au fost trimise la Centru.

S-a reținut de către expert că nu a fost încasată contravaloarea volumelor de corespondență cuprinse în cele 11 acte materiale, întrucât acestea nu au fost facturate. Este de observat că facturarea se producea doar în cazul contractului de TP, în cadrul asocierii neimpunându-se o astfel de procedură. În starea de fapt descrisă în actul de sesizare s-a apreciat că în etapa preluării și distribuirii corespondenței procesate, tipărite în „poșta hibridă”, CN RP SA s-a purtat ca și cum a avut drept client asocierea din care chiar ea făcea parte; chestiunea aprecierii și respectării clauzelor contractuale este însă atribuția părților contractante și tocmai din acest motiv martorul M V a precizat că situațiile prevăzute în contractul de asociere reprezintă ceea ce în fapt s-a realizat la CRTz C, chiar dacă și lui această modalitate de lucru i s-a părut suspectă: ”faptic ceea ce s-a întâmplat corespunde cu ceea ce a citit domnul avocat din contract”. Observăm încă să discutabil sau nu, contractele încheiate de T erau în vigoare la data faptelor, contabilitatea asocierii era ținută de cei de la T, trebuia verificată de cei de la CNPR. Și mai este de amintit că adresa CNPR din data de 22.11.2012 (f.328-331 vol 3 d.u.p.) are în vedere situația de la momentul întocmirii sale -2012, dar și modul de lucru în poșta hibridă de la momentul faptelor: „Din punct de vedere al activității Direcției operaționale/Exploatare poștală, trimiterile de poșta hibridă sunt trimiteri de corespondență francate în sistem TP (*în prezent din serviciul Sdard*)”, aceste trimiteri sunt prezentate prin oficii poștale specializate cu distribuire în aria proprie de deservire a CRT-ului de origine, că nu există atribuții pentru facturarea trimiterilor în poșta hibridă pentru Direcția de exploatare poștală (vol.3, f.329).

În ceea ce privește quantumul sumei reprezentând cheltuieli-venituri privind editarea-printarea, în mod corect expertul a avut în vedere relația contractuală din cadrul asocierii, însă

acest ultim aspect, în raport cu precizările de la punctul 3 din cuprinsul expertizei, nu au relevanță, iar aceasta întrucât calculul prejudiciului a fost apreciat în actul de sesizare ca urmare a neînregistrărilor volumelor de corespondență la nivel DRP C și potrivit contractului de TP, iar nu în cadrul asocierii, astfel cum se relevă din depozițiile celor implicați în activitatea cercetată.

Aspectele precizate în cuprinsul obiecțiunilor la expertiza efectuată în cauză, precum și răspunsurile oferite de expertul desemnat, nu au relevat necesitatea efectuării unui nou raport de expertiză. În acest sens nu are relevanță dacă expertul a precizat în scris sau oral punctele sale de vedere, în condițiile în care nu expertul este cel care stabilește situația de fapt în raport de care se apreciază eventuale prejudicii; nu se poate verifica în cadrul judecății o altă situație de fapt decât cea descrisă în actul de sesizare, în Șta fiind cea care stabilește la final, pe fond, dacă probatoriul din dosar o confirmă sau o infirmă. Din acest punct de vedere este de remarcat că răspunsul la obiecțiunile expertizei face referire și la situația care rezultă din probe, dar care nu impunea clarificări ulterioare și recalculări ale deconturilor care apar sau nu în cadrul asocierii, relevanță în cauză prezentând, în principal, dacă au existat evidențe primare care au fost trimise la Centrala CNPR (care putea aprecia dacă volumele de corespondență au fost procesate și înregistrate sau nu corect, dacă sunt apreciate ca fiind în cadrul contractului de asociere în participațiune sau în cel de TP), iar în secundar dacă există prejudicii. Aprecierile asupra facturării sau nefacturării volumelor de corespondență a fost precizată în actul de sesizare, prin indicarea contractului de TP fără luarea în considerare a deconturilor asocierii, deși asocierea nu excludea un astfel de contract; iar în acest sens reținem că în adresa CNPR din 5.02.2013 (fila 15 vol 3 d.u.p), se precizează că potrivit adresei Sucursalei F de T, *funcționarea serviciului de poștă hibridă* (la care s-au referit persoanele audiate în cauză) *s-a realizat în baza contractului de asociere în participațiune încheiat între CNPR și T*, nu au existat norme de lucru dedicate activității de poștă hibridă și aprobate de cei doi asociați, au fost prezentate „deconturile lunare de venituri și cheltuieli precum și devizele care însoțesc aceste documente pentru perioada iulie 2010 – iulie 2012 pentru care evidența s-a realizat la nivelul Sucursalei Servicii Integrate a CNPR, scanate pe 4 CD-uri”. Întrucât situația de fapt din actul de sesizare nu a primit verificări sub acest aspect, s-a considerat că și volumele de corespondență trimise D în cartare ar fi trebuit să fie prezentate inițial la OP 2 C în baza contractului de TP care impune ulterior emiterea de facturi, deși dispozițiile contractuale ale asocierii prevedeau că distribuția intra în sarcina asocierii, contabilitatea aparținând T.

Din depozițiile persoanelor audiate în cauză, mai sus expuse, a rezultat că volumele de corespondență trimise la C D în cartare la CRTz C erau diferite de cele de la OP 2 C, toate trimerile de la T fiind considerate în poștă hibridă; s-a mai constatat faptul că se cunoștea că trimerile de corespondență din CRTz C se apreciază în cadrul asocierii, puține persoane cunoscând însă că în aceste situații nu se emit facturi, ci deconturile între părți sunt realizate urmare a contabilității ținute de T, verificate de CNPR prin serviciile specializate după trimerile datelor din teritoriu. Iar din acest punct de vedere se constată că evidența primară a trimerilor de corespondență, apreciate ca fiind nefacturate și care formează cele 11 acte materiale, s-a învederat că a fost trimisă către Sucursala corespunzătoare (Servicii Integrate) a CNPR. Nu interesează dacă pentru trimerile de corespondență prin OP 2 s-a realizat sau nu facturarea la nivel central, căci această obligație nu incumbă inculpatului C O, ci dacă s-au înregistrat/evidențiat volumele de corespondență trimise D în cartare și dacă acestea puteau sau nu să fie verificate la nivel central. Astfel cum expertul a indicat, la dosar există date nu doar ale înregistrării corespondenței care formează obiectul celor 11 acte materiale indicate în cauză, dar acestea au fost evidențiate la nivel DRP C și trimise mai departe la București, către compartimentul operațional de la nivel CNPR, că de la DRP C documentele erau trimise către departamentul economic al CNPR în vederea facturării și către Sucursala Servicii Integrate pentru parteneriatele derulate în poștă hibridă, în vederea transmiterii veniturilor și cheltuielilor aferente asocierilor. Dacă documentele contabile trimise de la DRP C au fost procesate la nivelul asocierii de către serviciul corespunzător din cadrul CNPR (Integrate) nu interesează cauza, căci nu privește atribuția de serviciu a inculpatului C O.

Apoi, facturarea ce se realiza de către T clienților asocierii în cadrul poștei hibride este un aspect care nu interesează asocierea cu CNPR decât din perspectiva deconturilor dintre cei doi parteneri asociați, deconturi care nu presupun facturarea serviciilor prestate, ci analiza veniturilor și cheltuielilor acestora, inclusiv a facturilor emise clienților asocierii (RR/R). Iar din acest punct de vedere se constată că din concluziile raportului de expertiză și din răspunsurile oferite la obiecțiunile indicate, reiese că aspectele relevate de martori privind distribuirile de corespondență D în cartare priveau asocierea și poșta hibridă. În același sens constatăm că lipsa de la dosar a documentelor ce atestă facturarea volumelor de corespondență trimise prin OP 2 C pentru T nu prezintă relevanță, căci nu acestea sunt supuse verificării. Rezultă însă din răspunsul la obiecțiuni, că în deconturile asocierii apar volume de corespondență care s-ar impune a fi analizate, dar care nu aduc argumente în plus prin raportare la acțiunile efectiv imputate în cauză (diferențe în plus sau în minus între volumele de corespondență ce apare înregistrat la CNPR și T, dar care se impuneau a fi apreciate potrivit contractului de asociere).

Prin rechizitoriu s-a indicat că fapta imputată inculpatului CON îmbracă forma juridică a infracțiunii prev de art 297 Cp cu raportare la art. 13/2 din L 78/2000, fără a se preciza forma infracțiunii de la momentul la care s-a precizat că s-ar fi comis fapta. Acest aspect este precizat în instanță de către acuzare ca fiind dispozițiile art. 248 Cp 1968 și este necesar pentru a se constata care a fost forma juridică a infracțiunii reținute în cauză, dacă aspectele precizate în acuzare se circumscriu sau nu infracțiunii de la momentul la care se reține că s-ar fi comis fapta, cu mențiunea că forma prezentă a infracțiunii nu mai prevede ca fapta să fie comisă doar cu “știință” de a încălca dispoziția legală.

În ceea ce privește infracțiunea de abuz în serviciu pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului CON, inclusiv aceea de instigare la această infracțiune reținută cu privire la ceilalți doi inculpați, instanța constată că prin Decizia Curții Constituționale nr. 405/2016, publicată în MO după data soluțării în primă instanță a procedurii camerei preliminare, nu s-au formulat, în cele 45 de zile de la publicarea Deciziei menționate, precizări cu privire la normele de drept încălcate; prima precizare apare în luna septembrie 2016, iar ulterior au mai fost făcute noi precizări la peste un an de la momentul deciziei amintite – ianuarie 2018. Inculpații s-au opus ambelor solicitări în considerarea faptului că acestea ar adăuga actului de sesizare care nu poate fi modificat decât, cel mai târziu, în procedura camerei preliminare. Sub acest aspect, al precizărilor făcute de acuzare, instanța constată că acestea pot fi luate în considerare dacă nu adaugă acuzației inițiale, respectiv aspectelor reținute în situația de fapt din rechizitoriu, astfel cum dispune art. 371 Cpp; de mențiat că indicarea unor texte de lege nu constituie o nouă acuzație dacă chestiunile la care se referă sunt descrise în actul de sesizare, nefiind permis a se indica ulterior sesizării în alte aspecte care modifică sau adaugă situația de fapt și impun inculpatului obligația de a se replea potrivit noilor acuzații.

Potrivit art. 297 Cod penal, abuzul în serviciu constă în fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește cu încălcarea legii și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice. Prin urmare, susținerile inculpatei PM în sensul că nu a beneficiat de foloase urmare a serviciului prestat pentru CNPR în cadrul derulării contractului cu T nu prezintă relevanță.

Astfel, în actul de sesizare s-a reținut că inculpatul CON, în calitate de șef al DRP C a dispus, cu încălcarea atribuțiilor de serviciu, distribuirea corespondenței R&RR (*procesată în poșta hibridă*), **fără ștampilare și fără înregistrare la Oficiul Poștal nr. 2 C (OP 2 C) lucru care a avut drept consecință nefacturarea acesteia**. S-a susținut că potrivit fișei postului (vol.3, f.284-287), inculpatul C O, ar fi nesocotit dispozițiile stabilite la art. 9 - *urmărirea realizării activităților din structura subordonată în condiții de eficiență*”. Nu au fost apreciate inițial alte atribuțiile stabilite potrivit art. 9 indicat, ci au fost exemplificate, explicit care anume dintre aceste au fost avute în vedere de acuzare, respectiv:

- „*asigură realizarea prestațiilor și veniturilor (...) pentru serviciile poștale și prestațiile pe bază de contracte/convenții în competența Centrului Regal*”(art.9.II pct.7),

- „exercită activitatea de control și îndrumare D asupra activității unităților poștale operative din rețea și a compartimentelor din subordine” (art.9.II.pct.9),
- „coordonează, urmărește și analizează modul de desfășurare a activității operaționale în rețeaua poștală...” (art.9.II.pct.2),
- „urmărește și analizează încasarea ritmică a creanțelor astfel încât să-și asigure în permanență fondurile bănești necesare îndeplinirii obligațiilor de plată” (art.9.III.pct.5),
- „urmărește modul de respectare a disciplinei financiare în cadrul Centrului Reglaj Rețea Poștală” (art.9.III.9),
- „execută control D asupra activității subunităților operative din rețea și a compartimentelor în subordine Dă” (art.9.V.pct.7),
- „reprezintă și urmărește apărarea intereselor Centrului Reglaj Rețea Poștală în relații cu persoanele fizice și juridice...” (art.9.IX.pct.1)

De asemenea, s-a reținut în acuzare că angajații CRTz C răspund de respectarea fluxurilor tehnologice de primire, prelucrare și transport ale trimiterilor de corespondență, asigurând aplicarea instrucțiunilor sau a normelor de lucru în vigoare, iar din acest motiv angajaților CRTz C nu li se poate imputa că au încălcat norme sau instrucțiuni privind procedura de urmat în cazul corespondenței prelucrate în poșta hibridă, în condițiile în care astfel de norme sau instrucțiuni lipsesc. Din această perspectivă instanța a reținut că și inculpatul CON se afla în aceeași situație ca a martorilor T G, M V, F S.

Potrivit art. 9.39 din fișa tip a postului de șef al centrului reglaj de tranzit (martorul M V) acesta: „asigură aplicarea tuturor ordinelor și dispozițiilor primite de la nivelul Regiunii Rețea Poștală”; efectuarea operațiunilor tehnice conform celor dispuse verbal de CON (în condițiile în care forma scrisă a dispozițiilor nu este obligatorie) nu poate fi imputată reprezentanților CRTz C, cu atât mai mult cu cât se invocau cutume procedurale. (vol.3, f.322).

Prin urmare, nu doar că s-a reținut exploatarea unor cutume, unanim acceptate la nivelul conducerii CNPR, dar s-a precizat în clar că procedurile de urmat în cazul poștei hibride, iar aici amintim și contractul de asociere care o prevedea, lipseau.

În actul de acuzare s-a indicat însă că inculpatul CON ar fi încălcat atribuțiile stabilite prin fișa postului, respectiv ar fi dispus ”distribuirea repetată, de către CNPR S.A., fără facturare, în folosul SC T Ss SRL, a corespondenței R-RR (procesate în poșta hibridă), corespondență indicată de el ori de PM”. Nu doar că în cadrul asocierii nu se emiteau facturi, dar dacă ar fi fost necesar să fie emise facturi în raport de situația prezentată, acest fapt se stabilea la nivel central, documentele privind contractele încheiate la nivelul Centralei CNPR, inclusiv cele de la OP 2, fiind trimise la București: ”Borderourile și procesele verbale de predare primire ale comenzilor, ce reprezintă cele 11 acte materiale, au fost transmise de oficiile poștale din C la CNPR SA structura centrală din București, în vederea facturării. Acestea au fost prezentate în oriTl, comisarilor GF – Comisariatul General, ce le-au atașat la procesul verbal nr. 4068/16.05.2013 în copie conformă cu oriTlul”.

În cuprinsul precizărilor acuzării intervenite în luna septembrie 2016 s-a specificat că inculpatul CON, în perioada mai 2011–martie 2012, în sensul art. 5 alin 1 din O.G. 119/1999, gestla un ”patrimoniu public”, definit ca ”totalitatea drepturilor și obligațiilor sTlui(...) sau ale entităților publice ale acestora, dobândite sau asumate cu orice titlu. Drepturile și obligațiile sTlui (...) se referă atât la bunurile din domeniul public, cât și la cele din domeniul privat al sTlui ...”. În speță s-a reținut că s-a avut în vedere gestlarea patrimoniului unei entități publice, potrivit art. 2 lit. m din O.G.119/1999, respectiv: CN RP SA. Prin urmare, în calitatea deținută, aceea de șef al DRP C, s-a susținut că inculpatul CON avea deci obligația stabilită prin legislație primară de a realiza o ”bună gestiune financiară”, adică să asigure, în administrarea patrimoniului CN RP SA, legalitatea, regularitatea, economicitatea, eficacitatea și eficiența.

În cuprinsul notelor de ședință depuse la 8 ianuarie 2018 s-a învederat de către acuzare că dacă în rechizitoriu nu sunt arătate normele din legislația primară, acest fapt nu înseamnă că inculpații nu au încălcat asemenea norme, fiind obligația acuzării de a preciza dispozițiile din legislația primară presupus încălcate. În acest sens au fost suplimentate precizările privind

dispozițiile legale încălcate. S-a învederat că înȘta de contencios constituțional a avut în vedere excluderea nu a tuturor atribuțiilor de serviciu din legislația secundară, ci doar a celor care nu își găsesc corespondent în legislația primară, adică depășesc cadrul legal instituit prin legislația primară. Prin urmare, s-a solicitat a fi avute în vedere și actele subsecvente date în aplicarea legilor sau ordonanțelor, întrucât vin să lămurească sau dezvolte unele aspecte referitoare la atribuțiile de serviciu cuprinse în actul primar (s-a făcut trimitere la decizia penală nr 4/2017 a ICCJ). S-a considerat că decizia nr 405/2016 a Curții Constituționale nu este una de dezincriminare a faptei prev de art. 297 Cp, ci de interpretare pe viitor a textului incriminator pentru fapte de abuz în serviciu și nici nu poate fi privită ca o lege mai favorabilă care să fie aplicată retroactiv.

În acuzare s-a mai susținut că în prezenta cauză faptele de abuz în serviciu pentru care inculpatul CON a fost trimis în judecată se referă la încălcări ale legislației primare, unde sunt prevăzute obligații/îndatoriri ce revin funcționarilor publici ce-și desfășoară activitatea în cadrul autorităților și instituțiilor publice și ar fi imposibil ca prin legislația primară să se stabilească pentru fiecare funcționar, pentru fiecare funcție ori pentru fiecare angajat, obligațiile de serviciu și prin urmare este firesc ca detalierea obligațiilor să se realizeze ulterior, în corelație cu legislația primară, obligațiile de serviciu (acele funcții fiind de ordinul sutelor ori miilor, cu particularități multiple).

În opinia acuzării s-a reținut că este firesc ca detalierea obligațiilor de serviciu să se realizeze ulterior, în corelație și în conformitate cu legile, OG și OUG respective, prin legislație secundară (HG, ordin ministru, norme de aplicare etc). S-a mai susținut că multitudinea și complexitatea deosebită a aspectelor juridice/legislative/normative, impuse companiilor CN de către autoritățile legiuitoare, printre altele legate și de eficientizarea activității acestora, fac imposibilă obiectiv integrarea în totalitate a acestora în legislația primară și tocmai din acest motiv funcționarii publici din speță – angajați ai unei Companii CN cu capital integral de stat, au printre altele și obligația îndeplinirii de serviciu de a cunoaște atât dispozițiile din legislația primară, cât și pe cele detaliate în legislația secundară care contribuie la asigurarea clarității și previzibilității normei din legislația primară.

S-a precizat că CNPR SA a fost înființată prin HG 371/1998 ca societate comercială pe acțiuni, iar conform art 1 al 4 din Actul Constitutiv este o companie de interes public.

Se indică faptul că potrivit HG 548/2013 CNPR este una dintre societățile comerciale la care Ministerul pentru Societate Iașală îndeplinește atribuțiile pe care sTl român le are în calitate de acționar, iar acțiunile sunt deținute în totalitate de sTl român. Sunt precizate dispozițiile art. 4 din Actul constitutiv, cu trimitere la L 83/2006 – abrogată prin OG 31/2002 (în vigoare la data faptelor).

Apoi, se precizează că potrivit OG 31/2002 CNPR are ca scop stabilirea condițiilor de furnizare a serviciilor de poștă și asigurarea accesului la serviciul universal, în vederea creării unei piețe concurențiale și promovării intereselor utilizatorilor. Alături de această dispoziție sunt învederate și dispozițiile: art 6 al 1 din OG 31/2002; art. 22 al 1 din OG 31/2002; art. 24 al 1 din OG 31/2002; art. 49 al 1, 2, 3 din OG 31/2002.

De asemenea, a fost invocată Decizia președintelui ANCOM nr 293/2009 privind desemnarea furnizorului de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale, cu referire la supravegherea îndeplinirii obligațiilor de către furnizorul de serviciu universal în domeniul serviciilor poștale care se realizează de către Autoritatea N de Administrare și Reglementare în Comunicații, inclusiv art. 20 din Decizia președintelui Ancom nr 293/2009.

Se apreciază în acuzare că dispozițiile din legislația secundară amintită completează legislația primară – OG 31/2002 și sunt menționate o serie de reglementări interne care fac referire la conduita pe care un angajat al CNPR trebuie să o adopte în exercitarea atribuțiilor de serviciu, respectiv Regulamentul de ordine interioară al CNPR întocmit în temeiul art. 257 din Codul Muncii (art. 1, art. 2, art. 12 pct 34., art. 15, art. 16) și s-a indicat faptul că inculpatului CON avea prevăzut în fișa postului atribuții de serviciu dintre care se menționează:

-organizează și conduce prin factorii de decizie toate activitățile tehnice, de producție, economice, comerciale, sociale și de altă natură ale DRP Centru;

- asigura analiza tuturor activităților desfășurate dispunând măsuri corespunzătoare;
- organizează și conduce activitățile DRP centru în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, a ordinelor, regulamentelor, instrucțiunilor și convențiilor încheiate de CNPR;
- în domeniul operațional:
 - coordonează, urmărește și analizează modul de desfășurare al activității operaționale în rețeaua poștală cu respectarea instrucțiunilor și a metodologiei specifice;
 - coordonează activitatea de gestlare a rețelei, urmărește formularea de propuneri pentru criterii de înființare, transformare, desființare a unităților poștale operative având la bază principii de rentabilitate și universalitate a serviciului poștal;
 - asigură realizarea prestațiilor și a veniturilor precum și raportarea acestora la termenele stabilite, pentru serviciile poștale și prestațiile pe bază de contracte/convenții în competența DRP Centru;
 - exercită activitatea de control și îndrumare D asupra activității subunităților poștale operative din rețea și a compartimentelor din subordine;
 - asigură dezvoltarea și rentabilizarea rețelei de subunități poștale;
 - în domeniul financiar contabil:
 - organizează, urmărește și analizează îndeplinirea integrală a sarcinilor de plan financiar, accelerarea vitezei de rotație a fondurilor, respectarea normelor privind disciplina de plan, contractuală și financiară;
 - urmărește și analizează încasarea ritmică a creanțelor astfel încât să-și asigure în permanență fondurile bănești necesare îndeplinirii obligațiilor de plată;
 - urmărește modul de respectare a disciplinei financiare în cadrul Regiunii;
 - urmărește și analizează resursele de care dispune DRP Centru, modul de folosire a lor și posibilitatea de creștere a gradului de utilizare a acestora;
 - în domeniul comercial:
 - asigură susținerea întregii activități de vânzări prin intermediul studiilor efectuate în legătură cu: portofoliul de clienți, clienți potențiali, cererea de servicii poștale, situația mediului concurențial și ori alte fați din domeniul specific;
 - în domeniul control:
 - exercită controlul D asupra activității subunităților operative din rețea și a compartimentelor din subordinea Dă.

Coroborând aceste aspecte, s-a concluzat că inculpatul și-a exercitat atribuțiile de serviciu cu încălcarea OG 31/2002 în ceea ce privește perceperea tarifelor, obligativitatea ținerii unor evidențe contabile riguroase.

Se precizează că din fișa de postului reiese că inculpatul avea obligația de a efectua în scopul ocrotirii intereselor CNPR SA atribuții pe mai multe paliere, toate acestea orientate spre buna gestlare a rețelei de poștă; avea putere de decizie în toate activitățile de producție, economice, care trebuiau să se realizeze în acord cu dispozițiile legale; trebuia să gestioneze activitatea de poștă într-un scop rentabil pentru Companie, acesta a acceptat prestarea unor servicii de către poștă în favoarea unui terț – SC T S SRL; s-a asigurat doar de prestație fără nicio preocupare pentru asigurarea venitului în contextul în care de la început s-a urmărit ca activitatea să se realizeze în folosul T; avea obligația de a respecta disciplina financiară și de a urmări încasarea ritmică a creanțelor, obligații care s-au apreciat ca fiind încălcate; avea obligații de respectare a disciplinei financiare din cadrul Regiunii pe care o conducea, astfel încât în contextul în care operațiunile privind livrările de corespondență nu au fost înregistrate potrivit dispozițiilor fiscale în materie.

S-a mai susținut în acuzare că exercitarea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu a avut loc cu dubla încălcare a legii; alături de prevederile de mai sus au fost încălcate și dispozițiile din legislația fiscală respectiv L 571/2003, L 92/2003 și L 82/1991 prin neînregistrarea în contabilitatea CNPR a operațiunilor comerciale constând în livrările de corespondență pentru care nu s-au perceput tarifele stabilite. Au fost invocate în acest sens dispozițiile art. 6 din L 82/1991, art. 4 din același act normativ în baza căruia a fost emis OrDI MFP nr 3055/2009 pentru

aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Directivele europene, art. 129 Cod fiscal referitor la prestările de serviciu, art. 22 din Codul de procedură fiscală privind declararea bunurilor și veniturilor impozabile. S-a precizat că în speță însă în mod voit nu s-a încasat tariful stabilit, între cele două acțiuni, respectiv aceea de a nu întocmi factura ca document justificativ și a nu încasa tariful stabilit, existând o legătură între acțiunea mijloc și acțiunea scop; inculpatul C O, pentru a-și atinge obiectivul urmărit – de a asigura un folos necuvenit SC T Ss, a recurs la nerespectarea dispozițiilor fiscale.

În acuzare s-au mai precizat și dispozițiile art. 43 al 1 și art. 45 al 1 din L 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, este reluată OG 119/1999 cu trimitere la prevederile art. 2 lit p și art. 4 al 1 din acest act normativ.

În Șta constată că, în marea lor majoritate, aspectele precizate în acuzare vin să adauge la starea de fapt, fiind indicate atribuții de serviciu în plus față de cele inițiale, iar aspectele detaliate din cuprinsul actelor normative nu apar în descrierea situației de fapt, ci sunt deduse din aceasta. Aceste aspecte nu presupun că inculpatul nu ar fi trebuit să respecte și acele dispoziții din fișa postului, detaliate în punctele care urmează, dar acestea nu au fost prezentate expres în acuzația inițială, actul de sesizare prevăzând explicit doar pe acelea avute în vedere de organul de urmărire penală la momentul sesizării și prin urmare precizările cu privire la eventualele încălcări ale dispozițiilor legale puteau privi doar starea de fapt inițială. Astfel, s-a mai indicat în completare că inculpatul CON deși avea obligația de a respecta dispozițiile legale ce reglementează activitatea de poștă și toate celelalte reglementări care vizează această activitate (regulamentul intern, contractul colectiv de muncă, fișa postului) *a antrenat un mecanism prin funcționarea căruia CNPR distribuia scrisori, utilizând sistemul de francare TP, respectiv corespondența R- RR, fără ca pentru o parte din acest operațiuni să încaseze prețul serviciului prestat, acești bani rămânând în folosul necuvenit al SC T S București și totodată reprezentând o pagubă în patrimoniul CNPR SA; inculpatul trebuia să acționeze pentru a evita pierderea de venituri – conform instrucțiunilor primite în baza legislației primare (OG 31/2002). În actul de acuzare s-a reținut însă că inculpatul C O a fost determinat să pună în aplicare un mecanism prin funcționarea căruia, C distribuia scrisori, fără ca, pentru o parte din corespondența „R & RR” din poșta hibridă, expedită, să încaseze prețul serviciului prestat, banii rămânând SC T Ss SRL București.*

Apoi, deși inițial s-au reținut doar 7 dintre atribuțiile ce incumbă inculpatului C O potrivit art. 9 din fișa postului, în precizările din luna ianuarie 2018 au fost indicate în plus alte 8 atribuții stabilite potrivit art. 9 din aceeași fișă:

- organizează și conduce prin factorii de decizie toate activitățile tehnice, de producție, economice, comerciale, sociale și de altă natură ale DRP Centru; art. 9.I.4

- asigura analiza tuturor activităților desfășurate dispunând măsuri corespunzătoare; art. 9.I.5.

- organizează și conduce activitățile DRP centru în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, a ordinelor, regulamentelor, instrucțiunilor și **convențiilor încheiate de CNPR**; art. 9.I.7

- coordonează activitatea de gestionare a rețelei, urmărește formularea de propuneri pentru criterii de înființare, transformare, desființare a unităților poștale operative având la bază principii de rentabilitate și universalitate a serviciului poștal; art. 9.II.3

- asigură dezvoltarea și rentabilizarea rețelei de subunități poștale; art. 9.II.13

- organizează, urmărește și analizează îndeplinirea integrală a sarcinilor de plan financiar, accelerarea vitezei de rotație a fondurilor, respectarea normelor privind disciplina de plan, contractuală și financiară; art. 9.III.3

- urmărește și analizează resursele de care dispune DRP Centru, modul de folosire a lor și posibilitatea de creștere a gradului de utilizare a acestora; art. 9.III.12

- asigură susținerea întregii activități de vânzări prin intermediul studiilor efectuate în legătură cu: portofoliul de clienți, clienți potențiali, cererea de servicii poștale, situația mediului concurențial și ori alte Iații din domeniul specific; art. 9.IV.3

Se constată că s-a mențiat în cuprinsul precizărilor completatoare din ianuarie 2018 că potrivit art. 9.I.7 din fișa postului convențiile apreciate au în vedere pe cele încheiate la nivelul CNPR, în condițiile în care potrivit fișei postului de la dosar, cu privire la inculpatul CON sunt de apreciat convențiile încheiate la nivelul **Sucursalei** (fila 284 vol 3 d.u.p.). Ori convențiile CNPR cu T, în special contractul de asociere în participațiune, nu sunt încheiate la nivelul sucursalei.

Prin urmare, cu raportare la aspectele indicate de acuzare că ar fi constituit încălcări ale legii, instanța va avea în vedere doar precizările indicate în rechizitoriu ca fiind atribuții ce au fost apreciate ca încălcate efectiv de către inculpatul C O prin faptul că ar fi dispus distribuirea de corespondență D în cartare la instigarea inculpatei PM care la rândul său ar fi fost instigată de inculpatul F M.

Prin raportare la aspectele indicate în actul de sesizare și textele de lege indicate în precizările făcute pentru termenul din 17 ianuarie 2018, se constată că singurul aspect care s-ar putea aprecia în cauză, din totalitatea atribuțiilor de serviciu indicate de acuzare inițial ca fiind încălcate, este cel prevăzut la art. 9 III.9 din fișa postului, respectiv *"urmărește modul de respectare a disciplinei financiare în cadrul Centrului Reglaj Rețea Poștală"* despre care se susține că s-ar plia pe dispozițiile art. 5 alin. 1 din O.G. 119/1999: *"Persoanele care gestionează fonduri publice sau patrimoniul public au obligația să realizeze o bună gestiune financiară prin asigurarea legalității, regularității, economicității, eficacității și eficienței în utilizarea fondurilor publice și în administrarea patrimoniului public."* Trecând peste faptul că dispoziția cuprinsă în art. 5 al 1 din OG 119/1999 constituie o normă cu caracter general, adresându-se tuturor "persoanelor" care se află în aceeași situație și face trimitere la normele cu caracter special care trebuiesc respectate de fiecare funcționar în parte (acele norme exprese la care decizia Curții Constituționale se referă), urmărirea modului de respectare a disciplinei financiare presupune însă verificarea altor aspecte, respectiv activitatea din subordine cu privire la care angajatul poate dispune. *Asigurarea legalității, regularității* presupune verificarea acelor dispoziții cuprinse în norme cu caracter primar care prevăd modul de derulare a activității imputate, ceea ce în cauză nu s-a indicat pentru a reține ca fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu. Aspectele privind *economicitatea, eficacitatea și eficiența* unui contract/activități nu se analizează în cadrul elementelor constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, decât dacă într-un act normativ primar se precizează în clar ce anume trebuie urmărit de persoana căreia i se impută o acțiune sau inacțiune; aceste criterii de performanță se analizează într-un cadru mai larg și nu doar cu raportare la chestiuni de moment. Este însă de remarcat că nu inculpatul C O avea obligația de a gestiona activitatea derulată prin contractul/contractele încheiate de CNPR cu T Ss SRL, în condițiile în care contractul nu era încheiat de Sucursală, iar evidențierea trimiterilor – despre care s-a comunicat că sunt plătite și cunoscute la nivelul Centralei - a fost precizată de martorul M V că a fost realizată. Nu s-a făcut dovada existenței unor dispoziții date martorului M V de către inculpatul C O în sensul de a încălca dispozițiile legale sau de a nu se proceda conform procedurilor interne și cutumei acceptate de partea civilă atunci când volumele de corespondență erau mari (aici amintim depoziția martorului M V), atât în ceea ce privește contractul de TP, cât și în cel de asociere în participațiune care privește poșta hibridă.

În același sens, se constată că martorul M V a precizat, de la urmărire penală, că trimiterile ce soseau și mergeau D în cartare urmau procedura din cadrul contractului de asociere în participațiune, aspect care i-a fost comunicat de către inculpatul C O; nu s-a lăsat să se înțeleagă nici martorului și nici inculpatului C O că volumele de corespondență ce veneau în poșta hibridă și mergeau D în cartare nu ar fi fost verificate în cadrul acțiunilor de gestionare ale asocierii, că în cadrul asocierii nu ar fi fost prezentate toate documentele provenite de la CNPR ori că volumele de corespondență trebuiau înregistrate în sistem TP și trimise la OP 2 C. Întrucât angajații CNPR, printre care și inculpatul C O (dar și angajații ai T Ss SRL – martori în dosar), nu cunoșteau clauzele contractuale și s-a comunicat că volumele de corespondență sunt venite în cadrul contractului de poșta hibridă încheiat și "facturarea" se producea la București, nu puteau dispune cu privire la acestea; de asemenea, și dacă s-ar aprecia că trimiterile sosite la C ar fi

privit toate, inclusiv cele primite D în cartare, contractul simplu de TP, se constată că nici acest contract nu intra în gestiunea sucursalei. Prin urmare, dispozițiile art. 5 menționate nu au aplicabilitate în cauză.

Art. 43 al 1 din L 188/1999, la fel art 5 al 1 din OG 119/1999, are caracter general și face trimitere evidentă la respectarea normelor legale aplicabile pentru fiecare funcționar în parte, însă nu au fost indicate acele norme legale ce trebuiesc apreciate, indiferent că aparțin legislației primare (care interesează infracțiunea de abuz în serviciu) sau celei secundare. Art. 4 al 1 din OG 119/1999 are de asemenea caracter general și nu privește situația de fapt descrisă în actul de sesizare întrucât nu s-a reținut că în lege se prevedea o astfel de atribuție a inculpatului.

În ceea ce privește dispozițiile art. 129 din L 571/2003, în vigoare la momentul faptelor, acestea nu au relevanță în cauză, întrucât evidențiază operațiunile care pot fi apreciate drept prestări de servicii. Nu era obligația inculpatului C O de a emite facturi, iar asocierea în baza căreia s-a derulat parte din relația contractuală nu prevedea emiterea de facturi între asociați. Art. 22 din L 92/2003 are în vedere cu totul alte aspecte decât cele care privesc atribuțiile de serviciu ale inculpatului C O, privește înțelesul noțiunii de obligație fiscală, natura obligației fiscale, în cauză nefiind indicate care ar fi fost taxele și impozitele ce ar fi fost datorate de CNPR, care ar fi fost prejudiciul și cui s-ar fi produs efectiv; amintim că vătămarea s-a apreciat prin cauzarea unui prejudiciu încercat de CNPR, iar nu penru eventuale taxe ce ar fi fost datorate în cadrul asocierii, pentru servicii prestate (taxele și impozitele se plătesc de contribuabil, nu i se datorează acestuia). Art. 4 din L 82/1991 privește atribuții ale Ministerului Economiei și Finanțelor, iar cele ale art. 6 ale aceluiași act normativ nu au în vedere situația asocierii a cărei contabilitate se ținea la nivel T, iar documentele identificate la sediul acesteia relevă faptul că ele au fost verificate la nivel CNPR, martorul M precizând că după semnarea documentelor acestea erau trimise T în cadrul asocierii.

Dispozițiile art. 6 al 1 din OG 31/2002 privesc norme cu caracter general ale Ministerului Tehnologiei și Comunicațiilor, nu prezintă relevanță cu privire la atribuțiile indicate ca fiind încălcate de către inculpat. Art. 22 al 1,4,5 din OG 31/2002 prevede modul de stabilire a tarifelor la nivel național, aspect care nu cade în atribuția inculpatului, căci nu acesta putea dispune cu privire la transmișerile de corespondență venite în cadrul contractului de TP sau a asocierii. Art. 24 al 1 din OG 31/2002 nu are relevanță în condițiile în care nu inculpatului îi incumba obligația ținerii evidenței contabile în cadrul asocierii și nu rezultă date că ar fi dat dispoziții vreunui subaltern să nu respecte dispoziții privind serviciul universal la care dispoziția legală se referă. Aprecierea asupra rentabilității contractului de asociere care privea poșta hibridă, chiar și a celui de TP care are în vedere însă OP 2 C, nu aparținea inculpatului C O care nu a dispus cu privire la contractele amintite. Art. 49 al 1, 2, 3 din OG 31/2002 enumeră obiective cu caracter general ale Autorității de Reglementare, iar nu atribuții ale inculpatului C O.

Restul precizărilor privind legislația secundară nu pot forma obiectul analizei infracțiunii de abuz în serviciu, astfel cum rezultă din Decizia Curții Constituționale amintite. S-a susținut în acuzare că în Sța de control constituțional nu a avut în vedere excluderea tuturor atribuțiilor de serviciu din legislația secundară, ci doar a acelor care nu-și au corespondent în legislația primară, adică depășesc cadrul legal instituit prin legislația primară. Prin urmare, se apreciază în acuzare că trebuie luate în considerare și actele subsecvente date în aplicarea legilor sau ordonanțelor, întrucât vin să lămurească sau dezvolte unele aspecte referitoare la atribuțiile de serviciu cuprinse în actul primar. Prin urmare, se învederează că decizia Curții este una de interpretare, iar nu de dezincriminare; că în legislația primară sunt prevăzute obligații fundamentale, de esență pentru unele domenii de activitate ale autorităților și instituțiilor publice, care devin funcționari publici ce își desfășoară activitatea în cadrul acestora și, respectiv, pentru anumite categorii de funcționari publici, apreciindu-se ca fiind imposibil ca prin legislația primară să se stabilească pentru fiecare funcționar, pentru fiecare funcție ori pentru fiecare angajat obligațiile de serviciu, aceste funcții fiind de orDI sutelor sau miilor, cu particularități multiple. Se concluzionează în sensul că multitudinea și complexitatea deosebită a aspectelor juridice impuse Companiilor CN de către autoritățile legiuitoare fac imposibilă integrarea în totalitate a acestora

în legislația primară, iar tocmai din acest motiv legislația secundară detaliază, explică, concretizează obligațiile profesionale din legislația primară, căci în lipsa acestora nici un funcționar public nu ar fi în măsură să-și îndeplinească sarcinile specifice funcției, fiind astfel necesară trierea la legislația secundară.

În Șta constată că deciziile Curții Constituționale prin care se stabilește neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, indiferent că sunt de dezincriminare sau de interpretare, nu permit atribuirea unui alt sens, o altă explicație, decât cea care rezultă din considerentele și minuta deciziei, care se raportează la probatoriul indicat în cauză; deciziile Curții sunt general obligatorii de la data publicării lor în Monitorul Oficial întrucât și considerentele deciziei fac parte integrantă din soluția dispusă de judecătorul constituant. Decizia nr 405/2016 a Curții Constituționale nu dezincriminează infracțiunea de abuz în serviciu, ci a stabilit parametri constituționali în care o astfel de infracțiune ar putea fi reținută. În condițiile în care prin decizia amintită sunt explicate expres, în clar, care sunt motivele care au condus la adoptarea acesteia, judecătorul nu poate face interpretări pe marginea considerentelor, căci în această manieră se ajunge la înlăturarea caracterului ei general obligatoriu și implicit la nerespectarea acesteia. Iar motivația învederată de Curte în cuprinsul considerentelor are în vedere tocmai înlăturarea acelor aspecte de imprecizie care se pot naște în practică, când multitudinea de norme date în aplicarea legii, care nu emană de la legiuitor și prin urmare nu pot avea aceeași forță juridică, pot ridica sttul unor funcționari care elaborează norme, instrucțiuni, regulamente, ordine interioare etc la nivelul autorității legiuitoare, cu consecința chiar a imposibilității verificării acestora sub aspectul constituțional, iar judiciar doar în rare situații. Normele, regulamentele interne, ordinele etc nu sunt de fiecare dată clare, nu acoperă de fiecare dată problemele apărute în practică, iar lipsa acestora este suplinită în practică de decizii ad/hoc, care se pot transforma în cutume, astfel că aplicarea Sdardului obiectiv stabilit prin dispoziția legală nu este posibil, prescripția normativă devenind imprevizibilă și neclară.

Astfel, în considerarea Deciziei nr 405/2016, Curtea a stat că, în primul rând, legiuitorului îi revine obligația, ca, în actul de legiferare, indiferent de domeniul în care își exercită această competență constituțională, să dea dovadă de o atenție sporită în respectarea principiului clarității și previzibilității legii. Pe de altă parte, organelor judiciare, în misiunea de interpretare și aplicare a legii și de stabilire a defectuoșității îndeplinirii atribuției de serviciu, le revine obligația de a aplica Sdardul obiectiv, astfel cum acesta a fost stabilit prin prescripția normativă. (...)

Având în vedere aceste aspecte, precum și faptul că persoana care are calitatea de funcționar în sensul legii penale trebuie să poată determina, fără echivoc, care este comportamentul ce poate avea semnificație penală, Curtea constată că sintagma "îndeplinește în mod defectuos" din cuprinsul dispozițiilor [art. 246](#) din Codul penal din 1969 și ale [art. 297](#) alin. (1) din Codul penal nu poate fi interpretată decât în sensul că îndeplinirea atribuției de serviciu se realizează "prin încălcarea legii". Aceasta este singura interpretare care poate determina compatibilitatea normelor penale criticate cu dispozițiile constituționale referitoare la claritatea și previzibilitatea legii (a se vedea mutatis mutandis Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 19 mai 2015, [paragraful 48](#)). De altfel, Curtea reține că [art. 19](#) din Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York, menționează expres că, pentru a exista infracțiunea de "abuz de funcții", agentul public trebuie să îndeplinească ori să se abțină să îndeplinească, în exercițiul funcțiilor sale, un act cu încălcarea legii.

Totodată, Curtea apreciază că raportarea la prescripția normativă trebuie realizată și în ipoteza analizei neîndeplinirii unui act, cu atât mai mult cu cât, în domeniul penal, o inacțiune dobândește semnificație ilicită doar dacă aceasta reprezintă o încălcare a unei prevederi legale exprese care obligă la un anumit comportament într-o situație determinată. (...)

Astfel, Curtea constată că raportarea organelor judiciare la o sferă normativă largă care cuprinde, pe lângă legi și ordonanțe ale Guvernului, și acte de nivel inferior acestora, cum ar fi hotărâri ale Guvernului, ordine, coduri etice și deontologice, regulamente de

organizare internă, fișa postului, are influență asupra laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu prin extinderea acesteia la acțiuni sau inacțiuni ce definesc elementul material al laturii obiective a infracțiunii, dar care nu sunt prevăzute în acte normative de reglementare primară. (....)

Curtea sTează că neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară - legi și ordonanțe ale Guvernului. Aceasta deoarece adoptarea unor acte de reglementare secundară care vin să detalieze legislația primară se realizează doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă.

(...) Comportamentul interzis trebuie impus de către legiuitor chiar prin lege (înțeleasă ca act formal adoptat de Parlament, în temeiul [art. 73](#) alin. (1) din Constituție, precum și ca act material, cu putere de lege, emis de Guvern, în temeiul delegării legislative prevăzute de [art. 115](#) din Constituție, respectiv ordonanțe și ordonanțe de urgență ale Guvernului) neputând fi dedus, eventual, din raționamente ale judecătorului de natură să substituie normele juridice. În acest sens, instanța de contencios constituțional a reținut că, în sistemul continental, jurisprudența nu constituie izvor de drept așa încât înțelesul unei norme să poată fi clarificat pe această cale, deoarece, într-un asemenea caz, judecătorul ar deveni legiuitor (Decizia nr. 23 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 31 martie 2016, [paragraful 16](#)).

64. Curtea constată că în cazul în care neîndeplinirea ori defectuositatea îndeplinirii unui act nu s-ar raporta la atribuții de serviciu prevăzute într-un act normativ cu putere de lege s-ar ajunge la situația ca în cazul infracțiunii de abuz în serviciu elementul material al acesteia să fie configurat **atât de legiuitor, Parlament sau Guvern, cât și de alte organe, inclusiv persoane juridice de drept privat, în cazul fișei postului, ceea ce nu este de acceptat în sistemul juridic de drept penal**. Curtea reține că, deși legislația primară poate fi detaliată prin intermediul adoptării unor acte de reglementare secundară, potrivit [art. 4](#) alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, actele normative date în executarea legilor și a ordonanțelor Guvernului se emit doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă.

În concluzie, în materie penală, principiul legalității incriminării, "nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege", impune ca numai legiuitorul primar să poată stabili conduita pe care destinatarul legii este obligat să o respecte, în caz contrar aceștia supunându-se sancțiunii penale.

Prin urmare, se constată că în cauză nu se pot aprecia în ceea ce-l privește pe inculpatul C O dispoziții legale cuprinse în norme secundare, încălcarea sau nu a unor dispoziții interne ale CNPR, ANCOM etc, se realizează în cadrul unei proceduri care excede sferei contenciosului penal, inclusiv cu privire la aplicabilitatea sau nu a acestora la momentul de interes în cauză (de exemplu HG 548/2013 CNPR).

Apare, din declarațiile martorilor, ale inculpaților și din documentele financiar contabile, contracte etc de la dosar că în cauză a existat o relație contractuală derulată între T și CNPR, relație ce privea atât contractul de TP în baza căreia corespondența era trimisă către OP de destinație, dar și o asocierie în participațiune ce prevedea sistemul de poștă hibridă, sistem ale cărui reguli sunt stabilite între părțile contractante, nu erau aduse la cunoștință salariaților, dispozițiile privind executarea acestuia venind de la Centru, tot acolo fiind și locul în care se verifica relația partenerială, contabilitatea fiind în sarcina asociatului T, iar distribuția în sarcina asocierii.

În cauză s-a reținut în acuzare că inculpatul C O a dispus distribuirea repetată, de către C N „RP” S.A., fără facturare; nu s-a indicat că facturarea intra în sarcina inculpatului C O. În esență s-a reținut că prin intermediul cutumei, acceptate în CNPR (și care nu s-a precizat să fi fost interzisă pentru T), volumele de corespondență nu au fost șampilate și evidențiate la nivelul DRP C și astfel nu au putut fi facturate la nivel central. Se constată însă că volumele de corespondență erau trimise în poșta hibridă, sistem ce permite scurtarea timpilor de circulație și

care, a susținut martorul M, corespunde cu ceea ce în fapt s-a întâmplat și despre care a cunoscut că interesează asocierea în participațiune; în cadrul cutumei nu se mai proceda la ștampilare, însă volumele se evidențiau fapt ce permitea verificarea lor; la nivel DRP C au fost evidențiate volumele de corespondență, cutuma folosită avea în vedere volumele mari de corespondență și permitea verificări și, eventual, înregistrări contabile, evidență care apare la nivel local – DRP C și a fost trimisă pentru apreciere (facturare sau nu) la Centrala CNPR. Facturarea intervenea doar în cadrul contractului de TP, martorii și inculpații au precizat că volumele primite D în cartare priveau contractul de asociere unde procedura era diferită. Dacă la nivelul centralei se aprecia că este necesară sau nu facturarea trimiterilor, nu există date că acest fapt ar fi fost împiedicat de inculpatul C O, cu mențiunea că în cazul contractului de asociere nu se emiteau facturi între asociați. Dacă era corectă distribuția în asociere și prin alte centre de tranzit este un alt aspect care privește gestiunea serviciului și nu privește atribuții ale inculpatului în condițiile în care contractele indicate nu au fost semnate la nivel local.

În acuzare s-a apreciat că între inculpatul M C F, numitul P A C și martorul D D există o relație care relevă interesul inculpatului M C F în a ajuta pe reprezentantul T. În probațiune sunt indicate o serie de contracte care relevă faptul că între T Ss SRL (P A C) și I S SRL (D D) există încheiat un contract de prestări servicii nr. **3264/28.10.2010** (vol.19, f.379-388), având ca obiect „*prestarea de servicii de întreținere, revizie și intervenție preventivă a echipamentelor din anexa 1, pe bază de abonament lunar*”. S-a susținut că problema care este generată e că T Ss SRL a apelat la I S SRL, nu la firma afiliată P I S.R.L. care ar aparține tot numitului P A C, unica distribuitor în România a produselor Pitney Bowes și singura autorizată să ofere întreținere prin ingineri de service (*care în realitate și-au desfășurat activitatea atât pentru T Ss SRL, cât și pentru P I SRL*), iar pentru serviciile pretins prestate au fost emise 10 facturi în valoare totală de 1.084.508 lei. (vol.19, f.10, 245-290 și 320-380). Se constată însă că nu s-a prezentat că exista o interdicție a T în a încheia o relație contractuală cu societatea I S SRL.

De asemenea, s-a învedereat că firma lui P A C, P I SRL a încheiat cu I S SRL, controlată de D D un contract nr. **1480/28.06.2010**, având ca obiect furnizarea unui S de managementul documentelor (INDSOFT-INFOCET), precum și 100 de licențe de utilizatori și contractul nr.**1531/30.06.2011**, având ca obiect prestarea de servicii aferente implementării aplicației S privind managementul documentelor (vol.20, f.2-13), fiind făcute aprecieri cu privire la eficiența, utilitatea contractului (numărul licențelor exagerat, firmele lui P A C aveau cel mult 40 de calculatoare, unele licențe erau inutile pentru care s-au facturat 1.498.487 lei, instalarea este apreciată ca fiind o banală operațiune pe care o putea face orice angajat de IT al firmelor lui P A C (*prin câteva click-uri*) și a costat nu mai puțin de 210.800 lei). S-a amintit și de un alt contract, cu nr. **7/04.01.2010** (vol.23, f.2-8), având ca obiect prestarea unor servicii Iatice de audit și consultanță IT (vol.19, f.15) și s-a apreciat din nou eficiența contractului (s-a reținut că P I SRL nu are infrastructură IT, nu e operator de date și auditul îi era inutil, a fost formal etc). Înșta nu a fost sesizată cu privire la legalitatea acestor contracte.

S-a subliniat faptul că martorul D D este un bun prieten al inculpatului M C F, iar SC I S SRL a achiziționat un apartament de lux în complexul Bellevue Residence la adresa (...), la prețul de 1.345.554 lei (vol.11, f.117, f.119), că de supravegherea lucrărilor la apartament s-a ocupat și inculpatul M C F, care s-a mutat în apartament; locuința a fost ulterior ceslată lui D D, în schimbul dividendelor (vol.11, f.134) și sunt prezentate aspecte privind modificarea domiciliului soției inculpatului F M la adresa de mai sus (vol.11, f.186), precizându-se că familia inculpatului F a folosit apartamentul fără existența unui contract de închiriere.

Înșta constată că inculpatul FMC nu a negat relația de amicitie cu P A C sau că îl cunoștea pe martorul D. Împrejurarea că inculpatul F M a locuit în imobilul aparținând martorului D nu prezintă relevanță penală și nu există probe care să susțină că permisiunea locuirii într-un apartament s-a realizat în vederea plății unei „datorii”. Nici unul dintre martorii audiați nu a relevat aspecte de interes în cauză, în condițiile în care părțile din această înțelegere au confirmat faptul că folosința imobilului a fost generată din cu totul alte considerente: martorul D și inculpatul F se cunoșteau de mai mult timp, acesta din urmă este cel care i-a recomandat

dezvoltatorul imobiliar de la care a fost achiziționat apartamentul (martorul S S) și persoana care s-a ocupat de amenajarea unei alte locuințe a lui D D (martorul M D) - vol.17, f.301, 304-307, 321 d.u.p, declarații 10 decembrie 2015 instanță.

Faptul că soția inculpatului și-a stabilit domiciliul la adresa de mai sus sau că nu a existat un contract de închiriere nu prezintă relevanță, câtă O nu există o probă Dă care să confirme faptul că urmare a acestui fapt inculpatul F M ar fi solicitat nerespectarea unor dispoziții legale.

Nu există probe care să dovedească dispoziții date de inculpatul C O angajaților din subordine în sensul de a nu respecta dispozițiile prevăzute în norme primare în situația de fapt dată, nu rezultă date că a primit dispoziții în acest sens de la inculpata PM sau că acesta, din proprie inițiativă sau la îndemnul inculpatului F M (ori a altei persoane din afara instituției) a dat astfel de dispoziții. Aprecierile asupra eficienței contractuale derulate în relația partenerială cu T este o chestiune care interesează conducerea CNPR, compartimentele de resort economic din CNPR, prin urmare și pe inculpata PM, dar și persoanele care aveau atribuții în sensul de a coordona, monitoriza implementarea restructurării pe centre de profit și modernizarea CNPR - inculpatul F M. Dacă în cadrul acestor atribuții ale fiecăruia dintre inculpați, prin deciziile date în executarea contractelor cu parteneri contractuali, nu au respectat norme interne sau au condus prin acțiunile lor la crearea de prejudicii, este un aspect care nu constituie elemente constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu, însă poate fi apreciat din punct de vedere civil.

Prin urmare, nefiind identificată o dispoziție legală primară care să fi fost încălcată de inculpatul C O, că nu au fost date dispoziții contrare unei legi care să conducă la neînregistrarea unor volume de corespondență sau neevidențierea lor, că acestea au fost comunicate compartimentelor de resort din CNPR, se constată fapta sesizată nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu; dacă prin acțiunile imputate s-ar fi putut crea un prejudiciu persoanei vătămate și care este valoarea acestuia se poate stabili în cadrul unor proceduri civile, sens în care se va dispune achitarea inculpatului în temeiul art. 16 al 1 lit b/1 Cpp pentru infracțiunea de „**abuz în serviciu**” (în formă continuată), prevăzută de art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea 78/2000 cu aplic art. 35 alin. 1 C.pen. (11 acte materiale) și art. 5 Cp. Întrucât nu există dovezi că inculpații PM și F M, aceasta din urmă prin intermediul inculpatei PM, au dat dispoziții inculpatului C O pentru nerespectarea atribuțiilor de serviciu și încălcarea în acest mod a dispozițiilor legale, dacă prin acțiunile care se impută au produs sau nu prejudicii persoanei vătămate sunt acțiuni care se verifică în cadrul procedurilor civile, sens în care, având în vedere și soluția adoptată referitor la inculpatul C O, se va dispune achitarea inculpaților în temeiul art. 16 al 1 lit b teza I Cpp pentru infracțiunea de **instigare la „abuz în serviciu”** (în formă continuată), prev. de art. 47 C.pen. cu ref. la art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea 78/2000 cu aplic art. 35 alin. 1 C.pen. (11 acte materiale) și art. 5 Cp pentru care fiecare dintre aceștia a fost trimis în judecată.

2. În ceea ce privește infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat, se constată că în acuzare s-a reținut că inculpații M C F, PM, CON și numiții P A C și Z M Ș au constituit o asocieră în vederea săvârșirii de infracțiuni, o asocieră cu o anumită continuitate, colaborare, coordonare și o structură bine determinată, în cadrul căreia și-au asumat roluri prestabilite, respectiv Z M Ș, coordonat de P C A s-a ocupat de partea de producție a corespondenței (*împărțirea loturilor de corespondență; stabilirea modului de a denatura datele din documentele prezentate CNPR și ascunderea modului de operare în relația cu R&RR; instruirea subalternilor cu privire la ce trebuie sau nu trebuie să facă pentru a păstra caracterul conspirat al activității desfășurate etc.*), CON, de distribuirea frauduloasă, asigurând aparența de legalitate și faptul că nimeni nu îndrăznește să ceară lămuriri, iar M C F și PM, de susținerea politică și de la nivelul central al CNPR, pentru a evita eventuale neajunsuri, curiozități ori impedimente. Membrii asocierii se consultau, se întâlneau pentru inventarierea volumului total al trimiterilor nefacturate, stabileau când și dacă era oportun să se mai efectueze câte o livrare frauduloasă.

Din probatoriul indicat s-a constatat că nu a existat o relație de natura celei învedereate de acuzare, probatoriile care privesc infracțiunea de abuz în serviciu și care au fost apreciate implicit și cu privire la infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat fiind analizate mai sus și nu se vor mai relua. Nu există probe care să certifice faptul că inculpatul C O a primit indicații în sensul de a distribui corespondența cu nerespectarea dispozițiilor legale, ci atât el cât și martorul M V au cunoscut că relația ce se derulează cu privire la volumele de corespondență primite D în cartare priveau poșta hibridă și contractul de asociere în participațiune; ambii nu au cunoscut relațiile născute la nivelul central cu privire la executarea contractelor încheiate de CNPR și au executat dispoziții primite de la o persoană aflată la conducerea CNPR, nu au cunoscut aspecte care ar fi putut fi apreciate ca nelegale, iar pe parcursul derulării activităților suspiciuni le-au fost atrase doar raportat la volumul corespondenței nu și cu privire la legalitatea activității derulate de ei; inculpatul C O sau inculpata PM nu au dispus neînregistrarea volumelor de corespondență, acestea apar în documentele contabile primare de la nivelul DRP C potrivit susținerilor expertului contabil desemnat, aspect necontestat în cauză; nu era atribuția inculpatului C O a verifica dacă documentele trimise impuneau facturarea serviciului prestat de CNPR sau privea decontarea între asociați în cadrul contractului de asociere în participațiune. Martorul M V nu a primit dispoziții de a nu înregistra volumele de corespondență, doar numărul ridicat al trimiterilor a fost cel care i-a trezit suspiciuni, volumul de corespondență fiind unul dintre indicatorii apreciați în cadrul dezvoltării sistemului de poșta hibridă.

Apoi, chiar aprecierea din actul de sesizare privind menținerea în eroare a reprezentanților DRP C de către reprezentanții T relevă că nu a existat o legătură de natura celei indicate în acuzare între inculpatul C O și reprezentanții ai SC T. Împrejurarea că aceștia se cunoșteau și discutau despre relația ce privea distribuirea de corespondență în cadrul unui contract încheiat la nivel central al CNPR, contract ale cărui clauze nu erau cunoscute nici inculpatului C O, nici martorului M V sau altor martori angajați ai persoanei vătămate sau ai T, nu relevă faptul că discuțiile priveau neînregistrarea, neevidențierea volumelor de corespondență sau netrimiterile datelor la structura centrală a CNPR. În același sens observăm chiar atitudinea inculpatului C O care, deși a recunoscut modul de lucru (care însă nu este de natură infracțională), nu a relevat că avea atribuții în sensul indicat de acuzare; același inculpat a exclus o înțelegere de natură infracțională cu inculpații din prezenta cauză, fiind evident că nu cunoștea modalitatea de derulare a contractelor încheiate de CNPR la nivel central unde știa că acestea erau „facturate”.

Nu rezultă probe că inculpata PM ar fi dat dispoziții de a nu se respecta dispozițiile interne sau nerespectarea dispozițiilor contractuale care prevedeau scurtarea timpilor de circulație; faptul că se folosea o cutumă care ținea seama de volumul de corespondență și posibilitatea de procesare a trimiterilor de către angajații de la DRP C, cutumă care nu a dus la neînregistrarea volumelor de corespondență sau la netrimiterile datelor la nivelul central al CNPR și care a trezit suspiciuni doar ca urmare a repetabilității acesteia, nu relevă înțelegeri între angajații de la C, inclusiv inculpatul C O și persoanele de la București. Procedura poștei hibride avea în vedere eliminarea unor etape din circuitul operațional, iar volumele de corespondență ce se procesau în acest sistem erau criteriul care permitea verificarea necesității deschiderii centrului de poșta hibridă la C. Nu poate fi ignorată relația tensată ce exista la nivelul Centralei CNPR în legătură cu dezvoltarea sau nu a anumitor regiuni, cu menținerea sau nu a unor contracte și înlocuirea lor cu altele în condiții similare cu cele ale T; în același sens sunt de remarcat clauzele contractului de asociere în participațiune care prevăd confidențialitate în cadrul relațiilor comerciale derulate, dar și interesul terților de a deoala relația comercială derulată în baza acestui contract de asociere în participațiune. Inculpata PM și numitul Z M se cunoșteau urmare a relațiilor profesionale derulate, nu rezultă înțelegeri între aceștia care să excedă derulării contractului. În ceea ce privește relația inculpatului F M cu inculpata PM, s-a reținut mai sus că aceasta a fost una de colaborare, profesională, avea la bază încrederea reciprocă, încredere ce se formează în decursul timpului; inculpata P cunoștea faptul că inculpatul F M putea analiza activitatea CNPR și nu rezultă că inculpatul F a cerut inculpatei P să intervină pentru a-l determina pe inculpatul C O să acționeze contrar dispozițiilor legale pentru a produce

prejudicii la nivel CNPR sau în favoarea T. Împrejurarea că inculpatul F M se cunoștea cu numitul P A nu interzice colaborarea profesională cu acesta și nu s-a dovedit existența unor înțelegeri în scopul comiterii de infracțiuni.

Așa fiind, constatând că nu există date ale constituirii unei grupări în vederea comiterii de infracțiuni între inculpați și persoanele față de care s-au dispus cercetările, relațiile dintre inculpați sau între aceștia și reprezentanții T fiind unele de natură profesională și bazate pe o colaborare îndelungată, se constată că fapta de constituire a unui grup infracțional organizat nu există, sens în care pentru această infracțiune se vor aplica față de toți cei trei inculpați dispozițiile art. 16 al 1 lit a Cpp.

3. În ceea ce privește infracțiunea de trafic de influență și complicitate la trafic de influență, s-a reținut în acuzare că în considerarea faptului că l-a determinat pe CON să dea dispoziții care au dus la prejudicierea C CN „RP” S.A. și a faptului că încă menținea în funcțiune, prin influența pe care o avea asupra lui CON, mecanismul de fraudare arătat cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu, inculpata PM, în data de 21.12.2011, a solicitat lui Z M Ș și apoi a obținut, având acordul lui M C F, un folos pentru altul, respectiv: preluarea de la Ministerul Comunicațiilor și Societății Iațale, dintr-un birou folosit de acesta din urmă (*unde era depozitată provizoriu*), a corespondenței ministrului O O (*reprezentând 14.280 de felicitări de Crăciun*), destinate electorilor săi din județul Bacău și predarea ei pentru a fi distribuită de către CN RP SA, dar cu asumarea de SC T Ss SRL a costurilor pe care ar fi trebuit să le suporte ministrul. Altfel spus, se susține că inculpata PM, având acordul inculpatului F C, ar fi solicitat (pretins) și obținut (primit) de la T reprezentată de Z M distribuirea de scrisori pentru martorul O O însă cu asumarea costurilor de către T (foloase), în considerarea faptului că l-a determinat pe C O să dea dispoziții ce au dus la prejudicierea CNPR și pentru ca inculpata PM să mențină influența asupra lui C O de a proceda în maniera apreciată de acuzare cu referire la infracțiunea de abuz în serviciu (respectiv promisiunea de a-l determina pe C O să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle acestuia de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri).

Din materialul probatoriu de la dosar, cu precizările de mai sus referitor la legalitatea probațiunii constând în convorbirile telefonice interceptate, instanța reține următoarele: martorul O O a intențiat în luna decembrie 2011 distribuirea de felicitări pentru alegătorii săi din județul Bacău, astfel că a comandat 20.000 bucăți la prețul de 0,12 lei bucată plus TVA (vol 3 f. 66 d.u.p.). Pentru aceste felicitări martorul a achitat suma de 2.476 lei - factura nr. 0470047/15.12.2011 și chitanță nr. 7851469/13.12.2011 (vol.3, f.67-71).

În ceea ce privește distribuirea acestor felicitări, martorul O O a discutat cu inculpatul FMC, în sensul de a identifica o modalitate discretă prin care corespondența să ajungă la destinație, întrucât apăruseră zvonuri în sensul că nu s-ar fi plătit serviciile de editare. Nu există probe care să susțină că, în condițiile date, s-ar fi discutat despre distribuirea felicitărilor în mod nelegal, pentru a oferi gratuități martorului O O. Deși acesta din urmă a afirmat că nu își amintește să fi discutat cu inculpatul FMC referitor la contracararea zvonurilor din presă (pe care însă martorul nu le-a negat) și cu privire la modalitatea de distribuire a felicitărilor, această susținere este infirmată de cea a inculpatului, iar discuțiile purtate transpar și din modul în care s-a acționat. Astfel, inculpatul F M nu cunoștea despre editarea felicitărilor, nu s-a reținut că a avut inițiativa editării și distribuirii acestora și nu avea nici un interes personal în distribuirea lor; interesul era cel al martorului O O care a și susținut că deși cunoștea că exista un scandal de presă referitor la acele scrisori care fuseseră editate de o sucursală a CNPR, a insistat să fie distribuite felicitările „pentru că erau legale” (declarație instanță din 12 noiembrie 2015). Această neaducere aminte a martorului O O cu privire la discuțiile purtate cu inculpatul M C F este datorată faptului că el, în calitate de ministru la acea O și cu un personal ce forma un aparat administrativ din care nu-și amintește multe nume, este cel care în fapt a apelat la serviciile funcționarului public, inculpatul F M, în vederea identificării unei modalități legale de distribuire acestor felicitări și care să excludă un nou contract cu CNPR întrucât, deși legal, ar fi iscat noi discuții în presă. În acest sens observăm că afirmațiile inculpatului M C F (f 266-268 vol 7

d.u.p.) sunt susținute de materialul probatoriu de la dosar, martorul O O confirmând existența unor Iații apărute în presă referitoare la plata editării felicitărilor, care Iații, deși nu s-a susținut că ar fi fost întemeiate, fiind legate de numele unei persoane cu o funcție publică importantă puteau da naștere la interpretări.

În acest sens, inculpatul F M a luat legătura cu inculpata PM, căreia i-a solicitat sfatul și de la care a aflat că există posibilitatea distribuirii corespondenței printr-o societate care avea încheiat contract de TP cu CNPR, în această modalitate confidențialitatea distribuirii fiind asigurată. Nu există probe care să susțină faptul că inculpații F și P ar fi discutat că martorul O O să beneficieze de avantaje financiare, de distribuire neplătită a corespondenței, ci doar de confidențialitatea distribuirii. Toate aspectele discutate cu inculpata P în vederea distribuirii corespondenței au fost transmise mai departe de inculpatul F M martorului O O. Astfel, reținem din declarația de la urmărire penală a inculpatului F M, care se coroborează cu declarația inculpatei PM și cu cea a martorului O O: "ulterior am fost întrebat de ministrul O O cum facem cu felicitările pentru că trebuiau distribuite și un nou contract de distribuire încheiat cu CNPR ar fi iscat un nou scandal în presă. I-am sugerat **inițial** lui O O să le distribuie cu oamenii de la partid, din teritoriu, însă am constatat că am fi încălcat astfel legea poștei și am fi declanșat un alt scandal". În acest context, inculpata P a precizat că a comunicat inculpatului F posibilitatea de a trimite corespondența prin intermediul unei societăți care avea contract de TP și care putea prelua felicitările; inculpatul F susține că "în consecință, i-am sugerat ministrului O O ca distribuirea să o facă o firmă care avea un contract de TP cu CNPR **și care putea păstra discreția cu privire la expeditor**. În plus, o firmă care avea contract de TP cu CNPR beneficia de discount în funcție de volumul trimiterilor, **pe care CNPR nu-l putea acorda D lui O O, și distribuirea era mai ieftină**". Potrivit acestei susțineri, nu reiese că s-a avut în vedere în cadrul discuțiilor purtate de martorul O O cu inculpatul F o distribuire gratuită a felicitărilor, indiferent de societatea care ar fi preluat distribuția, sub numărul său de TP sau în format clasic, ci doar că în afara unui contract al unei societăți nu se putea acorda D discount martorului O O, ca persoană fizică, pentru ca distribuirea felicitărilor să fie mai ieftină (nu neplătită). Chiar aducerea în discuție a unui contract exclude varianta neplății serviciului. Nu s-a afirmat că o persoană fizică nu ar fi putut beneficia de serviciile oferite de o societate care avea încheiat contract de TP cu CNPR, iar modalitatea în care acea societate distribuia mai departe corespondența era o chestiune care privește administrarea societății. Plata distribuirii interesa pe martorul O O care, deși nu își mai amintește despre aceste aspecte, susține că a plătit pentru tot și că persoanele din minister s-au ocupat de problema aceasta și tocmai din acest motiv martorul a fost anunțat despre Iațiile transmise de inculpata PM.

Inculpata PM a afirmat (în declarațiile de la urmărire penală, inclusiv în cea dată la momentul soluțlării propunerii de arestare preventivă și în declarația de la instanță) că nu a discutat cu inculpatul F referitor la distribuirea în mod nelegal a felicitărilor, fără plata serviciilor CNPR și nu există probe care să infirme această situație; inculpata doar a prezentat inculpatului F M posibilitatea distribuirii corespondenței prin intermediul unei firme care are încheiat contract de TP pentru a fi transmisă mai departe solicitantului serviciului – martorului O O. Inculpata P este cea care a adus în discuție distribuirea felicitărilor prin T, "fiind singura firmă cu care aveam asocierea" (declarație inculpat F la momentul propunerii de arestare preventivă), contract care prevedea clauze de confidențialitate. Inculpatul F M a afirmat că a pus în vedere martorului O O "să aibă contract cu firma respectivă, dar și chitanță pentru a nu mai avea probleme cu media", că nu s-a intențlat aducerea unui prejudiciu CNPR, ci "intenția a fost de a găsi o soluție care **să asigure anonimatul** celui care expedia", în condițiile unui scandal de presă.

Referitor la aceste aspecte, martorul O O a susținut că nu-și mai amintește cu cine a discutat, cine s-a ocupat de distribuirea felicitărilor, însă își amintește că el a plătit tot, „inclusiv Tle” și nu s-a pus niciodată problema ca distribuția să fie gratuită. Apare însă că martorul O O nu a discutat doar cu inculpatul F M aspectele legate de distribuția scrisorilor, ci și cu personal din subordine întrucât avea „16 consilieri, H, F Da și încă două persoane” al căror nume nu și-l

amintește, care erau „organizați piramidal în cadrul ministerului”, personal care s-a ocupat de mutarea felicitărilor „de lângă lift, la etajul I” în „Biroul de presă al ministerului”; martorul nu-și amintește cine a transportat felicitările la minister, nu-și amintește cine a plătit sumele de bani pentru acestea, dar știe că a plătit cash, iar după depozitarea felicitărilor în Biroul de presă nu știe ce s-a mai întâmplat cu ele, „cine s-a ocupat de distribuirea lor și cu cine a discutat să facă acest lucru”. Deși martorul O O era sigur în declarația de la urmărire penală că nimeni din minister nu i-a spus că felicitările au fost distribuite și nici „nu avea de ce să-mi spună pentru că angajații ministerului nu au fost implicați în distribuire”, în fața inȘtei a indicat că personalul care era în biroul de la minister s-a ocupat de corespondență. În cursul urmăririi penale a fost audiată martora H Raluca (f. 317 vol 17 d.u.p.), probă necontestată în instanță, care a susținut că nu-și amintește dacă s-a ocupat „de comanda acestora”, știe că au fost făcute la sucursala CNPR – F de T, dar nu știe de cine au fost aduse la Biroul de comunicare; nu-și amintește dacă s-a ocupat de plata facturii pentru editarea felicitărilor și nici dacă a avut vreo discuție cu F M sau cu martorul O O despre distribuirea felicitărilor și nici nu cunoaște prin ce metodă s-au distribuit.

În ceea ce privește gratuitatea/folosul apreciat cu privire la martorul O O, se constată că din probatoriul indicat în cauză nu rezultă că s-a discutat ca trimerile de corespondență să nu fie achitate, ca serviciul prestat să fie gratuit, indiferent de persoana care s-ar fi ocupat de distribuirea lor, ci din contră, trebuia să poată fi făcută dovada că serviciile erau plătite, dar în același timp să existe discreție în ceea ce privește distribuirea lor. Faptul că inculpatul M F a apelat la sfatul inculpatei PM pentru a identifica modalitatea de a distribui scrisorile fără a atrage atenția, nu presupune că s-a acținat în vederea obținerii unui folos, a unei gratuități. Inculcata P lucra în cadrul CNPR, se putea interesa referitor la modalități de distribuție a corespondenței de la subalterni și nu avea interdicție în a comunica astfel de Iații. Aspectele sesizate în acuzare cu privire la chestlările lui C O de către inculcata P, nu relevă faptul că s-ar fi solicitat acestuia să îndeplinească sau nu atribuții de serviciu, discuțiile fiind referitoare la prestarea unui serviciu public în condiții de confidențialitate cu privire la numele expeditorului. În probațiune s-au indicat convorbirile telefonice din data de 20.12.2011, la ora 11:40:31 și din data de 20.12.2011, la ora 12:58:02, vol.2, f.69, 70 d.u.p., care, și în condițiile unei aprecieri probatorii, nu relevă faptul că s-ar fi pus problema nerespectării unor prevederi legale.

Nu rezultă că s-ar fi discutat referitor la neplata corespondenței și trimiterea ei în mod fraudulos, ci aspectele apreciate de inculpați au vizat distribuirea acesteia fără a da naștere unor comentarii legate de faptul că martorul O O, ministru al Ministerului comunicațiilor, folosea serviciul pe care-l conducea, chiar dacă acest aspect nu era interzis. Iar pentru a păstra discreție cu privire la acest fapt, inculpatul F M a apelat la sfatul inculpatei PM, aceasta a consultat angajații din subordine și a comunicat martorului O O, prin inculpatul F M, posibilitatea de a distribui corespondența prin intermediul unei societăți ce avea contract de TP, inculpatul F precizând că a pus în vedere martorului O O ”să aibă contract cu firma respectivă, dar și chitanță pentru a nu mai avea probleme cu media”. Chiar dacă martorul O O nu și-a amintit discuțiile, se constată că nu a infirmat că acestea au existat. Din depozițiile inculpaților nu rezultă că inițiativa apelării la serviciile T (cumpărătorul de influență) ar fi aparținut inculpatului F, acesta fiind înștiințat ulterior despre această situație de către inculcata P; nu rezultă că s-ar fi cerut acordul inculpatului F pentru a se discuta cu reprezentanți ai T referitor la distribuirea corespondenței sub nr de TP al acestora, ci că s-a transmis celui ce a formulat solicitarea pentru martorul O O, pentru a-i fi comunicate acestuia, condițiile în care se poate realiza transportul. Convorbirile telefonice apreciate în acuzare, cu mențiunile de mai sus asupra legalității acestora, nu ar fi relevat aspectele semnalate, ci doar, eventual, o înștiințare a inculpatului F; iar în acest sens este de observat data la care se susține că inculpații au discutat (din data de 20.12.2011, la ora 16:46:11, vol.2, f.71, din data de 21.12.2011, la ora 10:21:54, vol.2, f.73-verso d.u.p.).

Nu rezultă probe și nici indicii că apelarea la serviciile T s-ar fi considerat oportună în considerarea faptului că ar fi distribuit corespondență fraudulos sau că s-ar fi promis reprezentanților acestei societăți acest fapt pe viitor (s-a reținut în acuzare că inculcata P încă

menținea în funcțiune, prin influența pe care o avea asupra lui CON, mecanismul de fraudare arătat); de altfel, nici distribuirea felicitărilor nu a fost realizată fără a fi plătite serviciile CNPR. Nu există probe care să susțină faptul că s-ar fi promis reprezentanților T că O C va fi determinat **să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu**, varianta infracțiunii din Codul penal anterior preluată și în art. 291 Cod penal apreciat în acuzare.

În ceea ce privește cea de a doua variantă precizată în actul de sesizare cu privire la infracțiunea de trafic de influență, respectiv că folosul ar fi fost solicitat pentru O O de către inculpata PM și în considerarea faptului că aceasta, inculpata PM, încă menținea în funcțiune, prin influența pe care o avea asupra lui CON, mecanismul de fraudare arătat, se constată că situația descrisă nu întrunea elementele constitutive ale infracțiunii sesizate, căci atunci promisiune ar fi privit acțiuni ale acesteia („aceasta menținea în funcțiune, prin influența pe care o avea asupra lui C O”). Nu se impune însă nici schimbarea de încadrare juridică căci nu s-a indicat care era atribuția inculpatei, în acest sens, când și unde a fost promisă o influențare în mod nelegal a derulării relațiilor contractuale.

În cauză au fost apreciate corect în acuzare dispozițiile art. 291 Cp, cu cerințe ale elementului material în plus („și care promite că îl va determina pe acesta”) în raport de varianta infracțiunii prev. de art. 257 Cp – Cp 1968 în vigoare în decembrie 2011. Această promisiune trebuie să fie expres indicată sau să rezulte din alte manifestări ale persoanei la momentul solicitării folosului. Nu rezultă însă că aceste aspecte au fost apreciate la momentul discuțiilor privitoare la serviciul prestat martorului O O, că s-au adus în discuție de către inculpata PM reprezentanților T relațiile partenariale ale acestei societăți, că s-ar fi făcut promisiuni, exprese sau tacite, referitoare la atribuțiile de serviciu ale inculpatei PM, ori la influențe ale acesteia asupra angajaților CNPR (pentru aprecierea unei alte infracțiuni) sau posibilitatea de influențare a lui C O în a nu-și respecta atribuții de serviciu. Faptul că existau relații profesionale, de colaborare între inculpații P și F, dar și între aceștia și reprezentanți ai T, relații care în timp pot configura încredere în relațiile derulate, precum și împrejurarea că inculpații P sau F aveau posibilitatea de a dispune cu privire la activitatea din CNPR (aspect care era cunoscut, inclusiv reprezentanților T), nu sunt argumente suficiente pentru reținerea infracțiunii de trafic de influență, fiind necesar să se identifice, în contextul infracțiunii prev. de art. 291 Cp, și o promisiune făcută acestora în sensul determinării unui anumit comportament sau să existe date că fără acel angajament, promisiune, asigurare, procedura de lucru în cadrul relațiilor partenariale între T și CNPR s-ar fi derulat în alt mod. O astfel de promisiune, expresă sau tacită, nu există date că s-a făcut; nu există probe că inculpata PM și-ar fi vândut influența persoanei care-i oferă un serviciu, căci în fapt ea este cea despre care se afirmă că a pretins un serviciu pentru martorul O O de la T, pentru a se putea aprecia, eventual o altă faptă în condițiile art. 371 Cpp.

Între CNPR și T existau relații comerciale de mai mult timp, stabilite prin clauze contractuale, contractele erau încheiate la nivel Central al CNPR, gestlarea acestora nu intra în atribuțiile de serviciu ale lui C O pentru a putea fi influențate de vreun act al său și s-a reținut anterior că volumele de corespondență indicate de acuzare au fost înregistrate, evidențiate, iar datele au fost transmise CNPR. T putea distribui corespondența prin DRP C, nu s-a dovedit că s-a promis reprezentanților T că se va interveni pe lângă C O pentru a-l determina să facă sau nu un anumit act care depindea de acesta și care intra în atribuțiile acestuia de serviciu, nu s-a dovedit că s-a promis de către inculpata P menținerea sau adoptarea unei conduite contrară procedurilor în relația cu C O, situația prezentată în acuzare fiind apreciată doar în considerarea relațiilor comerciale derulate, inclusiv în participațiune, dintre CNPR și T și cu referire la infracțiunea de abuz în serviciu mai sus descrisă.

Infracțiunea de trafic de influență se comite doar cu intenție Dă, fiind necesar să se identifice că scopul în vederea căruia s-a solicitat un anumit serviciu îl constituie determinarea altei persoane (iar nu determinarea însăși a celui care formulează solicitarea de obținere a unui serviciu) la acțiunea/inacțiunea interzisă de lege. Nu rezultă că un astfel de scop a fost apreciat, urmărit, de inculpata PM.

În ceea ce privește actul care s-a lăsat înțeles că va fi realizat, se constată că acțiunea cu privire la care o altă persoană va fi determinată să facă/să nu facă acțiunea/inacțiunea prevăzută de lege trebuie să fie în derulare sau să urmeze a fi realizată în viitor. În cauză s-a reținut că fapta inculpatei P s-a realizat în considerarea acțiunilor trecute derulate în parteneriatul cu CNPR și a faptului că în viitor ea va menține influența pentru a-l determina pe C O să procedeze într-un mod similar. Nu rezultă însă probe că inculpata P, în cursul derulării contractelor cu T, ar fi făcut promisiuni reprezentanților acestei societăți sau a lăsat să se înțeleagă cu privire la propriile acțiuni prezente sau viitoare în cadrul CNPR de a determina în sensul unei favorizări conduita unui subaltern sau alt angajat. Nu s-a dovedit că inculpata PM a dat dispoziții pentru nerespectarea prevederilor legale sau ar fi solicitat inculpatului C O să nu-și respecte atribuțiile de serviciu prevăzute de norme interne, chiar și atunci când se apela la cutume, cutume care și acum, potrivit martorului M V, sunt uzitate (și care nu presupuneau neînregistrarea volumelor de corespondență sau nefacturarea lor de către persoanele desemnate în acest sens – departamentele din cadrul CNPR de la nivel central pentru contractele încheiate la acest nivel). Dispoziția care prevedea trecerea corespondenței D în cartare era primită pe cale ierarhică, astfel cum mai sus s-a amintit, nu implica neînregistrarea volumelor de corespondență și tocmai acest aspect a fost apreciat de martorul M V ca ar fi putut fi considerat suspect – dacă s-ar fi primit dispoziții să nu înregistreze corespondența; toate volumele de corespondență ce formează obiectul cercetării au fost înregistrate la nivel de DRP C și datele trimise la centrele operaționale ale CNPR, astfel că nu se poate aprecia că dispozițiile ce ar fi fost date inculpatului C O vizau nerespectarea atribuțiilor sale de serviciu. Dacă la nivel Central al CNPR s-au respectat sau nu procedurile este un aspect care nu interesează, inclusiv cu privire la infracțiunea de trafic de influență, întrucât precizările privesc acte ce ar fi trebuit îndeplinite de C O, iar nu acte sau acțiuni ce vizau persoane din centrele operaționale ale CNPR, unde și inculpata P lucra; nu au fost precizate alte dispoziții pe care se presupune că le-ar fi dat inculpata PM altor persoane referitoare la acest aspect.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia T și-ar fi asumat costurile pentru distribuirea felicitărilor, felicitări care nu ar fi fost plătite acestei societăți de martorul O O; în esență se apreciază că T ar fi acceptat ca prin serviciul oferit să cumpere în continuare influența inculpatei PM care dorea prestarea unui serviciu pentru martorul O O și care ar fi promis („care promite”) că îl va influența în continuare pe C O să nu-și respecte atribuțiile de serviciu. Deși cauza a fost disjunctă cu privire la acțiuni imputate reprezentanților T (în cuprinsul stării de fapt s-a făcut referire la o cumpărare de influență), se constată că probatoriul indicat în acuzare nu susține însă o asumare din partea T a costurilor distribuirii felicitărilor, în sensul de neplată a acestora sau a recuperării sumelor în altă modalitate. T a distribuit felicitările sub numărul său de TP - ca și cum ar fi avut contract în acest sens cu persoana fizică martorul O O, cunoscând cui aparține corespondența, tot la fel cum și martorul O O a cunoscut cine a distribuit felicitările însă susține contrariul, fiindcă în fapt este cel care a solicitat și insistat pentru prestarea serviciului. Iar în acest sens reținem din depozițiile martorului O O că a „luat toate măsurile pentru a se constata legalitatea acestora”, că nu s-a pus niciodată problema gratuității serviciului și a insistat în distribuirea felicitărilor „pentru că era legal acest lucru” (declarație la instanță); nu rezultă că distribuirea unor felicitări era interzisă de lege și nu se pune în discuție moralitatea unei astfel de acțiuni. Și tot martorul O O a precizat în declarațiile de la urmărire penală că „nu știe cine s-a ocupat de transportul felicitărilor mele la minister. Plata serviciilor a fost făcută cash. Nu mai știu cine s-a ocupat de predarea sumelor de bani. Nu îmi amintesc cine mi-a predat chitanțele, documentele justificative de plată. După depozitarea felicitărilor în Biroul de presă al ministerului nu știu ce s-a mai întâmplat cu felicitările, cine s-a ocupat de distribuirea lor și cu cine am discutat să facă acest lucru”; prin urmare martorul e cel care a discutat și despre distribuirea felicitărilor, însă nu cunoaște cu cine anume a făcut acest lucru. Deși a afirmat la urmărire penală nu știe nimic referitor la persoanele care s-au ocupat de editarea și distribuirea corespondenței, martorul O O știe însă cine nu a participat la distribuirea felicitărilor: „angajații ministerului”. Cu toate acestea, martorul O O care a plătit „cash” pentru editarea facturilor, susține că nu-și mai amintește „dacă și cui am plătit distribuirea felicitărilor pentru Crăciunul din

2011”, însă „trebuie să fi plătit, pentru că eu întotdeauna plătesc”. Și a mai precizat martorul O O în declarația de la instanță că nu știe cum s-a distribuit corespondența, dar „*știu că am plătit eu, inclusiv și Tle*”. Lipsa unui document justificativ de plată nu este dovada certă a faptului că serviciul nu a fost plătit, chiar dacă nu-l exclude, în condițiile unor plăți „cash” și a primirii ulterioare a chitanțelor. Însă scopul pentru care inculpata PM a acținat apare a fi rezolvarea problemei martorului O O, posibil și aprecierile acestuia viitoare cu privire la situația identificării rapide de soluții.

Pe de altă parte, nu au fost indicate probe certe din care să rezulte că discuțiile purtate de inculpata PM cu reprezentantul T ar fi privit neplata serviciului de către persoana pentru care se distribuiau felicitările. Acest fapt a fost analizat în acuzare ca urmare a probațiunii rezultate din interceptări; nu s-a indicat și nu rezultă ce anume s-a discutat efectiv de către inculpata P și Z în cadrul întrevederii dintre cei doi referitor la serviciul prestat și despre care se susține că ar fi privit modalitatea de distribuire a felicitărilor; materialul probatoriu indicat de acuzare, cu specificațiile de mai sus privind legalitatea nu privește aspecte privind neplata serviciului, însă ar rezulta că s-a avut în vedere necesitatea unui contract, a unei facturi, necesitatea unui act adițional cu plată ulterioară sau preluarea în cadrul unui contract de TP (convorbirea din data de 21.12.2011, la ora 12:42:12, vol.2, f.76-verso și convorbirea indicată în vol.2, f.73d.u.p.); neplata serviciului este apreciată în acuzare ca urmare a lipsei unei dovezi scrise în sensul plății efectuate, chiar dacă martorul O O, care a plătit cash contravaloarea editării, susține că a plătit tot ce era legat de aceste felicitări.

Nu rezultă probe că s-ar fi discutat despre nefacturarea serviciului prestat de T și nici ca această societate să beneficieze de alte facilități în cadrul contractelor încheiate cu CNPR, altele decât cele legale; aspectele indicate în acuzare, constând în interceptări telefonice, cu precizările de mai sus privind legalitatea acestora, nu au în vedere neplata serviciului prestat pentru martorul O O (convorbiri telefonice din data de 21.12.2011, la ora 12:42:12, vol.2, f.76-verso, din data de 21.12.2011, la ora 12:43:30, vol.2, f.77 d.u.p.). Nu s-a dovedit că a existat o înțelegere/promisiune între inculpații PM și reprezentanții T privind nesocotirea trecută sau viitoare a intereselor CNPR, de exercitare a unor influențe asupra unor angajați. Din declarațiile persoanelor audiate reiese că nu existența sau modul de derulare a contractelor încheiate cu CNPR ale T a fost apreciat pentru a se solicita, pentru altul, un serviciu societății comerciale, indiferent dacă a fost plătit sau nu ulterior; motivația ar putea fi bănuită și sub un alt aspect - faptul că prestarea serviciului privea o persoană publică care a solicitat discreție, nu gratuitate.

Întrucât în acuzare nu s-a reținut o situație de neplată a serviciului CNPR, căci T a distribuit corespondența sub TP, și nu s-a precizat, pentru a fi verificat potrivit art. 371 Cpp, care ar fi fost costul acestui serviciu care se susține că a fost evitat prin preluarea sub TP a distribuirii, nu s-a mai impus verificarea acestui aspect în cadrul expertizei. În actul de sesizare însă s-a reținut că din registrul de casă al T Ss SRL nu a reieșit că martorul O O ar fi achitat în numerar costul distribuirii felicitărilor (de circa 1 leu/felicitare) (vol.3, f.192-263), apreciindu-se că numărul acestui tip de corespondență era de 14.280 bucăți. Folosul necuvenit – gratuitatea - despre care se susține că a fost urmărit și obținut, care nu s-a indicat de la cine s-ar impune a fi confiscat, are în vedere persoana martorului O O.

Serviciul prestat de T interesa pe martorul O O, care a cunoscut cine și în ce modalitate a distribuit felicitările, a cunoscut că nu s-a pus problema distribuirii gratuite (a obținerii unui folos, ci doar a unei discreții) care chiar a fost exclusă din discuții. Iar în acest sens, reținem, din declarația de urmărire penală a inculpatului F M, care deși cunoștea că se discutasese cu T nu a cunoscut modalitatea de trimitere a felicitărilor: ”după sărbătorile de iarnă am aflat de la M P că felicitările au fost distribuite sub TP-ul celor de la T Ss SRL; această împrejurare i-am adus-o la cunoștință lui O O și el mi-a spus că o știa. Nu l-am întrebat de unde știa cine i-a distribuit corespondența, dar am presupus că a încheiat un contract cu cei de la SC T Ss SRL. În acest sens l-am întrebat dacă a plătit distribuirea felicitărilor, iar el mi-a replicat că are facturi pentru toate felicitările, nu mi-a precizat dacă a făcut plata sau nu și nici eu nu l-am întrebat”. Faptul că

martorul O O nu și-a amintit discuțiile cu inculpatul F, însă din depoziția acestuia rezultă că astfel de discuții au avut loc, confirmă implicit declarațiile inculpatului F M.

În condițiile în care T a distribuit felicitările pentru martorul O O, împrejurarea că martorul I A a fost însărcinat să le preia de la sediul Ministerului unde erau depozitate, nu aduce elemente noi cu privire la persoanele care s-au ocupat de serviciul prestat pentru martorul amintit. Depoziția martorului R V (vol.17, f.138), confirmă faptul că inculpata P este cea care s-a ocupat pentru preluarea felicitărilor și aducerea lor la sediul Ministerului.

În ceea ce privește modalitatea de distribuire a felicitărilor, depoziția martorei M E confirmă faptul că inițial a fost refuzată distribuirea corespondenței nu pentru că nu era plătită (căci se distribuia în baza contractului de TP), ci pentru că nu avea trecute datele expeditorului; aspectele învederate de martoră confirmă faptul că nu au fost primite dispoziții neprocedurale nici în ceea ce privește acest transport: „Îmi amintesc însă că pe plicuri nu era trecut expeditorul, împrejurare care ne-a împiedicat să acceptăm corespondența. Noi trebuia să evidențiem în numele cărei societăți comerciale erau expediate plicurile pentru a alege corect subdiviziunea TP-ului. Mi s-a spus, dar nu mai știu de către cine, că aceste plicuri urmau să fie expediate ca și cum ar aparține SC T Ss SRL. De altfel, cuantumul trimitărilor a fost trecut pe un proces-verbal care ilustra acest lucru. În mod cert corespondența a fost primită, prelucrată și expediată către Centrul reglă de tranzit Bacău. Plata acestui serviciu urma să cadă în sarcina SC T Ss SRL. **De lipirea unor etichete pe corespondență, cu datele expeditorului, s-au ocupat reprezentanții SC T Ss SRL.**” (vol.17, f.193). Aspectele precizate de martor nu relevă nici ele vreo discuție privitoare la neplata serviciului prestat de T, ci are în vedere relațiile aceteia din urmă cu CNPR.

Precizările din actul de acuzare privind necesitatea implicării angajaților OP 84 București în lipirea etichetelor pe plicuri, nu sunt confirmate de depoziția martorei M E indicată în acuzare (declarație mai sus amintită) și nici de cea a martorului I A; acesta din urmă a susținut la urmărire penală că a desfăcut cutiile venite de la Minister, a observat că este vorba de plicuri „pe care adresa destinatarului era scrisă de mână și era incompletă (...). Am aplicat pe plicuri etichete privind județul de destinație, iar corespondența a fost trimisă la OP 84 București”. Celelalte aspecte indicate în probațiune, respectiv convorbiri telefonice, cu specificațiile de mai sus privind legalitatea acestora, nu au în vedere angajați ai CNPR, ci ai T (V I și Dorel) – s-au prezentat în acuzare convorbirile telefonice din data de 21.12.2011, ora 13:49:34, vol.2, f.78–verso, din data de 21.12.2011, la ora 14:37:31, vol.2, f.78 și din data de 21.12.2011, la ora 12:51:19, vol.2, f.77–verso d.u.p.

Deși apărarea a susținut că în actul de acuzare nu s-a reținut cu titlu de certitudine că felicitările au fost trimise și doar s-a apreciat, cu titlu de probabilitate, că adresa nr 108/2315/18.06.2013 a Direcției executive exploatare poștală _ CNPR face referire la acestea, se constată că în economia elementelor constitutive ale infracțiunii de trafic de influență nu are relevanță dacă s-a realizat sau nu acțiunea/inacțiunea ce este apreciată drept un folos, ci dacă pentru acest folos s-a promisi determinarea unei acțiuni sau inacțiuni interzise expres de art. 291 Cp. Este însă se observat că din depozițiile persoanelor audiate, inclusiv din cele ale martorului O O (f 73 vol 17 d.u.p.) și ale inculpaților, inclusiv a actelor de la dosar, reiese că trimiterea felicitărilor s-a realizat (vol.3, f.74)

S-a reținut în acuzare că din registrul de casă al T Ss SRL nu reiese că O O ar fi achitat în numerar costul distribuirii felicitărilor (de circa 1 leu/felicitare) (vol.3, f.192-263), iar în probațiune a fost indicată declarația de la urmărire penală a martorului O O. Se constată însă că martorul nu a indicat că a discutat cu vreunul dintre inculpați referitor la distribuirea felicitărilor și a susținut că nu-și amintește ce s-a întâmplat decât faptul că „trebuie să fi plătit pentru că eu întotdeauna plătesc” (vol.17, f.188-189 d.u.p.). Martorul nu a fost în măsură să prezinte documente ale plății serviciului, fapt care însă nu susține aprecierea că discuțiile celor care s-au ocupat de distribuirea felicitărilor au privit serviciului în folosul martorului O O cu titlu gratuit sau că i s-a dat de înțeles acest aspect martorului sau societății prestatoare; iar împrejurarea că martorul susține că a uitat aspectele relevante, confirmă susținerea inculpatului M F: „După sărbătorile de iarnă am aflat de la M P că felicitările au fost distribuite sub TP-ul

celor de la SC T Ss SRL; această împrejurare i-am adus-o la cunoștință lui O O, iar el mi-a răspuns că o știa. Nu l-am întrebat pe O O de unde știa cine i-a distribuit corespondența, dar am presupus că a încheiat un contract cu cei de la SC T Ss SRL. În acest sens l-am întrebat dacă a plătit distribuirea felicitărilor, iar el mi-a replicat că are facturi pentru toate felicitările; nu mi-a precizat dacă a făcut plata sau nu și nici eu nu l-am întrebat. M P nu mi-a spus niciodată că distribuirea felicitărilor lui O O nu a fost achitată de acesta.”(vol.17, f.267).

Ceea ce se impută inculpatului F M nu este că a solicitat inculpatei PM să identifice pentru martorul O O o soluție de distribuire a felicitărilor, ci faptul că a și-a dat acordul pentru ca M P să obțină un folos pentru altul. Cu toate acestea, în starea de fapt expusă pe larg în cuprinsul actului de sesizare se susține că problema distribuirii felicitărilor a luat-o spre soluțlare secretarul de stat M C F, care însă a plasat-o celei pe care a susținut-o să ocupe funcția de Dor executiv economic, M P; s-a mai arătat că M C F i-a solicitat sprijinul M P, dar și că inculpata PM a solicitat lui Z M Ș, având acordul lui M C F, un folos pentru altul, respectiv: preluarea de la Ministerul Comunicațiilor și Societății Iațiale, dintr-un birou folosit de secretarul de stat (unde era depozitată provizoriu), a corespondenței ministrului O O (reprezentând 20.000 de felicitări de Crăciun), destinate electorilor săi din județul Bacău și predarea ei pentru a fi distribuită de către CN RP SA, dar cu asumarea de SC T Ss SRL a costurilor pe care ar fi trebuit să le suporte ministrul”. S-a reținut în acuzare că varianta găsită de PM, astfel încât O O să nu plătească nimic pentru distribuirea felicitărilor sale, a fost acceptată și de M C F, iar ideea a fost convenită anterior de M C F cu PM, varianta punerii în practică fiind găsită de aceasta din urmă și acceptată de secretarul de stat. În esență s-a reținut că martorul O O care dorea să distribuie felicitări către electorii săi, a apelat la inculpatul C F, acesta din urmă apelând la rândul său la identificarea unei soluții privind distribuirea felicitărilor. Nu rezultă că inculpatul F a formulat o solicitare inculpatei PM prin care plata serviciului să nu fie realizată; așa cum mai sus s-a arătat, se ridică problema confidențialității distribuirii, iar aspectele privind gratuitatea serviciului prestat sunt apreciate prin raportare la faptul că martorul O O nu a putut prezenta un document care să ateste plata serviciului, deși a afirmat că a plătit tot, inclusiv Tle.

În ceea ce privește faptul că inculpata M P ar fi reproșat faptul că martorul O O ar fi uitat de ea - chemându-l la Revellul Poștașilor pe D D N, nu pe ea - se constată că acest aspect este susținut în acuzare tot de o interceptare telefonică; referitor la acest aspect și cu specificațiile de mai sus privind legalitatea probațiunii, indiciul învedereat relevă faptul că scopul pentru care s-a acționat a fost altul decât cel indicat în acuzare.

Prin urmare, se constată că existe probe care confirmă faptul că a existat o acțiune prin care au fost distribuite scrisori pentru martorul O O, care însă nu avea ca scop determinarea unui angajat al CNPR, în speță C O, de a face un act contrar îndatoririlor sale de serviciu sau de a nu îndeplini un act ce intra în atribuțiile sale de serviciu; nu a existat o promisiune în acest sens și nu s-a învedereat că a existat o solicitare a unei astfel de promisiuni din partea reprezentanților T în schimbul serviciului prestat; nu rezultă probe certe că inculpata PM a promis că va menține o anumită procedură de lucru, că va interveni în relațiile contractuale cu T în sensul influențării angajaților CNPR, a inculpatului C O; nu există probe certe care să susțină că discuțiile au vizat obținerea unei gratuități pentru martorul O O, iar dacă astfel de discuții ar fi existat acest aspect nu a vizat atribuțiile de serviciu ale lui C O sau menținerea de către inculpata P a influenței asupra altor angajați, în speță C O (iar sub acest aspect nu se impune schimbarea de încadrare juridică în infracțiunea de luare de mită în forma tip sau a complicității, care ar modifica starea de fapt); nu există probe certe că inculpatul F M ar fi sprijinit pe inculpata PM să obțină, în scopul și în modalitatea indicată de acuzare, un serviciu gratuit pentru martorul O O. În acest sens, constatând că o faptă există, dar nu sunt întrunite toate elementele constitutive ale acesteia pentru atragerea răspunderii penale a inculpaților PM și F M, iar problema plății sau neplății unor servicii este un aspect care privește alte persoane decât inculpații din prezenta cauză, acțiuni care se pot verifica în cadrul unei proceduri civile, în temeiul art. 16 al 1 lit b teza I Cpp se va dispune achitarea inculpaților pentru infracțiunea de trafic de influență prev. de art. 291 alin. 1

C.pen cu aplic. art. 5 Cp (inculpata PM) și complicitate la trafic de influență prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. rap. la art. 291 alin. 1 C.pen și art. 5 Cp (inculpatul F M).

Se constată că inculpații PM și F M au fost reținuți, arestați la domiciliu și arestați preventiv în perioada 26.05.2015 - 24.06.2015, ulterior măsura fiind înlocuită cu cea a controlului judiciar, măsură ce a fost impusă și față de inculpatul CON din cursul urmăririi penale. Măsurile preventive s-au dispus și menținut cu respectarea dispozițiilor legale, fiind verificate în calea de atac a contestației în condițiile formulării unor astfel de cereri, prin Încheiere motivată, ținând seama de starea de fapt apreciată în cauză și elementele de circumstanțe ale acesteia, stadiul procedurilor, natura juridică a infracțiunilor supuse analizei, complexitatea pricinii.

Sub aspectul laturii civile, se constată că CNPR SA s-a constituit parte civilă în cauză cu suma de 1.128.288 lei, aceeași apreciată de organul de cercetare penală ca fiind prejudiciul încercat urmare a faptelor sesizate. Având în vedere temeiul achitării inculpaților, acțiunea civilă promovată în cauză va fi lăsată nesoluțată și se va menține, în condițiile art. 397 al 5 Cod procedură penală, măsura asiguratorie instituită prin Ordonanța procurorului din data de 2.06.2015 asupra bunurilor inculpatului F C M.

Întrucât s-a dispus achitarea inculpaților și cu privire la infracțiunea de trafic de influență și complicitate la trafic de influență, nu se impune aplicarea dispozițiilor privind confiscarea specială.

Mijloacele materiale de probă indicate în procesul verbal de la fila 16 vol I dosar instanță, vor rămâne atașate dosarului. Diferența onorariu expertiză, expert B L, în cuantum de 4.600 lei se va suporta din fondurile Tribunalului C.

Văzând și dispozițiile art. 275 al 3 Cpp.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII

:

1. În baza art. 396 al 5 Cod procedură penală, art. 16 al 1 lit a Cod procedură penală dispune achitarea inculpatului CON, pentru infracțiunea de „**constituire a unui grup infracțional organizat**” prev de art. 367 al 1 Cp cu aplic art. 5 Cp

În baza art. 396 al 5 Cod procedură penală, art. 16 al 1 lit b teza I Cod procedură penală dispune achitarea aceleiași inculpat pentru infracțiunea de „**abuz în serviciu**” (în formă continuată), prevăzută de art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea 78/2000 cu aplic art. 35 alin. 1 C.pen. (11 acte materiale) și art. 5 Cp.

2. În baza art. 396 al 5 Cod procedură penală, art. 16 al 1 lit a Cod procedură penală dispune achitarea inculpatei PM pentru infracțiunea de „**constituire a unui grup infracțional organizat**” prev de art. 367 al 1 Cp cu aplic art. 5 Cp.

În baza art. 396 al 5 Cod procedură penală, art. 16 al 1 lit b teza I Cod procedură penală dispune achitarea aceleiași inculpate pentru infracțiunea de **instigare la „abuz în serviciu”** (în formă continuată), prev. de art. 47 C.pen. cu ref. la art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea 78/2000 cu aplic art. 35 alin. 1 C.pen. (11 acte materiale) și art. 5 Cp.

În baza art. 396 al 5 Cod procedură penală, art. 16 al 1 lit b teza I Cod procedură penală dispune achitarea aceleiași inculpate pentru infracțiunea de „**trafic de influență**”, prev. de art. 291 alin. 1 C.pen cu aplic. art. 5 Cp.

Constată că inculpata a fost reținută, arestată la domiciliu și arestată preventiv în perioada 26.05.2015 la 24.06.2015.

3. În baza art. 396 al 5 Cod procedură penală, art 16 al 1 lit a Cpp achită inculpatul FMC, pentru infracțiunea de **constituire a unui grup infracțional organizat** prev de art. 367 al 1 Cp cu aplic art. 5 Cp.

În baza art. 396 al 5 Cod procedură penală, art. 16 al 1 lit b teza I Cod procedură penală dispune achitarea aceleiași inculpat pentru infracțiunea de **instigare la „abuz în**

serviciu” (în formă continuată), prev. de art. 47 C.pen. cu ref. la art. 297 alin. 1 C.pen. rap. la art. 13² din Legea 78/2000 cu aplic art. 35 alin. 1 C.pen. (11 acte materiale), cu aplic art. 5 Cp.

În baza art. 396 al 5 Cod procedură penală, art. 16 al 1 lit b teza I Cod procedură penală dispune achitarea aceluiași inculpat pentru infracțiunea de **complicitate la „trafic de influență”**, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. rap. la art. 291 alin. 1 C.pen și art. 5 Cp.

Constată că inculpatul a fost reținut, arestat la domiciliu și arestat preventiv în perioada 26.05.2015 la 24.06.2015.

Lasă nesoluțiată acțiunea civilă promovată de CNPR SA (pretenții solicitate în cuantum de 1.128.288 lei) și menține, în condițiile art. 397 al 5 Cod procedură penală, măsura asiguratorie instituită prin Ordonanța procurorului din data de 2.06.2015 asupra bunurilor inculpatului F C M.

Mijloacele materiale de probă indicate în procesul verbal de la fila 16 vol I dosar instanță, rămân atașate dosarului.

În baza art. 273 Cod procedură penală diferența onorariu expertiză, expert B L, în cuantum de 4.600 lei se suportă din fondurile Tribunalului C.

Cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina sTlui.

Cu drept de apel în 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 2.05.2019.

PREȘEDINTE
pentru E R T transferată

GREFIER
Violeta

P

la Curtea de Apel C
semnează președintele instanței
judecător CGC

red.E.M.T./23.10.2019
tehnored.V.P./23.10.2019
10 ex
8 comunicări/24.10.2019